

dream star

Derece : NC-18 (18 yaş altındakiler için sakıncalıdır.)

Özet : "Derler ki hayaller Luplex'te yıldızlaşır, gökyüzünü kaplar." – *awakencordy*.

Notlar : Tarih, 11.04.07 (bitiş tarihi: 27.01.07) (yayın tarihi:)

Notlar II: Dünyanın en mutlu hikayesini falan yazacağım sanırım :)) Crash ve Crashed 405'teki *yok element büyüyorum, yok hastalanıyorum, isyan çıkarıp gezegen yok ediyorum* filanlar filanlar burada olmayacak. kararlıyım. hayallerim luplex'te yıldızlaştı, şimdi gökyüzünü kaplayarak parlayacaklar :)

Notlar III: 405'in ördeklerine Luplex'in kurbağaları el sallayacak bu hikayede, daha doğurmam gereken bir sürü kurbağa var, bir tanesi crashed'te doğarak aramıza katıldı bile. Benim gibi plotun sonunda çocuk olmasını seven bir velet için zor olmayacak bir olay örgüsü olacak diye düşünüyorum.

Notlar IV: Ben kendi başıma 10 tane çocuğa bedel bir insan olduğum için her yeni çocukla ben de çocukluğuma döneceğim sanırım, umarım BÜYÜYÜN ARTIK! sendromuna girmeden muzur bir çocukluk dönemi geçirebilirim, dilş'in bu konuda bana güveni tam, 10 sene boyunca çocuk olarak yaşayabileceğimiz ve sıkılmayacağımız kanısındayız. Büyük plotların arasında ben şeker gibi çıkıp bebeklerimi kötü adamların suratına falan sokacağım sanırım :D

Notlar V: Not yazmaya hiç *hiç* alışkın değilim, hala da alışamadım, ne yazacağımı bile bilmiyorum, şu anda tek isteğim koşarak kendimi hikayenin ortasına atmak, nereden başlayacağımı bile bilmiyorum, ama umarım önceki iki bölümümüz kadar güzel olacağız.

Notlar VI: Luplex'in turuncu gökyüzü altına girip küçük yıldızlar gibi zıplayalım, başlıyoruz!

dream star

"süt.."

delora elindeki kocaman süt bardağını üzerini giyinen cuslov'a uzatır, genç kadın günler sonra kendini daha iyi hissediyor, delora ona her sabah sütünü getiriyorken, eğer mırın kırın etmezse bazı sabahlar yanında iki tane kurabiye bile veriyordur, cuslov bardağı yanlayıp bir kenara bırakırken delora onun eteğindeki bir ipi alarak parmaklarında çeviriyordur, konuşur

"istersen biraz daha dinlen.."

"iyiyim tatlım, artık herkes iyileştğine göre oturup konuşmanın zamanı geldi, biz oturmadan dertlerimizi çözemiyoruz, biliyorsun.."

delora gülümserken aklına james gelmiştir, onlar acaba ne yapıyor diye düşünüyorken oradan buradan çıkan çocuklar dışında şimdilik merkez masa'dan çok bomba bir haber gelmemiştir, ya da belki bunlar da yeterince bombadır ama oreon o kadar zaman masadakilerle beraber yaşadığından artık bu gelişmeler normal geliyordur-

"hazırım, hadi gidelim-"

“süt..”

cuslov gülerek sütünü de alırken delora kapıyı açıyor, güzeller güzeli ablasına yol verip o da arkasından takip ediyorken oreon uzun zamandır özlediği toplantılarından birine giriyordur..

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

cuslov toplantı odasına girdiğinde calis masanın başında ayakta, elindeki gündem notlarına bakıyorken beyazlar içindeki cuslov’u gördüğünde günü aydınlanır, genç adam hemen önündeki iskemleyi çekerek genç kadına yer verirken cuslov oturur, onun ardından eidan ve franco damlarken, ewan elindeki buzlu kahve bardağını hüpürdetiyor, artık sarışın olmaya falan da niyeti yok, gayet rahat bir şekilde kafasını kaşıyarak gelip yerine oturuyorken ağzında kamış, kağıtlara şöyle bir bakıyordur..

onun arkasından biana içeri girerken bütün kafalar o tarafa döner, genç kadın artık siyah giymiyor, açık mavi, çok şık bir elbise giymiş, siyah saçları yine omuzlarından dökülüyorken eliyle sağ taraftaki tutamları geri atar, o yürümeye başladığında herkes tekrar normal yaşamına dönerken cuslov’un iyileştiği dönemler içinde bütün hafızlar yerine oturmuş, millet önce ewan’ın yeni stiline alışmışken adamın huyu yine aynı, *yine aynıdır*, en önce colm ewan’a alışmış, zaten gerisi de hemen sonra gelmişken asıl problem biana’nın taht sırasında latty’den önce olması ve bunun onları kardeş yapması gerçeğidir..

latty şu ana kadar onun başına gelenler için bianadan özür dilemiş, ama hala onu neden haşladığını bir türlü öğrenememişken biana da onun için özür dilemiştir, genç kadın tüyleri ürpeten simsiyah elbiselerini ve her şeyi bilen bakışlarını bırakıp kendi haline döndüğünde çok daha sevimli olabilir olmuştur, ayrıca ewan genç kadının yanında o kadar rahattır ki, insanın garipseme duyguları bir anda yok oluyorken yine de kardeşlik ve kraliçelik olayları hala muammadır, biana bu konuda yorum yapmıyor, ama herkes onun eve döndüğü için mutlu olduğunu biliyorken genç kadın kimsenin yoluna çıkmıyordur, andrea’nın bebeğine dokunabilmesi, ve ara sıra gülümsemesi herkes için yeteri kadar güven verici oluyorken genç kadın oreon’daki ilk toplantısında ewan’ın yanına oturur, genç adam ona kahve teklif ederken biana hayır diyerek teşekkür eder, ewan yine hüpürdetirken delora ve favian içeri girer..

iki nişanlı hayatlarından gayet memnun, kimse ölmediği sürece her şey onlar için güllük gülistanlıktır. delora ilk zamanlar favian ve colm arasındaki sürtüşmeden korkmuş, ama korktuğu başına gelmemiş, iki genç adam da gayet uygar bir şekilde anlaşıyorken delora colm’da bir şeyle olduğunu seziyor, ama bir türlü çıkaramıyorken colm ona tek bir kelime bile ipucu vermeyerek işkence ediyordur, delora cezasını kabul etmiş, favian’ın keyfini çıkarıyorken ikisi ne zaman bebekleri olacağı konusunda bir yorum yapmıyorlardır, hem delora cuslov evlenmeden evlenemezdir, ayıptır, ablasına saygılı bir kardeşir o, evlenmeden de çocuk yapmayacaktır, bu konu gündeme geldiğinde de bütün gözler scott’a dönmüşken iki gün önce genç adam andreayla iki ay sonra olacak düğün tarihlerini açıklamış, oreon’un en sevdiği şey düğünler, balolar, şenliklerken herkes sevinçle çifti ve küçük liv’i tebrik etmiştir, şimdi andrea bebeğiyle ilgileniyorken scott kendi departmanını ilgilendiren gündem maddelerine notlar alıyor ve son olarak toplantı odasına latty ve conrad giriyorken ikisinin durumunu cuslov hariç hiç kimse bilmiyordur..

conrad, ewan’ın abisi olduğunu açıklamayı kesinlikle reddediyor, latty ise kaybedecek neyi olduğunu soruyorken conrad cevap veremiyordur, son zamanlarda o kadar çok şey olmuştur ki ewan bir de bunu kaldırabilir mi bilmiyorken latty *biana benim ablam*. dediğinde bütün puanları kazanıyordur, conrad ortalarda bir yerlerde ikna edilmiş, doğru zamanı beklediğini söylerken latty onu böylece kalmaya ikna etmiştir..

ikisinin ortak bir karara varamadığı tek konu beraber olup olmadıkları olmuşken conrad latty ne zaman sorsa ona aşık olduğunu söylüyordur, latty ben de seni seviyorum diyorken nedense kalkıp *biz beraberiz* demek ikisine de garip geliyordu, conrad belki de bu kadar aile sorunu varken onların birlikteliği çok basit kaldığı için böyle olmuştur diyorken latty belki diyordur, bilmiyordur, ama kimse bir yere gitmediğine göre daha bunu düşünecek çok zaman vardır, o güne kadar conrad ona

aşıktır, latty de conrad'ı seviyordur, problem yoktur ve şimdi ikisi de masadaki yerlerine oturdularında cuslov tam takım olan oreon'a bakıyor, gülümser...

“evet.. ilk madde, taht durumu..”

herkes yay gibi gerginleşirken biana konuşur

“ben tahtta bir hak talep etmiyorum..”

bunun üzerine ewan ona bakarken elindeki bardağı sonunda bırakır

“efendim?”

biana ona bakarken bir şey söylemez, cuslov konuşur

“yasalara göre eğer kardeş olduğunuzu açıklarsak kraliçe olarak büyük kardeşin adı kayıtlara geçmek zorunda biana, ama eğer açıklamayacaksak-“

“açıklayacağız..”

herkes bu sefer latty'e dönerken genç kadın biana'ya bakıyordur

“açıklayacağız, değil mi?”

biana emin değil, saçlarını kulağının arkasına atarken konuşur

“sorun kardeş olduğumuzu açıklamak değil, elbette açıklayacağız, ben latty'nin hayatını bir hiç uğruna kurtarmadım, o benim kardeşim..”

latty bir an içinin titrediğini hissederken biana güçlüdür, akıllıdır, onu kurtarmıştır, *ablasıdır*..

“...ama ben bir gezegeni, hatta bir değil, bir çok gezegeni yönetmek konusunda hiçbir şey bilmiyorum..”

“ama yok ediyorsun..”

colm masanın altından ewan'ın ayağını *ezerken* genç adam yüzünü buruşturur, biana onun elindeki bardağı alıp uzak bir yere koyarken devam eder

“eğer kayıtlara isminin yazılması gerekiyorsa yazılsın, ama şimdilik sadece kağıtta kraliçe olabilirim, öğrenmem gereken çok şey var, değil mi?”

biana dönerek latty'e bakarken *kardeşi* gülümser

“beraber öğreniriz..”

biana da gülümserken herkes bir an susar, eidan kalkıp ikisine de sarılmak istiyorken franco onu duymuş, kolundan tutar, eidan sırtırken cuslov gülümsüyordur

“güzel, öyleyse kayıtların güncellenmesi için onay göndereceğim, kraliyet tılsımının teslimini de latty üstlenecek..”

latty başını sallarken cuslov bu maddeyi kapatmış, sıradakine geçer

“conrad, bugün önemli bir açıklama yapmanı bekliyoruz..”

conrad kalakalırken herkes ellerindeki gündem listesine bakıyordur, büyük bir açıklamayla ilgili bir şey görünmüyorken millet cuslov'a döner, cuslov conrad'a baktığı için herkes conrad'a bakar, conrad da ewan'a bakıyorken bakışlar ona döndüğünde genç adam kaşlarını çatar..

“cuslov, şimdi zamanı mı?”

“tam zamanı, lütfen devam et conrad..”

conrad içinden küfürler ediyorken franco öksürerek boynunu ovar, conrad'ın aklı susarken genç adam pekala diyerek ellerini masanın üzerinde birleştirir

“bu açıklamadan sonra oluşacak maddi ve manevi zararlardan sorumlu değilim..”

herkes daha da bir meraklanmışken conrad ewan'a döner

“ewan..”

“efendim?”

“ben senin abinim, conrad lysander, sen de ewan *crash* değil, lysandersin.”

ewan gülerken biana kaşlarını çatmış, cuslov büyük patlamayı bekliyorken diğerleri ölmüştür zaten..

SOUNDTRACK / *Tonic - Take Me As I Am*

“muhteşem, bayıldım! bundan da daha bomba başka bir haber olamazdı, kusursuz..”

ewan kontrol edilemez bir şekilde gülüyorken biana onun kolunu tutuyor, sakin olmasını söylüyorken ewan karnını tutarak conrad’ı işaret eder

“ne diyor duydun mu-ah tanrım-conrad seni terfi ettirmem falan gerek benim-kardeşiymişim!”

ewan bir kahkaha atarken conrad adamı gösterir
“al, delirdi-“

o anda ewan masaya yumruğunu geçirirken herkes bir geriler, genç adam kafasını masaya koyup gülmeye devam ediyorken biana onun saçlarını okşuyordur, yüzünü buruşturarak diğerlerine bakar...

ewan *hala* gülüyorken artık gülüyor mü, ölüyor mü kimse bilmiyor, cuslov toplantıyı dağıtmışken işi olmayanlar çıkmış, masada sadece cuslov, conrad, latty ve bianayla ewan kalmışken ewan yaş akan gözlerini silerek boş kalmış odaya bakar

“herkes nereye gitti? eğleniyorduk?”

cuslov cıkılarak genç adama bakarken ewan conrad’a döner
“neden bunu bana yapıyorsunuz?”

conrad cevap vermezken bir an sonra ewan ağlamaya başladığında conrad’ın gözleri büyür, latty elini ağzına kapatırken biana genç adamın başını tutarak ona sarılır, cuslov’a bakarak sessizce ne yapacağız derken, sarışın kadın iç çekerek arkasına yaslanır..

“ewan, hayatım artık susacak mısın?”
“hayır susmayacağım!”

ewan elini sallayarak bianadan ayrılırken genç kadın geriler, ewan ayağa fırlamış, gidip conrad’ı yakalarından kaldırır, kaldırdığı gibi de duvara atarken genç adam yüzünü buruşturur, latty yerinden kalkacakken biana onu durdurur, ewan conrad’ın suratına suratına bakıyorken yumruğunu havaya kaldırır, conrad gözlerini yumarken hala burnu kırılmamıştır, korkarak tek gözünü açarken ewan yumruğunu indirmiş, onun yüzünü *inceliyordur*, conrad iki gözünü de açarken ewan dişlerini gıcırdatır ve konuşur

“sen de 6. element misin, ya da *pardon* abim olduğun için dört buçuğuncu element olman lazım-“
“saçmalama-“
“SEN SAÇMALAMA! daha ne kadar saklayacaktın!? nefret ediyorum ben senden adam!”

conrad ellerini açarken ewan onu bırakır, tekrar masaya dönüp otururken conrad konuşur
“düşmanın sevgilindi dediğimizde inanmak kolay, değil mi?”

ewan öyle bir öfkeyle tekrar ayağa fırlar ki, latty bianayı kendine çekerken cuslov oturduğu yerde geriler, conrad da adım adım geriliyorken ewan konuşur

“ben o kadınla bir ömür yaşadım! seni tanımıyorum bile!? NEDEN BURDASIN ONU BİLE BİLMİYORUM-“

ewan conradın bir anda kafasını tutmasıyla haykırırken, beynine hayatının ilk yılları doluyor, conrad dişlerini sıkarak aptal küçük kardeşine ondan aldıklarını veriyorken işi bittiğinde elini çeker, ewan bir anda boşlukta kalmış, görmeyen gözlerle önüne bakıyorken elini uzatır

“conrad-“

ve yığılırken conrad onu yakalar..

“uyan hadi, geçti..”

ewan suratına vurulan iki hafif tokatla gözlerini açarken conrad’ı gördüğünde yattığı yerden hızla doğrulur, sonra başı dönerek yine düşerken conrad gözlerini deviriyordur

“uyan dedim, ayağa fırla demedim..”

ewan şimdi kusacağını söylüyorken conrad ona bir bardak su verir, ewan hafifçe doğrulup içerken conrad onu izliyordur, su bitince bardağı alırken ewan başını tekrar koltuğun koluna koyar, o arada da conrad’ın ofisinde olduklarını anlarken konuşur

“neden herkes beni korumak için önce aklımı kaçırmam gerektiğini düşünüyor?”

conrad gülümserken ewan onun bacağına hafif bir yumruk atar, conrad onun kafasını severken konuşur

“seni koruduğumuzu bilsen izin vermezsin de ondan-“

“ki izin vermiyorum. beşinci element olan benim, ben sizi koruyacağım..”

“büyüyünce korursun-“

“conrad suratını dağıtırm, yaparım. ayrıca madem bu kadar abimsin, neden daha abi bir iş bulmadın, askerim olmanın neresi abilik?”

“mazoşist bir yapımız var..”

ewan bak orası doğru diyorken ikisi de sessizleştiğinde ewan iyice kalkar ve conrad’ın yanında otururken elini genç adamın omzundan atar

“sağol..”

“bir şey değil, bir daha ağlama..”

ewan gülerek tamam derken conrad onun kafasını kendine çeker ve tam tepesini öpüp kalkarken ewan onun arkasından bakıyor, *abisi* dışarı çıkarken ewan bir an yine sersemlemiş, başını silkeleyerek arkasına yaslanırken kapının dışındaki conrad kapının hemen yanındaki duvara yaslanmış, gözlerini siliyordur, onları bekleyen latty ve biana koridorun sonundan görünürken conrad öksürerek burnunu çeker ve yine eski conrad olurken kız kardeşler ewan’ın nasıl olduğunu soruyordur, conrad hala aptal cevabını verirken bianaya ofisin kapısını açar, latty’i de kendine alıp oradan uzaklaşırken biana kapıyı kapatır..

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

“andrea ağlıyor bu!”

eidan canhıraş bir şekilde ağlayan liv’i annesine verir, küçük kız birazcık sakinleşirken hala içini çekiyordur, andrea bir buçuk ayda 6 aylık gelişimini tamamlamış heyecanlı kızını havaya kaldırarak poposunu koklar, sonra yüzünü buruştururken eidan ellerini kaldırır

“bez değiştirme kontrat şartlarımızda yoktu..”

andrea gülerek peki derken bütün yardımcıları için eidan’a teşekkür eder, genç adam ne demek diyorken andrea kıranların ofisindeki bebek istasyonuna kızını yatırır, küçük poposundan bezini çıkarıyorken eidan da cebinden üç tane yüzük çıkarmıştır, andreaaya uzatır

“hangisi güzel?”

andrea parıltılı yüzüklere bakıyorken hepsi birbirinden güzeldir, pırlantaların kesimleri üzerinde de çok zariftir, ama genç kadın yuvarlak olanı tercih ederken eidan tamam der, yüzükleri bir cebine atıp diğerinden skor listesini çıkarır, yuvarlak olana bir tik atarken andrea kirli bezi çöp haznesine atıyorken sorar

“ne zaman teklif edeceksin?”

“damla kesimle yuvarlak arasındaki beraberlik bitince, bak yine berabere kaldılar..”

andrea gülerken eidan eğilerek liv’in başını öper, küçük kız eidan’ın kafasını tutarken gülüyor, eidan da ona dil çıkarıyorken liv kocaman gözleriyle alt dudağını emiyor, tepesindeki garip suratlı adamın ne olduğunu anlamaya çalışıyorken eidan onun habire hareket eden ellerini öper, sonra geri çekilirken annesi liv’in poposunu kaldırıyor, altına bezini koyup geri bırakırken küçük kız ağzını şapırdatıyordur..

“liiivvvv!”

küçük liv delialonanın sesini duyduğunda çığlığı basarken annesinin kucağında zıplamaya başlar, andrea gülerek kızını deliaya verirken liv pür neşe, delianın saçlarını çekiyor, elini genç kızın ağzına ve gözlerine sokmaya çalışıyor, sonra bir de üstüne gülümsüyorken delia liv’in ağzında gördüğü şeyle andrea’nın koluna yapışır

“andrea! diş!”

andrea nerede diyerek liv’in ağzına bakarken küçük kız başını geri çekerek ağzını kapatır, yine delianın suratıyla oynarken andrea kızının çenesini tutmuş, tatlı dille ağzını açmasını söylüyordur

“hadi bebeğim, hadi tatlım, aç bakayım anneye ağzını, aç-aç-afferin benim güzel bebeğim-delia, aman tanrım-evet, diş!”

andrea gülerek kızının başını öpüyorken liv bu sefer annesinin saçlarına saldırır, delia küçük parmaklara dolanmış saçları kurtarıyorken koridorun sonundan scott geliyordur

“bayanlar..”

en küçük bayan bu sefer babasının sesine dönerken bağırılmaz, ama delianın kucağında hoplarken biraz sonra ellerde uçarak babasının kucağına geçer, scott kızının ellerini öperken konuşur

“gelinlik provası hayatım, geç kaldın..”

andrea ayıyarak deliayı da kolundan çekerek provaya koşarken scott kızıyla konuşuyor, ikisi gülüşerek *liv’in elleri neredeymiş* oynuyorken scott şu anda evrendeki en mutlu adam, yavaş yavaş yürüyordur..

“scott bir dakika ofisime gelir misin..”

scott kucağındaki liv’le beraber ewan’ın ofisine girerken küçük kız sessizdir, ewan önünde 3 ayrı dosya var, onları scott’ın önüne koyarken scott tek eliyle dosyaları açıp bakıyor, o sırada liv ewan’a cilveleniyorken genç adam gülümseyerek küçük kızı babasından alır, onlar zıp zıp oynarken scott önünde duran ajan öz geçmişlerine bakıyordur

“ajana mı ihtiyacımız var?”

“evet.. seni artık zırt pırt görevlere yollamıyorum, yönetimde kalırsın, oyuncak yapacağımız birine ihtiyacımız var..bunlardan birini seçmemiz gerekiyor, görevi sana veriyorum..”

scott artık bu tip şeylere itiraz etmiyor, dosyaların birini daha açarken bir an duraklar, bir daha dikkatlice bakarken başını kaldırıp kızına dil çıkaran ewan’a bakar

“sen bunlara iyice baktın mı ewan?”

ewan liv’in saçlarını düzeltiyorken hayır der
“benim de elime yeni ulaştılar, ne oldu? bir şey mi var?”

scott biraz diyerek elindeki dosyayı onun önüne koyar, ewan kağıdın üzerindeki resmi ve ismi gördüğünde küfrederken hemen sonra liv’e dönüp özür diler, küçük kız daha çok onun kulağıyla ilgileniyorken ewan scott’a bakar

“adam bir de ajan çıktı, iyi mi?”
“ben ilgilenirim..”
“zaten sen ilgileneceksin, ben kızınla oynuyorum, değil mi liv? değil mi güzellik?”

ewan küçük kızın burnunu öperken liv gülümser, scott şeker kıvamına gelmiş ewan’ı bırakarak dosyayı alıp ofisten çıkarken liv ewan’ın saçını çekiyordur, ewan owllar..

“bu adamın adı neydi?”

latty biananın sorusunu cevaplarken karnını tutuyor, sabahtan beri ağzının tadı yok, su bile içemiyorken biana masanın üzerindeki öbek öbek diplomatik rapordan birini daha alırken latty onun kolunu tutar, biana ona bakarken latty yüzünü buruşturur

“midem bulanıyor..”

biana o anda ikisini de tuvalete cisimlemiş, latty klozete eğildiği gibi içinde ne varsa boşaltmışken biana onun saçlarını tutuyor, kendininkileri de geri atıyorken latty uzanarak sifona basar, su hızla akarken genç kadın derin nefesler alarak biananın uzattığı kağıt mendili alır, ağzını silip onu da tuvalete atarken biana gülümser

“bir haftadır kusuyorsun-“
“geçecek..”
“ve geciktin..”
“söylediğime pişman etmesen?”
“ablalık yapıyorum, hoşuma gidiyor...”

latty gülümserken biana da gülümsüyor, onun saçlarını düzeltiyorken sorar
“ne zaman vien’e gideceksin..”

latty inleyerek ellerini yüzüne kapatırken biana onun ellerini tutarak yüzünden çeker ve tutarak ayağa kaldırırken biraz sonra ikisi de vien’in ofisine cisimlendiğinde biana latty’i öne sürer

“hamilelik testi yaptırmamız gerek vien..”

vien kaşlarını kaldırırken latty dudağını kemiriyordur, başını sallar..

“hamilesin latty, tebrik ederim..”

vien gülümserken latty kafasını kaşıyordur, biana da kardeşini tebrik ederken latty teşekkür eder, vien raporları kayıtlara geçiriyorken konuşur

“conrad’a üç gün içinde söylemezsen ben söyleyeceğim..”

latty ikisinden de nefret ettiğini söylüyorken vien sırttır, biana ona teşekkür ederek küçük kardeşini alıp çıkarken eidan açık kapıdan içeri süzülür, vien onu görmemiş, hala bir şeyler yazmaya devam ediyorken eidan sessizce masanın önüne gelir ve hemen genç kadının önünde eğilerek sırttır

“hey..”

vien de başını kaldırıp gülümserken eidan uzanarak onu öper, vien genç adamın yüzünü tutuyorken yuvarlak kesim sonunda liderliği kazanmış, bu akşam sahibine ulaşmayı bekliyordur..

SOUNDTRACK / Craig David - Hidden Agenda

“ben bugün çiçekleri kesinlikle hallediyorum..çiçekçinin sahibi değişmiş, ya da oğluymuş, emin değilim, başka bir adamla konuştum..güller konusunda haber veririm-tamam..”

sienna telefonla konuşarak yürüyorken önüne mutluluktan uçan bir eidan çıktığında gülümser

“su kıran evleniyor tessa-hayır eidan olan, tamam sonra konuşuruz..”

ve telefon kapanırken eidan hava kırana sessiz olmasını işaret ediyordur

“daha gelin bilmiyor, sus..”

sienna hemen sesini küçültürken ikisi yürüyordur, eidan sorar

“bizim düğünümüzü de siz planlayacaksınız..”

“olur, ama çok para isterim..”

“sende hava ben de para tatlım, hallederiz..”

sienna gülerken saatine bir göz atar ve korkunç derecede geç kaldığını görürken hızla geçitlerin birine koşar, eidan daha nereye demeden sienna el sallayarak kaybolurken su kıran omuzlarını silkerek derin ve mutlu bir nefes alarak yoluna devam eder..

sienna şehir merkezindeki devasa bir çiçekçiden içeri girdiğinde sağ yanında zambaklar, soldan sarkan leylaklar, mis gibi kokan güller onu karşılayorken genç kadın o kadar çiçek ve yaprak arasında kendisinden başka kimseyi göremiyorken içeri seslenir, birazdan yapraklar hışırdayarak arkadaki odanın birinden genç bir adam çıkar. genç adam bir hayli uzun boylu, sarışın, mavi gözlü ve hafif sakallı uzun yüzüyle genç kadına yaklaşıyor, onun yüzünü gördüğünde bir an duruyorken sienna onu görmemiş, güllerle ilgileniyordur, hiçbiri istediği gibi değil, iç çekerek tekrar önüne döndüğünde genç adamı görür, gülümser

“ah, merhaba.. sienna adams, sabah sizinle mi konuşmuştuk?”

genç adam başını sallayarak elini uzatırken tonlarca çiçek arasında genç kadının gülümsemesi parlıyordur, ikisi el sıkışırken her zamanki çiçekçinin oğlu olan genç adam adını bahşeder

“Lenald.. Gotham, lenald gotham.. lawrance babam..”

sienna başını sallıyorken çok memnun olmuştur, iki hafta önce sipariş edilen orkideler gelmiş midir onu sorarken lenald şöyle bir etrafına bakar, ellerini kotunun arka cebine atarken pek de çiçeklerin nerede olduğunu biliyor gibi değildir, sienna kaşlarını kaldırırken genç adam hafifçe gülerek elini ensesine atar

“çok yardımcı olmuyorum, değil mi?”

sienna bu soruya cevap vermeden sadece gülümser, ama zamanı değerlidir, sorar

“gelmişlerse depodadırlar, yerini gösterirseniz ben bakabilir miyim?”

genç adam siennaya yol verir, genç kadın önden giderken lenald onu takip eder..

sienna soğuk depoda çiçeklere bakıyorken hepsi gayet güzel görünüyordur, lenald onu bekliyorken sienna yine gülümseyerek genç adama döner

“hepsi çok güzel.. teslimat tarihi ve zamanını babanıza vermiştim..”

lenald başını sallarken sienna çantasından not defterini çıkarmış, çiçeklerle ilgili maddeyi

kaldırırken gülleri not ediyordur, başını kağıttan kaldırmadan konuşur

“orkideler ve masa süslerinde bir sorun yok ama gelin çiçeği için kullanılacak gülleri sanırım başka bir yerden alacağız, sizi de zor durumda bırakmak istemezdim, ama lawrance bu sene luplex güllerinin verimiyle ilgili beni uyarmıştı..”

sienna konuştukça konuşuyorken lenald genç kadını izliyor, saçlarını kulağının arkasına atışına bakıyor, kalemi tutuşuna, parmaklarının kıvrılışına-
“siz mi evleniyorsunuz?”

sienna lafı kesilmiş, başını kaldırarak genç adama bakar, *gülümser*
“hayır, çok iyi bir arkadaşım için ayarlamaları ben yapıyorum..”
“sevindim..”

sienna hafifçe gülerken tekrar kağıdına döner, gerek olmasa da saçlarını tekrar kulağının arkasına atarken lenald gülümser..

“miss-miss bekleyin!”

sienna luplex’in karlı havasında yürüyor, başındaki bereyi düzeltiyorken arkadan az önceki genç adamın sesini duyduğunda döner, lenald olduğu gibi kendini dışarı atmış, o tarafa geliyorken sienna da adam bu soğukta o kadar yolu yürümesin diye ona yaklaşıyordur, lenald’ın hızlı nefesi buhar oluyorken sienna gülümseyerek bu kadar önemli ne olduğunu sorar, lenald cevaplar
“eğer isterseniz venüs’te sırf güllerle ilgilenen bir arkadaşım var, ona sorup istediğiniz türü getirebilirim..”

sienna bir an ne diyeceğini bilemezken kocaman gülümser
“çok güzel olur, şey, teşekkür ederim-ama donacaksınız..”
lenald soğuğu unutmuşken güler
“önemli değil.. arkadaşımı bugün arar akşama doğru seni ararım-yani, sizi-“
sienna gülerek önemli olmadığını söyler
“sağol lenald..”
genç adam gülümserken sienna genç adama elini uzatır, lenald önündeki uçuk pembe eldivenli ele bakar, uzanarak sıkarken bir anda ısındığını hissettiğinde sienna daha da gülümser, tekrar teşekkür ederek önüne dönerken lenald onun gidişini izliyor, sonra boş kalmış eline bakarken sırtıp kafasını kaşıyarak karların arasında tekrar çiçekçiye döner..

“evet, kızlar toplanın..”

morgan kızları kahvaltı masasında babalarını bekliyorken alexa önündeki kasede süt içinde yüzen pirinç patlaklarına bal sıkıyordur, chris onların karşısına oturup önlerine bir tomar bröşür atar
“morganlar bu yarıyıl tatilinde nereye gidiyor?”

alexla ballı patlakları kaşıklarken yarı yıl tatili ona aittir, ilkokulun son senesinde güzel kız babası tarafından tatile götürülecekken annesiyle ikisi bröşürlere bakıyordur, venüs, mars, *jüpiter*
“ben jüpitere giremem baba..”

chris doğru diyerek o bröşürü bir köşeye atar, alexa gülerek devam ederken tessa marsı inceliyordur
“aslında marsa gidip okullara baksak fena olmaz-“
“tatilde okul mu bakılır anne- baba, ben luplex’e gitmek istiyorum, teyzemi özledim..”
“luplex’e gidersek bir aylık tatilinin bir haftada biteceğini biliyorsun, değil mi?”

alexla bir kaşık daha alırken başını sallar, ağzındakileri yuttuktan sonra konuşur
“ama onları çok özledim, sen daha yeni gördün hepsini, ama bana seneler oldu-anne, biz de luplex’e taşınabilir miyiz?”

tessa alexa’nın bombardımana başladığını anlamış, gülümserken chris bu fikir nereden çıktı diyordur, alexa babasına dönerek çok önemli sebeplerini açıklarken tessa bröşürleri kaldırıyordur..

sienna buz gibi havadan sonra maynard’dan içeri giriyorken gün sonunda herkes yine saraya dönmüş, büyük salondan sohbetlerin sesleri geliyorken biraz sonra genç kadın pata küte bir koşuş sesi duyduğunda o tarafa döner-

“teyzeee!”

sienna boynundaki atkıyı çıkarıp alexaya kollarını açarken iki sarışın çığlık çığlığa sarılıyordu, ikisinin de ne söylediğini dışardan biri asla anlamıyorken alexa arkadaki annesini gösterir, sienna bu sefer tessaya koşup sarılırken onları izleyenler chris’e ne olduğunu sorduklarında genç adam cevaplar

“alexanın okulu biter bitmez luplex’e taşınıyoruz..”
diğerleri de morganların büyük haberini öğrendiği anda bir uğultu içine girerken edward yine başıma dolanacaksın diyor, delia genç adamın kolunu falan çekiştiriyorken alexa arkadan *ben ikna ettim!* diye bağırıyor..

SOUNDTRACK / Tonic - Lemon Parade

oreon’da sadece nöbetçilerin kaldığı bir saatte uçuş üssünde kendine sessiz bir köşe bulmuş, oakfox’un devreleriyle ilgilenen colm içeri giren topuk sesleri duyduğunda başını kapıdan çıkarıp dışarı bakar, etrafına bakınan bir delialona görürken o tarafa seslenir

“yine saklanırken kayıp mı oldun?”

delia onu duyunca üssün en ucuna döner, genç adamı görünce gülerek o tarafa yürümeye başlar
“bu sefer saklanmıyordum, kimse bana maynard’a dönüyoruz demediği için okuldan çıkınca merkez’e gittim, oradan da buraya getirdiler, daha doğrusu ben getirin dedim, adamlar *hayır miss olmaz, sizi saraya götürürelim!* demiyorlar..”

colm gülerken delia merdivenlerden çıkarak oakfoxun içine girer, pilotun yanındaki koltuğa kendini bırakırken koyu mavi eteği havalanır, genç kız dirseklerini dizlerine yaslayarak colm’un ne yaptığına bakıyorken genç adam göz ucuyla ona bakar
“saraya gitmek istiyor musun?”
delia omzunu silkerken ona bakar
“sen?”

colm da onu taklit ederek omzunu silkerken delia gülerek onun koluna vuruyordu, colm sırtarak işine devam ederken delia kalkar, ewan’ın çok değerli oakfox’unu şöyle bir dolaşıp gelirken colm çenesini kaşıyarak göstergeden akan küçük yazıları okuyordu, o sırada boynunu hafifçe sıkıştıran iki el hissettiğinde gözlerini kapatır, delia yavaş yavaş genç adamın omuzlarına doğru masaj yapıyorken, colm rahatlayarak başını eği, delia gülümserken mırıldanır

“sen neden dönmedin?”

colm yine *omzunu silker*, delia elinin altındaki kaslara parmaklarını batırırken colm gülerek cevap verir
“canım istemedi, kimse beni aramaz zaten..”

delia *awwlarken* colm gözlerini devirir, genç kız omuzları bırakıp parmaklarını genç adamın saçlarından sokup başını ovarken colmun dudakları aralanmış, bütün gün aslında bunu istediğini anlamışken delia gülümser, biraz sonra genç adamın saçlarını tutup başını arkaya eğerken colm ona bakar
“ne var?”

“bir şey mi olması lazım, ayrıca o ne biçim bir ton, masözün müyüm ben senin?”

colm sırtır

“olsan fena olmazdı..”

delia genç adamın kafasını yine öne eğerken colm boynunun kırılmamasını tercih ettiğini mırıldanır, delia kafayı biraz daha iterken colm elini arkaya attığı gibi onun eteğini yakalar ve öne çekerken delia gülerek feryat eder, biraz sonra colm’un kucağına düştüğünde genç adamın saçları karışmış, suratında az önceki gülüşün gölgesi, delianın yüzünü izliyorken genç kız şu anda neler olduğundan

pek emin değil, beline dolanmış kolları tutuyor, hafifçe yutkunurken colm bunu gördüğü anda ellerini yavaşça çeker
“bu kadar boğuşma yeter, evet.. beni aramazlar, ama seni ararlar, hadi gidelim..”

delia bir şey söylemeden kalkıyorken colm da onunla beraber doğruluyordur, açık olan devreleri kapatır, sonra arkasını dönüp çıkacakken delia tam önünde duruyor, genç adamı tişrtnden kendine çekip dudaklarına uzanır, colm delianın dudaklarıyla gözlerini kapatırken genç kızı iterek açık kapının hemen yanına yaslar, delia hızla bir nefes alırken parmak uçlarında yükselerek kollarını genç adamın boynuna dolar..

delia bütün dikkatini colm’un dudaklarına vermiş, ikisi sanki zor bir problem zyrmş gibi yavaş ve dikkatli pşyrken delia elini yavaşça colm’un saçlarına koyar ve genç adamın başını biraz daha çekerek ağzını açarken colm derin bir nefes alarak kollarını delianın belinden çözer, dirseklerinden kıvrıp duvara yaslarırken delia genç adamla duvar arasında eziliyor, hayatında hiç bu kadar heyecanlanmamış, colmun tadını alıyorken sağ bacağını genç adamın bacakları arasında hafifçe kaldırır, colm ellerini yumruk yaparak kendini genç kıza biraz daha bastırırken bir an sonra *hangi* genç kıza bunu yaptığını hatırlamış, nefes nefese geri çekilirken sersemlemiştir, delia’nın da ondan bir farkı yokken ikisi de nefes nefese, colm bir adım bile atmak istemiyorken delia onun gözlerine bakıyor, hafifçe gülümseyerek alt dudağını ısırırken colm’un göğsü hızlı nefesleriyle inip kalkıyor genç kızın kahkllerini yavaşça gözlerinden çeker, masmavi gözler parlıyorken genç adam eğilir, delia gözlerini kapatarak dudaklarının kapanmasını beklerken sıcak nefesi boynunda hissettiğinde dudaklarından çok küçük bir *ah* dökülür, colm başını hafifçe kaldırarak onun çenesini öperken geri çekilerek mırıldanır
“gidelim mi?”

delia hafifçe gülerek gözlerini açarken başını sallar
“gidelim..”

colm da gülümserken ikisi tamamen ayrılır, genç adam başını eğip aşağıdaki durumun ne olduğuna bakmaya korkuyorken delia kahkllerini düzeltiyor, ona bakmadan kapıya döner ve
“eşyalarımı alıp tekrar buraya gelirim..”
diyerek cevap beklemeden koşar adımlarla merdivenlerden inerken sırtıyor, colm yüzünü sıvazlayarak derin bir nefes alıyordur...

SOUNDTRACK / *Tonic - Believe Me*

delia sırt çantası omzunda, bavulunu çeke çeke geliyorken colm küçük beyaz araca yaslanmış, parmaklarını kapıda tıpırdatıyordur, bavulun tekerlekleri ses çıkarak içeri girdiğinde genç adama o tarafa döner, delia gözünün önündeki saçları flyerek yürürken yarı yıl tatili için dünyasını içine sığdırdığı bavulu colm’a teslim eder, kendisi içeri girerken genç adam eline tutuşturulmuş şey bakıyor, tam bir şey diyecekken delia içerden az önce yaptığı masajı hatırlatır, colm gözlerini devirirken bavulu alıp içerde bir yere koyar, delia kemerini bağlıyorken colm da yerine geçer, dönüp delia’ya bakarken genç kız sırtır, colm da glrken delia başını arkaya yaslayarak eve dönüş moduna geçer...

“deliaaaa!”

alexa bu sefer de delia’ya koşuyorken iki deli sarılır, alexa hemen sonra kapıdan giren colm’a atılırken genç adam bir adım gerileyerek ellerini kaldırır
“kalp krizi geçiriyorum.. bu ne güzellik?”
alexa gülerek upuzun sarı saçlarını savururken colm kalbini tutar, ufaklık kıkırdarken tessa onları görmüştür
“sevgilisini bulmuş..”
alexa colm’la olan büyük aşklarını kimsenin bozamayacağını sylyrken colm evet diyordur, onları ayıramazlardır, şimdi gidip bir şeyler atıştıracaklardır, rahatsız edilmesinlerdir ve ikisi mutfağın yolunu tutarken alexa ellerini kollarını sallayarak genç adama son bir kaç senesinin özetini

geçiyorken delia ve tessa onları izliyor, chris kızının hangi kocaya kaçtığını soruyorken delia gülerek büyük salonda onlara katılıyordur..

colm ve alexa dönüşte ellerinde boylarıyla orantılı iki tepsiyle gelmiş, herkese birer fincan sıcak çikolata veriyorken sienna fincanını aldığı gibi çalan telefonuyla ayaklanır, arka cebindeki telefonu açıp antreye çıkarken karşıdaki ses lenaldındır, sienna şöyle bir içeri bakıp sonra yürümeye başlarken konuşur

“hey..”

“nasılsın?”

sienna ofisten içeri giriyor, kapıyı kapatır

“iyiyim, sen?”

“idare ediyordum, şimdi daha iyiyim..”

sienna onunla açık açık flört eden adamın sesine gülümserken alnını kaşıyarak sorar

“güllerden bir haber var mı?”

“orkide ve masa süsleriyle aynı gün çok güzel bir gelin çiçeği de gelecek..”

“harika! çok teşekkür ederim lenald..”

“bir şey değil, ama bir problem var..”

sienna kaşlarını çatarken nedir diye sorar

“teslimat gününde babam burada olamayacağı için ben halledeceğim, ama hala işlerin nasıl yürüdüğünü anlamadığım için senin kesinlikle o gün orada olup olmayacağını merak ediyordum..”

sienna kendi kendine gülümserken olabildiğince normal bir sesle cevaplar

“tabii olacağım, merak etme sana yardım ederim..”

“sevindim.. bunu da hallettiğimize göre bir şey soracağım..”

sienna içinde garip bir tedirginlik hissederken mırıldanır

“tabii..nedir?”

“yarın birer kahve içmeye ne dersin?”

sienna parmaklarını dudaklarına bastırırken gözleri kapıya dikilmiştir, neden saklandığını bilmiyor, ama gayet açık bir şekilde saklandığı belliyken genç kadın dudağının içini kemirerek başını sallar, ama telefonda konuştuğu için karşıdakinin görmediği biraz sonra hatırlarken konuşur

“elbette..”

“öğlen? 12 - 1 ya da 2, bilmiyorum...”

ikisi de gülerken sienna 1’de olabileceğini söyler, lenald yine harika olduğunu söylerken genç kadına iyi geceler diler, yarın görüşeceklerini söyleyerek iki taraf da telefonu kapatırken sienna telefonu masaya bıraktığı gibi elini ağzına kapatarak az önce ne yaptığını düşünür, telefon ona, o telefona bakıyorken hava kıran aleti kaptığı gibi cebine atar, sonra derhal kendini dışarı atarken kardeşini bulmaya koşar...

sienna muhabbetin ve kalabalığın arasından tessayı çekip almış, ikisi yukardaki kullanılmayan odaların birine girerken tessa kaşlarını çatarak neler olduğunu anlamaya çalışıyordu, sienna korkmuş bir kelebek gibi oradan oraya koşuşturuyorken tessa sorar

“hamile misin?”

sienna kalakalırken tessa kaşlarını kaldırır, ablası elini sallayarak hayır derken ikisi de boş yatağın üzerine oturur, sienna bağdaş kurup ellerini bacaklarının arasına saklarken mırıldanır

“ben çok kötü bir şey yaptım-“

“o kadarını anladım sienna ne yaptın!?”

“çiçekçinin çıkma teklifini kabul ettim..”

tessa’nin beyni iyice ters yönde çalışmaya başlamışken kaşlarını çatır

“lawrance mı!?”

“lenald, oğlu..”

tessa *ohl*arken sienna uzanıp kardeşinin elini yakalar

“neden yaptım bilmiyorum, ama adam açık açık benimle flört ediyordu, çok hoşuma gitti tessa! nasıl anlatsam bilmiyorum, normalde olsa aşırı bile gelirdi, rahatsız olurdum, ama şimdi hoşuma gitti! kahve içelim mi dedi, evet dedim! gülüştük falan-tanırım!”

sienna tessaya iyice yaklaşarak fısıldar

“flasleri aldatıyorum!”

tessa’nın gözleri büyümüşken sienna yine elini ağzına kapatır, kardeşi bir kaç saniyesini olayı

algılamak için kullanırken sonra başını sallar, kontrolü eline almış, sorar

“yakışıklı mı?”

sienna onun eline vururken cevaplar

“bilmiyorum!”

“kör mü oldun bir anda!?”

“ben ne diyorum sen ne diyorsun!”

tessa şşştlerken sienna derhal susar, tessa ablasının haline gülerken sienna yine onun eline vurur, genç kadın ellerini çekerken hala gülümsüyordur

“acıtıyorsun-ayrıca bir kahve içmekten bir şey olmaz, git, egonu tatmin et, sonra da flaslere dön..”

“değil mi?”

“evet canım, evet.. ah güzel ablacığım benim, hayatında hiç biriyle öylesine kahve içmediği için-“

“sen sus! bakire olacak bir de başıma!”

tessa gülerken sienna onun bacağını çimdirir, tessa da onun saçını çekerken odaya doğru adım

sesleri geliyordur, iki kız kardeş derhal ayaklanarak *biz gizli bir şeyler konuşuyoruz* diye adeta

bağırarak odadan çıkarlar, alexa kar topu oynayacağız diye seslenerek milleti topluyorken herkes

paltolarını almak için odalara çıkıyordu...

herkes paltolar için yukarı çıktığında delia büyük salonda kalmış bir kaç fincanı eline almış, o sırada içeri koşturan hizmetçi kıza önemli olmadığını söyleyerek mutfağa giderken hizmetçi kız diğerleri dönmeden önce şömineyle ilgilenmeye gitmiş, delia kalçasıyla kapıyı iterek mutfağa giriyorken colm buzdolabına eğilmiş, bir şeyler karıştırıyordu, genç kız fincanları koyup genç adamın yanından dolaba eğilir ve colm’un havuç beğenmeye çalıştığını görünce gülerken bir tanesine uzanır

“bu güzelmiş, uzun, kalın..”

colm’un eli bir havuçların üzerinde kalırken delia *uzun ve kalın* havucu diğer eline almış, colm’un dokunmadığı diğerlerine bakıyordu, genç adamın hareket etmediğini gördüğünde bakışlarını ona çevirir

“ne oldu?”

“havuç..”

delia kaşlarını çatarken colm genç kızın buzdolabı ışığında aydınlanan yüzüne bakıyor, havuçlar öylece bekliyorken delia gülümser, colm gözlerini kısarken genç kız az önceki havucu aralarına sokar

“kolay kolay kırılmaz..”

colm kaşını kaldırırken delia sırttır, havuç yavaşça aradan çekilip ikisinin de yüzü birbirine

yaklaşırken mutfağın kapısı itilip alexa içeri dalar

“colm havuç buldun mu?”

delia hızla geri çekilirken colm kafasını geri itip kapağa çarpar, alexa *hiiler*ken delia gülerken genç

adamın kafasını tutar, colm delianın elindeki havucu alıp bir hışımla alexa’ya uzatırken küçük kız

mutlulukla alır, sonra ikisini de ellerinden tutup mutfaktan çıkarırken colm kafasını ovuyor, delia

gülerken dudağını ısıırıyordu..

“daha hızlı-daha hızlı-ADAM KARDAN DEV YAPTI-CONRAD O NE?!”

ewan abisine bağıryorken conrad iki kardan adam büyüklüğünde bir top yapmış, bahçede ne kadar kar varsa ewan’ın önüne koyarken genç adam kısaca bunu *yuh* olarak adlandırıyor, conrad sorunun ne olduğunu anlayamıyorken hemen yanlarındaki çok kibar ve ne olduğu anlaşılan kardan adama bakar, latty ve biana oradaki buradaki taşları toplayarak kardan adama ağız ve düğmeler yapıyorken bu sefer conrad ewan’ın kafasına vurur

“beşinci element dedik ama bir işe yaradığını görmedim! git kafa bul!”

ewan kardan adama değil de ona bir kafa lazım olduğunu söyleyerek uzaklaşırken conrad onların kardan adamının obez olduğunu söyler, alexa bir kahkaha atarken onların yanında sadece kucakta zıplayarak varlığını sürdüren ve siennanın sıcacık havasıyla üşümeyen liv de tükürüklerini savurarak bağıryordur..

“taktım-taktım! BİTTİ! YENDİK!”

delia ve delora zıplayarak sarılırken colm ve favian onlara bakıyordur, colm elindeki havucun ucunu ısırırken favian elindeki küçük çakıllardan birini deloranın poposuna atar, genç kadın gülerken eidan’ın arabası sarayın önüne gelmiştir, herkes o tarafa dönerek artık nişanlı oldukları düşünülen çiftin çıkmasını beklerken araba durduğu anda vien dışarı çıkar, eteklerini tutarak bir hışımla merdivenleri çıkıyorken eidan motoru bile susturmadan arkasından fırlar

“BEN NEREDEN BİLEYİM YOLUN KAPALI OLDUĞUNU! BEN Mİ KAPATTIM!?”

“BİRİNE SORALIM DEDİM! YOK SORMAYALIM BULURUM BEN-BULDUN, GÖRDÜK!”

ikisi bağıra çağıra içeri girerken kardan adam yapan saray ahalisi öylece onları izliyordur, colm havuçtan bir ısırık daha alır..

SOUNDTRACK / Ashley Parker Angel - Feel So Alive

“O ARABANIN KLİMASINI DA TAMİR ETTİR DEMİŞTİM, AMA O DA YOKTU EIDAN! DONDUM-“

“UNUTTUM! BAŞKA ŞEYLER DÜŞÜNÜYORDUM-“

“İKİ SAAT O SOĞUKTA BİLMEDİĞİMİZ YERLERDE DOLAŞTIK-“

“BİLEREK YAPMADIM VIEN-“

“BİLEREK YAPTIN MI DEDİM!?”

kardan adamları bırakıp diğerleri de sessizce içeri girmişken büyük salondan hala bağırışlar yükseliyordur, alexa önden yürüyüp kapının yanından eğilerek içeri bakarken onun üzerinden delora, delialona, latty ve wusla da eğilmiştir, vien elini kolunu savurarak neden bu kadar sorumsuz olduğunu bağıryorken eidan altı üstü bir yolu kaybettiğini söylüyordur

“TABİİ SALAKLIK BENDE!NEDEN O KADAR UZAĞA GÖTÜRÜYORSAM-BURADA SÖYLEYEBİLİRDİM-“

“NE SÖYLEYECEKTİN!?”

“EVLEN BENİMLE DİYECEKTİM! AL, BİR DE BUNU VERECEKTİM!”

eidan cebinden siyan kadife kutuyu çıkarıp açar, vien’in yüzüne uzatırken genç kadın dişleri sıkılı, kutudaki güzelim yüzüğe bakıyordur, bir hışımla kutudan alıp parmağına takar

“EVLENİRİM!”

“İYİ!”

“İYİ!”

eidan genç kadını başından çektiği gibi dudaklarına yapışırken vien de kollarını genç adamın boynuna dolayarak sımsıkı ona tutunur, eidan ona iyice sarılıp kaldırırken vien feryat ederek ayrılır

“NEFRET EDİYORUM SENDEN ADAM!”

eidan sırttırken vien ağlıyor, gülüyor, tekrar yere indirildiğinde parmağındaki yüzüğe bakıyorken bu sefer gerçekten ağlamaya başlar, eidan onun elini alarak öperken vien tekrar onun dudaklarına uzandığında herkes saklandığı yerden çıkıp alkış ve ıslıklarla *birbirinden nefret eden* çifti kutluyordur..

“sizin düğünü de ellen’la beraber aradan çıkaralım?”

andrea ewan’ın koluna vuruyorken genç adam gülüyor, eidan ben yaparsam saraylara layık düğün yaparım diyorken ona bir sarayda olduğu hatırlatılır, su kıran her neyse diyerek nişanlısına sarılırken vien gülümsüyor, genç adama biraz daha sokulurken conrad esner
“karda buzda debelendirdiniz uyukum geldi, hadi herkes yatağa..”

herkes mırın kırın bir şeyler söyleyerek kalkıyorken latty conrad’a bakıyordur, genç adam ewan’ın ballı süt isteğine gülüyorken ewan’ın kolunda odadan çıkan biana gülümseyerek kardeşine bakar, bunun üzerine latty derin bir nefes alarak ayağa kalkar

“gitmeden önce hepinize söylemek istediğim bir şey var..”

herkes olduğu yerde *prenese* dönerken latty bir anda bütün bakışları üzerinde hissettiğinde ürperir, dudağını ısırarak dururken conrad ona bakıyordur, genç kadın gülümserken genç adama bir adım atar
“ben hamileyim..”

ewan *ha!?*larken conrad yutkunur, biana ewan’ın kolunu sıkıyorken latty gülümser...

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Save Me From Myself

I know it's crazy everyday..

Well tomorrow may be shaky, but you never turn away..

Don't ask me why I'm cryin, cause when I start to crumble you know how to keep me smiling,

You always save me from myself..

And don't ask me why I love you

It's obvious your tenderness is what I need to make me a better woman to myself..

“biz çıkalım..”

herkes biana’nın sesine uyanırken genç kadın ewan’ı da kibarca olduğu yerden kopararak dışarı çıkar, diğerleri de yüzlerinde kocaman birer gülümsemeyle dışarı çıkarken alexa koşarak latty’e sarılır, öperek bırakırken annesi kapıda onu bekliyor, iki morgan güzeli de çıkıp büyük salonun kapılarını kapatırken latty tekrar şuursuzca onu izleyen conrad’a döner..

“bir şey söylemeyecek misin?”

conrad yine yutkunurken sadece onun karşısında bu kadar korunmasız kalıyor, kelimelerini sadece bu kadın yüzünden bir saniyede kaybedebiliyorken latty uzanarak ellerini tuttuğunda başını eğerek ellerinin içindeki küçük ve nazik ellere bakarak mırıldanır

“korunduğumu sanıyordum..”

“aşı bazen böyle küçük sürprizlere izin verebilirmiş..”

conrad bakışlarını latty’nin gözlerine kaldırırken genç kadının ellerini biraz daha sıkı tutar
“istiyor musun?”

latty başını sallarken conrad gözlerini kapatır, genç kadın gülümseyerek ona uzanırken conrad lattynin dudaklarını hissettiğinde tuttuğu elleri omuzlarına koyar ve genç kadını belinden sararak kendine çeker..

“emin misin?”

latty gözleri kapalı, alnını conrad’ın çenesine yaslamışken kendi kendine güler

“olmayayım mı?”

“ne zaman öğrendin?”

“bu sabah..”

conrad iç çekerken latty geri çekilerek onun yüzüne bakar

“bir bebeğimiz olacak diyorum, ama sanki birini kurban edecektim gibisin conrad, yapma.. lütfen..”

genç adam eğilerek genç kadının dudaklarını öper ve ayrılırken konuşur

“kadınlar benden çocuk yapmakta tereddüt ederler latty-“

“ben o kadınlardan değilim.”

“biliyorum..”

“güzel, o zaman mutlu ol, gülümse..”

conrad gülümserken latty de gülümser-

“çok güzelsin..”

genç kadın omuzlarını kaldırarak başını eğerken conrad onun saçlarını öpüyor, kendine çekerek sarılıyorken latty genç adamın göğsüne saklanıyor, güçlü kollar onu sımsıkı sarıp koruyorken minnacık bir bebeğin ruhu can buluyordu..

SOUNDTRACK / William Joseph - Stella’s Theme

andrea bir süre liv’i uyutmaya çalışmış, ama ufaklığın umrunda bile değilken ikisi küçük bir yürüyüşe çıkmıştır, genç kadın dorian’ın odasının önünden geçiyorken durmuş, döndüklerinden beri kimseyle doğru düzgün tek kelime etmemiş, çok seyrek odasından çıkan ateş kıranın kapısını tıklatır, doğal olarak içerden cevap gelmezken andrea yavaşça kapıyı açar, azar işitme riskine rağmen başını içeri eğerken dorian odanın bir köşesinde, şöminenin ışığında yere oturmuş, kapağı açık bir kutunun etrafına saçılmış mektup ve fotoğraflara bakıyorken andrea iç çeker ve usulca mırıldanır

“ziyaretçiniz var..”

dorian elindeki mektuptan başını kaldırıp andreayı ve kucağındaki bebeği gördüğünde bir şey söylemez, sonra tekrar mektubuna dönerken andrea hala emin değil, ama bir kere içeri girmiş, kapıyı arkasından kapatarak genç adama doğru ilerler, liv çıt bile çıkarmıyorken dudağını emiyordur, annesi genç adamın karşısında yere oturur

“liv uyumadı, biraz yürümeye çıkmıştık..”

dorian yine cevap vermezken andrea ona uzanarak elini tutar

“dorian üzgün olduğunu biliyorum, inan *hissediyorum*.. birbirimize bağlıyız, seni hissediyoruz, anlıyoruz-“

“anlayamazsınız..”

andrea buz gibi sesle susarken dorian elini çeker, mektubu bırakarak kalkarken andrea da doğrulur

“tam anlamıyla yaşamıyor olabiliriz-“

“andrea, lütfen.. daha önce konuştuk, yalnız kalmak istiyorum-“

“*bir süre* yalnız kalmak istiyordun dorian, neredeyse iki ay olacak, artık buradan çıkman gerek, bizim aramıza, *hayatına* dönmen gerek..”

genç adam başını iki yana sallayarak yere eğilir ve kağıtları toplamaya başlarken andrea onu izliyor, ateş kıranın acısı toprağı da yakıyorken genç kadının kucağındaki liv onlara aldırmadan bir anda

gölerek zıplar, ikisinin de bakışları küçük kıza dönerken liv annesine elini sallıyor, sanki bir şey anlatmaya çalışırken andrea gülümseyerek kızının elini öper, liv onu bırakıp bu sefer dorian'a uzanmaya çalışırken genç adam onlara bakıyordu, liv artık mızımızlanmaya başlamışken neredeyse annesinin kucağından düşecek, ellerini uzatarak dorian'ı istiyorken genç kadın ilerler, yere çökerek liv'i dorian'a uzatırken küçük kız genç adamın saçlarına uzanır, dorian başını çekerek uzaklaşırken liv şu ana kadar atmadığı bir çığlık attığında andrea irkilir, dorian hızla küçük kıza bakarken liv'in çenesi büzümeye başlamış, andrea kızının ağlayacağını biliyor, tam kalkacakken dorian küçük kıza ellerini uzattığında durur, liv de genç adama uzanırken andrea bebeğini ateş kırana verir, liv dorian'ın saçlarına tutunarak genç adamın alnını ısırmaya çalışırken dorian onu geri çekerek saçlarını kurtarır, liv bu sefer de küçük elleriyle genç adamın yüzünü tutarken dorian onun masmavi gözlerine bakıyor, liv bacaklarını sallayarak genç adamın dudaklarıyla oynuyordu, andrea ikisini izliyor, her an dorian'ın liv'i geri vermesini bekliyorken genç adam yere oturur, liv'i biraz daha kendine çekerek daha düzgün tutarken küçük kız yine başka bir bacağa oturmuş, dorian'ın siyah gömleğine tutunurken minik başını genç adamın koluna yaslar, dorian gözlerini kapatarak güzel bebeğin yumuşacık saçlarını öper, gözlerinden bir damla yaş düşerken andrea hafifçe gülümseyerek derin bir nefes alır..

bir süre sonra liv dorian'ın kucağında uyuyakalmış, andrea ve dorian da ateşin sıcaklığında sessizce oturuyorken dorian sırtı duvara yaslanmış, göğsünde uyuyan ufaklığa bakar, liv yatağı kadar sıcak bir yer bulmuş, kolları iki yana açık, dudakları parlayarak uyuyorken dorian hafifçe yanığını okşadığında ağzını şapırdatır, genç adam gülümserken andrea döner
“uyudu..”

andrea da neredeyse uyumak üzere, kıvrıldığı koltuktan kalkarken dorian liv'i uyandırmamaya çalışarak kalkar, küçük kızın başını tutarak kapıya giderken andrea sesini çıkarmıyor, genç adam odadan çıktığında gülümser ve onu takip ederken kapı arkalarından kapandığında şöminenin ateşi zayıflayarak söner..

SOUNDTRACK / Corrine Bailey Rae - Put Your Records On

“güllere bakmaya gittim ben, unutma..”

tessa yüz bininci kez tamam demiş, ablasına atkısını uzatırken sienna sırttır, tessa onu kapı dışarı ederken sienna kapıda onu bekleyen arabaya atlar, şehirdeki önemsiz kahve randevusuna giderken tessa gülümseyerek kapıyı kapatıyordu..

sienna çiçekçinin önünde arabadan inmiş, teşekkür ederek işi bittiğinde arayacağını söyler, şoför tabii diyerek uzaklaşırken sienna kapıya döner, o sırada lenald bu sefer paltosunu giymiş, elinde tek bir gülle çıkarken kapıyı arkasından çekerek kilitler, sienna atkısına biraz daha sarılarak bekliyorken genç adam gülümseyerek elindeki güllü ona uzatır
“örnek..”

sienna gülerek alır, kan kırmızı güllü koklarken başını sallar, sonra yapraklarına dokunurken lenald ellerini cebine sokmuş onu izliyordur
“olmuş mu?”
“olmuş, evet..kimden almış olduk?”
“rose delaine..”

siennanın gözleri büyürken lenald sırttır, genç kadın güle daha başka bir gözle bakarken konuşur
“dilek yolundaki¹ en güzel gülleri miss delaine yetiştirir, kaç gezegene her gün kaç milyon gül gidiyordur tanrı bilir-gülle için varsa hemen delaine dersin-neden daha önce düşünemedim..”

genç kadın kendi kendine konuşuyorken lenald güler

¹ Gezegenler arası ticaret yoluna verilen isim – Leym sözlük sayfa 76 :)

“bir şey değil..”

“ah tanrım-çok teşekkür ederim lenald..”

genç adam bir şey değil diyerek arkasını gösterir

“yolun sonunda küçük bir kafe var, oranın kahvesi için ölecek adamlar tanıyorum..”

sienna *hmmlar* ve peki diyerek öne düşerken elindeki gülle oynuyor, lenald da havadan sudan konuşarak yanında yürüyorken küçük kar taneleri düşmeye başlıyordur..

saatler geçmiş, hava kararmak üzereyken küçük kafedeki müşteriler sürekli değişmiş, sadece sienna ve lenald yerlerinden kıpırdamamışken her çeşit kahveden içilmiş, kurabiyeler denenmiş, yan masalarla bile muhabbet edilmişken sienna çok eğlenmiştir..

Her şeyden konuşmuşlar, bazen sebepsizce gülmekten yerlere yatmışlarken lenald çok rahat bir adamdır, kimsenin ne düşüneceğini takmıyor, bir saat boyunca dudağının üzerindeki kahve köpüğüyle oturmuş, gelen geçene selam vermiş, ne zaman birinin ona dudağında köpük olduğunu söyleyeceğini merak etmişken en son yaşlı bir teyze cebinden bir mendil çıkarıp genç adamın dudağını silmiş, saçlarını da düzeltmişken lenald cici kadının ellerini öperek teşekkür etmiştir, bu bütün gün boyunca siennanın aklına kazınan anlardan sadece bir tanesi olmuşken genç adamın annesinin ne kadar güzel kek yaptığı, babasının evrenin en beceriksiz ama zevkli balıkçısı olduğu, kardeşlerinin ondan daha deli olduğunu, kaç okul değiştirdiğini, en sonunda mimar olup şehir dışında kimsenin almaya yanaşmadığı ahşap evler inşa ettiğini öğrenmiştir..

“neden kimse almıyor merak ettim, sağlam yapmıyor musun?”

“üfleyince yıkılıyor, evet..”

sienna gülerken lenald da gülüyor, doğru düzgün cevap verir

“kimse artık ahşap evlerin o kadar para edeceğini düşünmüyor, altın suyuna bile batırıp çıkarsam adam gelip *tahta bu* diyor, almıyor..”

siennanın içtiği kahve burnundan gelirken lenald *ama öyle* diyordur, küçük bir kurabiyeyi daha ağzına atar

“hiç ahşap bir evde yaşadın mı sienna?”

genç kadın peçeteyi yüzünü siliyorken hayır der, lenald omzunu silker

“ben de yaşamadım, fazlasıyla iğrenç bir şey ki kimse istemiyor..”

sienna gülerken lenald bitmiş kahve bardağını sallıyor, konuşur

“içinde yaşamasam da çok sevdiğim bir tane var, hemen şehir dışında, şimdi adını hatırlayamadığım bir gölün yanında.. görmek ister misin?”

“şimdi mi?”

“bilmem, yarın, öbür gün?”

sienna elindeki peçeteyi top yapıyorken düşünüyordur-

“kötü bir niyetim yok-“

“ah hayır onun için değil-“

“tahta sevmiyorsun..”

sienna gülerken lenald da gülümser, genç kadın peçeteyi boş bardağın içine atarken konuşur

“ben..biriyle beraberim, o yüzden böyle sen.. sonra ben, eve gidiyoruz, kahve vesaire-“

“oh..”

genç kadın başını sallarken lenald oturduğu yerde biraz dikleşir

“senden çok hoşlandığımı itiraf etmem gerek sienna, biriyle beraber olmamanı dilerdim..”

sienna cevap vermiyorken lenald gülümser

“o halde teklifimi sadece arkadaş olarak tekrar sunuyorum, ev gerçekten çok güzel, hem kimbilir, belki çok seversin sana satarım..”

sienna gülerken yine saçlarını kulaklarının arkasına atıyor, konuşur

“pekala, o kadar güzelse görmek isterim tabii, ama ancak düğünden sonra yapabiliriz, bu hafta başımı kaldıracak zamanım olmayacak..”

“olur.. ev bir yere gitmiyor.. *maalesef*..”
“belli mi olur, belki beni bekliyordur..”

lenald gülümseyerek genç kadına göz kırparken sienna bitmiş bardakları gösterir, ikisi de biraz daha kafein alırlarsa kahve çekirdeği olacaklarını düşünüyor, artık kalkmaya karar verirler.

“arkadaş olarak teklif etti tessa-“
“ben de yedim, evet..”

tessa alexa’nın döküntülerini topluyorken o arada ablasının ifadesini de alıyordur, sienna alexanın büyük ayıcığı alıp yatağa otururken konuşur
“ama sen bir şey olmaz demiştin, hatırlatırım..”
“ben sadece kahve içeceksiniz, geçecek bitecek sanmıştım..”
“ben sana dedim..”
“adamlarla çıkan ben miyim sienna?”

sienna susarken tessa katladığı kazakları dolaba koyarak kapağı kapatır, o da siennanın yanında yatağa otururken ablası ayının burnuyla oynuyordur, tessa konuşur
“onun ne düşündüğü önemli değil, sen ne düşünüyorsun?”

sienna ayıcığı bırakıp başını kaldırır
“ne düşüneceğim? ben zaten arkadaş olmak istiyordum-“
“ama arkadaş olmadığınızı bile bile adamlarla kahve içmeye gittin-“
“çünkü sen bir şey olmaz dedin-“
“yalan söyledim, sen görmeden anlayamazdık zaten-sorumu cevaplasana sen!”

sienna yine susarken tessa kaşını kaldırır

“bak, eğer başka biriyle beraber olmak istiyorsan gidip flaslere söyle.. adam seni hapiste tutmuyor-“
“istemiyorum başka birisini ben-“
“lenald’ı istiyorsun doğru-“
“tessa!”
“sienna ben anlarım, merak ediyorsun, nasıl olacak, acaba daha mı güzel olacak, ya aradığım adam oysa falan filan-“
“ama flasleri kaybetmek istemiyorum-“
“aldatıp ortaya çıkınca sonsuza kadar nefret edilmek daha mı güzel?”
“sen iki kardeşle aynı anda çıkınca tabii-“
“onu karıştırma artık! bitti gitti, evlendim ben sienna-hem ben zaten chris’i istiyordum-“
“hadi canım-“
“adamlarla evlendim diyorum sana!“
“ben de mi evlenmek zorundayım!?”

tessa inleyerek ellerini yüzüne kapatır ve kendini yatağa bırakırken sienna ofluyordur, ayıcığı tessanın üzerine atıp o da kardeşinin yanına uzanır..

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

Bir hafta sonra..

“gel tatlım, hadi liv, ağlama güzelim, şşt...”

sienna kucağındaki liv’i susturmaya çalışırken andrea gelinliği falan boşvermiş, soyunma odasından koridora çıkar, liv daha da bağırırken andrea gelinliğinin kuyruğunu toplayıp arkasından çeker, bebeğini kucağına alırken delia genç kadının topuzuna inciler konduruyor, liv sussun diye bir de kaş göz hareketleriyle şebeklik yapıyorken küçük kız ağladıkça ağlıyordu, andrea ne yapacağını şaşırılmış, çaresizce siennaya bakarken delora erkeklerin soyunma odasından çıkar

“verin bebeği bana..”

andrea daha bir Şey diyemeden delora küçük kızı kucağına alırken liv’in de aklı karışmış, bir an susar gibi olur, delora herkesi tekrar soyunma odasına tıkıp kapıyı kapatır, koridorda iki kız yalnız kalmışken küçük olanının gz halaya yaşlıdır, delora sorar
“nedir problem?”

liv doğal olarak cevap vermiyorken delora onun gzlerinin içine bakıyordur liv susmuş, sadece i çekiyorken delora küçük kızın saçlarını düzeltir
“bak anneyle baba evleniyor, ağlamak olur mu hiç, ayıp..”

liv yine bir Şey demezken bir Şekilde deloranın parmağını yakalar, yakaladığı gibi de ağzına sokup kemirmeye başlarken rahatlamış, delora glerek ufaklığa bakıyorken babanın odasına doğru gidiyordur
“zehirleneceksin ojeden, bırak..”

liv bırakmıyorken delora parmağının altındaki dişi hissediyordur, zavallı çocuğun dişi kaşınıyor, bir tanrının kulu da kaşıyıcıyı getirmeyi akıl etmemişken liv parmakla mutlu, odadan girip babasını gördüğünde bağırır, scott o tarafa dönerken kollarını kızına uzatır, liv bir eli deloranın parmağını tutmuş, diğerini babasına uzatırken scott parmağı kemirdiğini görünce yerdeki bebek çantasına eğilir, diş kaşıyıcısını çıkarıp kızının eline verirken delora *baba işte!* diyor, liv parlak renkle bir anda büyülenmiş, deloranın parmağını atıp babasının kucağına geçiyorken kaşıntıyı falan unutup kaşıyıcının rengine gözlerini dikmiş evire çevire inceliyordur, babası da aynada papyonunu düzeltirken bir an yansımasına daha dikkatle bakar, kucağındaki beyazlar içinde parlayan bebeğin güzelliği ve daha da önemlisi o bebeğin *kendi* kucağında olması genç adamı glmsetirken dönerek kızının başını öper, liv bir Şeyler mırıldanırken delora hadi artık onların inmesi gerektiğini söylüyor, erkekler odayı boşaltırken alt kattaki büyük kilisede konuklar yerlerini buluyordur..

“ben de sizi yüce tanrının huzurunda karı ve koca ilan ediyorum.. scott, gelini öpebilirsin..”

scott gülümseyerek andreanın zarif duvağını kaldırır ve heyecandan gözleri dolan genç kadını öperken herkes büyük bir sevinçle alkışlıyor, sienna da kucağındaki baş nedimeyi zıplatıyorken liv uzanarak annesinin duvağına tutunur, andrea arkasını dönerek kızını kucağına alırken liv herkese bu güzel günün Őerefine dişsiz bir gülümseme sunuyor, babası kızının mis kokulu saçlarını öpüyorken andrea gözlerini siliyordur, kızlar hemen awwwlarken scott glerek karısının yüzünü tutar ve dudaklarını örterken liv annesinin gelinliğine tutunur..

“biiir..ikiii..!”

andrea kıpkırmızı gl buketini arabaya binmeden hemen önce fırlatırken buket siennanın eline düştüğünde kızlar alkışlar, beyler flaslere dönerek tebrik ederken genç adam siennaya gülümser, güzel hava kıran glleri koklarken kalabalık yeni evlileri balayına yollamaya hazırlanıyor, herkes liv’e çok bymemesini tembihliyorken ufaklık anlamıyor, sadece gülücük saçıyorken ewan ve calis scott’a iş düşünmemesini emrediyorlardır, kraliyet arabası saraydan ayrıldığında konuklar için eğlence daha bitmemiş, davetliler tekrar kokteyle dönmek için serbestken herkes yeni kraliçeyle daha yakın olmak için can atıyor, gelin ve damat sahneyi terkettiğinde gazeteciler için kraliyet ailesine yönelmek daha kolay oluyordur...

SOUNDTRACK / David Lanz - Variations on a Theme From Pachelbel’s Canon in D Major

“nedime kostümleri muhteşem sienna, modacısı kim bunun?”

sienna teşekkür ederek cevap verirken saraydan içeri giren lenald'ı gördüğünde izin isteyerek eteklerini toplar ve gülümseyerek etrafına bakınan genç adamın yanına giderken lenald onu görünce gülümser

“benim ahşap evleri neden kimsenin istemediğini anladım böylece..”

sienna gülerken genç adamın koluna girmiş, içeri kadar ona eşlik ediyorken sorar

“çiçekler için neden gelmedin?”

“birisi evlerin birine üflemiş, onunla uğraşmak zorunda kaldım..”

sienna üzülüğünü söylerken lenald önemli değil diyor, sorar

“kraliçeyle konuşabiliyor muyuz?”

“tabii, gel tanıştırayım..”

sienna genç adamı götüreceken lenald onu tutar

“şaka yapmıştım-“

“neden? saraya kadar geldin, hadi..”

lenald peki diyerek takip ederken sienna biana ve latty'nin yanına gelmiştir

“biana.. latty..”

iki kız kardeş o tarafa dönerken ikisi de siennayı gördüklerinde gülümser, lenald iki güzel kadına bakıyorken sienna genç adamı göstererek konuşur

“bu arkadaşım lenald gotham, kendisi mimar, babası bay gotham bütün bu güzel çiçeklerin sahibi..”

latty çok memnun olduğunu söylerken elini uzatır, lenald kibarca öperek prensese elini geri verirken kraliçeye döner

“majesteleri..”

kraliçe gülümseyerek elini uzatır

“çok memnun oldum bay gotham..”

lenald aynı şekilde kraliçenin de elini öperek selam verirken biana elini geri aldığı anda genç adama ne tür yapılarla ilgilendiğini sorar, lenald cevaplarırken sienna genç adamı izliyor, bir an garip bir gururla dolarken bakışlarını kalabalığa çevirir, o sırada onları izleyen tessayla göz göze gelirken küçük kardeş parmağıyla işaret ederek *bu mu?* diyordur, sienna hafifçe başını sallarken tessa elini kalbine koyar, sienna gülmemeye çalışarak tekrar önüne dönerken biana ahşap evleri insanların neden sevmediğini anlayamadığını söylüyordur..

lenald durmadan önüne sunulan şampanyaları devirmeye devam ediyorken bir kaç kişiyle daha konuşmuş, ama isimleri derhal unutmuşken birazdan yanına başka bir adam yaklaştığında o tarafa döner, adam ona elini uzatmış, konuşur

“bay gotham, ben flasler wesva.. sienna'nın arkadaşı olduğunuzu öğrendim..”

lenald kadehi diğer eline alarak flasler'in elini sıkar ve memnun olduğunu söylerken uzaktan onları gören tessa siennayı bulmuş, kolundan çekiştirir

“saat üç yönünde tehlike..”

sienna kaşlarını çatarken sağına bakar ve iki adamı gördüğünde gözleri büyürken tessaya döner

“ne yapacağım!?”

“yanlarına git-“

“ne diyeceğim-“

“ne demek ne diyeceğim sienna! git tanıştır, bu benim erkek arkadaşım de-“

“bu da *seni onun için terkedeceğim adam flasler, hadi arkadaş olun!*”

tessa gülerken sienna gülmemesini söylüyordur, genç kadının elindeki kadehi alıp kafasına diker, boş kadehi geri verip o tarafa giderken flasler onu görmüş, kolunu genç kadına uzatırken, sienna gülümseyerek genç adamın yanına geçer

“lenald'la tanışmışsın..”

flasler öyle oldu diyorken sienna lenald'a döner

“lenald flasler erkek arkadaşım..”

lenald anlık bir aydınlanma yaşarken başını sallar
“tekrar çok memnun oldum, izninizle tuvaletleri bulmam gerekiyor..”
flasler merdivenin sol tarafından dolaşması gerektiğini söylerken lenald teşekkür eder, siennaya da hafifçe selam vererek yanlarından ayrılırken genç kadın dudağını ısırtıyor, flaslerin uzattığı kadehi alırken nasıl olduğu sorusunu cevaplıyordur..

sienna birazcık nefes almak için üst kata çıkmış, odasında biraz oturup tekrar aşağı inmek için koridora çıktığında merdivenlerin köşesinden dönen lenald’ı görür, genç adam da onu görünce dururken sienna gümüş renkli eteklerini toplayarak yürüyor, konuşur
“ne işin var burada?”
“kayboldum..”
“buraya çıkan tek bir merdiven var o da antrenin ortasında, nasıl kaybolduğunu sorabilir miyim?”

lenald gülümseyerek başını eğerken yine ellerini cebine sokuyor, başını kaldırır
“peki, kaybolmadım.. seni takip ettim..”
“lenald burada olmaman gerek, hadi inelim-“

sienna biraz sonra sertçe duvara yaslandığında lenald üzerindedir, genç kadın korkuyor, ama lenald’dan değil, yutkunurken genç adam fısıldar
“bir haftadır sürekli seni düşünüyorum sienna, çiçekler için de bilerek gelmedim, ama sonra dayanamadım.. sonra flasler denen adam-“
“lenald..”
“onun sana verdiklerini ben veremem, biliyorum.. bilememe rağmen şimdi burada seni buraya kıstırmak da tam bir aptallık ama aklımdan çıkmıyorsun..”

sienna yine yutkunurken her an birisi o merdivenleri çıkabilir, her an bir şey olabilir, genç kadın içten içe titrerken genç adamın mavi gözleri pırıl pırıldır, sienna hayatındaki en adice, ama en heyecanlı şeyi yaparak genç adamı başından tutup kendine çekerken lenald genç kadının dudaklarına gülümseyerek kendini ona bastırır..

sienna usulca inleyerek genç adamı kendinden iterken dudakları kızarmış, yanakları al al, nefesine hakim olamıyorken lenald onun yüzünü tutuyor, konuşur
“bu *ben de seni düşünüyordum* mu demek oluyor?”
sienna gülümseyerek başını eğerken lenald eğilerek tekrar genç kadının dudaklarını bulur, sienna nefesini tutarak genç adamı öpüyorken öpüş gittikçe büyüyor, genç kadının artık dizleri titriyorken lenald’ı üzerinden iter
“nefes..”
lenald dudaklarını ısırtarak gerilerken konuşur
“yarın sabah seni kafenin önünden alırım..”

sienna yutkunarak ona bakarken göğsü inip kalkıyor, lenald cevap beklemeden gülümser ve genç kadını hızla öperek merdivenlere döner, onun adım sesleri uzaklaşıyorken sienna gözlerini kapatarak elini göğsüne koyar, başını duvara yaslayarak sakinleşirken önce gülümser, sonra flasler aklına geldiğinde gözlerini açarak inerken ellerini yüzüne kapatır..

sienna o gece yorgun olduğu bahanesiyle flaslerden ayrı uyumuş, ama gecenin ortasında tessa’nın kapısını çalıp onunla beraber yatağa kıvrılmasıyla sabaha kadar ikisi de uyumamış, ne oldu ne bitti, şimdi ne olacak, her şey konuşulmuşken sabah ikisi de erkenden ayaklanmıştı, sienna hızlı bir duş almış, saçlarını kurutup geri dönmüşken tessa onun giyeceği şeyleri yatağa koyuyordur, sienna havlusunu atıp yatağın üzerindeki kileri sırayla üzerine geçirirken konuşur
“ne zaman döneceğim bilmiyorum tessa-“
“ben bir şeyler uyduracağım, sen ne yapman gerekiyorsa onu yap-“

sienna mavi elbiseyi başından geçirirken sinirle güler
“sanki gizli göreve gidiyorum!”

“öyle! gidip göreceksin, o adamla nasıl oluyor, ne oluyor-“
“ne olacağı şimdiden belli, neden giyiniyorum, direkt çıplak gideyim!?”

tessa gülerken elini ağzına kapatır, sienna da gülerken sessiz olmasını söylerken kulağına inci küpelerini takıyordu, aynaya bakarak saçlarını düzeltirken derin bir nefes alır

“ya aşık olmuşsam?”

“ki bu güzel bir şey-“

“tessa-“

“ne tessası sienna?! hayatın boyunca flaslerle olacaksın diye bir kural mı var? tamam adam saraylı, falan filan-ama lenald çok.. şey...”

“taş?”

tessa arghlayarak kendini yatağa bırakırken sienna kardeşinin bacağına vurur

“kendi kocana bak sen..”

“şimdi onun yanına gideceğim zaten..”

sienna beyaz atkısını ve paltosunu alıyor, güler

“terbiyesiz..”

“çıplak gideyim diyen sensin..”

sienna tam hazır olduğunu hissediyorken çıplaklık meselesi aklına gelince yine yatağa oturur

“sürtük gibi hissediyorum..”

“öylesin çünkü-“

“tessa!”

tessa başını yastığa gömerek bir kahkaha atarken sienna onun poposunu sıkıştırır

“flasler bütün gün yine çok meşgul olur, o bir şey sormadan söyleme-“

“nasıl yalan söyleneceğini biliyorum ablacığım, sağol-“

“doğru, annemi tek ayak üstünde oynatırken öğrendin..”

tessa buna cevap vermeyi redderken sienna uzanarak onun başını öper

“ablan kafayı yedi tatlım, akşama görüşürüz..”

“çok güzel olursa gelme, ben bir şey bulurum..”

“bunun karşılığında ne isteyeceksin çok merak ediyorum, ama neyse..”

tessa sırtırken sienna da gülümser ve elinde ayakkabıları, sessizce koridora çıkarken daha kimse uyanmamıştır, genç kadın hızla merdivenleri inerek ayakkabılarını giyer, kapıyı olabildiğince yavaş açarak çıkarken güneş pırlıl pırlıl, beyaz karların üzerinde parlıyordur, sienna arabasının anahtarlarını çıkararak yürürken çok garip bir gün olacaktır, ama genç kadın iyi bir gariplik olmasını umuyorken soğuktan ürpererek arabaya girer ve motoru çalıştırır..

SOUNDTRACK / John Mayer - Back to You

I tried to forget you, I tried to stay away, but it's too late

Something about you..

It's just the way you move,

The way you move me..

Doesn't it scare you

Your will is not as strong, as it used to be.

sienna arabayı ilk geldiği gün bıraktığı otoparka bırakmış, kafeye yürüyorken güneş parlıyor ama ısıtmıyordur, genç kadın beyaz paltosunu biraz daha kapatırken saati kararlaştırmadıkları aklına gelir, olduğu yerde dururken düşünür, ya gelmemişse? ya gelip gitmişse?

genç kadın saatine bakarken daha çok erkendir, gelmemiştir..

sienna kafenin önüne geldiğinde sokağa bakan köşede oturan lenald'ı görmüş, genç adam da onu görmüşken derhal kalkar, masaya biraz para bırakıp paltosunu da kaparak dışarı çıkarken sienna kapıdan bir adım geri atar, genç adam paltosu hala elinde, sienna bakıyorken güler

“gelene kadar gerçekten geleceğini düşünmemiştim..”
“ben de geleceğimi düşünmemiştim..”
“ama geldim..”

sienna başını sallarken ikisi hala öylece duruyor, sienna etrafına bakıyorken lenald’ın hala giyinmediğini farkettiğinde genç adamın paltosunu işaret eder
“üşüyeceksin..”
“üşümem..”
“peki..”

lenald sonunda yapacak bir şey bulamamış, paltosunu giyerken sienna kollarını kendine sarmış, ayağının ucuyla karı eşeliyorken biraz sonra lenald yüzünü tutup dudaklarına eğildiğinden neden geldiğini hatırlamış, nefesi kesilerek genç adamın yakalarına tutunur..

“çok güzel...”

sienna önünde duran manzaradan büyülenmiş, öylece bakıyorken lenald onu bahsettiği eve getirmiş, ev gölün hemen yanında, sabah güneşi suyun üzerinde binlerce pırıltı bırakıyorken uzaktaki dağların tamamı bembeyaz, pamuk gibi görünüyordur..

sienna gülümseyerek gölün ortalarına doğru giden iskeleye çıkar, hiç basılmamış karların üzerinde yürürken bir anda ayağı sağlam olmayan bir tahtaya gelmiş, genç kadın feryat ederek dengesini kaybederken lenald fırlar, ama o yetişemedi sienna kendini buz gibi suda bulurken bağırarak yüze çıkıyor, telaştan sürekli dalıp tekrar yükseliyorken lenald paltosunu çıkarıp karlara atar, hemen sonra suya atlarken sienna ona ulaşmaya çalışıyor, genç adam onun elini yakaladığı gibi kendine çeker, sienna buz gibi su canını acıtıyorken titriyor, genç adama tutunarak sürüklenirken lenald isklenin ucundaki merdivenlere gelmiş, siennayı öne geçirir, genç kadın titreyerek basamaklara tutunur, lenald da hemen arkasından çıkıyorken sienna daha şimdiden dudakları morarmış, titreyerek lenald’ı tutar, genç adam onu kucağına aldığı gibi içeri götürürken sienna genç adama sarılır...

lenald siennayı eve sokarken kapının yanındaki küçük kontrol tablasından ısıtıcıyı çalıştırır, sienna tir titriyorken lenald onu bırakır ve hızla genç kadının üzerinde ne varsa çıkarırken sienna itiraz etmiyor, titreyen ellerle atkısını çıkarıp bir kenara atarken lenald paltoyu atar, sienna titreyek gülerken lenald da gülüyordur, sorar
“neden gülüyorsun?”
“hi-hiç.. öyles-sine..”
“elbiseyi de çıkar-“
“sen üşümüyor mus-“
“üşümüyorum sienna, bir çeşit iblisim, hadi çıkar-“
“ne ibli-lisi? be-ben de hava-va bük-ke-kenim-“
“o nedir?”

sienna gülerken bir an sonra ikisinin de üzerinden sıcak bir rüzgar geçtiğinde lenald anlar, sienna rahatlamış, çenesinin titremesini kontrol altına alırken konuşur
“biraz daha çabuk yapmayı öğrenmem gerekiyor sadece..”

lenald gülümserken sienna ıslak eteğini bacaklarından çekiyor, ayakkabısının tekinin nerede olduğunu merak ediyorken lenald ona yaklaşıp belini kavrduğunda başını kaldırır, genç adam dudaklarına eğildiğinde sienna gülümseyerek ona tutunur..

SOUNDTRACK / Santana - Let Me Love You Tonight
Come with me and we can make the heavens sing..

lenald genç kadını duvarların birine yaslayıp dudaklarını parçalarcasına öperken sienna hiç bu kadar sert öpülmemiş, genç adamın tutkusu damarlarına akıyorken inleyerek parmaklarını ıslak saçlardan geçirir, lenald onu duvardan çekip yanlarındaki kapıyı iterek mutfığa sokar, mutfak masasının üzerinde ne varsa eliyle itip yere saçarken siennayı boş masanın üzerine yatırır, kendisi de diziyle masadan destek alarak üzerine eğilirken sienna inleyerek bacağına genç adamın bacağına doluyor, lenaldın eli elbisenin eteğinden girip genç kadının kalçasını kavrıyorken sienna başını geri atar, genç adamın parmakları ıslak çamaşırdan içeri girerken sienna kalçasını kaldırarak kendini onun eline bastırır, lenald genç kadının çenesini ısıyor, parmakları siennayı inletirken genç kadın elini arkaya atarak sert ahşapta tutunacak bir yer arıyor, ama bulamıyorken lenald bir kez daha bastırıldığında feryat ederek genç adamın boynuna tutunur, ikisinin dudakları çarpışırken lenald onu masadan kaldırıp kucağına alıyor, sienna bacaklarını genç adamın beline doluyorken ikisi hala hızla öpüşüyor, bir kapıdan daha geçerek üst kata çıkan merdivenlerde trabzanlara çarparak çıkıyorlardır..

lenald yatak odasına giriyorken sienna ıslak elbisesini üzerinden sıyırıp yere fırlatır, genç adam sırtarak onu yatağa atarken sienna dudaklarını ısırarak gülümser, lenald eğilerek onun göğüslerini öperken sienna gülerek başını geriye atar, birazdan az önceki parmaklar çamaşırını çekerek çıkarırken lenald doğrulmuş, kendi pantolonunu açıyor, sienna onun karşısında korumasız, açık ağzından derin nefesler alıyorken genç adam pantolonunu indirip tekrar üzerine eğildiğinde genç kadın bacaklarının arasındaki sertlikle inler, lenald onun alt dudağını ısırarak kendini iterken sienna inleyerek bacaklarını biraz daha açar, genç adam kendini her seferinde biraz daha derine itiyorken sienna kollarını iki yana açmış, yatağın örtülerini koparırcasına sıkıyor, her darbeye sırtı yumuşak örtülerde gidip geliyorken birazdan kulağının dibinde lenald'ın inlemesini duyduğunda o da nefesini tutarak kasılıyordur..

az önceki yatak ikisine de yumuşak gelmiş, lenald biraz sonra sırtını yerde bulurken şöminenin önündeki kıpkırmızı battaniye onların yatağı olmuş, sienna genç adamın üzerinde oturuyor, eğilerek dudaklarına sahip olurken lenald onun başını tutuyodur, genç kadın gülerek geri çekilip doğrularak genç adamın üzerinde alçalırken lenald inleyerek yumruğunu yere vurur, sienna gülümseyerek dudağını ısırıyorken odadaki hava ikisi için de çok sıcak, buz gibi suyla ıslanan bedenler şimdi ateşle nemleniyorken sienna kasılarak feryat eder ve kendini genç adamın üzerine bırakırken lenald gözleri kapalı, bütün vücudu titriyor, üzerindeki kadının başını tutarak hafifçe gülerken sienna da genç adamın boynunu öperken gülüyor, gözlerini kapatarak derin bir nefes alıp biraz dinlenmek istiyordur..

sienna ve lenald battaniyenin altına girmiş, hala şöminenin önünde yatıyorken sienna uyuklayan adamın saçlarıyla oynuyordur, lenald gözlerini açarak ona bakarken gülümser, sienna da gülümserken genç adam onu belinden kendine çeker, sienna onun boynuna başını saklayarak gülerken lenald mırıldanır

“çok gülüyorsun..”

sienna başını geri çekerken sorar

“gülmeyeyim mi?”

“mutluysan gül..”

“bilmiyorum.. mutlu olmak için gülsem?”

“bir kere yattık diye seni bırakmayacağım, biliyorsun değil mi? bir kere beni aldın, geri iadesi yok..”

sienna gülümserken usulca sorar

“kimsin sen?”

“bir gün çiçekçide gördüğün bir kıza aşık olan adamım..”

“yalan söyleme..”

“aşığımı dedim, yalancıyı demedim..”

“aşk bu kadar çabuk mu olur sence?”

lenald genç kadının saçlarını omzundan geri atarken konuşur

“aşk çabuk olduğu için aşktır, diğerinin adı sevgidir, aşk bittiğinde geriye o kalıyorsa doğru seçim yapmışsın demektir..”
“geriye sevginin kaldığını nasıl anlayacağım?”
“aşkın bitmesini bekleyeceksin..”
“ya daha aşık değilsem..”
“aşıksın-ve kime diye sorarsan bana, nasıl diye sorarsan bir anda, neden diye sorarsan kader, kaderci değilsen bu..”

genç adam uzanarak siennanın dudaklarını örterken genç kadın onun yüzünü tutuyor, ikisi yavaşça birbirlerini tadarak ayrılırken sienna gözlerini açar,

aşıktır..

Bir hafta sonra...

“kahve yok, süt..”
conrad latty’nin elinden kahve kupasını alırken genç kadın itiraz eder
“vien bir süre daha sütlü kahve içebilirsin dedi-“
“ben vien’in üstüyüm, yasakladım-“
“prensesim ben-“
“ama benimsin.”

latty sesini keserken gülümser, conrad genç kadının eline bir bardak süt verip yavaşça karnını okşar
“kız-oğlumun-“
“öyle deme dedim sana kaç kere, kız gibi olacak çocuk-“
“oğul-kızım dersem de kız çıkınca erkek gibi olacak-“
“bebeğim de o zaman-“
“farklı olmalıyım ben-“
“deli olmalısın sen..”
“ama seninim değil mi?”

latty sütünü içiyorken gözlerini kırparak evet der, conrad onun başını öperken mutfaktan içeri delora dalıp kapıyı arkasından kapatır, latty bardağını indirirken conrad kaşlarını çatıyor, ne olduğunu sorar, delora çok fena diyorken ellerini birbirine vurur

“gazetede sienna’nın o çiçekçi adamla öpüşürken çekilmiş bir resmi var, hatta bir değil, bir sürü.. bir eve girerken, evden çıkarken arabaya gitmeden önce ayrılırken.. flasler az önce onu gördü, siennayı arıyor!”

latty aman allahım diyorken conrad o çiçekçi adamın beynini ezmek istiyorum diyordur, latty ve delora aynı anda itiraz ederken delora konuşur
“adam zorla öpmemiş herhalde..”
“kimin tarafındasınız siz?”

latty ve delora bakışırken conrad’dan usul bir eyvah duyulur..

SOUNDTRACK / Westlife - I Cry

flasler gazeteyi yumruğunda sıkırmış, üst kata çıkarak sienna’nın odasının önüne gelir, tam kapıyı çalacakken sienna açar, genç adamla yüz yüze geldiğinde bir adım gerilerken elindeki telefon az önce tessa’dan haberi aldığını söylüyor, bakışları telaşını anlatıyorken kelimeleri flasler için hiçbir şey ifade etmiyordur, genç adam gazeteyi genç kadının ayağının dibine atarak arkasını dönüp uzaklaşır..

“flasler!”

sienna merdivenlerden uçarcasına iniyorken kimse ortalıklarda görünmüyordur, herkes bir deliğe saklanmışken bu siennayı daha çok korkutuyor, daha önce hiç flaslerin öfkesini *gerçekten* görmemiş, genç adamın arkasından koşuyorken bir kez daha seslenir

“flasler lütfen dinle-“

“NEYİNİ DİNLEYECEĞİM SIENNA! BENİ ALDATACAK KADAR AŞAĞILIK OLMANI MI, YOKSA BUNU SOKAĞIN ORTASINDA YAPACAK KADAR APTAL OLMANI MI?! NEYİ!?”

genç adamın kanı kaynıyorken o centilmen bir anda yok olmuş, yerine, evrensel olarak aldatılan ve ucuz magazin haberlerinde alay konusu olan sonuna kadar öfkeli bir adam gelmiştir, sienna korkuyla geri adım atarken flaslerin alnındaki damar atıyor, genç adam böyle bir şeyin nasıl olduğuna inanamıyorken sinirle güler

“arkadaşın.. tabii ya, *arkadaşın*-BENİM GÜVENİMİ NASIL BİR HİÇ YERİNE KOYARSIN!”

“flasler-yalvarırım lütfen bağırma-“

“BAĞIRMAK İSTİYORUM! BAĞIRMAK, KIRMAK, DÖKMEK İSTİYORUM SIENNA! BEN BU ADAM DEĞİLİM, AMA YAPMAK İSTİYORUM, CANINI ACITMAK, SENİ İNCİTMEK İSTİYORUM VE KENDİMDEN NEFRET EDİYORUM!”

sienna gözleri dolarak başını eğerken flasler yumruklarını sıkmış, birini dudaklarına bastırıken önündeki kadına bakıyordur, elini indirdiğinde sorar

“bana ne zaman söyleyecektin-ya da söyleyecek miydin?”

“flasler-“

“ADIMI BİLİYORUM SORUMA CEVAP VER!”

“söyleyecektim! yemin ederim!”

“ne zaman!?”

“tanrı aşkına flasler yalvarırım-“

sienna ağlayarak genç adamın koluna tutunurken flasler sertçe kolunu çeker ve iğrenmiş bir ifadeyle genç kadına bakarak arkasını döner, siennanın hıçkırıklarına aldırmadan kendini dışarı atarken arkada kalan genç kadın sarsılarak ağlıyor, daha fazla ayakta duramayarak yere çöküyorken bütün gururu ayaklar altına alınmış, işte şimdi kendini beş para etmez bir sürtük gibi hissediyorken canı yanıyordur, nefes alamıyordur, hıçkırıkları onu boğuyorken arkasından ona sarılan kolları hissettiğinde daha da ağlayarak onu kendine yaslayan andrea’ya tutunur..

flasler arabayı terkedilmiş bir araziye çekmiş, elleri hala direksiyonu sımsıkı tutuyor, dişlerini sıkarak direksiyona sertçe vururken hemen sonra torpide gözüne eğilir, içinden çıkardığı kadife bir keseyi açar, avcunun içine zarif bir nişan yüzüğü düşerken genç adam bir an yüzüğe bakar, planlarını düşünür, hislerini tartar, sonra kapıyı açarak dışarı çıkarken tüm gücüyle yüzüğü göz alabildiğine uzanan karların arasına fırlatır, keseyi de bir kenara atıp tekrar arabaya biner ve motoru çalıştırıp nereye gittiğini bilmeden uzaklaşır..

“ne yapacağım ben..”

sienna başını andreanın göğsüne yaslamış, ara ara içini çekiyorken elindeki peçete parça parça olmuş, gözleri kızarmış, andrea’dan başka kimsesi yokken, birazdan kapı tıklatılır, eidan görünürken sienna genç adama bakıyor, başını sallarken andrea gülümser, eidan girerken kapıyı kapatıyor, ama o kapatmadan dorian kapıyı tutarak içeri giriyorken sienna yine ağlayarak andreaya sokuluyor, eidan genç kadının ayaklarının ucuna oturarak bacaklarına yaslanıyorken dorian da diğer yanına oturarak elini tutuyordur...

SOUNDTRACK / John Mayer - Gravity

flasler saatler sonra saraya geri döndüğünde tetikte bekleyen delia kapıya koşar

“flasler, iyi misin-saatlerdir arıyoruz..”

“gördüm, ama konuşmak istemedim.. özür dilerim..”

delia önemli değil diyorken uzanarak genç adama sarılır, flasler onu öylesine tutuyorken genç kız çekildiğinde sorar
“sienna nerede?”
“yukarda, andreayla beraber..”

flasler tamam diyerek teşekkür eder ve merdivenlere yönelirken delia üzüntüyle onun arkasından bakıyor, iç çekerken genç adam yavaş adımlarla yukarı çıkıyordur..

sienna sonunda uyuyakalmış, andrea genç kadının odasından çıkıyorken koridorda flaslerle karşılaştığında konuşur
“çok üzgünüm flasler, gerçekten.. ama lütfen sienna’yı daha fazla parçalama, hatalı olduğunu biliyor, berbat hissediyor.. saatlerce ağladı.. en azından özür dilemesine izin ver..”

genç adam yorgun, başını sallarken andrea uzanarak ona sarılır, flasler iç çekerken andrea yanından geçip uzaklaşıyor, genç adam siennanın kapısını açarak yavaşça içeri giriyordur..

“sienna..”

sienna zaten diken üstünde uyuyor, en ufak sese bile gözlerini açıyorken flaslerin sesiyle yattığı yerden arkasını döner, genç adamın gerçekten orada olduğunu, yatakta hemen yanında oturduğunu gördüğünde yavaşça doğrulur, sırtını yatağın başına yaslayarak ona bakarken genç adam uzanarak elini tuttuğunda gözleri dolar

“özür dilerim, hiç böyle olsun istemedim, ben seni çok seviyorum flasler, asla seni kıracak bir şey yapmayı istemem, düşünmem bile, ama bu.. söyleyecektim, anlatacaktım..”
“biliyorum..”

sienna susarken burnunu çekerek gözlerini siler, flasler komodindeki kutudan bir kağıt mendil çekip ona uzatırken sienna alıp teşekkür eder, yavaşça burnunu silerken flasler onu izliyordur, sorar
“ne zamandan beri berabersiniz?”
“sadece o gün, gerçekten-“
“ne zaman karar verdin? onunla olmaya..”
“düşünde..”
“düşünde?”

sienna başını sallarken flasler iç çekerek elini saçlarından geçirir, tekrar omuzları düşerken konuşur
“benimle olmak zorunda değilsin sienna, ama ne olursa olsun, benden nefret bile etsen-“
“etmiyorum, asla-“
“biliyorum, ama etmiş olsan bile en azından bana dürüst olmayı borçlusun.. aynı şekilde bende sana.. eğer bugün bunu öğrenmemiş olsaydım bu hafta içinde sana evlenme teklif edecektim..”

genç kadın gözleri dolarak elini ağzına kapatırken flasler usul sesiyle bile onun canını acıtabiliyor, devam eder

“ama bunun bir önemi yok.. o adamla beraber olmak istiyorsan asla önünde durmam, ama sana destek olmamı, ya da arkadaş kalmamızı bekleme.. eski moda bir adamım ben sienna, aldatıldığım zaman kabuğuma çekilirim..”

sienna elinin tersiyle yaşlarını silerken flasler devam ediyordur

“yaşadığımız şey devam ettiği sürece çok güzeldi.. sen muhteşem bir kadınsın, her şeyinle öylesin.. bugün söylediklerim tamamen öfkemin getirdiği şeylerdi, sana asla kendini basit hissettirmek istemedim, çünkü değilsin.. kalbin, ruhun, her şeyin çok değerli.. umarım bunların değerini bilecek bir adamla beraber olursun ve en önemlisi mutlu olursun..”

sienna sessizce sarsılarak ağlıyorken flasler uzanarak genç kadının başını öper, geri çekilecekken sienna genç adamın koluna asılır, başını kaldırarak yaşlı gözlerle ona bakarken flasler eğilerek genç

kadının dudaklarını bulur, sienna genç adamın yüzünü tutarak tüm gücüyle öpüyorken flasler onu kollarından tutarak geri çekilir, yataktan kalkıp odadan çıkarken sienna ellerini ağzına kapatıp hıçkırarak ağlıyordur..

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

4 ay sonra...

“bilmiyorum delora, gerçekten.. şu anda tek düşündüğüm karnımdaki insan..”

latty artık iyice büyümüş karnını okşarken delora gülümser

“..ama teklif etti değil mi?”

“etmedi..etse söyledik, değil mi? yüzük var mı-“

latty ellerini kaldırıp sallar

“-yok.. o zaman kimse bir şey teklif etmedi-“

“anlamıyorum..”

“ben de anlamıyorum, ama kalkıp *hadi conrad, evlenelim!* de diyemiyorum..”

ikisi de güzel yaz gününde bahçeye iniyorken delora sorar

“konuşmuyor musunuz, ne biçim bir şey bu? 4 ay oldu latty, bir 2 ay sonra eve bir bebek gelecek, evlilik dışı mı olsun?”

“zorlayamam delora-“

“zorla demiyorum-asla.. ama konuşmanız gerekiyor, ikiniz de birbirinizden korkuyorsunuz, farkındayım.. ayrıca sen çok istesen çoktan adamın başının etini yemiştin, sen de istemiyorsun..”

latty beyaz çardakların birine giriyor, iç çekerek oturur

“zamanı gelince olur delora, daha yaşadığımız şeyleri sindiremedik bile-“

“o şeyler yaşanalı 5 ay oldu latty.. o kadar sindirdik ki flasler ve sienna bile ayrıldılar, kız kalkıp venüse taşındı-“

“flasler’den haber var mı?”

delora başını sallar

“bu sabah konuştum, verona’dan dönmeye niyeti yok, ki hak veriyorum. bütün ailesi orada, ama içimden bir ses oreon’a hiç dönmeyeceğini söylüyor.. saygı değer verona kralımız elçimize göz dikmiş durumda, sonra bir de claire faktörü var-“

“claire francoyla flört ediyor sanıyordum..”

delora ben de öyle diyordur, ekler

“ne zaman sorsam sadece arkadaşız diyor- ki zaten cuslov franco’yu göreve yollamak istiyor..”

“ne göreviymiş?”

“çok uzağa değil, lupiter polis departmanındaki kapanmış davalara bakacak-“

“kapanmışlara neden bakıyor?”

“kim kapanmış davalara bakıyor?”

favian bayanların yanına gelmişken delora gülümseyerek oturduğu bankta biraz kayar, genç adam açılan yere otururken delora anlatıyordur

“delil yetersizliğinden ya da bilmiyorum, herhangi bir sebepten dolayı kapanıp zamanaşımına uğramış davaları tekrar açan bir departman var.. cuslov benim biraz araştırmamı istemişti, departmanın başındaki kadın yıllardır bu işi yapıyor ve kadını kimse ciddiye almıyor açıkçası.. sorduğum her insan, *ah kathryn mi? arkada dosyalarla oynuyor* havasında.. sinir oldum..”

favian gülerken latty de gülümser

“o yüzden biz de kadının yanına franco’yu mu veriyoruz?”

“alelade bir dedektifin yanına da verebilirdik, ama ben kathryn’le çalışsın istiyorum, çok tatlı, çok güzel bir kadın-“

“delora..”

“ne? franco dalyan gibi çocuk! bütün gün kahve içip çörek yiyen adamların yanında olsun diye sarayımızdan yollamıyoruz..”

favian genç kadının ne kadar düşünceli olduğunu söyleyerek sarı saçları öpüyorken latty karar çoktan verilmiş zaten diyor, derin bir nefes alarak temiz havayı hem kendi hem de bebeği için içine çeker..

SOUNDTRACK / *Justin Timberlake - Damn Girl (feat. Will.i.am)*

“ewan! ziyaretçin var..”

ewan koridorun sonundan colm’un sesini duymuş, kim diye sorarken genç adam sırtıyordu

“kız kardeş..”

“benim kız kardeşim yok..”

colm gözlerini devirirken adama dolaylı yoldan bir şey anlatmak imkansızdır

“cameron, morgan olan.. hani senin şu düğünde-“

“tamam, anladım. bianayı meşgul tut.”

ewan ofisine giderken colm arkasından seslenir

“kötü bir şey yaparsan beynini ezerim.”

“çok korktum, evet..”

colm gülerken ewan hızla bu probleminden kurtulmak istiyor, asansöre girerek ofisine uçmayı diler..

“cameron..”

genç kadın masanın üzerine oturmuş, minnacık eteği bacak bacak üstüne atılmış sütunları birer baş yapıt gibi sergilerken ewan içeri girdiğinde muhteşem gülüşü parlar

“ewan.. uzun zaman oldu-“

“öyle öyle.. iyi misin? nasılsın? ne kadar kalacaksınız?”

cameron uzanarak genç adamı gömleğinden kendine çekerken mırıldanır

“sana bağlı..”

ewan rahatsızca gülerek genç kadının ellerini üzerinden çeker

“artık değil, zaman ve kavramlar değişti-ki bak ben değiştim, çirkinleştim, kara kuru-“

cameron sıkılmış, ewanı başından çekerek dudaklarına yapışırken genç adam yay gibi gerginleşir, kontrolünü kaybetmesine ramak kalmışken bir güçle genç kadını iter

“olmaz. biriyle beraberim ben-“

“yeni kraliçe, evet.. duydum, ama o ölmüyor, değil mi? ben ölüyorum-“

“gayet kanlı canlısın, muhteşemsin, saçını mı kestirdin?”

ewan odanın diğer ucuna giderken cameron öfleyerek masadan iner

“tek kolay kapım sendin, yeni birini bulmam gerek..”

“koridorlarda şöyle bir dolaş-“

“öylesini istemiyorum..”

ewan şaşırmış, gerçekten mi diye sorarken cameron masadaki bir kalemi ona atar

“bir önerin yoksa ben kendi başımın çaresine bakacağım, chris eve dönene kadar zamanım var..”

“ve bu kaç saat?”

“her saniyem değerli crash-ya da lysander mi demeliyim.. her yerde sizi okuyoruz, sıkıldık artık..”

“milyonlarca hayranıma mesajını iletirim..”

“hala kendini beğenmiş adamın tekisin, seni şu anda masaya atmamam için bir sebep ver..”

ewan sırttırken o masanın ilk çekmecesini açmasını söyler, cameron pekala diyerek masanın etrafından dolaşıp çekmeceyi açar, küçük, kırmızı bir kadife kutu gördüğü anda çekmeceyi çarparak kapatır, ewan onu izliyorken sorar
“yeterince iyi bir sebep oldu mu?”
“oldukça..”
ve genç kadın zarif topuklarının üzerinde yürüyerek ewan’ın dibine gelir, genç adama eğilerek dudaklarını sımsıkı öper, hafifçe emerek bırakır ve geri çekilirken gülümser
“düğün davetiyesini bekliyorum, tebrikler..”
ewan aptallaşmış, ağzı açık, başını sallarken yarım ağızla güler, cameron onun yanaklarını sıkıştırarak odadan çıkarken ewan başını silkeleyerek kim olduğunu sorgular..

“ablan yine ortalığı karıştırıyor..”

chris colm’a dönerken kaşlarını çatır
“ne yapmış?”
“var olması yeter..”

chris rahatlarken colm kapıdan giren cameron’a bakıyor, bakıyor, bakıyor-
“ne zaman gideceğiz chris?”
“bilmiyorum cameron, bitirmem gereken bir kaç şey daha var, biraz daha oyalanamaz mısın?”
“oyalanacak bir şeyim yok-hey..”

cameron ona bakan colm’u fark etmiş, gülümser
“colmdu değil mi?”

colm başını sallarken genç kadın onun parmaklarına bakıyor, yüzük falan göremiyorken sorar
“çekmecende küçük kırmızı kutular var mı colm?”

genç adam kaşlarını çatarken cameron sırttır ve chris’e döner
“sen işine bak küçük kardeşim, ben oyuncağımı buldum-“
“cam-“
“işine bak dedim chris.”

chris iç çekerek önüne dönerken cameron kapıya döner, eliyle colm’a gelmesini işaret ederken genç adam elinde ne var ne yoksa chris’in önüne atar ve sarışını takip ederken chris alnını sıvazlayarak neden ailenin en küçüğü olduğunu sorgular..

“colm-hey..”

colm ve cameron arkadan gelen sese dönerken delialona onlara doğru geliyor, cameron’ı görünce gülümser
“nasılsın cameron?”

cameron sadece gülümserken delia colm’a döner
“bir şey konuşmamız lazım-“
“bekleyebilir mi?”

delia cameron’a bir bakış atarken başını sallar
“tabii.. bekler..”
“güzel, görüşürüz..”
ve colm cameron’ı belinden tutarak yürürken delialona dişlerini gıcırdatarak ikisinin arkasından bakar..

SOUNDTRACK / *Pussycat Dolls - Bite the Dust*

“anne, dorian nerede?”

wusla içeri dalan delia’yı gördüğünde kaşlarını çatır

“kapıyı çalmayı-“

“çok önemli..”

“iyi misin-“

“çok iyiyim ben, dorian’ı bulursam hele turp gibi olacağım, kıranların ofisinde yok-“

“vien’in yanındadır-“

“süper, bir tanesin! öpücük, sevgi vesaire..”

delia uçarak odadan çıkarken wusla deli kızının büyüdükçe babasına benzediğini görüyor, gülümseyerek işine döner..

“dorian, selam, nasılsın?”

delia vien’in ofisinden çıkan dorian’ın yanına yamanırken genç adamın koluna girip en güzel gülümsemesini gösterir, ateş kıran kaşını kaldırırken onu şöyle bir süzer

“ne yaptın?”

“bir şey yapmadım, masumum, ama senden bir şey isteyeceğim..”

“kötü bir şey mi?”

“hiç olur mu! muhteşem bir şey.. cameron morgan’la seks yapmanı istiyorum..”

dorian yürümeyi bırakırken delia hızını alamamış, sendeleyerek tekrar dorian’a döner, genç adam aldığı tekliften pek mutlu değilken delia dudağını kemiriyor, az önceki sevimli halinden hemen açıklama yapma haline geçip ellerini açar

“sen tutkusun, ateşsin.. kıransın ve halka hizmet ediyorsun-“

“ama jigolo değilim ve kadının tanımıyorum bile-“

“görsen nasıl güzel, taş, bir içim su-“

“ve bu beni nasıl ilgilendiriyor?”

“kadın öyle bir tür ki, seks yapmazsa ölüyor..”

“tanımadığım kadınlarla yatamam delia, üzgünüm..”

genç adam yoluna devam ederken delia ayağını yere vurarak tekrar onun peşine takılır

“ama bak dorian kadın ölecek diyorum-“

“gidip bu işi parayla yapan birini bulsun öyleyse, daha fazla ısrar edersen kalbini kırarım delia-“

“kırmazsın-dorian-hadi lütfen, yatma tamam, ama colm’un başından çek en azından..”

dorian yine yürümeyi bırakmış, hafifçe gülümseyerek genç kıza döner, delia o gülümsemeyi gördüğü anda parmağını onu suratına kaldırır

“birine söylersen *kalbini kırarım*.”

“babam duyarsa-“

“ikimizi de öldürür, sakın! ayrıca bir şey yok aramızda, olsa colm kalkıp o kadınla düşüp kalkmaz-“

“o zaman özgür bir adam, ne isterse yapar-“

“sen benim tarafımdasın, dorian lütfen! bir kerecikkk, kadını baştan çıkart, dikkatini dağıt yeter-“

“birini zorla elde edemezsin delia, colm için bunu yapmaya çalışıyorsan şimdiden vazgeçmelisin..”

delia’nın bakışları gölgelenirken dorian genç kıızı kolunun altına alarak sarılır ve yürümeye devam ederken konuşur

“ama yardım edeceğim, miss morgan-“

“miss deme ona-“

“peki.. cameron’ın niyeti açık, colm’un zarar görmesini istemeyiz..”

“değil mi? en büyük kıran sensin dorian, diğerleri yalan..”

genç kız uzanarak dorian’ın yanağına bir öpücük bırakır, yakalarını düzelterek iyi şanslar diler

“colm’un ofisine gittiler-“

dorian bunu duyunca bütün planları iptal ederek elini kaldırır

“hayır o zaman. olmaz, olan olmuş zaten-“

“ama dorian!”

“aması falan yok-“

“tamam, tamam dur, o zaman ben gidip basayım-“

“basmak yok-“

“ben hallederim! sen sadece benden sonra gelip cameron’ı hallet-“

“söylediklerim için beni pişman etme delia-“

“etmem, bak pis işi ben yapıyorum, güzel bir kadını baştan çıkarmanın neresi pişmanlık!? bir de ateş olacaksın! gelip geçen herkesi yakman lazım, nedir bu pasiflik-“

“tamam, sus.. hadi git-“

dorian üzerine atlayan kızı tutar, bütün kemikleri sıkılarak yerlerinden oynarken delia onu bırakarak koşuyor, dorian aylardır bir olaya karışmamayı başarmış, bu seferkinin de sessizce bitmesini istiyorken sağlık departmanından çıkar..

“colm aslında düşündüm de-AH PARDON!”

delia colm ve cameron’ı duvarda gayet büyük bir zevkle öpüşürken yakalamış, colm onu görünce ellerini cameron’ın üzerinden çekerken sarışın kadın da dudağının kenarını silerek eteğini düzeltiyordu, delia ısrarla kapıda dikilirken ellerini birbirine vurur

“gerçekten üzgünüm, ama çok önemli bir şey çıktı-“

“savaş mı?”

delia cameron’ın saçını başını yolmak isterken tabii ki hayır diyordur, devam eder

“oreon içinde olmayan birine bilgi vermemin yasak olduğu kadar önemli bir şey..”

“bana bir şey gelmedi delia-“

“düşün, o kadar önemli.. çok soru sorma da benimle gel colm..”

colm elinden şekeri alınmış bir çocuk gibi cameron’a bakar, sonra gömleğini pantolonunun içine sokuşturarak delianın önünden geçip dışarı çıkarken delia arkadaki sarışın kadına el sallar

“sonra görüşürüz cameron..”

genç kadın tabii diyerek nefret dolu bir gülümseme sunar, delia kapıyı açık bırakarak uzaklaşırken tam bir aydır seks yapmamış, ve ciddi ciddi ölümden korkan cameron başını tutarak gücünü toplamaya çalışır..

“gabriel, neredesin?...iyi değilim, hayır.. gelip beni alman gerekiyor-chris’e söylersem telaştan ölür, milleti ayağa kaldırmam.. oreon’da olduğumun farkındayım, ben *senin* gelip beni almanı istiyorum gabriel, kimse beni öyle görsün istemiyorum.. tamam, çabuk ol..”

cameron telefonu kapatıp ceketinin cebine atar, chris’in odasına dönmek için yürürken topuklular ayaklarını sıplatıyordu, genç kadın zaten dengesini zor buluyorken ayakkabıları çıkarır, çıplak ayak yürürken bir an nerede olduğunu kavrayamaz, etrafına bakarken geçitten çıkan birini gördüğünde o tarafa ilerler

“chris morgan’ı tanıyor mu-tanırım..”

ve genç kadın dorian’ın kollarına yığılırken genç adam şaşkınlıkla onu tutar..

dorian kucakındaki kadını en yakın ofisin birine sokmuş, koltuğa yatırırken cameron bir şeyler sayıyordu, dorian onu bırakıp vien’i aramaya kalkacakken cameron genç adamın kolunu tutar, gözleri aralanırken mırıldanır

“sen şey değil misin-ateş..”

genç kadın kurumuş dudaklarını ıslatırken dorian onun yanına çöker

“öyleyim evet, iyi misin?”

cameron başını iki yana sallayarak cıklarken dorian’ın kolundaki eli yavaşça genç adamın gömleğine çıkar, kumaşı kavrayıp kendine çekerken dorian kaşlarını çatır, cameron acı çekiyor, fısıldar

“seks..”

dorian kaşlarını kaldırırken cameron onun dudaklarını uzandığında genç adam bir anda beyninin alev aldığını *görür*, ağzını açarak genç kadınınkine kenetlerken cameron inler..

SOUNDTRACK / *Timbaland - Scream (feat. Keri Hilson & Nicole Scherzinger)*

cameron dudakları eziliyorken elinin altındaki adamı biraz daha kendine çeker, dorian koltuğa tutunarak genç kadının üzerine çıkarken cameron inleyerek ona sarılır, ateş kıranın elleri incecik bacaklarda dolaşıyorken cameron başını geriye iter, dorian hafif bir parfüm kokusunun geldiği bembeyaz teni öperken cameron'ın eli genç adamın pantolonuna inmiş, kemeri açmaya çalışırken dorian onun elini iterek kendisi halleder, genç kadın bacağını kaldırarak genç adamın kalçasına yaslarken dorian yoluna çıkan ince kumaş parçasını parmaklarıyla bir kenara çeker ve kendini hızla genç kadına iterken cameron feryat ederek parmaklarını dorian'ın omuzlarına geçiriyor, dudağını ısırarak kalçasını daha da kaldırırken dorian yanıyor, cameron hayat buluyordur..

dorian nefes nefese kalmış, kendini tekrar iterken cameron gülerek genç adama sarılır
“öyle kal-tanrım-sen nesin..”

dorian genç kadının boynunu ısırırken cameron kasılıyor, ateş kıran kendini biraz çekerek tekrar iterken altındaki kadın güçsüzce inler, başını geri atıp sarı saçları koltuğa yayılıyorken dorian onun zevkini izliyor, cameron ateşin saçlarını tutarak çekişirken dorian inleyerek boşalıyor, cameron damarlarındaki kanın kaynadığını hissediyordur..

dorian kemerini düzeltirken cameron uyuyakalmış, genç adam onun yanına eğilir, bir an ne diyeceğini bilemezken sarı saçları hafifçe iterek konuşur
“cameron..uyan..”

genç kadın onu duymuyor, hayatının belki de en derin uykusundayken dorian onun rahatlamış yüzünü izler, elini boynuna koyarak kalbinin atışını dinlerken cameron başını oynatarak yattığı yere biraz daha yerleşir, dorian etrafına bakarak onun üzerine örtecek bir şeyler ararken tekrar genç kadına dönüp keskin mavi gözleri gördüğünde bir an durur, cameron gülümser
“hayatımı kurtardın..”

dorian cevap vermezken genç kadın derin bir nefes alarak kalkar, kollarını gererek saçlarını düzeltirken koltuğun bir yerlerinden ses geliyordur, cameron elini sokarak telefonunu bulur, çıkartıp açarken arayan gabrieldir, genç kadın gülümser
“iyiyim..çabuk gelmişsin.. jaden'ı neden getirdin-tamam.. kötüydüm gabriel! ölmediğime sevineceğine-görevin umrumda değil, kimse duymaz merak etme-peki.. görüşürüz..”

cameron gözlerini devirerek telefonu kapatırken dorian'ın varlığı tekrar aklına gelir, genç adam ayağa kalkarken sorar
“bir şeye ihtiyacın var mı?”
cameron gülümser
“senin cepte taşınan versiyonunu veriyorlarsa onu alabilirim..”
dorian gülümserken cameron ayağa kalkar ve elini uzatır
“doğru düzgün tanışamadık.. cameron morgan..”
“dorian marcell..”

genç kadın *çok memnun olduğunu* söylerken dorian da gülümseyerek zevkin ona ait olduğunu söyler ve genç kadına yol verirken cameron teşekkür ederek yürür, odadan çıkarken dorian da onu takip eder..

“deprem olmuş..”

ewan conrad'ın elindeki kağıtlara bakarken ne zaman diye sorar
“bir kaç saat önce, can ve mal kaybı yok, herkes korkmuş sadece-“
“hissettim ben!”

ewan onları duyup yanlarına gelen andreaya bakarken gülümser
“olurken mi?”
andrea gülerek genç adamın koluna vururken vien ve biana onların yanına geliyordur, ewan kağıtları sallayarak genç adama döner
“aşağıda deprem olmuş..”
“ölen var mı?”
“kaçıncı yüzyıldayız tatlım, tabii ki yok..”

biana güzel diyorken şöyle bir etrafına bakar, gereksiz bir görevli falan göremezken tekrar diğerlerine döner
“hamileyim ben ewan-ölmeden önce dinle..”
ewan hayati faaliyetlerini kapatmış, sadece önündekini görüyorken konuşur
“geç kaldın, ama yine de anlat..”

conrad gülümserken biana anlatır
“çocuğumuz normal bir çocuk olmayacak, ben su kıranım sen de beşinci elementsin, dengelerin kontrol altında tutulması gerekiyor..”
“dengeler beni kontrol altında tutusun, çocuğum olacak!”

biana gülümserken conrad kardeşinin kafasını yakalar, ikisi sevinirken andrea sen de mi yarın doğuracaksın diye sorar, biana hayır, 1 hafta derken ewan felç olur, conrad küfrederken vien araya girer
“ondan önce başka bir şey daha var, kraliçe evlilik dışı çocuk yapamaz-“
“kim demiş-“
“ben dedim.. evlenmeden çocuğu doğuramam ewan-“
“içinde mi tutacaksın-“
“başka bir boyutta doğura-“
“saçmalık. hemen bugün evleniyoruz, conrad git yüzükleri getir-“
“köpeğinle karıştırdın galiba-“
“yüzük mü var-“
“olmaz mı çekmecedeki hadi conrad-“
“döverim kendi işini kendin yap-“
“çocuklar! sakın..”

andrea, ewan ve conrad kraliçeye dönerken latty ve cuslov koridorun sonundaki ofisten çıkıyordur, kalabalığı gördüklerinde neler olduğunu sorarlar-
“hamileyim latty-“
“efendim?!”
“hem de bir hafta sonra doğuracakmış!”

latty karnını tutarak bu sefer de ewan'a bakarken conrad kardeşinin kafasına vurur
“çocuğumu düşüreceksin!”
“seninkinden önce benimki geliyor!”
“yarış mı bu, kim ne zaman isterse gelsin!”

ewan ve conrad benim bebeğim seninkini döver kavgası yapıyorken bayanlar toplanıp daha sessiz bir yere gidiyor, cuslov kraliçenin evlilik dışı çocuğu olmasının çok da iyi bir fikir olmadığını söylüyorken biana da aynı fikirdedir, latty hala biana'nın 1 hafta sonra nasıl doğuracağını soruyorken andrea ben bir günde doğurmuştum diyerek olaya kıran yönünden bir ışık tutar, latty zaten karnındakinin her an çıkmasından korkuyor, karnını okşarken biana onun elini tutarak cuslov'la evlilik meselesini konuşuyordur..

“bir hafta içinde çocuğum olacak, kafayı yiyeceğim, yardım et...”

ewan'ın az önceki coşkusundan eser kalmamış, conrad'ın ofisinde dört dönüyorken abisi masaya yaslanmış, onu izliyordur, ewan elini kolunu sallayarak anlatmaya devam eder

“çocuk olması fikri kötü bir şey değil, zaten istiyorduk-“

“ne zamandan beri-“

“her zamandan beri, bir kaç kere teklif etmiştim, sizin bilmediğiniz geçmişlerde-gerçi sen biliyorsundur-*her neyse* o zaman çocuk yapalım, benimle beraber saraya dön demiştim, ama kabul etmemişti-“

“şimdi etti-“

“hamile olduğuna göre, etmiş.. ben zaten korunmuyordum, seçeneği ona bırakmıştım, *kabul etmiş..*”

ewan'ın içi ısınırken conrad da gülümser, ewan o hafif mutluluk anından sonra tekrar telaşa kapılır “bu çocuk çok şey olacak-bir kere prens olacak ve bu beni *kral* yapıyor-tanırım.. kral olacağım..”

ewan artık bunu da düşününce koltuğa yığılırken conrad gülüyordur

“kimsenin şaşıracağı bir şey değil, zaten herkes kaptan crash kral olsun diye adaklar adıyor, tahta çıktığın gün bayram ilan edilir, orasını boşver-“

“çocuğum ne olacak? su mu olacak, ateş mi olacak-her şeyden önce insan mı olacak? ya bir akvaryum falan çıkarsa-ya yanlış bir şey olursa conrad? biana mahvolur, ben de mahvolurum-iki kere mahvolurum-“

“nefes al..”

“latty hamileyim deyince ben sana *nefes al* mı dedim!çocuğum ucube olacak diyorum!”

“saçmalamaya başladın, beynine oksijen gitmiyor, nefes al..”

ewan derin bir nefes alırken conrad gidip kardeşinin yanına oturur, genç adamın dizini sıvazlarken konuşur

“çocuğunuz ucube olmayacak, sen de kusursuz bir kral olacaksın, ben de gurur duyacağım, sen de gurur duyduğum için benimle dalga geçeceksin, ben de seni pataklayacağım, bu demek oluyor ki her şey yoluna girecek..”

ewan gülümserken başını sallar, conrad aferin diyorken kardeşi sorar

“bir hafta içinde evlenmem gerek ve ben o kadına yol üstüne *hadi şimdi evleniyoruz!* dedim.. nerede samanyolu, nerede romantizm?”

conrad romantizmden falan anlamıyorken omzunu silker, ewan silkme o omzu diyorken sorar

“latty’e ne zaman evlenme teklif edeceksin, kız ağzının içine bakıyor resmen..”

“öyle mi yapıyor?”

“latty korkuyor conrad, sen de korkuyorsun ve latty seni daha çok korkutmaktan korktuğu için bir şey demiyor, ama bir şeylere ihtiyacı var.. sahiplenilmeye, onun da *bu benim* diyeceği bir şeye ihtiyacı var-ayrıca kral olunca prensesin çocuğu evlilik dışı dedirtmem..”

conrad gülümserken ewan onun omzuna vurur hafifçe

“bitti artık, büyüdüm.. kendi hayatını yaşayabilirsin..”

“hala her şey bir anda kopup yıkılacakmış gibi geliyor.. sen anlamıyorsun belki, ama ben biliyorum ewan.. yine bir şey olursa-“

“bu sefer yalnız değilsin, ben varım, latty var..”

“latty’le asla olmayacakmış gibi geliyordu.. bazen o sanki başkasının çocuğunu doğuracak ve ben yine ikinci adammışım gibi hissediyorum-“

“latty mi öyle hissetiri-“

“hayır-hayır, onunla ilgisi yok, genel olarak bir şeylerin tamamen bana ait olması fikri uzak gibi geliyor sadece..”

“seni istemiyorum diyorsan anlarım..”

conrad gülerek genç adamı kafasından çekerken ewan kendini kurtarınca ona bakar

“o düşünceyi kafandan ancak sen silebilirsin, çünkü ben daha fazla nasıl kardeşin olabilirim bilmiyorum, seninle aynı odada oturuyorum, düşün..”

“dayak istiyorsun sen..”

“lenarta’da çenemi kırdığını hala unutmadım-“

“hak etmiştin-“

“o zaman kardeşin değildim-“

“her zaman kardeşimdin..”

ewan gülümseyerek *işte böyle* derken conrad gafil avlanmış, gülerek başını iki yana sallıyor, ewan arkasına yaslanarak omzunu abisinin omzuna dayıyorken conrad nasıl romantik olunmuş peki diyerek konuyu asıl amacına yönlendiriyordur..

“gabriel..”

lobide bekleyen genç adam ve jaden o tarafa döndüklerinde cameron ve dorian onlara doğru geliyordur, jaden halasına sarılıp omzundaki çantasına asılırken dorian’a selam verir, tekrar genç kadına dönerken

“tam zamanında aradın hala..”

cameron kaşlarını çatarken gabriel oğlunun kafasına bir fiske vurur, jaden sırtırken cameron kardeşine yine ne işler çevirdiğini sorar, gabriel onların arkasından açılan asansör kapılarını gösterir “iş görüşmem var..”

cameron ve dorian arkalarını dönüp scott’ı gördüklerinde dorian kaşlarını çatır, cameron gözlerini devirirken jaden’a elini uzatır

“sen gel benimle tatlım..”

jaden halasıyla beraber giderken dorian ortada kalmıştır, scott iki genç adamın yanına geldiğinde gabriel’le el sıkışır, sonra dorian’a döner

“franco’nun nerede olduğunu biliyor musun dorian?”

“calis’le beraber luplex’e inmişlerdi-“

“scott..”

herkes franconun geldiği tarafa bakarken genç adam calis’e teşekkür ederek diğerlerinin yanına gelir “geç kaldım üzgünüm, gabriel..”

iki genç adam el sıkışırken scott artık yukarı çıkabileceklerini söyler, üçü asansörlere giderken dorian yine arkada kalmış, lobiye girip çıkanlara bakıyor, ilerde yeğeniyle birlikte güle konuşa sohbet eden cameron’a bakar ve arkasını dönüp geçitlere giderken jaden halasına luplex’te alacakları evin büyüklüğünü anlatıyordur..

SOUNDTRACK / *Rihanna - Shut up and Drive*

“nasıl gidiyor morris?”

ashley kimlik kartını okuturken güvenlik görevlisi morris genç kadına selam verir, ashley oreon güvenlik departmanı kapılarından içeri girdiği gibi sol taraftaki toplantı odasının kapısını tıklatır, abisinin onayını duyduğunda kapıyı açar

“geç kaldım, maynard’da bebekler için-“

Toplantı masasının en ucunda oturmuş, onu görünce arkasına yaslanıp gülümseyen gabriel’i gören ashley eli kapıda, kalakalır, bakışları abisine dönerken scott ona oturmasını işaret eder, ashley kapıyı kapatarak gösterilen yere oturur, bacak bacak üstüne atarak önündeki dosyayı açarken konuşmaya devam eder

“bebekler için ek önemleri onaylıyordum, geciktim, üzgünüm..”

“ashley, gabriel morgan’ı tanıyorsun..”

ashley genç adama dönmeden önce önündeki kağıtlarda yazan kimlik bilgilerine hızla göz atar, içinden okkalı bir küfür ederken hiç belli etmeden gabriel’e döner

“görünen o ki gerçekten tanıımıyormuşum..”

gabriel hafifçe sırtırken scott devam ediyordur

“gabriel aktif görevlerde benim yerimi alacak ve ekibe başkanlık edecek, senin de onayını almak istedim..”

ashley başını sallarken dosyadaki kağıtları çeviriyordur, şekil ve ses değiştirebilme, kullanabildiği en az yüz tane araç çeşidi, ustalaştığı dövüş sanatları, özel hayatı, sevgilileri, karısı, oğlu..

genç kadın her sayfada içinden başka küfürler ederken franco yanağını kaşıyor, elindeki kalemle bir şeyler karalıyorken ashley okumasını bitirdiğinde gabriel'e döner
“oreon’un görevleri guadalajara’daki özel görevlere benzemez gabriel, jaden’in babasının bu tip riskler almasından rahatsız olacağını düşünüyor musun?”
“jaden akıllı bir çocuktur, bir gün gelip birisi ona benim öldüğümü söylediğinde ne yapacağını biliyor..”

ashley pekala diyerek dosyayı kapatır ve abisine döner
“itiraz edeceğim her hangi bir şey yok..”

scott hafifçe gülümser ve başını sallayarak gabriel'e dönüp elini uzatır
“oreon’a hoş geldin gabriel..”

ikisi el sıkışırken ashley ayağa kalkar
“izninizle, sarayda beni bekleyen çok iş var..”

beyler de ayağa kalkarken scott konuşmaya ofisinde devam edilebileceğini söylüyor, francoya teşekkür ederken ashley dosyayı alarak odadan çıkar, topukları döşemeyi kırarcasına vuruyorken asansörün düğmesine basar, elindeki dosya sıkmaktan yamulmuşken kapılar açıldığında genç kadın içeri girer, lobinin düğmesine basıp önüne dönerken kapanan kapıların arasından bir el girdiğinde ashley gözlerini devirir, gabriel ona bakarak içeri girerken genç kadın kollarını kavuşturur, genç adam sırtıırken kabinin kapıları kapanır..

“söylemedim, görev sırrı.. üzgünüm..”

ashley sayıları her katta azalan göstergelyi izliyorken mırıldanır
“eminim..”
“bu akşam bir şeyler içmeye ne dersin?”
“hayır derim..”

asansörün kapıları açıldığında ashley beklemeden dışarı çıkar, gabriel onu takip ediyorken konuşuyordur
“artık meslektaş olduğumuza göre-“
ashley hızla genç adama döner
“bir şeyleri oldurtmaya çalışma gabriel, kimsenin görüldüğü gibi olmadığını tahmin edecek kadar iyi bir ajanım ben, git abim sana ne söylüyorsa yap, benimle işin yok..”

gabriel kaşını kaldırırken ashley ona açılan kapıya döner, çıkış kapısına kenetlenmiş aracın içine girer ve kapılar kapanırken gabriel kollarını kavuşturarak hafifçe gülümsüyor, aracın içindeki ashley ise bir hışımla dosyayı açarak daha bu kahrolası herif hakkında neyi bilmediğini öğrenmeye çalışıyordur, genç kadın yıkık dökük kulübedeki gece hayatının en iyi seksini almış, sonra da aylarca bir daha adamın ruhunu bile duymamıştır, bu şekilde karşısına geldiği için ondan nefret ediyorken yer aldığı görevlerin listesini okuyor, daha fazla dayanamayarak dosyayı kapatıp bir kenara atar, utanmasa okulda da aynı sınıfta olacaklarını düşünüyorken başını koltuğuna yaslayarak gözlerini kapatır..

SOUNDTRACK / Plumb - Me

“acil durum burada mı?”

colm girdikleri ofis malzemeleri odasına bakarken delialona ona dönmüş, elleri belinde, ayağını yere vurarak bekliyordur, colm ellerini açarak bir şey söylenmesini umuyorken delia konuşur

“böyle mi olacak? önceden bilirsem ben de ona göre hareket edeceğim-hayır bilmediğim için yanlış zamanlarda yanlış yerlere gidiyorum, sonra benim yüzümden seks şeyleri-her neyse kadın, o ölüyor-“
“ölmüş mü-“
“ölmez, dorian’ı yollamıştım-“
“ne yaptın-“
“colm beni dinler misin?”

colm susarken delia kollarını indirir
“colm, ben senden hoşlanıyorum sanırım... en azından kıskanıyorum-“
“cameron olayı istemeden oldu-“
“önemli değil, dinlemeye devam et..”
“sustum..”

delia gülümserken devam eder
“bu yüzden senin ne düşündüğünü bilmem gerek, evet ya da hayır değil, *ne düşünüyorsun?*”

sessizlik olurken genç adam ensesini ovarak yere bakıyor, delia dudağını kemiriyordur, tekrar ellerini kaldırarak konuşur
“tamam-anladım, sormadım var say-gerçekten-“
“delia-“
“ciddiyim colm, saçmalıyorum.. geçer, yarın unutturum ben, ya da öbür gün, sen bir şey yapmak zorunda değil-
“delia-“
“ciddiyim. anlıyorum colm, gerçekten-“
“neyi anlıyorsun?”
“olmayacağını..”
“olmaz mı dedim?”

delia cevap vermezken gözleri *demesen de olur* diyor, genç adam ona doğru bir adım atar-

“öpme-“
“öpmeyeceğim-“
“ama yaklaşıyorsun..”

colm gülerek başını eğerken delia da gülümser
“hep böyle olacak işte colm, sen bir adım atacaksın, benim içim pır pır olacak, öpüşeceğiz, sonra devam edeceğiz.. ben bunu istiyor muyum bilmiyorum, ewan da aynı şeydi, sanırım.. bilmiyorum, o yüzden soruyorum..bir adım daha atarsak saklamak aşâğılık olacak, saklamazsak da..”

colm başını kaldırıp ona bakarken sorar
“saklamazsak ne olacak?”
“bilmiyorum, ewan daha kolaydı..hafıza vesaire-”
“ama onunla olmadı..”

delia başını sallarken colm uzanarak onun yüzünü tutar, genç kız derin bir nefes alırken biraz sonra colm dudaklarına eğildiğinde başını ona kaldırır..

gün bitimine yaklaşırken oreon’da kraliçenin odası karanlık, sadece masadaki okuma ışığı yanıyorken biana hem biraz yalnız kalmak istemiş, hem de okuduğu şeyler bir hafta sonra doğacak bebeğin endişesini alırken kapı tıklatıldığında biana başını kaldırır ve girilmesini mırıldanır, açılan kapıdan kocaman karnıyla latty içeri girerken biana gülümser, prenses kapıyı arkasından kapatarak yürürken masanın karşısındaki iskemleler yerine koltuğa döner, biana da kalkmış, onun yanına giderek kardeşinin sırtına bir yastık koyarken latty gülümser, biana onun saçlarını düzeltirken latty’nin gözleri dolmuş, hafifçe burnunu çekerken ablasının elini tutar
“teşekkür ederim..”

biana bir şey değil diyorken latty’nin kahvrenge gözleri yaşlardan parlıyor, genç kadın mırıldanır

“senden başka kimsem yok benim.. ne annem, ne babam.. conrad da benimle evlenmiyor-bir tek sen varsın biana, sen olmasan yapayalnız olacaktım, yapayalnız doğuracaktım, nasıl yapardım?”

biana iç çekerek kardeşine sarılırken latty ona tutunur, eli karnında, gözlerinden yaşlar süzülürken mırıldanır

“korkuyor musun?”

“neyden?”

“bebekten, benim ödüm patlıyor..”

biana kendisinininki gibi uzun saçları okşarken gülümser

“biraz..”

“ewan çok mutlu oldu..”

“biliyorum..”

“sen de mutlu musun?”

biana başını sallarken latty elini onun karnına koyar

“hissediyor musun? şimdiden?”

“bir kaç gündür hissediyorum..”

latty başını kaldırıp ablasına bakarken şaşırmıştır, sorar

“neden söylemedin?”

“emin değildim latty-“

“beni kolumdan çekip vien’e götürdüğün gibi ben de seni çekerdim..”

“hoşuna giderdi, değil mi?”

latty gülümseyerek yüzünü silerken biana onun başını öper, babasının günahlarından o sorumlu değildir, bilmemiştir, büyürken ablasını hiç görmemiş, ama ablası onu hep korumuşken şimdi de kardeşinin ona ihtiyacı var, belki de ikisinin de birbirine ihtiyacı var, birbirlerine sarılmış, sessizce oturuyorken zaman akıp geçiyordur, latty mırıldanır

“eve gidelim..”

“gidelim..”

biana latty’le beraber yavaşça kalkarken prenses bir an karnını tutar, hafifçe gözlerini kapatırken mırıldanır

“tekme..”

biana gülümserken ona destek oluyor, ikisi yavaş yavaş yürüyorken kapı tıklatılır, ewan kapıyı açıp önce karanlık odayı görür, sonra latty ve bianayı fark ederken gülümser

“eve gidiyoruz..”

ikisi de başlarını sallarken ewan kapıyı iyice açıp onlara yol verir, latty önden çıkarken ewan da biananın beline sarılmış, koridorun sonunda onları bekleyen conrad’a bakar, genç adam latty’e elini uzatarak onu yanına alırken genç kadın ona tutunur, başını genç adama yaslayarak yürürken dördü birlikte eve dönerler..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Save Me From Myself

It's not so easy loving me..

It gets so complicated, all the things you've gotta be

Everything's changin, but you're the truth

I know it's hard, but you've broken all my walls,

You've been my strength, so strong..

latty uyku için yatağa girmiş, ama gözüne bir damla uyku girmiyordur, bir sağa bir sola dönmek istiyor, onu bile yapamıyorken gözleri hala kapalı, iç çekerek öylece yatmayı seçer, biraz sonra banyonun kapısı açılır, ışık kapanır, yorgan kaldırılıp conrad yatağa uzanır, latty birazdan karnının üzerindeki eli ve sırtına destek olan vücudu hissederen rahatlayarak mırıldanır

“uyuyamıyorum..”

“neren ağlıyor?”

“her yerim, ayrıca çok fazla tekme atıyor...”

conrad genç kadının boynunu öperken bebeğe hala bir isimle seslenmediklerini hatırlar, iç çekerek dudaklarını latty'nin başına yaslar, genç kadın karnındaki eli tutarak gözlerini açıyor, sorar “benimle beraber olmaktan korkuyor musun conrad?”

genç adam cevap vermezken latty açık pencerenin önünde dalgalanan perdelere bakıyor, mırıldanır “hamileyim dediğim günden beri uzaksın, fiziksel olarak değil belki, ama aklın benimle değil.. yanlış mı yapıyoruz?”
“hayır tatlım, iyiyim..”

latty tekrar başı öpülürken gözlerini kapatır
“değilsin..nedir seni sıkın, bilmek istiyorum.. konuşmuyorsun conrad, lütfen söyle.. tek başıma yapamam..”

conrad'ın içi sızlarken derin bir nefes alır, latty cevabın geldiğini hissediyor, gözleri kapalı, bekliyorken genç adam usulca konuşur
“gerçek değil gibi.. tüm bu olanlar, biana, ewan, sen.. bebek.. bunların hepsini ben yaşıyor olamam diyorum latty, bir kardeşe ya da bir bebeğe sahip olamazmışım gibi, sana sahip olamazmışım gibi geliyor..”

latty iç çekerken parmaklarını genç adamın parmaklarına kenetler
“ama sahipsin.. ben de, ewan da, bebek de sana ait.. ben sana aşığım conrad, sen olmadan ayakta duramam, sen olmadan uyuyamıyorum bile... sen beni öpmeden, sarılmadan, *ben buradayım* demeden yapamam.. ama korkuyorsan da bilmeliyim, neye sahip olduğunu unuttuğunda hatırlatmalıyım.. korkma, lütfen..”

genç kadın omzuna düşen bir damla yaşı hissettiğinde gözlerini açar, başını conrad'a kaldırırken genç adam ona bakıyor, mırıldanır
“*jonathan..bebeğimizin adı..*”

latty gözleri dolarak gülümserken başını sallar
“*jonathan lysander..*”
“latty lysander..”

latty gözlerini kapatırken conrad eğilerek genç kadının dudaklarını örter ve ayrılırken fısıldar
“evlenelim..”
genç kadın da başını sallarken gülümser, conrad tekrar ona eğilirken ikisi de ellerinin altında bir tekme hissettiklerinde latty gülerken karnına bakar, conrad da gülümsüyorken konuşur
“uyu artık concon, annenle işimiz var..”
“concon nedir conrad-“
“jonathan çok uzun..”

latty gülerken genç adama uzanır, ikisi hafifçe öpüşürken latty tekrar önüne döndüğünde conrad onu sarmalıyor, genç kadının yorgun sırtını kendine yaslayıp başını öpüyorken latty oğlu ve *kocasıyla* beraber uykuya dalıyordur..

“ewan, tatlım çok uykum geldi, ne zaman yukarı çıkmama izin vereceksin?”

biana telefonu açmış, üst kattaki ewan'la konuşuyorken genç adam birazcık daha beklemesini, onu çok sevdiğini söyler, biana peki diyerek telefonu kapatırken oturduğu koltuğun yanında duran dergileri görür, delora'nın herkes nişanlanmaya başladıktan sonra aldığı gelin dergilerinden birini alır, sayfalarını çevirirken her sayfada muhteşem gelinlikler vardır, biana bir kaç sayfa sonra artık gördüğü modellerin olduğu sayfanın kenarını kıvrırmaya başlamış, kendi kendine gülümserken ewan salona girmiş, onu dergiyle görünce gülümser
“bitti, gidebiliriz..”
biana dergiyi kapatıp ona bakar
“emin misin?”
“eminim eminim, hadi..”

biana gülümseyerek kalkar, dergisini de yanında götürürken ewan kolunu uzatır, genç kadın daha da gülümseyerek girer, ikisi merdivenlere ilerlerken ewan heyecandan ölüyordur, biana genç adamı kitap gibi okuyabiliyorken sesini çıkarmıyor, sonuçta ne göreceğini bilmiyor, ona eşlik ederken ikisi basamakları tırmanırlar..

SOUNDTRACK / Missy Higgins - Nightminds

*In our honesty, together we will rise out of our nightminds,
and into the light at the end of the fight...*

en üst kattaki kraliyet yatak odasının önüne geldiklerinde ewan bianayı bırakır, kapının önüne geçip arkasını dönerek kolları tutarken genç kadın ona bakıyordur, gülümser, ewan da gülümseyerek kapıları açıp iki yana iter..

sarayın en geniş odasının dört köşesinde her boydan bir sürü mum pırıl pırıl parlıyorken yatak bembeyaz gül yapraklarıyla kaplı, yaprakların ortasında kırmızı küçük bir kutu duruyorken komodinde zarif bir şişe şampanya, iki ince uzun kadeh kutlamanın başlamasını bekliyordur..

biana elini dudaklarına götürerek içeri girerken ewan kapıyı onun arkasından kapatır, o anda usul bir müzik başlarken biana başını sağa çevirir, uzun pencerelerden gece içeri süzülüyorken göl sanki onlara şarkı söylüyor, genç kadın gözleri dolarak gülümserken saçlarının uçlarında hissettiği parmaklarla o tarafa döner, ewan gülümseyerek ona bakıyorken konuşur

“herşey olup bittiğinden beri normal olmaya çalışıyoruz, farkındayım. sanki yıllardır hep böylemiş gibi..”

biana parmaklarının tersiyle hafifçe yanağını silerken ewan onun saçlarını omuzlarından geriye atıyor, devam eder

“ama değil, çok uğraştık, çok çabaladık-*çabaladın*, ben farkında bile değildim.. sen acı çektin, her şeyi sen başardın ve sonunda geri döndün..”

genç kadın gülümserken o acıların hepsine değmiştir, uzanarak genç adamın yüzünü elleri arasına alır, parlayan kahverengi gözlerine bakar, güzel gülümsemesini tekrar görürken ewan eğilerek onu öper ve ayrılırken mırıldanır

“seni çok seviyorum, o yüzden bazen aptallaşıyorum..”

“ben seni öyle de seviyorum..”

“biliyorum, o yüzden seni bırakmıyorum..”

biana gülerken ewan onun kimseye böyle gülmediğini biliyor, tekrar genç kadının dudaklarını örterken elini yatağa uzatır, kırmızı kutu uçarak eline geçerken biana hissetmiş, ayrılarak genç adamın eline bakar, ewan kutuyu açarak kraliçesi için sakladığı yüzüğü gösterir..

su kadar berrak, sahip olduğu krallık kadar asil yüzük mum ışığında parlıyorken ewan yüzüğü çıkarır, kutuyu tekrar yatağın üzerine atarken biana gülümser, genç adam onun elini almış, yüzüğü takmadan önce sorar

“kraliçem, zavallı komutanınız ewan *cra-lysander*’la evlenir misiniz?”

“evet..”

tek bir basit kelime ikisi için de yeterken ewan yüzüğü genç kadının parmağından geçirir, biana hızla bir nefes alarak eline bakıyorken bütün hayatı, çocukluğu, aşkı, kaçıışı, dönüşü, sahip olduğu her şey olan adama döner, ewan onun konuşmasına izin vermeden dudaklarına eğilirken ikisi için kelimeler hiç gerekli olmamış, biana genç adama sarılarak başına tutunuyorken suyu ruhu özülle birleşiyordur..

biana teni gül yapraklarına değdiğinde gülümser, ewan üzerinde, boynunu öpüyorken genç kadın ellerini iki yana açmış, parmaklarının arasından yapraklar akıyor, teninde sıcak bir nefes dolaşırken kendini üzerindeki adamın sıcaklığına kaldırır, ewan gülümseyerek onun dudaklarını bulurken biana da gülümsüyor, ikisinin de elleri birbiri üzerinde dolaşırken saklanmak ya da acele etmek yok, normal olmaya çalışmak yok, yavaş yavaş tenlerinin tadını çıkarıyorken ewan kendini bianaya bastırdığında genç kadın inleyerek dudaklarını ısırır, genç adam onun bacaklarından birini kavrayarak hafifçe kaldırıp kendini sıcaklığa iterken biana derin bir nefes alarak bir eli güllerin arasından örtüyü sıkıyor, diğeri ewan'ın başını tutuyor, uzanarak genç adamın dudaklarını örter..

SOUNDTRACK / *Bond - Scorchio*

sadece iki gün sonra..

“konuklar gelmeye başladı, neredeler-bak evlenmiyorlarsa ikisini de öldürürüm!”

delora soyunma odalarına atılacakken favian gülerek onu tutar, delora da gülüyorken gerçekten yorulmuştur, flaster hazırlıklara yetişememiş, ama düğün günü kesinlikle geleceğini söylemişken bütün işler deloranın başına kalmıştır, basına laf anlat, tebrikleri kabul et, davetiyeleri gönder, neden bu kadar çabuk sorularına cevap ver, yine tebrikleri kabul et, gelen çiçekleri kokla, pastaları tad, gelinliğin eteğine kulp bul, latty'i nedime giysisinin içine sığdır, sen sığdıramazsan modacı sığdırsın, ama önce git modacıyı bul, bulamadıysan kendin dik..

her şey bir şekilde hallolmuşken genç kadın luplex'in ve dış uzayın yıllardır beklediği, uzun zaman sonra ilk defa olacak kral ve kraliçe düğününde giydiği muhteşem elbisenin tadını bile çıkaramıyordur, ayakkabıları ayağını acıtıyor, kestirdiği kahkülleri gözüne giriyorken kumaşın mavisi çok mu soluktur, ya dekoltesi, çok açık mıdır, ondan sonra kraliyet asistanı frikik verdi diye haber çıkarsa bir de onunla uğraşamazdır-biraz sonra favian onu öptüğünde delora gevşer, genç adamın yüzüne tutunarak gülümserken ayrıldıklarında gözü bozulmuş papyona takılmış, derhal uyanır, önce favian'ı, sonra bütün erkekleri düzeltmesi gerektiğini anlayarak bir hışımla uzaklaşırken maynard'ın geçitlerinden araçlar bahçeye girmeye devam ediyor, yemeğin, müziğin ve diplomasinin zirvesi yavaş yavaş kalabalıklaşıyordur..

delora basın mensuplarının önünden gülümseyerek geçerken ilerde arabalarından inen morgan ailesini görünce o tarafa ilerler, tessa uçuk yeşil eteğini düzelterek arabadan çıkıyorken alexa da pembe elbisesi içinde parlıyor, annesine saçını düzeltmesini söyler, tessa topuzuna elini atarken delora yanlarına gelmiş, sorar
“sienna?”

tessa başını iki yana sallarken elini indirir

“gelmeyecek delora, ama sevgilerini yolladı..”

“özellikle aramıştım halbuki, bu kadar da uzamasına gerek yoktu..”

tessa hafifçe gülümser

“sizinle ilgisi olan bir şey değil, ama gelmemesinin daha iyi olacağını düşündü..”

delora peki, öyle olsun diyerek alexaya döner, küçük kız gülümserken delora onun sapsarı saçlarının arasındaki şeker pembesi tutama bakıyor, sorar

“ne zaman oldu bu?”

“dün! benim çok hoşuma gitti, nasıl sence delora?”

“çok güzel, ben de istiyorum..”

delora saç tutmuş, inceliyor, chris gülümseyerek eşini koluna takıyor ve sarayın bahçesinde ilerliyorken alexa da deloranın kahkühlerini beğeniyordur, dördü yürüyerek bahçeye giriyorken her gelen konuk için girişte bembeyaz halılarla kaplı bir alan hazırlanmış, herkes fotoğraf çektiirmek için bir grup gazeteciyi seçiyorken delora ve alexa da yeni saçları ve göz alıcı elbiseleriyle kocaman gülümseyerek pozlarını verirler..

“ya karnı törenin ortasında pört diye şişerse ne olacak, o kumaş yırtılır ben söyleyeyim..”

vien gülerek öyle bir şey olmayacağını söylüyorken eidan iyi ki ben hamile değilim diyordur, vien onun koluna girerek bahçede dolaşıyorken saray merdivenlerinden inen conrad’ı görürler, genç adam yakasını oraya buraya çektiştiriyorken bu sıcakta smokin giyen zavallılardan biri olduğu için tanrıya isyan ediyordur, o sırada vien ve eidan’ı görünce elini yakalarından indirir

“çok sıcak, birini döveceğim, o kadar sıcak..”

“sen sıcak olmasa da dövüyorsun..”

“şimdi de seni döveceğim-çok güzelsin vien, ama çok sıcak..”

eidan sırtırtırken vien gülerek teşekkür ediyor, çok hareket etmemesini söyler, conrad mümkünse hiç hareket etmek istemiyorken etrafa bakıyordur

“bir zamanlar bir hava kıran vardı, şimdi olsa yelpaze niyetine kullanırdık.. nerede o kız? niye kimse arayıp sormuyor? ben mi arayayım?”

“tessa’dan haberleri alıyoruz, iyiymiş, ama gelmeyecekmiş sanırım..”

“doğru düzgün çağırmamışsınızdır, neyse güzel, sienna iyi bir kız, üzülmesin daha fazla.. flasler nerede kaldı, onu döveyim en azından, ewan evlenecek yazık olur..”

vien sinirlerine hakim olmasını söyleyerek conrad’ı yollarken eidan neden bu güzel günde şiddet olsun diyordur, barış ve sevgi temsilcisi olarak gazetecilere poz vermeye gitmeyi teklif ederken vien spot ışıklarına aşık olan nişanlısını alıp o tarafa doğru ilerler..

SOUNDTRACK / Matt Nathanson - Curve of the Earth

Lumore, Venüs..

“Maynard’dan yaptığımız canlı yayın devam ederken şimdi yanımızda Oreon’un güzel doktoru Vien Dapufu ve nişanlısı Eidan Collins var..”

sienna gülerek televizyonun karşısındaki sehpanın üzerine otururken eidan’ın aptal aptal sırtırtmasını izliyordur, vien’in elbisesinin modacısından makyajına kadar her şey konuşulurken eidan’a heyecanlı olup olmadığı sorulur, o da heyecandan dalgalandığını söylerken üçü de gülüyor, sienna da gülümseyerek iç çekerken hepsini o kadar çok özlemiştir ki..

dört aydır evinde kalıyor, ama evde artık hiçbir şey eskisi gibi değilken her gün bir şeylerle uğraşıyor, arada sırada eski arkadaşlarını ziyaret ediyorken hepsi geçen sürede çok değişmiş, öncelikler yer değiştirmişken sienna çoğu zaman sarayda ya da oreon’da olsa şimdi ne yapacağını düşünüyor, işte yine o zamanlardan biri gelmişken şu anda hepsi o kadar mutlu ve güzeldir ki sienna kalbinin acıdığını hissederek televizyonun sesini kapatır, burnunu çekerek gözlerini silerken zil çalar, genç kadın irkilerek kapıya bakarken günün bu saatinde kimin geldiğini merak ediyor, saçlarını eliyle iterek dağınık topuzun içine sokuştururken kapıyı açar ve smokini içinde ona bakan flasleri gördüğünde kalakalır..

“flasler.. sen-sen, neden geldin?”

genç adam en son onları alıp luplex’e götürmek için geldiklerinde gördüğü evin kapısında, en dört ay önce gördüğü kadına bakıyorken hafifçe gülümser

“seni kraliyet düğününe götürmek için geldim, delora gelmek istemediğini söyledi..”

sienna bir şey söylemezken başını eğmiş, tşörtünün köşesini çektiştiriyor, dudağını kemirerek başını kaldırır

“böylesi daha iyi, hem gazeteciler daha yeni yeni beni unuttular-“

“herkes seni çok özledi sienna, hepsi seni orada görmek istiyor.. onları üzmenin neresi daha iyi?”

genç kadının gözleri dolarken parmakları alnındadır, sesi titreyerek mırıldanır

“ben de onları özledim..”

“iyi o zaman, hazırlan.. gidiyoruz, acele edersen kimse evlenmeden yetişiriz..”

sienna yaşlı gözlerle genç adama bakarken flasler başını sallar ve arkadaki arabayı işaret ederken konuşur

“hadi.. bekliyoruz..”

sienna flasler’in şoförüne bakarak gülümserken arabadaki adam da gülümseyerek başıyla selam verir, sienna gözlerini silerek kapıyı açar

“içeri geç lütfen, ben hemen hazırlanıyorum..”

flasler gülümser ve teşekkür ederek içeri girerken sienna koşturarak odasına gider, genç adam etrafına bakarak televizyonun karşısına otururken maynarddan canlı yayın yapan kanalda conrad vardır, genç adam muhabiri öldürecekmiş gibi yapmacık gülümsüyorken elindeki mendille alnındaki teri siler ve aman da ne kadar mutlu olduğundan bahsederken flasler gülümser...

delora kulağının içindeki vericiden flaslerin geldiği haberini duymuş, eteğini toplayarak girişe gidiyorken kraliyet elçisinin arabası içeri kadar girmiş, girişin tam önünde kapılarını açarken önce flasler çıkar, sonra elini içeri uzatarak sienna’nın çıkmasına yardım ederken bütün flaşlar patlıyor, delora gülümsüyorken sienna eflatun satenin içinde parlıyor, sapsarı saçları omuzlarından dökülüyorken deloraya el sallar, genç kadın onu flaslerin elinden alıp sarılırken sienna gülüyor, onu sımsıkı tutar, ikisi ayrılıp kol kola basının önünden geçerken arkada kalan flasler tekrar beraber olup olmadıkları sorularına olumsuz yanıt veriyor, ancak hala arkadaş olduklarının altını çiziyorken bugünün kraliyet için çok önemli bir gün olduğunu söyleyerek herkese iyi eğlenceler dileyip bir kaç fotoğraf verdikten sonra bayanların arkasından bahçeye giriyordur..

SOUNDTRACK / Robbie Williams - Ain’t That a Kick in the Head

“tatlım çekiştirme artık elbiseni, bak bak burada ne var! aaa! ne güzel bir şey o öyle!”

delialona liv’le beraber bahçedeki süslere bakıyorken ufaklığın dikkatini bir şeyde toplamak o kadar zordur ki, delia her dakika yeni bir şey yaratıyorken liv hemen sıkılıyor, saçındaki küçük tokayı çekiştirip yerlere atıyor, üstündeki sarı elbiseyi çekiştirip eteğini ısırıyorken arada delia’nın saçlarına dadanıyordur, genç kız topuzu bozulmasın diye kahküllerini kurban ediyorken canı yanıyordur, liv’in yine onun saçlarını kopardığı bir anda delia bırakması için yalvarıyor, liv hırsla saçlara sahip olmaya çalışıyorken bir an sonra genç kızın kucağından havalandığında korkarak saçları bırakır, colm küçük kızı kendine çevirerek suratına dil çıkarırken liv gülüyor, bacaklarını sallayarak uçuşunun zevkini çıkarıyordur, delia teşekkür ederek saçlarını düzeltirken liv colm’un kucağından ona el sallar, delia da geri el sallarken gülerek konuşur

“öldüreceksin sen beni utanmaz, bir de el sallıyor..”

colm’un saçı kısa, genç adam rahat, burnuna uzanan eli ısırmağa çalışıyorken liv’le beraber gülüyor, delialona adamın ne kadar yakışıklı olduğuna bakıyorken bir an dalar, biraz sonra upuzun elbisesinin eteğini arkadan biri çekiştirdiğinde o tarafa döner, melanie’yi gördüğü anda üzerine atlarken o da liv gibi sarı sarı giyinmiş, altın bukleleri o zıpladıkça zıplıyorken sonunda isyan eder

“topuklu! topuklu! yeter!”

delia gülerek onu bırakırken melanie colm’a da sarılır

“colm az önceki gülümsemen 10 metrelik çemberdeki bütün kadınları öldürdü, dikkatli gülümse..”

genç adam sırtıırken melanie katilsin sen diyordur, liv o arada dikkat çekmeye çalışıyorken melanie küçük kızın ellerini tutmuş, saçma sapan şeyler söyleyerek gülüyorken colm deliayla göz göze gelmiş, kaşını kaldırarak gülümser, genç kız gözlerini devirirken colm etrafta ceset var mı bir göz atıyordur..

“sienna-SIENNA!”

andrea merdivenlerden adeta uçarak arkadaşına sarılırken sienna onu sıkıyor, ikisi sağa sola sallanıyorken eidan haydaa diyerek onu kolundan çekiştiriyor, dorian uzaktan onları görmüş, gülümser, sienna eidan onu boğuyorken genç adama el salları, eidan’dan sıyrıldığı anda da gidip üzerine atlarken dorian gülerek onu tutuyor, kıranların en şen şakrağı eve dönmüş, mis gibi havası herkesi gülümsetiyorken uzakta bir köşede flasler onları izliyor, iç çekerek önüne döner, o sırada başka bir gezegenin prensesi yanına gelip koluna girdiğinde başını o tarafa çevirir, claire turuncu straplez elbisesi içinde yeşil çimlerle muhteşem bir uyum sergiliyorken gülümser
“böyle bir şeyi ancak senin kadar kalbi geniş bir adam yapabilirdi flasler, hepsini o kadar mutlu ettin ki..”

flasler hafifçe gülümserken claire genç adamın hafifçe çenesinden tutarak kendine baktırır
“geçecek, bak beni hemen nasıl unuttun, o da geçecek..”

flasler o kadar emin değilken yine de başını salları ve kolundaki eli tutarak sıvazlarken claire derin bir nefes alarak etrafına bakıyor, şu köşede duran adamın adını ve ünvanını soruyordur, flasler cevaplarırken claire o zaman gidip konuşmaları gerektiğini söyler, ikisi beraber ilerlerken colm kıranların arasına liv’i getirip koymuş, sienna onu sevip mıncıklıyor, gülüş ve sohbetler bütün bahçeye yayılıyordur..

“çok yakışıklı oldum..”

ewan aynadan kendine bakıyorken conrad onun kafasına vurur
“eski bir atasözü vardır, eşeğe altın semer de taksan eşektir der-“
“altın semeri var ya, sen ona bak..”
“semerli kral olursun artık..”

ewan kral kelimesini duyunca gerilir, boynunu kütürdeterek aynaya bakarken colm kardeşinin omzunu sıkır
“aslansın, sen her şeyi yaparsın..”
“ya tabii..”
“çok yakışıklı olmuşsun ayrıca, istemezsen seni alıp yine kaçırayım, bu yakışıklılık boşa gitmesin..”

ewan gülümserken bundan daha iyi kullanamayacağını söylüyordur, aynadan abisine bakar
“biana’yı gördün mü?”
“tabii, onun yanından geliyorum, oturduk dertleştik uzun uzun-“
“bir soruma bir kerede cevap versen daha kolay anlaşacağız..”

conrad sırtırırken ewan yakalarını düzeltiyor, dişlerine bakarken yakasındaki kraliyet armalarından birisinin yamulduğunu görmüş, onu düzeltir ve siyah çeketini çekerek üzerine tekrar oturturken aynada yine conrad’la göz göze gelir, genç adam kollarını kavuşturmuş, sol eli çenesinde, onu izliyorken ewan gülümser
“ağlayacak mısınız? ah kardeşim kral oluyor!”

conradn gülümserken kollarını indirir, kardeşinin sırtını sıvazlayarak kapıya döner ve odadan çıkar, ewan onun arkasından bakarken şimdi tek başına burada duruyor da olabilir, ya da tamamen yanlış bir kadınla, belki de hiç..

bütün diğer olasılıklar tüylerini diken diken ederken genç kral adayı başını silkeler ve gözlerini kısarak ne kadar yakışıklı olduğuna bakarken yanında duracak güzel gelini düşündüğünde gülümser..

SOUNDTRACK / Bond - Dream Star

biana aynada kendine bakıyor upuzun beyaz eteğine dokunuyor, belinden başlayıp göğüslerine kadar çıkan işlemelerde parmakları dolaşıyorken yarım toplanmış, uçları bukle bukle olan saçlarındaki zarif

duvağın dantel işlemelerine bakıyordur, o sırada içeri latty girerken elinde büyük bir mücevher kutusu vardır, kapıyı kapatarak ablasına ilerlerken biana onun ne olduğunu sorar, latty gülümseyerek kutuyu açar ve içindeki göz alıcı güzellikte olan takı setini gösterir, biana'nın bir şey söylemek istiyor, ama kelimeler çıkmıyorken latty başını sallar

“annem düğününde, kraliçe olurken bunları takmış, o zamanlar tahtın tek varisi ben olduğum için bana vermişti-“

“latty..”

“lütfen biana, izin ver.. şimdi her şey değişti, kraliçe olan sensin ve bunları takmanı istiyorum..”

biana gözleri dolmuş, kardeşine bakıyorken latty gülümseyerek onun kolunu sıvazlar
“ağlama, makyajın akacak..”

biana burnunu çekerek gözlerindeki yaşları geri itmeye çalışıyorken latty kutudaki elmaslarla süslü kolyeyi alır, ablasına arkasını dönmesini işaret eder, biana dönerek saçlarını ve duvağını ortadan çekerken latty kolyeyi takmış, ikisi beraber dönerek aynadaki yansımaları bakıyorken biana gülümser, elini arkaya uzatır ve latty'nin elini tutarak öperken latty de başını ablasının omzuna dayayarak gördüğü güzelliğe bakıyor, gülümser..

gabriel ablasıyla beraber davete katılmış, onlara sunulan ordövrlerden bir tane alıyorken cameron teşekkür ederek istemediğini söyler, tanrı korusun bir lokma yerse üzerindeki kırmızı elbiseden yediği lokma belli olabilirdir, o yüzden en azından basınının ilgisi biraz azalana kadar aç kalmayı tercih ediyorken saçları simsiyahtır, gabriel ağzındaki lokmayı çiğnerken konuşur
“herkes sana bakıyor, gelinden güzel olmak saygısızlık değil midir?”
“senin ağzın doluyken konuşman saygısızlık, ben güzelsem bu benim suçum değil..”

genç kadın yanından geçen bilmemnerenin prensine gülümserken gabriel gözlerini devirir, başka bir tepside bir kadeh bir şey alırken ilerde ashley'i gördüğünde kadehi dikerek cameron'a verip o tarafa ilerler, cameron elindeki boş kadehe bakıyorken hemen sonra kardeşinin ne tarafa gittiğine bakar, ashley'i gördüğünde gözlerini devirirken kadehi önünden geçip giden garsonların birinin tepsisine koyar ve daha güzel bir nokta bulmak için uzaklaşırken gözden uzakta bir köşede duran ateş kıranı gördüğünde gözlerini kısarak gülümser..

“dorian..”

genç adam sesin geldiği tarafa dönüp kırmızılı kadını gördüğünde başıyla hafifçe selam verir
“miss morgan...”
“cameron.. samimiyetimizin o kadar ilerlemiş olduğunu tahmin ederek ben sana dorian dedim..”
“benim için mahsuru yok, cameron..”

genç kadın gülümserken dorian bahçeyi izlemeye devam ediyordur, cameron sorar
“neden gözlerden uzaktasın, herkesin seni yakalamaya çalıştığına eminim..”
“neden yakalamak istesinler?”
“sen ateşsin dorian, herkes bir kez olsun ateşe dokunmak ister..”

dorian genç kadına dönerken cameron yanılıyor muyum diyor, genç adam gülümserken cameron haklı olduğunu anlamış, onun koluna girer
“kavalyem beni bırakıp gittiğine ve sen de yalnız olduğuna göre beraber görünmemizin bir sakıncası olmaz umarım?”
“zevk duyarım..”
“benim kadar değil.. şu tarafa gidelim..”

dorian gösterilen tarafa yürürken cameron eteğini tutmuş, etrafa boncuk dağıtarak ateş kıranın kollarındaki bir alev gibi salınıyordur..

“merkez masadakiler gelecek daha, oturma düzenini öyle güzel hazırladım ki, gurur duyacaksınız benimle flasler..”

flasler deloraya omuzlarından sarılarak oturma listesine bakıyorken brian ve cameron’ın uzak masalara atıldığını gördüğünde gülümser

“iki uca atsaydın..”

“bahçe ancak bu kadar büyük..”

flasler gülerken delora başını listeden kaldırarak ona bakar

“çok özledik seni flasler, bir daha gitme, olur mu?”

“olur delora, ben de sizi çok özledim..”

delora en çok beni özledin değil mi diyerek genç adama sarılıyorken favian onların yanına gelmiş, saatlerdir yalnız olduğunu, ilgi ve alaka istediğini söylerken delora awwlayarak bu sefer ona sarılıyor, flasler gülerken listeleri onun elinden alıyorken dört ay sonra en iyi bildiği işe devam etmenin rahatlığını yaşıyordur..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - The Right Man

I'm standing in the chapel wearing my white dress

I have waited for this moment with tears of happiness

Here I leave behind my past by taking the chance

I've finally found the right man..

sarayın kapıları açılıp en önden prenses elindeki buketle çıkarken gümüş parıltılı elbisesi karnının üzerinden parmak uçlarına kadar zarifçe dökülüyor, genç kadının gözleri parlıyorken yerine geçtiğinde ewan’a gülümser, genç adam heyecandan ölecek, dudaklarını ısırarak daha da dikleşirken merdivenlerin başında bu sefer siyahlar içinde değil, bembeyaz gelinliği ve güzel yüzünün önünde salınan duvağıyla biana görüldüğünde kalbinin durduğuna yemin eder..

herkesin nefesi kesilmiş, kraliçe ilk adımı atarak basamakları iniyorken yalnızdır, onu damada teslim edecek bir babası olmadığı için biana bütün gücü omuzlarında, dimdik, kendine güvenen adımlar atıyorken bembeyaz gelinliğinin kuyruğu onu takip ediyor, elmaslar güneş ışığında göz alıcı parıltılar sunuyorken genç kadın üzerindeki her ayrıntıdan daha çok göz kamaştırıyor..

yıllardır çabaladığı şey şimdi önünde duruyorken hiçbir zaman ağlamamış, isyan etmemiş ya da güçsüz düşmemiş, ama şimdi dizleri titriyorken yine de göstermiyor, yüzündeki hafif gülümseme her şeyi anlatıyorken önüne serilmiş gümüş rengi halıda yürüyor, ama yine de gözlerinin dolmasına engel olamıyordur..

her adımda o adama yaklaşıyor, hayatını onun için bir seferde kenara attığı adama, onun bir çok kez kurtarmış olan, kendi hayatını onunla paylaşan, daha küçücük bir kızken parçalanmış dünyasını birer birer yapıştırmaya çalışmış adama yürüyorken, şimdi ikisi de birbirlerine borçlarını ödemiş, hak ettikleri mutluluk için bir adım atıyorken biana çardağın önündeki basamaktan çıkar ve ewan’ın elini tutarak rahibin önüne gelirken latty genç kadının elinden çiçeğini alıyor, biana tekrar ewan’a dönerek diğer elini de ona veriyordur..

ikisinin de gözleri dolu, elleri titriyor, ama onlardan başka kimse bilmiyorken ewan gülümser, biana derin bir nefes alarak rahibe dönerken beyazlar içindeki adam önündeki güzeller güzeli geline bakarak gülümser ve ellerini önünde birleştirerek konuklara döner..

“bugün burada iki ruhu kutsal evlilik bağıyla birleştirmek için bulunuyoruz. biana ve ewan aşklarını yüce tanrımızın huzurunda mühürlemek ve sonsuza kadar birbirlerine ve kraliyete olan bağlılıkları üzerine yemin etmek için buradalar..”

delora rahip konuşurken favian’ın elini sıkıyor, genç adam onun başını öperek tekrar törene dönüyorken rahip devam ediyordur

“sen, biana gerard flacil..”

latty gözleri büyüyerek ablasına bakıyorken conrad ona gülümser, latty daha önce biana’ya flacil soyadını alması için baskı yapmayacağına söz vermiştir, her ne kadar kraliyet ailesinin soyadlarının aynı olması alışılmış bir durum olsa da biana annesinin soyadını bırakmak istememiş, ama flacil için bir görüş bildirmemişken latty şimdi ablasının da onunla aynı soyadını almayı kabul etmesiyle gülümser, gözlerine dolan yaşlar yanaklarından akıyorken rahip soruyordur

“..ewan lysander’i eşin olarak kabul edeceğine, onu sevip sayacağına, hastalıkta ve sağlıkta, zenginlikte ve yoksullukta, ölüm sizi ayrına kadar yanında olacağına ve başında olduğun krallığın onuruna zarar vermeyecek, halkını bütün değerlerin üstünde tutacak bir kraliçe olacağına yemin eder misin?”

biana tuttuğu elleri biraz daha sıkarken hafifçe başını sallar
“ederim..”

ve evlilik yüzüğünü lattyden alarak genç adamın parmağına geçirirken ewan gülümsüyordur, rahip genç adama döner

“sen, ewan lysander, biana gerard flacil’i eşin olarak kabul edeceğine, onu sevip sayacağına, hastalıkta ve sağlıkta, zenginlikte ve yoksullukta, ölüm sizi ayrına kadar yanında olacağına ve başında olduğun krallığın onuruna zarar vermeyecek, halkını bütün değerlerin üstünde tutacak bir kral olacağına yemin eder misin?”

ewan kalbinin teklediğini hissediyorken dişlerini sıkar ve gülümseyerek başını sallar
“ederim..”

conrad yüzüğü uzatırken ewan titreyen ellerle alır, genç kadının zarif parmağından geçirerek tekrar ellerini tutarken rahip ve bütün davetliler gülümsüyordur, yaşlı adam konuşur

“tanrının birleştirdiği elleri başka bir güç ayırmasın, luslo’nun gücü kral ve kraliçeyi kutsasın, yıldızı her daim krallığımızın üzerinde parlasın..”

rahip dönerek kraliçenin tacını eline alır ve biananın duvağının üzerine yerleştirirken elini kalbinin üzerine koyarak gözlerini kapatır, kraliçeyi kutsayarak gözlerini açar, diğer yanındaki kralın göz alıcı tacını da alarak ewan’ın başına koyarken genç adam ağırlıkla tüylerinin diken diken olduğunu hissediyor, dişlerini sıkarken biana gülümsüyordur, rahip yeni kralı da kutsayarak ellerini yine önünde birleştirirken gülümser

“ewan, bianayı öpebilirsin..”

ewan derin bir nefes alarak kraliçesinin duvağını kaldırır, yavaşça geriye atarak yaşlarla parlayan gözlerine bakarken biana’nın içi titriyor, her şeyin bir rüya olmasından çok korkuyordur, şimdiye kadar gördüğü en gerçek rüya kocasının öpücüğüyle tamamlanırken kraliçe gülümseyerek kral’ın yüzünü tutuyor, ikisinin de yanaklarından yaşlar süzülüyorken biraz sonra ayrıldıklarında törenin görkemiyle sessizleşmiş konukların arasından en önce su kıran uyanmış, ayağa fırlayarak bir ıslık patlatırken herkes irkilerek o tarafa dönüyor, eidan’ın arkasından delora’nın alkışları duyuluyorken sonunda herkes uyanmış, bütün beyaz iskemleler bir anda boşalarak kalabalık ayağa kalkıyor ve luplex’in yeni kraliyet ailesini alkışlıyorken biana ve ewan gülümseyerek tekrar öpüşüyordur..

“tebrikler!”

latty gülerek ablasına sarılırken biana da gülmekle ağlamak arasında bir yerde duruyor, kardeşine tutunurken conrad ewan’ın suyunu çıkarıyordur, ikisinin de taçları alınarak güvenli bir yere götürülürken ewan latty’e döner

“artık kral olduğuma göre ikinci karımı seçmenin zamanı geldi, ne demişler-”

“baldız baldan tatlıdır.. terbiyesiz..”

ewan gülerek prensesine sarılırken latty de onu tutuyor, ikisi ayrılırken genç adam onun dudaklarına hafif bir öpücük bırakır, latty kralın yüzünü tutarak gülümserken conrad neler oluyor orda diyerek ellerini kollarını uzatarak araya girer, ewan önce ben geldim diyorken conrad kralı *kovar*, kral diğer

hayranlarına kollarını açarken kıranlar beşinci elementlerine atlıyor, andrea bir yandan, sienna bir yandan ilgi gösteriyorken ewan arkadaki dorian’a göz kırpar, ateş kıran gülümserken eidan taçla bir fotoğraf çektirip çektiremeyeceğini soruyordur, biana gülerek ona kendi tacını vermeyi teklif ederken eidan güzel kraliçenin elini öper, iki su kendi aralarında anlaşıyorken etekleri uçuşarak yavaş adımlarla bir genç kız krala yaklaşıyordur
“majesteleri..”

ewan delialona’ya dönerken gülümser
“dile benden ne dilersen-ama önce heykelimi diktireceğim..”
delia gülerken ikisi sarılır, ewan gözlerini kapatırken delia onu tutuyor, iç çekerek ayrılırken ewan onun kahrküllerini düzeltir, delia gülümseyerek teşekkür ederek kral bir hışımla kolundan çevrilir
“ben sana dememiş miydim kral olacaksın diye! al, bak!”

ewan bir kahrkaha atarak deloraya sarılır ve güzel sarışının ayaklarını yerden keserken delora’nın şen şakrak kahrkahası bahçeye yayılıyor, favian kralından nişanlısının canını bağışlamasını diliyorken colm biraz daha döndürmesini bağırıyordur...

kral ve kraliçe merkez masa başta olmak üzere diğer konukların tebriklerini kabul ediyorken flasler elindeki tören programıyla yürüyor, alını kaşıyarak deloranın yanında durduğunda sorar
“kraliyet valsi için her şey hazır mı?”

delora başını sallarken ewan ve biana’yı işaret eder
“en eski ve güzel valsi zaten onlar biliyor, bizim bir şey yapmamıza gerek kalmadı..”
flasler gülümser ve tebrik eden kalabalığın durumuna bakarken delora orkestraya beş dakikayı işaret ediyordur, o ve flasler yeni evli çiftin yanına giderken kraliyet valsi geleneğini bilenler pistin başına doğru yürüyordur..

SOUNDTRACK / *Bond - Scorchio*

“ayağına basarsam bağırma..”

biana gülümseyerek peki diyorken gelinliğinin kuyruğunu elinde toplamış, ewan derin bir nefes alıyorken biana onun elini sıkar
“sen bana öğrettin, hala hatırlıyorsun merak etme..”
“neler neler unuttum, bir dansı hatırlamasam olur..”
“rezil oluruz..”
“doğru..”

ewan beynini zorluyorken biana gülerek bir adım geri atar ve dizlerini hafifçe kırarak başını eğerek, kral ona selam veren kraliçesine başını eğerek elini uzatırken kraliçe kabul eder ve kraliyet valsi bütün coşkusuyla girerken biana siyah saçları ve bembeyaz duvağı dalgalanarak kralın kollarında dönmeye başlar..

Evrenin her köşesinden gelen davetlilerin meraklı bakışlarının yanında lüpe’li davetliler çok uzun yıllardan beri bu valsi görmemiş, çoğu kral nestor ve lara’nın düğünlerinden anlatılanlar kadar biliyor, şu anda gördükleri de en az o zamanlar kadar kusursuz oluyorken kral dimdik, kraliçesini adeta bir inci gibi koruyarak ve aynı zamanda tüm güzelliğini göstererek tutuyor, kraliçenin ince bedeni müzikle attığı adımlarla kusursuzca salınıyordur..

ewan biana’nın elini bırakarak genç kadının kendi başına onun etrafında dönmesini izliyorken, biana tekrar onun elini tuttuğunda genç kadını kendine çeker, ikisi bir kez bile aksamayan adımlarla pisti dolaşıyorken sienna yanındaki andrea’nın kulağına eğilir
“o etekle ben on kere düşmüştüm..”

toprak kıran gülerken sienna da gülümseyerek dansa döner, müzik sakinleşmiş, usul bir arp sesi duyuluyorken kral kraliçesine biraz daha yaklaşmış, ikisi göz göze, gülümseyerek dönüşlerini yavaşlatmışken kraliçe bir adım geri atarak uzaklaşır, kral güzel kadının elini öperek başını eğerken kendini ona adadığını söylüyor, kraliçe gülümseyerek tuttuğu eli yana açarak tekrar kralının kollarına giriyorken müzik tekrar eski coşkusunu kazanmış, beyaz etek uçuşarak asil vals bitimine yaklaşıyorken pistin etrafında çifti izleyen alexa ve chris kendi danslarını yapıyor, liv babasının kucağında eteğini sallıyorken melanie carter'ın koluna tutunmuş, sağa sola sallanıyordur..

şarkı son notalarını vururken ewan bianayı son bir kez döndürerek kollarına alır ve hafifçe geri yatırırken kraliçenin eteğini tutan eli yana açılıyor, beyaz kumaş yere akıyorken izleyenler yeni kral ve kraliçeyi alkışlıyor, biana gülümseyerek doğruluyorken ewan eğilerek genç kadının dudaklarını örter, ikisi gülümseyerek öpüşüyorken orkestra daha hafif bir müzik için ilk notlarını maynard'ın bahçesine yaymaya başlıyordur...

SOUNDTRACK / *Ella Fitzgerald - Mack the Knife (Live)*

sahnedeki kadın şarkıya giriyorken eidan şampanyasını içiyor, sahneye çıkan james ve opal'i izliyorken sağ elinin parmaklarını şıklatıyor, yanındaki vien'e omzuyla dokunuyorken genç kadın da gülerek olduğu yerde dalgalanmaya başlar, eidan ona göz kırparak arkadaki francoyu işaret eder, sonra dönerek genç adamı kolundan tutup her kimle konuşuyorsa çekerek alır, franco dehşet içinde sürükleniyorken eidan kadehleri alıp vien'e verir, genç kadın gülerek alırken eidan ellerini birbirine vurur, franco anlamış, hadi bakalım diyerek elini arkadaşına verirken ikisi dans etmeye başlarlar ve o kadar da güzel dansediyorlardır ki vien şaşkınlıkla ikisinin kusursuz adımlarına bakarken franco eidan'ı iter, üniversitede ikisi de zorla bu dansı öğrenmiş, eşleri ayaklarının sağlığı için ikisini de yalnız bırakmışken bu onları yıldırımamış, iki beraber gayet güzel öğrenmişken eidan dönerek ellerini birbirine vurur ve tekrar francoyu tutarak swinge devam ediyorken biraz sonra ikisi de elleri iki yanında dalgalanarak dönmeye başlamış, vien bir kahkaha atarak bardakları yanlarından geçen bir garsonun tepsisine bırakır ve eteğini tutarak beylere katılırken daha o katılıyorum demeden eidan genç kadının eline yapışır ve kendine çekerek aynı adımları atmaya başlarken vien gülerek iki arada bir derede eteğini toplar, franco da etrafında dönerek şanslı bir bayan ararken sienna koşarak o tarafa geliyor, kendini genç adamın kollarına bırakır, dördü bir sağa bir sola güle oynaya dans ediyorken bir taraftan onların yarattığı pist, diğer yandan asıl pist neşeli melodiyle doluyordur..

“çıkacak, çocuk çıkacak eidan yavaş!”

eidan kaskatı kesilirken latty gülerek ona sarılır, genç adam korkarak onu tutuyorken conrad gülerek prensesini geri alır, eidan çocuğun çıkmayacağına vien tarafından ikna edildikten sonra alınıp daha sakin bir yere götürülür, onlar bir bardak su içiyorken asıl pistte dans eden melanie carter'ı çekiştirerek ian ve delia'nın yanına gelir
“arkanda kim var bak..”

delia ian'ı da döndürerek bakar ve jason'la lore't'i görürken bir an dudaklarını ısırır, melanie bir kahkaha atarken ian ve carter anlamamıştır, iki kız gülüşerek anlaşıyorken biraz sonra ikisi de eşlerine döner
“carter git claire'le dans et..”
“ian bryce seni bekliyor..”

iki genç adam da hedeflerine uzaklaşırken delialona melanie'yi elinden tutarak çimlere sürüklüyordur...

SOUNDTRACK / *Nouvelle Vague - Dancing With Myself*

delialona elinde kadehi, bir kahkaha atarken müzik güzel, içki güzel, hava güzeldir, herkes gülüyor, dans ediyor, konuuyordur, genç kız kalabalığın arasında koarcasına ilerliyorken arkada melanie de onunla beraber koturuyordur, ikisi rüzgarla bir ilerliyorlarken delia gülerek konuşur

“jason da burda! melaine, neler oldu hatırlıyor musun?!”

melanie gülerek sakin olmasını söylerken delia gülerek öbür tarafa döner, colmun gėėne çarparken geriler, colm ona bakıyorken delia elinde kadeh, konuşur

“colm..”

“delia..”

“ne güzel davet, değil mi?”

“evet.. dans?”

delia olur derken melaine uzanıp kadehi alır, colm dönerek yürürken delia melaine’ye döner, sessiz bir çığlık atarken melanie sesli bir kahkaha atar, delia önüne dönerek kotururken melanie onun ikisini içer, öbür tarafa döner..

“hangi pisti tercih edersiniz leydim?”

delia parmağını dudağına bastırarak karar vermeye alııyorken colm güler ve oldukları yerde onu çevirerek kollarına alırken delia gülümseyerek genç adamın elini tutuyor, yaylanarak dans ediyorken colm onu kendi etrafında çevirip sorar
“jason’la ne olmuş?”

delia pembeleirken colm gözlerini devirir

“herkes ona açık zaten, ben de mi tanrı olsam ne yapsam!? hazır masadakileri de bulmuken bir form doldurayım..”

delialona gülerek ona sokulurken başını kaldırmış, kendinden uzun boylu, yakışıklı adamın yüzüne bakıyordur

“seni almazlar ki..”

“nedenmi o? tanrı gibi adamım, bak 10 metredeki kadınlar ölüyor..”

delia gülerken colm da o ölümcül glsmesiyle onun elini bırakarak genç kızı belinden kavrar, delia da genç adamın yakalarına tutunuyorken gülümser, omzularını indirip kaldırıarak dans ederken colm eğilerek onu kahkllerinin üzerinden öper, delia gözlerini kapatırken dudaklarını eline yaslayarak genç adamın kokusuyla beraber dans ediyordur..

edward sağa sola bakarak kızını arıyorken wusla’yı görür, o tarafa ilerlerken genç kadın dizlerine kadar, altın iek ilemelerinin olduğu elbisesi içinde parlıyor, gelip geçerken konuklara selam veriyorken edward onun önüne kolunu uzattığında bir an duraklar, sonra girerek yürümeye devam ederken genç adam sorar

“delia nerede?”

“colm’la dans ediyor, u tarafta..”

edward gösterilen tarafa bakarken gözlerini kısar

“sevmedim o dans etmeyi..”

“saçmalama edward, colm delia’nın abisi gibidir..”

“herkes herkesin abisi gibi olabilir, ben de senin abin gibiydim-“

“biz yaıtız edward-“

“fark etmez, ben erkeğim, anlarım, kızımız fazla güzel, hep senin suçun..”

wusla gülerken edward da gülümser, uzaktaki delia ve colm gülerek bir şeyler konuşuyor, o sırada ağır aksak adım atıyorlarken edward wuslaya döner

“isinin arasında bir şey var wusla, colm’u severim, ama kızımın kalbi kırılsa kafasını kırmaktan da çekinmem..”

wusla cevap vermeden ikisini izliyorken gülümser
“bir şey olmaz, kaplerimiz kırıla kırıla öğreniyoruz edward..”
“kafasını kırmama engel değil..”
“olur, gerekli olursa kırarsın, vien iyi bir doktordur, tamir eder..”

edward güzel derken kolundaki eli tutarak wuslayı kendine çevirir, genç kadın gülümseyerek eski kocasıyla dans etmeye başlarken maynardın göz alabiliğine uzanan bahçesinin her köşesi ayrı bir çift için pist oluyordur...

“flasler..”

flasler claire’le sohbetine ara vererek ewan’a döner, genç adam ellerini birbirine sürterek gülümsüyorken konuşur
“küçük bir gelenek gösterisi de ben yapacağım, müziği ayarlamalarını söyler misin?”
“neymiş o gelenek?”
flasler gülümseyerek çok eski bir gelenek diyorken müziği ayarlamak için uzaklaşır, ewan claire’le beraber piste dönüyorken açıklar
“conrad ve benim geldiğimiz yerde şenliklerde yapılan bir dans vardır, ben eskiden bunun öyle olduğunu bilmiyordum tabii, hatırladığım kadarını cuslov’la beraber çıkartmıştım, sonra herkesin öğrenmesini şart koştum, onu yapacağız..”

claire ne kadar güzel diyorken sorar
“conrad biliyor mu?”
“benim bildiğimi bilmiyordur, beni hiç öyle görmedi..”

claire gülerken ewan flaslerin işaretini görmüş, boşalan piste çıkıyorken cuslov haberi almış, gülümseyerek diğer taraftan onunla beraber ortaya geliyordur..

SOUNDTRACK / James Horner - An Irish Party in Third Class

bir anda gaydaların sesi duyulurken eidan bahçenin bir ucundan dönerek pistteki ewan ve cuslov’a bakar

“olay var! kalkın!”

eidan vien’i elinden tutup masadan kaldırırken diğer kıranlar ve franco da onları takip ediyordur, pistin kenarına geldiklerinde ewan gülerek ellerini birbirine vurur, karşısındaki cuslov sağ ayağını öne atarak eğilir ve ewan’a selam verip doğrulur, ewan bu sefer ellerini iki kez birbirine vurduğunda cuslov bej üzerine uçuk kahverengi çiçeklerin olduğu uzun elbisesinin eteklerini iki elinde toplamış, sık topuklu ayakkabıları üzerinde hızla sağa ve sola adımlar atar ve topuğunu yere vurarak diğer ayağa geçerken o kadar hızlı yapıyordur ki herkesin gözleri büyürken genç kadın iki ayağını da yere vurarak durur ve az önce ewan’ın yaptığı gibi ellerini iki kere birbirine vurur, onun işaretiyle ewan ellerini pantolonun cebine sokar ve aynı adımları o da cuslov gibi seri bir şekilde vurup son iki vuruşla dururken cuslov gülüyor, ewan kaşlarını kaldırarak sırtıyorken biraz sonra müzik daha da hızlandığında eidan daha fazla dayanamıyor, herkesi coşturmak için kalabalığa dönüyordur..

“SEN BUNU NEREDEN ÖĞRENDİN BE ADAM!?”

conrad kendini piste atılmış bulurken ewan gülerek hainliğini açıklar
“şenlik dansı işte, memleketimin dansını da mı bilmeyeyim!?”

conrad bir kahkaha atarak kardeşini omzundan yakalarken kızları çağırır, delora derhal genç adamın kolunun altına girerken onun arkasından biana geliyordur, genç kadın gelinliği bırakıp daha rahat, başka bir beyaz elbiseye geçmiş, dalgalı eteklerini tutarak ewan’ın yanına geçerken kocası ona

adımları gösteriyor, genç kadın gülüyor, ama hemen de kapıyorken ewan alkışlayarak biana'nın elini tuttuğu gibi pistin etrafında dönmeye başlar, sağa ve sola atılan adımların ardından sert zeminde yere vuran topukların sesleri bahçede çınliyorken kahkahalar havaya karışiyordur..

“keşke siz de orada olabilseydiniz..”

latty gülümseyerek yanındaki sarışın genç kadına döner, cevaplar

“nasılsa kendi düşünümde de yapmam gerekecek..”

rose gülümseyerek doğru derken tekrar topuklar vurulur, latty de gülerek alkışlarken owlar, rose hemen ona dönerken latty iyiyim diyordur, ama rose muhteşem bir soğukkanlılıkla onun beline sarılırken konuşur

“şurdaki çiçekler çok güzel prenses..”

latty zayıf bir aha derken ikisi kalabalıkta o tarafa döner, kimse prensesin acı çektiğini düşünüp panik olmazken ordaki çiçeklere gidiyorlardır, latty rose'un kolunu sıkıyor, yürürken o sırada birisi yanlarına gelir, ne olduğunu sorarken latty cevaplar

“iyiyim, çok ayakta kaldım, iskemle scott-“ scott sakın, yürüyerek gider ve bir iskemle çekerken rose genç kadını döndürür, belini tutarak oturttururken latty gözleri kapalı, teşekkür fısıldar, rose dikleşirken konuşur

“su..”

ve dönerek uzaklaşırken eteklerini tutuyor, koşturarak ilerler, latty scott'a dönerek gerçekten iyi olduğunu söylüyorken biraz sonra rose bir bardak suyla geldiğinde latty önce bardaktaki ruj izine bakar, rose içki olup olmadığını kontrol ettiğini söylediğinde prenses gülümseyerek teşekkür eder ve suyu devirirken scott konuşur

“latty istersen vien'i çağırayım-“

“gerek yok, iyiyim scott, gerçekten.. bacaklarım tutmuyor sadece, ağırım artık..”

rose gülümseyerek anladığını belli ederken latty güzel kadına bakarak sorar

“hamile kaldınız mı siz de? anlatın, bu erkekler anlamıyorlar..”

“kalmadım, ama mantıklı tabii, kadınlar bu aylarda çok yorulurlar..”

sonra gülümseyerek scotta döner, devam edecekken eli havada, ona bakar, scott ona bakarak cümlelerin devamını bekliyorken genç kadın bir an kaskatı kesilmiş, ama sonra toplanarak devam eder “erkekler anlamaz tabii..” ve önüne dönerken scott ona bakar, sonra o da latty'e döner..

scott lattyi siennaya bırakmış, kalabalığa karışmışken deminki kadını arıyordu, genç kadın sanki onu görünce bir an ölmüş gibi olmuştur, herhalde tanıdığı birine benzetmiştir ama yine de scott onun yüzünü unutamamışken genç kadın işte orda, çimlerde ilerleyerek partiden uzaklaşıyordu, scott biraz koşarak biraz yürüyerek seslenir

“hey! hey, miss!”

genç kadın o tarafa döner, scott onun yüzüne bakarken şimdi de geri çekilmeyi görüyordur, yürürken sorar

“miss, sizi tanıyor muyum?”

genç kadın sessizken cevaplar

“sanmam senor.. tanışsak sizi hatırladım, eminim..”

scott iltifatla ilgilenmezken onun yüzünü inceliyor, mırıldanır

“ben tanıyor gibiyim.. emin misiniz, adınız nedir?”

“rose..”

“soy ad?” rose kaşlarını çatır, scott sessiz, gülümser

“gerekirse öğrenebilirim miss.. lütfen, gerçekten merak ediyorum-“

“rose delaine.. tanıyor musunuz?” scott beyninde tanyor, bulamıyorken rose gülümser, dönerek uzaklaşırken scott arkasından bakar, sonra yine yürümeye başlar..

“yine de-“

“bakın senor, yalnız kalmak istiyorum-“
“beni görünce yüzünüz kasıldı miss, bir şey düşündünüz biliyorum-“
“eskiden sevdiğim ve ölen bir adama çok benziyorsunuz da ondan..”
scott ohlarken geriler, rose başını sallarken genç adam mırıldanır
“üzüldüm.. gerçekten.. yapabileceğim bir şey var mı?”
rose ona bakarken hafifçe gülümser, sonra cevaplar
“yok.. teşekkür ederim senor.. iyi eğlenceler..”
rose tekrar döner, yürüyerek uzaklaşırken scott arkasından bakar..

scott rose’dan sonra dalgınca yürüyorken ashley onu görmüş, gabriel’i başından savmak için kaçacağı son köşeyi de bulduğunu düşünerek abisinin koluna girerken scott sanki bir rüyadan uyanmış gibi genç kadına bakar, ashley kaşlarını çatarken sorar
“hayalet mi gördün? ne bu surat?”

scott başını iki yana sallayarak bilmediğini söylerken ikisi yürüyordur, genç adamın başı eğik, adımlarını sayıyorken sorar
“rose’u tanıyor musun?”
“delaine, elora delaine’in kardeşi, brian keaney’le beraberler.. bir şey mi olmuş?”
“hayır.. sadece.. garip, sanki daha önce tanıyor gibiyim..”
“sen bir gördüğün insanı bir daha unutmazsın scott, en fazla birine benzetiyorsundur..”

genç adam kardeşine bakarken sorar
“kime benzettiğimi de hatırlamam gerekmez mi o zaman?”
ashley doğru derken scott bahçedeki rengarenk kalabalığa bakıyor, iç çeker
“ama hatırlayamıyorum, tanıdıklık hissi var ama yüzleri eşleştiremiyorum..”
“sen de mi ruh bilimci oldun, element falansan yanıma yaklaşma..”

genç adam gülerken ashley onun koluna tutunarak gülümser
“o kadar çok insan var ki senin de kafan karışmış olabilir scott, boşver.. geçer..”
“umarım..”
“ben geçiririm, sen beni yalnız bırakma yeter..”
“kimden kaçırıyorsun sen?”
“insanlardan, hepsinden nefret ediyorum, biliyorsun..”

scott gülerek genç kadının şakağını öperken ashley yeni bir şarkıyla alevlenmiş dans pistini işaret eder..

SOUNDTRACK / La Lupe - Fever (hiç bitmesin hep çalsın aığyh! fiiğvah!)

merkez masa pisti ele geçirmiş, hepsi ateş gibi yanıyorken eidan loret’in kıvrımlarından gözünü alabildiği bir anda yanındaki vien’e döner, genç kadın kaşını kaldırmış, eli belinde, gözü devamlı dışarda olan nişanlısına bakıyordur
“sinirlenmeye başlıyorum..”

eidan gülümserken bütün yakışıklılığı mavi gözlerinden akıyor, vien dudaklarını ıslatarak elini indirirken su kıran genç kadını elinden tutarak kendine çeker, vien sertçe genç adamın göğsüne çarparken dudakları aralanır, eidan bacağını onun eteğinin arasından hafifçe sokarak genç kadını belinden arkaya yatırır ve bir yarım daire çizerek tekrar doğrulturken vien’in göğsü inip kalkıyor, eidan’ı başından tuttuğu gibi kulağına uzanır ve genç adamı sinsice gülümsetecek bir şey söylerken su kıran nişanlısını alarak gözden uzak bir köşe bulmaya gidiyor, vien küçük sırlarının zevkiyle gülümseyerek eidan’ı takip ediyorken o sırada loret’ten ayrılmış olan james opal tarafından tekrar sahneye çıkarılıyordur...

andrea dorian’la beraber zevkle dans ediyorken genç adam da rahat, andrea’nın yönlendirmesine izin veriyorken biraz sonra franco kollarında gözleri yaşlı bir liv’le onların yanına gelir, andrea

derhal kızısına dönerken liv ona acımış parmağını uzatıyordu, andrea öperken franco az önce bir gül dalına saldırdığını söylüyordu, andrea gülümseyerek önemli olmadığını söyler ve kızını kucağına alırken yaylanmaya başlar, liv ilk başta yüz vermese de sonra acısını unutup kaçamak gülüşlerle annesinin boynuna saklanır, dorian küçük kıza gülümserken mavi gözler hala yaşlı, ama gülüyor, küçük popo yavaş yavaş zıplamaya başlıyorken franco gülüyordu

“çok canlar yakacak bu güzellik..”

andrea da gülerek kızını dans ettirmeye devam ediyor, dorian ona uzanan elleri tutarak küçük bayana eşlik ediyorken franco boncukları hiç bitmeyen ufaklığa göz kırptıyordu..

“dorian, dans?”

andrea ve franco liv’le beraber uzaklaşırken dorian arkasındaki sese döner, cameron’ı gördüğünde kaşını kaldırırken genç kadın gülümsüyordu, ateş kıran dönerek elini uzatırken cameron kabul eder ve elini verdiği anda döndürülerek dorian’a çarpar ve çarptığı anda geriye yatılırken hızla bir nefes alır, üzerine eğilmiş olan adam hafifçe gülümserken cameron kaşını kaldırmış, sorar
“böyle dans etmeyi nereden öğrendiğini sormuyorum bile..”

dorian genç kadını doğrultarak iter ve elini bırakarak üzerine yürürken cameron geri adımlar atıyor, kalçası her adımda kıvrılıyorken siyah saçlarının uçları dudaklarına yapışmış, birazdan tekrar belinden çekilerek ateşe yaslanırken genç adamın ritmi ikisini de hareket ettiriyordu, cameron dudaklarını ısırarak tek elini genç adamın saçlarına sokarken ateş kıranın eli genç kadının zarif kolundan omzuna kadar alev alev bir yol takip ediyor, yavaşça belinde inerken cameron yine sert bir hamlenin geleceğini anlamış, ama ne olacağını bilmiyor, yutkunurken dorian onu tekrar geriye yatırır, kırmızı elbisenin yırtmacından çıkmış pürüzsüz bacağı kavrar, cameron gözlerini kapatarak dudaklarını ısırırken dorian gülümser, genç kadını yarım daireyle tekrar doğrulturken cameron onun boynuna tutunuyor, onun da bir dayanma sınırı var, genç adamı çekerek dudaklarına yapışırken dorian elinin altındaki bacağı sıkıyor, cameron genç adamın dudaklarını emerek başını hızla geri çekerken dorian da onun bacağına bırakıyordu, genç kadın baş parmağıyla yavaşça dudağının kenarını silerken gülümser ve arkasını dönüp uzaklaşırken dorian alt dudağını ısırarak uzaklaşan ateş parçasını izliyordu..

“colm nasıl delia?”

delia melanie’nin koluna vururken genç kız gülüyor, oturduğu yerden dans ediyorken hem ayaklarının, hem de carter’ın biraz dinlenmeye ihtiyacı vardır, genç adam sorar
“colm’la mı takılıyorsun sen?”

“kim demiş?!”

“bak hemen savunuyor!”

delia melanie’ye saldıracakken genç oreonun bir başka üyesi araya girer

“o kadar yakışıklı bir adamla takılmamak suç..”

london yanındaki sözde sevgilisine bakıyorken elle gülerek ona yemeğini yemesini işaret ediyordu, london iştah mıştah kalmadı artık diyerek çatal bıçağı itip isyan bayrağını çekiyorken kızlar gülüyordu, genç adam onlara aldırmadan ian’a döner

“yakında kızıl da başlar şu yakışıklıydı, bu güzeldi demeye..”

bryce gülümserken ian’a döner

“ian da idare eder, öyle demeyin..”

ian sahte bir şokla genç kıza bakıyorken bryce kaşlarını kaldırıyordu, melanie elini sallayarak genç kıızı gösterir

“kızıl laf atmayı da öğrenmiş bak sen! klon dedik bağrımıza bastık, bu muydu ödülümüz miss bryce?”

bryce şen bir kahkaha atarken ian genç kızın güzelliğini izliyor, kızıl bukleler koyu yeşil ipeğe dokunuyorken genç adam elinin tersiyle onları hafifçe genç kızın omzundan sırtına iter, bryce ona dönerken ian gülümsüyor, uzanarak pembe dudakları örterken carter bir ılık patlatıyor, melanie alkışlıyorken london da elle’e dönmüş, bir özür öpücüğü alıyor, delia peçetelerden ponpon yapmış, sallıyordu...

SOUNDTRACK / *Barbra Streisand - Moon River*

“baba..”

edward oturduğu yerde arkasını döner ve kızını gördüğünde gülümseyerek diğerlerinden izin ister, delia babasının koluna girerek piste gidiyorken genç adam güzel kızını kollarına aldığı anda gülümser “en güzeli yine sensin, kuğu kızım benim..”

delia uzanarak babasının yanağına bir öpücük kondururken iyice genç adama sarılır

“seni seviyorum baba..”

edward kızının kömür karası saçlarını öpüp gülümser

“ben de seni..”

ikisi yavaş yavaş dans etmeye devam ediyorken edward mırıldanır

“bir şey soracağım delia, ama kızmayacaksın..”

delia başını kaldırarak babasına bakarken pek de öyle kızılacak bir şey soracak gibi görünmüyordur-

“baba, hayır-”

“demek ki bir şey var..”

“yok-yok bir şey, baba lütfen okuma..”

“okumuyorum, tamam-tamam okumuyorum! güzel bak..”

delia’nın keskin mavileri yumuşarken genç kız tekrar babasına sarılır

“colm’a bir şey söyleme, lütfen..”

“kimseye bir şey söylemem, ama bir dahaki sefere okumama gerek kalmasın..”

“tamam, ama zaten bir şey yok..”

“yalan da söyleme..”

delia gülümserken edward kızının başını öper

“colm çok iyi bir çocuk-“

“çocuk?”

“bana göre hepiniz çocuksunuz, neden kıızıyorum sanıyorsun?”

genç kız gülerken babası devam ediyordur

“çok iyi bir çocuk evet, ama bazen akıllı beş karış havada dolaşıyor. o beş karışlık akıl seni üzerse gelip bana söyle..”

“olur babacığım, hemen gelip şikayet ederim..”

edward gülerken delia hafifçe genç adamın göğsüne vurur ve geri çekilirken gülümser

“birbirimizin kalbini kıracak bir şey yapmıyoruz, takılıyoruz..”

“takılıyorsunuz..”

“takılıyoruz. o kadar..”

“takılın bakalım, takılıp düşmeyin de..”

delia gözlerini devirirken edward babalara göz devrilmez diyerek kızını elinden tutarak hafifçe iter ve çevirerek eflatun tüllerini havalandırırken delia melekler gibi gülüyor, uzaktaki bir başka genç adam onun ışığına takılıp kalıyorken edward’la göz göze geldiğinde edward colm’a gülümser, colm da gülerken başını eğip ve uzaklaşırken iki gün önceki konuşmalarını sadece ikisi biliyor, her şey yolundayken delia tekrar babasının kollarına dönüyordur..

herkes su gibi akan müzikte huzurla dans ediyorken scott pistin kenarında oturmuş sarışın kadını görür, dans edenleri geçerek onun yanına gelir ve bir şey söylemeden yavaşça otururken ikisi de önlerinde uzanan gölü izliyordur, rose genç adama döner ve usulca konuşur

“evlenmişsin..”

scott kaşlarını çatarak genç kadına dönerken o nereden hatırladığını bilemediği güzelliğin üzerinde nasıl bir tılsım varsa bir anda kalkmış, genç adam gördüğü ve daha da önemlisi kristal berraklığında hatırladığı yüze bakıyor, fısıldar

“rose?”

genç kadın hafifçe gülümseyerek göle dönerken scott’ın nefesi kesilmiş, kalbi durmuş, izledikleri gölün dibine battığını hissediyorken yutkunarak genç kadına bakmaya devam eder..

SOUNDTRACK / Josh Groban - Si Volvieras A Mi

“ama nasıl?”

rose sessiz, kollarını bacaklarına, eteğine sarmışken cevaplar

“bilmiyorum.. bildiğim tek şey yıllarca seni aradığım ama bulamadığım-“

“ben de öyle-” rose ona döner, scott onun elini yakalarken parmaklarını geçiriyor, heyecanlanmış, daha genç bir delikanlıyken, ajanlık nedir öğreniyor, hayat nedir bilmiyor, kalbi ilk defa çarpıyorken aşık olduğu kız karşısında duruyor, ona bakıyorken scott yutkunur, nefesi fazla geliyor, fısıldar

“yıllarca aradım seni, hep hayır dediler.. ismin yoktu, soyadın farklıydı, öldüğünü bile söylediler-“

“senin için de! adını bile bilmiyordum, adın scott mı-“ scott onun saçlarına ellerini sokar, genç kadının alnına alnını dayarken rose gözleri kapalı, onun bacaklarını tutuyorken gözleri kapalı, fısıldar

“jack, ben seni çok özledim-“ scott eğilerek onun dudaklarını örterken rose da başını kaldırarak onun yüzünü tutar, ikisi de kimseyi umursamıyor, rose onun saçlarını sıkıca tutarken jack de onu belinden kavrar, genç kadını kendine çekerken bir yerlerde parti mi vardır, biri mi evlenmiştir, ikisi de umursamaz..

scott bir anda ondan kurtularak ayağa fırlayan kadının ardından nerede olduğunu hatırlamış, o da ayaklanırken rose endişelidir, konuşur

“düğündeyiz, her yer gazeteci, ayrıca sen evlisin-“

“rose-“ yürüyen rose ona döner, konuşur

“değil misin?” scott sessiz, ona bakarken rose başını sallar, dönerek uzaklaşırken genç adam acıyla eline bakar, kocaman bir yasağın altın izini görürken nefes alır..

“babamız neredeymiş? haniymiş babamız?”

andrea kızıyla konuşarak yürürken scott’ı arıyordur, genç adam bir süredir hiçbir yerde yokken genç kadın pistin etrafında dolaşıyor, biraz sonra pistin ucunda oturan sarı kafayı gördüğünde gülümser ve o tarafa gidecekken gördükleriyle bir an duraklar..

aynı sarı kafa yanındaki kadının elini tutuyor, diğer elini de sarı saçlara geçirerek genç kadının yüzünü kendine çekiyorken ikisi bir şeyler fısıldaşır ve sonra dudakları birleşirken andrea şokla önündeki manzaraya bakıyor, gözleri dolarak kucakındaki kızına biraz daha sarılıyorken daha fazla bakamaz ve arkasını dönerek hızla uzaklaşır..

andrea yaşların akmasına engel olamıyor, tek eliyle yüzünü silerken liv de mızızlanıyordur, annesinin huzursuzluğunu hissetmiş, uzanarak genç kadının yüzünü tutarken andrea onun küçük elleri yüzüne değince artık kendini tutamaz ve olduğu yerde durarak ağlamaya başlarken liv annesinin ne yaptığını anlamıyor, ama onun da keyfi kaçmış, bir şeyler mızırđanarak genç kadının elbisesine tutunuyordur..

“andrea-andrea iyi misin? tanrım-neden ağlıyorsun, bana bak-andrea?”

sienna ağlayan genç kadının kucağından liv'i alarak onu saraya götürürken ikisi merdivenlerden çıkıyor, liv de ağlayarak annesine uzanmaya çalışırken içeri girdiklerinde sienna küçük kıza döner “ağlama bebeğim, şşt.. andrea neler oluyor?”

genç kadın kapının yanındaki kuytu bir köşeye geçerek duvara yaslanırken dışarıyı işaret eder “scott-o kadın, adını bile unuttum-onunla öpüşüyordu..”

“kim-scott mı? kadın kim?”

andrea burnunu çekiyorken elinin tersiyle yanağını silerek cevaplar

“brian'ın yanındaki kadının kardeşi, çiçekçi olan..”

“yanlış görmüşsündür andrea, scott öyle bir şey yapmaz-“

“gördüm sienna! açık açık gördüm! önce kadının elini tuttu, parmakları böyle birbirine geçmişti..”

andrea gösteriyorken sienna kucağındaki liv'in saçlarını okşuyordur, andrea devam eder

“...sonra saçlarına elini soktu-önce bir şeyler fısıldaştılar, sonra öpüştüler, hiç kimseye aldırmadan hem de! orada ne kadar çok gazeteci var-bütün herkes evli olduğunu biliyor-bizim bir çocuğumuz var sienna, nasıl yapar!?”

andrea hıçkırarak ağlıyorken elini ağzına kapatarak yere çöker, liv de annesiyle beraber ağlıyorken sienna ne yapacağını şaşırarak, telaştan onun da gözleri dolmuşken merdivenlerden alexayla tessa iniyor, kapının önündeki manzarayı gördüklerinde ikisi de hızla o tarafa koşar, alexa andreanın başında diz çökerek ne olduğunu soruyorken andrea ağlamaktan cevap veremiyor, sienna o sırada tessaya çabucak ne olduğunu anlatıyorken tessa oflayarak andreaya bakar, sonra ablasına döner

“sen kızları alıp git, ben andreayı yukarı çıkarayım, böyle görünmesin, kimseye bir şey söyleme, scott'ı görürsen de içeri yolla..”

sienna tamam diyerek kucağındaki liv'in başını öperek susmasını söyler, alexayı da elinden tutarak dışarı çıkarken tessa yere çökmüş andreanın yanına eğilir, toprak kıran uzanarak tessaya sarılırken genç kadın onu sıkıca tutuyor, andrea hıçkırarak ağlıyorken ikisi beraber yavaşça kalkarak merdivenlere yürürler..

“rose.. ben de seni arıyordum-rose?!”

elora kardeşinin arkasından koşturuyorken rose sarayın arkasına kadar dolaşmış, gözlerden uzak bir köşede soğuk taşlara tutunurken derin nefesler alıyor, elora yanına gelip ne olduğunu sorduğunda dolmuş gözlerle ablasına dönerek anlatmak istiyor, ama kelimeleri bulamıyorken ağlayarak genç kadına atılır, elora korkmuş, ama bir şey söylemeden onu tutarken rose titreyerek ağlıyordur...

sienna alexa'ya gidip bir uğraş bulmasını söylemiş, alexa da ikiletmeden hemen babasını gözüne kestirerek oraya koşarken sienna kucağındaki liv'i hafifçe sallayarak etrafına bakıyordur, gözündeki yaşlar hiç eksilmeyen küçük kız parmaklarını kemirirken sienna biraz sonra aradığını bulmuş, hızla o tarafa yürürken scott dalgınca yürüyor, o da etrafına bakıyorken aradığı son insan önüne geldiğinde bir adım geri atar

“sienna-liv, ağlama tatlım, gel..”

scott kızını kucağına alıyorken sienna genç adama biraz daha yaklaşıp gözlerinin içine bakar

“andrea seni rose'la öpüşürken görmüş scott-“

“ne?”

“evet, az önce bahçenin ortasında kucağında bebeğiyle ağlarken buldum, ne yapıyorsun?”

başına gelebilecek en çarpık, *en kötü* şey gelmişken genç adam başını iki yana sallıyor, kucağındaki kıza bakarken sienna kolunu tuttuğunda tekrar genç kadına döner

“tessayla beraber içeri girdiler, sen de git, liv'i bana ver..”

scott otomatikçe bağlanmış gibi kızını siennaya verirken genç kadın başıyla büyük taş binayı işaret eder ve liv'le beraber uzaklaşırken scott yumruğunu ağzına kapatarak gözlerini kapatır ve derin bir nefes alarak saraya doğru yürürken sienna liv'in gönlünü hoş tutmak için gülerek küçük kızın dikkatini dağıtıyordur...

SOUNDTRACK / Jessica Simpson - When You Told Me You Loved Me

scott yatak odasının kapısını çalarak içeri girerken andreayla beraber yatakta oturan tessa başını kaldırır, genç adamı gördüğünde zoraki gülümser ve andreaya bir şeyler mırıldanır, genç kadın başını salladığında tessa kalkarak odadan çıkarken kapı kapandığında andrea gözleri yaşları, dişlerini sıkıyor, başını kaldırarak kocasına bakar..

“o kadınla ne işin vardı scott?”

“rose’u çok önceden tanıyorum andrea-”

genç kadın sinirle gülerken ellerini kaldırır

“tabii ya, önceden tanıdığın için evli ve çocuklu olmana rağmen öpüşmeniz önemli olmuyor-“

“andrea-“

“herkesin ortasında o kadını öpüyordun scott, ben senin nasıl öpüştüğünü, nasıl dokunduğunu çok iyi biliyorum, karınım ben senin, çocuğunun annesiyim-nasıl yaparsın?”

“rose’un kim olduğunu bilmiyorsun-“

“ROSE HER KİMSE BENİ İLGİLENDİRMIYOR!”

“BİLİYORUM!”

andrea elindeki mendili yumruğunda sıkıyor, yumruğunu da dudaklarına bastırırken scott derin bir nefes alarak sakinleşir

“özür dilerim ve söyleyeceğim hiçbir şey yaptığım hatayı haklı göstermek için değil, ama dinlemen gerek..”

andrea konuşmuyorken scott makyaj masasının önündeki iskemleyi çekerek oturur

“yıllar önce, ben daha gerçek bir ajan bile olmamışken çok önemli bir eğitim gezisine gittik. bir nevi ilk görevimizdi, bir grup ajan çok değerli bir elması çalmak için bir aylık bir deniz yolculuğuna çıktık, rose’la orada tanıştım ve ona aşık oldum andrea..”

genç kadın gözleri yumarken scott devam ediyordu

“..ama işler umulduğu gibi gitmedi, gemi bir kaza geçirdi. o sulara gömüldükten sonra ikimiz de birbirimizi kaybettik.. yıllarca rose’u aradım, o kadın benim ilk gerçek aşkımdı, ama o kadar büyük güçler için bile çalışsam bir türlü bulamıyordum, ne ismi, ne soyadı, hiçbir izi yoktu. sonunda öldüğünü söylediklerinde ben de vazgeçtim..”

andrea’nın kapalı gözlerinden yaşlar süzülüyorken scott onun canını acıtmak istemiyor, ama bilmesi gerektiğini düşünüyorken genç adamı bu kadar zor bir durumda bırakacak yegane şey bir anda ortaya çıkmış, scott rose’un hala yaşadığını bile bilmiyorken şimdi bir anda her şey tekrar canlanmış, aşkı, tutkusu, onu şu anda olduğu adam yapan her şey bir anda kafasına üşüşmüşken mantıklı davranamıştır, karısını üzmüş, ailesine ihanet etmişken şimdi özür dilemesi çok basit kalıyordur, biliyordur, ama o kadın yıllarca onun bütün dünyası olmuş, onu bulabilmenin hırsı scott’ın pençelerini sapladığı ilk amaç olmuşken şimdi geri dönmesi tam bir mucizedir-

“ve ben bundan ne çıkarmalıyım scott? onunla mı gideceksin-“

“hayır, andrea-“

“ne düşünmeliyim ben şimdi, herkes eskiden deli gibi aşık olduğu insanları birer birer geri alırken ben ne düşünmeliyim benim geçmişim de, geleceğim de sensin-“

“sevgilim, ağlama, lütfen..”

scott oturduğu yerden kalkarak karısının yanına otururken andrea çaresiz, elindeki peçeteyi küçük parçalara ayırıyorken genç adam ona sarıldığında sarsılarak ağlamaya başlar, dönerek o da kocasına sarılırken scott onu tutuyor, saçlarını okşuyorken andrea hıçkırıkları arasında mırıldanır

“liv daha çok küçük scott..“

scott kendinden nefret ederek gözlerini yumarken biraz sonra genç kadını kendinden ayırarak yüzünü elleri arasına alır

“andrea-tatlım-bana bak, gözlerime bak..”

ela gözler mavileri izliyorken genç adam konuşur

“hiçbir yere gitmiyorum, ben *seni* seviyorum, *sana* aşığım, *seninle evliyim*. ne seni, ne de kızımı bırakmak gibi bir niyetim yok, bunu aklından çıkar.. sadece geçmişin bir anda beni bulmasıyla düşünmeden hareket ettim. tek bir öpücüktü, bir daha tekrarlanmayacak, buradayım..”

andrea gözlerini kapatarak titrerken scott eğilerek onu öptüğünde ağlayarak genç adamın yüzünü tutar, scott ona sarılarak dudaklarına bastırıyorken geçmişin hayaleti geri gelmiş, canı her ne kadar acısa da bazı şeylerin geride kalması gerekiyor, genç adam geleceğini kollarında tutuyorken andrea’nın saçlarını kavrayarak başını tutar, ikisinin de dudakları aralanırken genç kadının gözyaşları çenesinden yavaşça boynuna süzülüyordur...

bir süre sonra davetlilerin çoğu ayrılmış, biana ve ewan tekrar tekrar gelen tebrikleri kabul ediyorken flasler konukların en iyi şekilde gidecekleri yere ulaşması için çalışıyordur, o sırada elora ve rose masalarına dönmüşler, elora brian’a yaklaşıp usulca konuşur

“brian eğer bir sakıncası yoksa artık dönebilir miyiz? ortalık sakinleşmişken en azından ben ve rose dönebilirsek..”

brian masadaki boş kadehiyle oynayan rose’a bakıyorken genç kadının bütün rengi kaçmış, mutsuzluğunu okumak için özel güçlere gerek yokken brian elora’ya döner

“tabii elora, hepimizin dönme zamanı geldi zaten..”

genç kadın gülümseyerek teşekkür ederken brian da aynı şekilde gülümseyerek kolundaki eli tutar ve cebindeki telefonu çıkararak james’i ararken bahçenin uzak bir köşesinde olan senor haberi aldığı anda norman’a herkesi toparlamasını söylemiş, genç adam çoban köpeği edasıyla masa koyunlarını bulmaya gitmişken james başkanlarını ve ördeklerini toplayarak baloyu açtığı gibi kapatmak için yerinden kalkıyordur...

SOUNDTRACK / David Lanz - Cristofori’s Dream

Ertesi sabah...

andrea bütün gece gözünü kırpmamış, scott’ın da uyumadığını biliyor, ama ikisi de henüz konuşmamışken genç kadının tek bildiği yanında yatan adamın da bir geçmişi olduğudur..

her ne kadar o geçmiş herkesin ortasında öptüğü bir kadın olarak andrea’nın canını yaksa da o öpücük tamamen başka bir yer ve zamanda da olabilir, andrea öyle olsa scott’ın ona anlatıp anlatmayacağına emin değilken en çok bu onu korkutuyordur, çünkü *rose* hakkında hiçbir şey bilmiyordur, bir görev, bir gemi, yarım kalmış bir ilk aşk, sonra yıllar boyu süren bir arayış, ama başarısızlık..

genç kadın en çok da başaramamış olmanın scott’ı parçalamış olduğunu biliyor, ama daha derine inemiyorken konuşmaları gerekiyordur, karı-koca olarak değil, iki arkadaş olarak bazı şeyleri taraf tutmadan konuşabilmeleri gerekiyordur, andrea bunu düşünürken iç çeker ve gereksizce kapattığı gözlerini açar...

scott bütün gece gözünü kırpmamış, andrea’nın da uyumadığını biliyor, ama anlattıklarından sonra daha fazla konuşmamışken genç adamın tek bildiği o anlatılanların bir kenara atılabilecek bir geçmişi olmadığıdır..

her ne kadar o geçmiş kontrol edilemez bir şekilde ortaya çıkmış ve genç adamın bütün kontrolünü yıkıp yanlış bir zamanda verilen bir öpücüğe dönmüşse de scott pişman değildir, andreaı

aldatmamıştır, sadece rose’u öpmüştür, ilk aşkını, ilk başarısızlığını, kalbindeki duvarın ilk parçasını...

yanlış olan tek şey zaman ve mekandır, başka bir yerde, bambaşka bir zamanda olmuş olsa scott yine aynı şeyi yapacağını biliyor, ama andrea’ya bunu daha sonra anlattığında anlaşılmasından korkuyorken karısı rose hakkında hiçbir şey bilmiyordu, scott ise anlatmak için çok geç olup olmadığını düşünüyorken onu sevdiğine yemin ettiği kadına geçmişindeki ve hala bitmemiş, bitmeyecek de olan bir aşkı nasıl anlatacağını bilmiyordu. ne söylese andrea’yı uzaklaştıracağını biliyor, ama istemiyordur..

bütün bunları düşünürken andrea’nın iç çekişi duyulur, scott yavaşça gözlerini açarken örtüleri çekerek karısına döner..

“andrea, uyanık mısın?”

andrea scott’ın usul sesiyle arkasını dönerken başını sallar
“uyuyamadım..”

“ben de.. konuşmamız gerek andrea-“

“biliyorum, ama yatakta değil.. kahvaltıdan sonra herkes kendi işlerine döndüğünde konuşalım. bilmek istiyorum scott, en azından nerede duracağımı görmem gerek..”

genç adam başını sallarken andrea hafifçe gülümser
“güzel.. günaydın o halde..”
“günaydın..”

ikisi birbirlerine uzanarak öpüşürken kapıları vurularak liv’in çoktan uyanıp aşağı indirildiği haber verilir, andrea tessa’ya teşekkür ederek yataktan kalkarken scott gözlerini ovarak biraz daha uzanmayı tercih eder..

kahvaltı sırasında yeni evliler tekrar tebrik edilmiş, kral ve kraliçe masanın iki ucunda oturuyorken ewan oturduğu yerin her şeye uzak olduğundan şikayet ediyordu, conrad emir ver uzatsınlar dediğinde sırtarak onu bunu isterken herkes ilk gün olduğu için bir şey söylemiyor, ama hayatları boyunca kral’a şeker ve tuz uzatmayacaklarını da açıkça dile getiriyorlardır, hemen ardından hepsi idam cezasına mahkum edilirken masada gülüşler yayılıyordu, gülüşlerin arasında scott yanında oturan flaslere döner ve usulca sorar
“basın kayıtları kontrol için getirildi mi flasler?”

genç adam peynirini keserken başını sallar

“dün gece aldım scott ve neredeyse hepsine baktım, sen de üzerinden geçersin, ama endişe edilecek bir şey yok..”

scott flaslere bakıyorken kraliyet elçisi ona döner ve güven verici bir gülümsemeyle başını sallarken scott genç adamın kolunu sıkarak yemeğine dönüyor, yanındaki mama masasında oturan kızı ellerini vurarak biberonunu deviriyorken scott gülerken kendi tabağının yanındaki mamayı alarak ufaklığı besler..

SOUNDTRACK / Jessica Simpson - When You Told Me You Loved Me

“gemiye bindiğimizde onu tanıımıyordum bile, kimsenin gerçek ismi yoktu..”

andrea ve scott gölün kenarında yürüyorken saray bir hayli uzakta kalmış, kimse de göl tarafına yaklaşmıyorken andrea her şeyi tane tane anlatmasını istemiş, scott da geçmişe dönerek aklına kazınanları anlatıyordu..

“..bize söylenen tek şey ne yapıp edip okyanusun kalbini ele geçirmemiz gerektiği idi-“

“okyanusun kalbi?”

“elmas.. büyük, koyu mavi ve kalp şeklinde bir elmas..”

andrea görebiliyorken başını sallar, scott devam eder

“kim düşman, kim dost, çok belli olan bir şey değildi, tam bir sınavdı. ben de çok gençtim, hırslıydım, ne yapıp edip bir adım öne geçmem gerekiyordu, ama benimle aynı şeyi düşünen bir başkası daha varmış.. rose..”

“adım jack’ti, onunki rose’du, hala da öyle, gerçek adı mı bilmiyorum, ama değiştirmemiş olduğuna göre...”

scott devam etmezken andrea iç çekerek önünde uzanan bahçeye bakıyordur, konuşur
“özel olduğunu düşündüğü için bırakmamış olabilir. insanlar hayatlarını çizen şeylerden kolay kolay vazgeçmezler, o da adını bırakmak istememiş..”

genç adam başını sallarken andrea sorar

“hepiniz eğitilmiş öğrenciler değil miydiniz? gemi battığında nasıl oldu da kaybettiniz birbirinizi?”

“telaş, karmaşa.. görevde de olsak geminin batması oyun değildi, gerçekten ölüyorduk. okyanusun ortasında uzun süre canlı kalabilecek kadar kendimizi korumayı biliyoruz, ama yalnız değilsen daha çabuk hata yapıyorsun. ben onu, o beni korumaya çalışırken bir yerde koptuk, ondan sonrası tamamen telaştı.. önce batan bir gemide, sonra kör karanlıkta buz gibi sularda birisini aramak çok kolay değil..”

scott o anın stresini tekrar omuzlarında hissetmiş, ensesini ovuyorken andrea’ya döner

“rose benim için çok özel andrea. yıllarca belki bir gün köşeyi döndüğümde görürüm dediğim, aptalca bekleyip artık öldüğünü düşündüğümde benim de bir yerde öldüğüm bir kadın..”

andrea sessizce dinliyorken ikisi de yürümeyi bırakmış, scott konuşuyordur

“..ama rose varken ben jactim.. belki de en büyük hatam jack olarak kalmaya çalışmaktı, tekrar kendime döndüğümde zaten seninle karşılaştım ve inan çok mutluyum..”

andrea hafifçe gülümserken scott onun saçlarını omuzlarından geriye atarak mırıldanır

“bazı geçmişler vardır, geri dönmek zorundasındır, bazıları vardır, döndüğünde eksik bırakılan yer tamamlanır ve rahatlayarak geleceğine devam edersin.. rose da benim için eksik kalmış bir geçmiş- andrea dönerek onun önüne geçer

“rose’u görmek istiyorsan sana engel olmayacağım scott..”

genç adam elini indirirken andrea onun mavi gözlerine bakıyor, o mavilerin bir tek ona ait olmasını bencilce istiyorken yine de evliliğin sadece sevgili olmak ya da el ele tutuşmak değil, bir hayatı paylaşmak olduğunu biliyor, uzanarak genç adamın elini tutar

“..ama beni incitecek bir şey yapmayacağını da bilmeliyim. beni sevdiğini biliyorum, ailemizi, hayatımızı.. ben de seni seviyorum, *çok seviyorum* ve üzülmeyi görmek istemiyorum. hele hapsolmuş hissetmeyi asla istemem. hayatında bu kadar çok iz bırakmış bir kadını bir seferde silip atmanı isteyemem, hele ki öldüğünü sanıp bir anda karşına çıkan biri için- bambaşka bir insan olsa bile sormak istediğin sorular olur, bilmek istersin, o kadar zaman neler oldu, onun tarafını da görmek istersin..”

scott genç kadının sevecen tonuna, anlayışlı bakışlarına bakıyorken kahverengi saçları güneşte parlıyor, teninin kokusunu scott metrelerce öteden alabildiğini hissediyorken uzanarak toprak kıranın güzel yüzünü tutar ve dudaklarına eğilirken andrea gülümseyerek onu öper, yüzünü tutarak geri çekilirken usulca konuşur

“aramızda gizli kalmış şeyler olsun istemiyorum scott. ikimiz de çok çabuk aşık olduk ve ben şu anda sahip olduğum hiçbir şeyin kaybolmasına izin vermeyeceğim. sana güveniyorum..”

scott gülümseyerek başını sallarken andrea uzanarak genç adamın burnunu öper, geri çekilirken scott sorar

“benim bilmem gereken bir şey var mı?”

andrea şöyle bir düşünür, sonra omzunu silerken cevaplar

“kimsenin geri gelip beni isteyeceğini sanmıyorum, gelirlerse de benim gideceğim kimse yok..”
“güzel..”

genç kadın başını sallarken scott onu sevdiğini fısıldayarak tekrar dudaklarına uzanır...

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

“annesini biz banyo yapmak istiyoruz..”

sienna liv’i annesine ve babasına uzatırken scott karısından önce uzanarak kızını alır

“kirlendin mi bebeğim-“
“bada..”

üçü de liv’in sesiyle kaskatı kesilirken andrea’nın gözleri büyümüş, scott kızını öylece havada tutuyorken sienna gülümser

“*bada*sı düşürecek sin kızını..”
“bada!”

scott gülerek kızını daha da havaya kaldırırken liv bacaklarını sallıyordur, andrea *sen daha en az iki ay konuşmayacaktın hani* derken liv sanki onu anlamış, annesine bakar
“ANE!”

andrea *hiiğ*lerken scott bir kahkaha atıyor, kızını indirerek başını öperken liv babasının boynuna tutunmuş, genç adamın çenesini ısırırken andrea’nın gözleri dolmuş, kızının bu kadar hızlı büyümesine üzülse mi sevinse mi bilemiyor, kocasının koluna tutunarak başını genç adamın omzuna yaslıyorken scott iki kızın da saçlarını öperek bir kere daha *bada*yı duyduğunda gülerek kızına döner..

“kim konuşmuş-bu mu? sen mi konuştun küçük!”

conrad küçüğü babasından alırken küçük gülüyordur, conrad onun karnını ısırırken liv genç adamın kafasına vuruyordur, conrad küçük kızı doğru düzgün tutarak maviş gözlerine bakar
“aptal ewan dediğin gün seni evlat edineceğim küçük.”
“bebeklere aptal dedirtilmez conrad..”

conrad latty’e dönüp bir öpücük atıyor, liv annesine babasına seslenmeyi biliyor ama henüz bütün her şeyi anlamıyorken yine *bada* dediğinde conrad andrea’ya bakar
“kimseye söyleme demiştim..”

salondakilerden kahkahalar yükselirken andrea elini ağzına kapatarak scott’a döner, genç adam gözlerini deviyorken andrea ona sarılıyor, kızları elden ele dolaşıyorken kimine ane, kimine bada, diline ne denk gelirse söylüyor, milleti eğlendiriyordur..

“anne ben ne zaman baba dedim?”

tessa alexaya gelişim haritasını özet geçiyorken chris ilk duyduğu günün afallamasını hatırlar, alexa *babaaa* diyerek genç adama atılırken yakışıklı babası artık kocaman olmuş ve bir hayli ağırlaşmış kızını kaldırır, ikisi dengelerini bulamadıklarında alexa gülerek onu bırakırken büyük salonun kapısından biana girdiğinde birden herkes sessizleşir...

genç kadın gülümseyerek kahvaltıdan sonra bir anda iki katı büyümüş karnını tutarken eidan olaya yorumunu getirir

“bu böyle bir anda karın büyümesi vesaire, korkuyorum ben..”
vien gülerek genç adamı omzundan ittirirken bianaya döner
“iyi misin biana?”
“iyiyim, bekliyorduk zaten, değil mi?”
“evet tabii, gidip bir kontrol edelim..”

ikisi çıkarak daha uzunca bir süre muayene ve doğum odası olarak kullanılacak kata giderken ewan flaslerle beraber saraya giriyor, bianayı gördüğünde kapıya tutunurken genç kadın gülerek iyi olduğunu söylemiş, vien’le uzaklaşırken ewan kalbinin yeni bir tanesiyle değiştirilmesini, zira artık bunun çalışmadığını söylüyordur..

“bebeğim ağzına sokma onu-efendim?”

andrea telefonuna cevap vermiş, karşıdan scott duyulurken genç adam merkez masaya gideceğinden bahsediyordur, andrea iyi olup olmadığını sorar, genç adam iyi olduğunu ve dönünce her şeyi anlatacağını söyler, andrea dikkat etmesini söyleyerek telefonu kapatırken liv annesini izliyor, gülümser, andrea telefonu bir kenara koyup kızının başını öper, liv oyuncak ayısını ona uzatırken annesi burnu ısırlıktan aşınmış ayıcığı alıp oyun oynamaya devam eder..

“iyidir andrea merak etme, döndüğünde neler olduğunu anlırsınız.. hem masaya gitmiş, en fazla ne olabilir?”

andrea iç çekerken delia onu ve liv’i almış, hava bu kadar güzelken içerde oturmak yazık deyip gölün kenarında rengarenk bir battaniyeyi de serip oyuncakları üzerine yaymıştır, liv şu anda evrenin en mutlu bebeğiyken battaniye onun için apayrı bir evren, her köşede başka bir oyuncak varken küçük kız emekleye emekleye gidiyor, bir ayıcığı alıp diğerini bırakıyorken birazdan gözüne evren dışı bir şey çarpar, maviş gözler çimlerin arasında gördüğü bir şeye takılmışken elindeki köpeği bir yere koyar, bütün dikkatiyle elleri ve dizleri üzerinde hedefine doğru ilerliyorken çimlerin arasındaki şey hareket etmiyordur, liv alt dudağını emerek poposunun üzerinde yere oturur, hareket etmeyen şeyi bir süre inceler, sonunda dokunmaya karar verdiğinde küçücük parmaklarını uzatır-

“liv! pis o tatlım, dokunma..”

liv pis nedir, ya da dokunmamak ne demektir bilmiyor, uzanarak hareket etmeyen şeye parmaklarının ucunu değdirirken tamamen kavramadan önce delia onu oturduğu yerden kaldırır ve onlar ayaklandığı anda çimlerin arasından küçük bir vraklama duyulurken delia şokla yerdeki küçük ağaç kurbağasına bakıyor, liv bağıra çağıra ona uzanmaya çalışıyordur, delia küçük kızı çekerken andrea da yanlarına gelmiştir

“o..o kurbağa ölü değil miydi?”
“kupkuruydu, yani az önce.. liv dokunmadan önce..”

iki genç kadın da kurbağaya uzanmaya çalışan liv’e bakıyorken biraz sonra diz çökerek kurbağayla göz göze gelirler, küçük yeşil şey kocaman gözleriyle onlara bakıyorken liv ellerini ona uzatmıştır, parmak kadar ağaç kurbağası zıplayarak küçük kızın koluna çıkarken delia ve andrea feryat eder, liv zerre kadar korkmamışken kurbağa tekrar vraklar, liv de onun sesini taklit etmeye çalışıyor, gülerek sesler çıkarıyorken delia gülümser ve andrea ya döner

“liv kurbağalara hayat mı veriyor..”
“bir tek kurbağa mı merak ediyorum..”

delia da aynı şeyi merak ediyorken ikisi de etraflarına bakarak canlanacak başka bir şey arıyordur, andrea uzanarak bir kaç çürümüş yaprağı çimlerin üzerinden alır, liv kolundaki küçük kurbağayla konuşuyorken yeşil şey hiç korkmuyor, az önce hayatını ona geri vermiş küçük kıza bakıyorken andrea elindeki yapraklarla liv’in dikkatini çekmeye çalışıyordur

“bebeğim, tatlım.. bak buraya, bak yaprak aaa-kızıma çürümüş yaprak veriyorum, delirdim..”

delia gülerken andrea da heyecanlanmış, liv kurbağadan başını çevirip annesinin elindeki yapraklara uzamırken küçük kurbağa da onun koluna tutunuyor, başka bir yere de zıplamıyorken liv yapraklara dokunduğunda çürümüş yapraklar anında tekrar yeşerir ve güneşte pırl pırl parlarken liv onların rengine hayran olmuş, ağzına sokmaya çalışıyordur, andrea zaten çok olmuş, bir taraftan da yaprakları çekip başka bir yere atıyorken delia kucağındaki ufaklığa bakıyor, liv önce biraz mızırdanıp sonra kurbağasının vraklamasıyla tekrar eski oyunağına dönüyorken andrea şokla gülerken çimlere oturur,

kızı ölmüş her şeye tek bir dokunuşuyla hayat veriyordur..

SOUNDTRACK / *Brandi Carlile - Turpentine*

Oreon özel aracı saray kapılarından içeri giriyorken içindeki yalnız adam gün içinde yaşadıklarını düşünüyordur..

sabah uyandığında scott ellen'dır, Oreon dışişleri güvenlik departmanı başkanı, andrea'nın kocası, liv'in babası, ashley'nin abisi, bir çok arkadaşı ve sağlam bir ailesi olan bir adamdır. sonra yine görevi gereği merkez masaya çağırılmış, gittiğinde de tam 23 yıldır içinde saklı olan aşk karşısına çıkmış, görevi de onunla yaşananları tekrar hatırlamak olmuşken genç adam bütün olanları anlattığı o bir kaç saat içinde tekar 23 yıl önceki acemi ajan jack coneman olmuştur..

bir gemide gördüğü muhteşem kadına aşık olan, bir hafta içinde onu onlarca kez kaybeden, sonra tekrar kazanan, en sonunda yine geldiği gibi aşkının bir anda elinden kayıp gitmesini izleyen bir adam olmuştur, yine o çaresizliği yaşamıştır, aşkının ateşini, kaybını, sonra yavaş yavaş kalbinin yatışmasını hissetmiştir.

geçen o uzun saatlerin tek iyi yanı belki de yıllardır sır olarak kalmış şeylerin şimdi açığa çıkması olmuştur, rose yaşıyordu, ölmeyecekti, yaşadıkları şey ikisini de asıl düşledikleri hayattan uzaklaştırmış olsa da şimdi birbirlerinin yaşadığını bilerek ayrılmışlardır..

scott'ın o anda seçme şansı olduğu doğrudur, istese rose'la kalabilir, yarım kalmış şeyleri tamamlayabilirdi, ama rose'un da dediği gibi artık jack değildir, yıllar geçmiş, yaşananlar ikisi için de çok değerli anılar olmuşken birbirlerine tekrar kavuşmaları kalplerini yumuşatmış, aşılın şeylerin acısını ya da vicdan azabını silmiştir, ikisi de değişmiştir ve o gemideki gizli aşıklar gibi devam edemeyecekleri açıktır, yine de scott elini uzattığında rose'u orada bulabileceğini düşündüğünde mutlu oluyordur ve daha da önemlisi şu anda evine dönerken o mutluluk, hatırladığı kayıpların arasında ona yetiyordur..

araba bahçede küçük bir daire çizerek kapının tam önünde durduğunda genç adamın döndüğünü saraydakiler biliyor, hepsi neler olduğunu merak ediyorken herkesten önce kapıya koşan iki kadın vardır, genç adam gülümseyerek kapıyı açar, ashley ve yanındaki andrea kucağındaki liv'le beraber genç adama bakıyorken scott kızını gördüğünde bir an o yıllar içinde neleri başardığını hatırlar ve düşünceleri ashley'in merdivenleri koşarak inip boynuna sarılmasıyla bölünürken kardeşi neler olduğunu öğrendiğini, iyi olup olmadığını soruyor, isterse kavga edebileceklerini söylüyorken scott gülerken onun başını öper ve iyi olduğunu söyleyerek ayrılırken ashley abisinin kolunda gülümsüyor, andrea ve liv de bir iki basamak inerek babalarına uzanıyorken scott bebeğinin elini tutarak öper ve bir şekilde ruhunda karanlıkta kalmış yerler aydınlanırken genç adam küçük kızın masmavi gözlerine baktığında bir şeyin farklı olduğunu anlamış, andreaya döndüğünde genç kadın gülümser, kızının bugün gücünü aldığını söylerken scott ne olduğunu sormadan önce genç kadının yüzünü tutarak dudaklarına eğilir, andrea genç adamın öpüşüyle bütün güçleri unutarak titrerken liv kendi kendine bir şeyler söylüyor, birazdan halasının kucağına geçerek merdivenlerden yukarı uçuruluyorken annesi ve babası akşam güneşinin aydınlattığı merdivenlerde öpüşüyordur..

Scott ve Rose'un yaşadıkları bu süre içinde Eight'te işlendi ve çok güzel bir aşk hikayesi ortaya çıktı :) Scott karakter olarak sadece soğuk bir ajan olmanın yanında, değil 30 sayfada, 300 sayfada bile edinmeyeceği kadar büyük bir derinlik kazandı..Hele ki hem benim, hem de dilş için yıllardan beri özel olan bir hikayeyle bunu

başardı, Rose'dan başkasıyla asla böyle bir şey düşünemezdim, zaten sorgulamadan ellerimle onu teslim ettim ve geri alırken eskisinden bile güzel alıyorum!

Eighth'i takip edenlerin ayrıntıları bildiğini varsayarak ben de küçük bir özet geçmiş oldum, *hayır ben bilmiyorum!* diyen varsa o gemideki dolu dolu bir haftanın okunması için awakenverse'e sevk ediyorum.. biz devam edelim..

bir kaç saat sonra andrea ve scott odalarında oturmuş, genç adam olanları önce karısına anlatmışken andrea oturduğu yerde bağdaş kurmuş, elleri çenesine dayalı, olanları sessizce dinlemişken önce rose'un öldürülmesi fikriyle telaşlanmış, ama sonra james'in kararını duyduğunda gülümsemişken scott başka bir karar anından behsediyordur

“..istersek beraber kalıp ne yaşamak istiyorsak yaşayabileceğimizi söyledi andrea..”

genç kadın ellerini indirirken yutkunur, scott onun endişesini gördüğünde güzel yüzüne uzanır ve sıcacık tenine dokunurken andrea gözlerini kapatır, kocası dudaklarının hemen önünde, konuşur

“rose benim için hep çok özel olacak, onunla hiçbir şeyi eş koşamam. beni ben yapan şeylerden birisiydi o bir hafta.. ama aynı şey evliliğim için de geçerli, ben seni seçtim, seninle bu aileyi kurabilmek için çabaladım ben andrea, sana aşık oldum, yıllardan sonra sadece sana *böyle* dokundum ve hala her dokunduğumda daha fazlasını istiyorum, hala aşığım, sana ya da liv'e bir şey olması fikri beni öldürüyor, öyle bir şey olursa değil 23 yıl, 23 dakika bile aklıma koruyamam...”

andrea gözlerini açarak kocasının yakışıklı yüzüne bakarken scott'ın mavi gözleri parlıyor, genç adam her zaman doğruyu söylemiş, her zaman onu korumuş, güvende hissettirmişken her şey yine aynıdır, daha bile iyidir belki de..

kocasının içinde taşıdığı yük hafiflemiş, kaybettiklerini bulmuş ve onları yine çok özel bir yerde saklıyorken andrea anlıyordur, kabul ediyor ve kocasının anılarını onun kadar değerli buluyordur..

bütün olanlardan sonra genç adamın ona dönmesi içini ısıtıyorken genç kadın kalbi havalanarak kocasına uzanır, ikisinin dudakları birleşirken scott genç kadının saçlarını tutuyor, onu geriye yatırarak üzerine çıkarken andrea güler, scott onun gülen dudaklarını bırakarak yağmur gibi kokan boynuna eğiliyorken andrea onun saçlarını okşuyor, konuşur

“rose'un yaşadığına sevindim scott..”

genç adamın dudakları olduğu yere bastırırken nefesi andreanın tenine vuruyor, genç kadının parmakları saçlarda dolaşmaya devam ederken konuşuyordur

“..böyle bir şeyi ben yaşamış olsam senin kadar güçlü olabilir miydim bilmiyorum ve seninle gurur duyuyorum.. böyle bir adama aşık olmam, onun *bana aşık olması* ve her şeyin üstünde bir aile kurabilmek o kadar değerli ki benim için..”

scott başını kaldırırken andrea'nın ela gözleri parlıyor, kahverengi bukleleri yatağa yayılmışken güzelliği scott'ın aklını başından başından alıyordur, genç kadın mırıldanır

“her zaman bize sahip olacaksın, ne olursa olsun..”

scott gülümseyerek karısına eğilirken andrea da artık kelimeleri bir kenara bırakmış, kocasına sarılarak dudaklarını aralar..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Candyman

Tam 4 gün, 14 saat sonra...

“şunları alıp oreon postasına götürür müsün pera, sağol..”

ashley elindeki zarf götürülürken güvenlik departmanından çıkıp sarayın içine giriyor, kapı açıldığında da onu bekleyen gabriel'i görüyorken gözlerini devirerek derhal merdivenlere döner, topuklularla olmasına rağmen gayet seri bir şekilde mermer basamaklardan iniyorken gabriel de onu takip ediyordur

“neden bu kadar tepkilisin anlamıyorum?”

ashley antreye indiğinde genç adama döner

“ne yapayım? *aman tanrım sen bir ajansın, ne kadar seksi, al beni gabriel-şimdi-burada!* mı diyeyim?

o sırada yoldan geçen colm ve delia ikisine bakıyorken gabriel kafasını kaşıyor, ashley gelene geçene aldırmadan sorusunun cevabını bekliyorken colm ve delia çıktığında gabriel genç kadına döner

“öyle demek istemiyorum.. sanki özellikle sana ihanet etmişim gibisin, halbuki aylardır konuşmuyoruz, ikimizin birbirine bir sorumluluğu olduğunu bilmiyordum-“

“öyle bir şey yok-“

“yanından geçtiğimde hormonların fırl fırl dönüyor-“

“hormonlarım istediğini yapar, seninle alakası yok-“

“eminim yoktur, bu akşam yatmaya ne dersin?”

“pislik herifin tekisin-“

“sen de çok güzelsin..”

“pekala..”

gabriel kaşını kaldırırken ashley genç adamı yakasından tutarak kendine çeker

“tam dokuzda, senin evinde-“

“çocuklar var-“

“saraya gelsinler.”

gabriel tamamdır der, ashley onu iterek görüşürüz der ve arkasını dönerken ikisi de zıt yönlere ayrılıp işlerine dönerler..

Oreon, sağlık departmanı..

“doğuyor mu?”

ewan bu soruyu son 8 saattir 80 kere sormuş, 81. defasında da biana sabırla *hayır, doğmuyor* derken ewan peki diyerek oturduğu yerde okumalarına döner, kral olmak amma zor iştir, her gün sayfalar dolusu rapor onun elinden geçiyor, *hık* dese her şey duruyorken ewan çok *hık* diyordur, yine önündeki bir raporda gözüne takılan bir şeyi sormak için colm'u ararken biana hızla bir nefes alarak karnını tutar, ewan onu görmemiş, colm'a raporun sağını ve de solunu soruyorken biana ona döner, ewan ne bu rezalet peki diyorken genç kadın konuşur

“ewan doğuruyorum..”

“tamam hayatım-hayır colm, düzelmesi gerek-“

“ewan, tatlım.. *doğuruyorum*-“

“geliyorum bebeğim-bak ben-NE!? KARIM DOĞURUYOR-HERKESİ TOPLA!”

ewan telefonu ve raporları atarak biananın yanında biterken vien genç kadının uyarısını almış, gülümseyerek odaya giriyordur

“prensimiz geliyor demek..”

biana acıyla kasılırken başını sallar, ewan onun elini tutuyorken hemşireler odaya girmiş, doğum için hastayı hazırlıyor, örtüler, steril aletler, her şey yerleştiriliyorken ewan dehşetle onları izliyor, biana onun elini tutarak sadece nefes alıp veriyordur..

“prens geliyor!”

delia uçarak herkese haber veriyorken cuslov’un ofisinden çıkmak için döndüğünde colm’a çarpar, ikisi de owlayarak gülerken koridora scott ve kucağındaki liv g iriyordur, delia onlara da prensin geldiğ ini haber verirken colm liv’in kafasındaki kurbağaya bakıyordur

“neden kaçmıyor bu?”

kurbağ a vraklarken scott da yeş il ufaklığ a bakar

“liv ona dokunduğ unda bağ lanmış falan olmalılar..”

“bydğ önde tanımadığ ölülere dokunmasın o zaman, ev zombilerin şafağ ına dönecek..”

scott gülerken colm da sırtarak kurbağaya elini uzatır, hayvan zıplayarak liv’in koluna geçerken colm zaten dokunmaya meraklı olmadığını söylüyor, delia gülerek bir kurbağanın bile reddettiğ i adamın koluna sarılıyorken scott kurbağasıyla kendi dilinde konuşan kızının saçlarını düzeltiyordur..

“ben bir şey hissetmiyorum..”

“sen doğ urmadığ ın içindir..”

“ocuk glerin evladı, güçleri de benim efendim olduğ una göre..”

franco gözlerini devirerek kendini elementlere kul kle yapmış eidan’a gülüyordur, su kıran dalga geçmemesini söylerken diğ er kıranlar da her ihtimale karş ı beraber duruyorlar, bir şey olursa hep beraber panik yapacaklardır, dorian ensesini ovarak esnerken andrea da onu görünce esner

“uyumadın mı sen?”

dorian gözlerini ovarken baş ını iki yana sallar

“bir kaç gündür uyuyamıyorum, ama neden bilmiyorum..”

eidan dorian’nın omzunu patpatlar

“ateş kıranlarda uykusuzluk semptomunu araç tıralım..”

“semptom falan eidan, kapıyorsun vien’den galiba yavaş yavaş..”

eidan sırttırırken sienna onun yanağ ını sıkış tırır, genç adam gülerek kafasını çekerken adı geçen vien içeri girer

“yeni prensiniz 10 dakika önce ilk ğ lığ ını attı..”

eidan ayağ a fırlayarak evrenin çöküp kmediğ ini hissetmeye alış ıyorken vien gülerek her şeyin yolunda olduğ unu syl er, biana da iyidir, ama ewan’a ulaş ılamıyorken dorian gözlerini deviriyordur, sienna ne zaman görebileceklerini sorarken vien biana’nın biraz dinlenmeye ihtiyaç ı olduğ unu, bebeğ in de bir kaç saat içinde bebek odasına alınacağ ını söylüyorken andrea ve sienna awwlayarak birbirlerine tutunur, franco gülerken vien herkesin hala hayatta olup olmadığ ını kontrol etmeye gittiğ ini syl er, dorian da onunla beraber çıkarken ikisi adı geçen *herkesi* bir kş ede yığ ılmış halde bulmamayı umuyorlardır..

“o kadar kk ki-bir de ilk ıktığ ında ağ lamadı aslında-öldüyse ben de öldüm dedim-ama çok kkt conrad-grmen lazım-“

“tamam anladık, güzel-nefes al..”

ewan nefes alırken vien ve dorian bekleme odasına girmiş , ewan ateş kıranı görünce bir an kaş ılmış ken dorian hayatında belki de ilk defa içtenlikle gülümseyerek genç adamın omzunu sıkar

“tebrikler kaptan..”

“kral..”

dorian’ın nadide gülümsemesi derhal silinirken ewan sırttırır, dorian gözlerini devirirken ewan bir an garip bir şekilde kendi derdini unutmuş , kaş larını çatar

“hasta mısın sen?”

“uykusuzum..”

“neden?”

“uyuyamadığ ım için?”

ewan conrad'a dönerek bu adamın çok bilmiş olduğunu, kellesini vurdurup vurduramayacağını soruyorken dorian elinde olmadan esner, conrad da kardeşinin suratına esnerken o sırada içeri giren latty hepsine ağızlarını kapatmalarını söylüyor, ağızlar kapatılırken ewan yine *bir oğlu olduğunu* hatırlayarak aklını kaybediyordur...

SOUNDTRACK / Bond - Lullaby

“çok minik!”

alexandra biana'nın yatağının hemen yanında, kraliçenin kucağındaki minnacık bebeğe bakıyorken prens owen lysander daha gözlerini bile açamamış, hiç durmayan elleriyle havayı tutmaya çalışıyordu, biana oğlunun küçücük kafasını parmaklarının ucuyla okşarken tessa sorar
“owen da liv gibi çabucak mı büyüyecek biana, bir şeyler biliyor muyuz?”
“sanmıyorum tessa, ben normal büyümüşüm, değil mi ewan?”

herkes genç adama dönerken ewan dalgın bakışlarla oğlunu izliyor, öylesine başını sallayıp hımlarken biana gülümser
“hiç kucağına almadın, değil mi?”
ewan hızla biana'ya bakarken genç kadın gülümser
“hemşireler söyledi, korkmuşsun..”
“korkarım tabii, şuna baksana, *çok minik..*”

alexandra gülerken biana owen'ı kollarında biraz daha kaldırıyordu
“ayağa kalk tatlım, böyle veremem terste kalıyorsun-“
“istemiyorum-“
“ne demek istemiyorum ewan, oğlun o senin-“
“biana bak düşürürsem-“
“saçmalama ewan, hadi kalk..”
ewan korkarak kalkarken biana bebeğin başını destekleyerek tutuyor, kollarını ewan'a kaldırır
“başının altından tutacaksın..”
ewan ellerini nereye koyacağını bile unutmuşken o odadaki kalabalığın yarısının bebekliğini biliyor, ama yine de şimdi kendi bebeğini tutmaya kıyamıyorken kendini o minnacık yaratığın karşısında kaba saba bir canavar gibi görüyordu-
“aynen öyle-veee-iştee.. babası, oğlunla tanış..”

ewan kucağındaki *hafiflik*le bir an yutkunurken owen dudağını emiyordur, kapalı gözleri biraz aralanırken genç adam heyecanla kaşlarını kaldırır, oğlu biraz sonra damla çikolatalar gibi bir çift bakışla babasına bakıyorken ewan zayıf bir ses çıkarır, ikisini izleyen biana gülümseyerek başını arkasındaki yastığa yaslıyorken conrad bebekten çok kardeşini izliyor, latty ablasının başucundaki iskemlede oturmuş, onun elini tutuyorken ewan oğlunun varlığına alışverişmiş, gülerken küçük prence evrene hoşgeldiğini mırıldanıyordu...

“çocuk acıktı ewan, ver artık..”

“benim oğlum acıkamaz-değil mi oğlum, erkek adam acıkır mı? acıkmaaazz..”

conrad gözlerini deviriyorken odadaki herkes gülüyor, biana oğlunun büyümesi için süt lazım diyor, ewan ufaklığı tekrar annesinin kollarına bırakırken tessa herkesi ayaklandırıp odadan çıkarmaya başlar, ewan da onları takip edecekken bayanlar onu kollarından tuttıkları gibi geri çevirir ve odaya geri bırakıp dışarı çıkarırken biana genç adama gülümser
“sana bir şey yaptırmayacağım, söz..”

ewan gülerken tekrar karısının baş ucuna giderken owen çoktan sütlü geldiği yeri yakalamış, minnacık nefesinin sesi duyuluyorken biana gözleri dolarak bebeğini izliyor, nereye gideceğini bilmeyen küçük elleri tutuyorken mırıldanır
“bunu biz mi yaptık ewan?”

“ben bu kadar güzel bir şey yapamam, hepsi senin..”

biana gülerken yaşlar yanağından süzülüyordur, ewan uzanarak kraliçesinin yaşlarını siler ve genç kadını şakağından öperek kendine yaslarken owen yine gözlerini kapatmış, minik *foççuk*larla sütünü içiyordur..

“ne kadar küçüktü gördün mü colm, ah tanrım..”

delia bıcıır bıcıır konuşarak bebeklere nasıl bayıldığını anlatıyorken colm o bebek doğana kadar ewan’ın nasıl olduğunu görmüş, sadece o kısımdan biraz korktuğunu söylüyor, delialona gülerek asansöre girerken colm da uçuş üssünün düğmesine basıyordur, delia sorar

“eve mi gidiyoruz?”

“burada mı kalmak istiyorsun?”

“bilmem, senin yapacak işin yok mu?”

“ben de mi geliyorum?”

“gelmiyor musun?”

“bilmem?”

delia gülümserken colm genç kıızı belinden tutup kendine çeker

“sen nereye gidersen ben de mi geleceğim?”

“istesem gelmez misin?”

“çok uzaksa düşünebilirim..”

“adi..”

colm sırtıarak eğilir ve delianın dudaklarını örterken genç kız yine içinde bir şey havalanarak onun yüzünü tutuyordur, o sırada kabinin kapıları uçuş üssüne açılırken ağır metallerin sesleri bir anda onları sarar, delia kaşlarını çatarak ayrılırken colm arkasını dönerek neler olduğuna bakar, keşif gezilerinin birinde hasar görmüş bir aracın tamiratı yapıyorken colm neler olduğunu sormak için o tarafa gidiyor, delia kulaklarını kapatarak onu takip ediyordur..

SOUNDTRACK / *Morgan - The King*

colm uçuş üssündeki elemanlardan aldığı raporlarla derhal yukarı dönmüşken delia da koşar adımlarla onu takip ediyordur, ikisi beraber edward’ın ofisinden içeri girerken colm kağıtları edward’ın önüne koyar

“bu sabah bir gök taşı D-7’lerden birinin hava tanklarını parçalamış..”

edward kağıtları okuyorken delia ikisinin yüzlerindeki ifadelerden bir şeyler anlamaya çalışıyor, ama pek de başarılı olamıyorken sorar

“araçlar sık sık hasar görmüyor mu, bunda özel olan nedir?”

babasını başını sallarken cevaplar

“görüyor.. görüyor, ama D-7’ler uzak mesafe araçlarıdır, o yüzden hava tankları en güçlü zırhlarla kaplı olur ve o zırhları parçalayacak kadar ağır bir gök taşı da bu mevsimde dış uzay atmosferinde dolaşmaz²..”

colm onaylayarak devam eder

“hacim bakımından normal, ama hava tankını bile parçalayabilecek kadar hızlı ve yoğun bir şekilde girdiyse ya çok yakından geliyor-“

“ki yakından gelse kaynağı görmemiz gerek-“

“ya da çok uzaktaki çok büyük bir şeyden geliyor..”

edward başını sallarken delia yutkunur

“çok büyük bir şey mi geliyor?”

“henüz bilmiyoruz tatlım- gözlemeviyle iletişime geçtin mi colm?”

² Meteorlarla ilgili verilen bilgiler bilimsel olarak doğru olmayabilir.

“genel bir rapor yollamışlar, en son iki sayfa-“

edward son iki sayfaya tekrar bakarken konuşur

“bunlarda bir şey yok, dediğin gibi hacim normal ama hız ve yoğunluk ancak çarpmanın etkisiyle anlaşılabilmiş.. normal bir meteor yağmuruyla atmosfere girmiş.. o halde ya yolunu şaşırdı, ya da sadece bir öncüdü...”

colm ensesini ovuyorken delia şimdi ne olacak diyor, edward kızına bakmadan cevaplar

“birilerinin gidip dış uzay atmosferi dışında her ne varsa bakması gerekiyor..”

colm iç çekerken edward kağıtları tekrar okuyor, delia bunun çok da kolay bir şey olmadığını anlamış, dudaklarını kemirerek onlara bakıyordur..

“tam olarak ne olduğunu anlamadan kesin bir talimat veremem..”

ewan ona verilen dosyayı kapatarak arkasına yaslanırken konferans ekranındaki biana teknik verilere hakim değil, ama kraliçe olarak eğer bir ekip gönderilecekse onun da onayı gerekiyorken edward’a sorar

“en kötü ihtimalle nereden geliyor olabilir?”

edward büyük ekrana dönerek cevaplar

“çok daha büyük çaplı aktif bir meteordan kopmuş bir parça olabilir ve en kötü ihtimal diyorsak atmosfere giren öncü parçalardan biridir ve inaktif olsa bile kütlesini bu kadar hasar verebilecek kadar koruduysa ana meteor’un mesafesi de atmosfer dışında bile olsa o kadar uzak değildir.”

biana başını sallıyorken cuslov sessizdir, onun yanındaki calis konuşur

“profesyonel bir grup oluşturmadan önce dış kabuktaki aktiviteyi kontrol etme taraftarıyım. her gezegenin kendi atmosfer alanlarında şimdilik bir terslik yok, ama ortak dış uzay kabuğunda eğer anormal aktivite söz konusuysa o zaman ciddi önlemler alınabilir ve, yanıyorsam lütfen düzelt edward, dış uzay atmosferine herhangi bir noktadan giren azami büyüklükte bir meteor parçası bile en yüksek hızda ilerleyerek en yakın gezege ulaşmadan önce bize en az 14 saatlik bir süre veriyor..”

edward başını sallarken biana peki bu süre bizim son anda bir şeyler yapmamız için yeterli midir diye sorar, calis bunun tamamen teknik alt yapıya bağlı olduğunu söylerken gözler yine edward’a dönmüştür

“calis söylediklerin yanlış değil, ama en kötü senaryoyu istiyorsanız, meteor atmosferin kuzey batısından geliyor olabilir, ki keşif aracının aldığı hasarın batıda olduğu düşünülürse çok da uzak bir ihtimal sayılmaz, eğer durum buysa atmosfere girdiği anda ilk çarpacağı gezegen luplex oluyor. 14 saat içinde verilmesi gereken iki karar var, ya gezegen tahliye edilecek, ya meteor yok edilecek. teknik açıdan meteorun yok edilmesi daha olası, ama yok edecek insan ve ekipmanın hasarsız geri dönmesine garanti veremem.”

herkes bir süre düşünürken biana konuşur

“ya gezegenin tamamı, ya da en iyi astronotlarımızı mı kaybedeceğiz?”

“en kötü ihtimalle mutlaka kayıp vereceğiz, 14 saat her şeyin yolunda gitmesi için yeterli bir süre değil..”

calis katılıyorken ewan konuşur

“o halde 14 saat kalmasına izin vermeden bir şeyler yapılacak, dış kabuktaki incelemelerin yürütülmesinden sen sorumlusun calis, edward, bana olası bir keşif uçuşunda kullanılabilecek en iyi ekipman listesini çıkarmanı istiyorum, cuslov sen bu olanlardan kimsenin haberi olmadığından emin ol, delia’yı sakinleştirerek işe başlayabilirsiniz..”

cuslov onaylarken ewan devam eder

“ben de olası herhangi bir keşif ya da yıkım görevinde kullanacağım ekibi ayarlayacağım, benimle beraber en az 5 kişinin-“

“sen gitmiyorsun ewan..”

ewan büyük ekrandaki biana’ya dönerken genç kadın konuşur

“sen kralısın, bir Şey olduğunda kral ve kraliÇenin gezegende en çabuk onay veren mevkiiler olarak sürekli bulunması gerekiyor, ben yeni doğum yaptığıma göre Şu anda fiziksel olarak da en güçlü olan sensin, lütfen çok zor durumda olmadıkça ekibe kendini dahil etmeyi düşünme..”

ewan bir anda kral olmak, geride kalmak ve birilerini kendinden önce  l me yollamak fikirleriyle sarsılırken biana ona öyle bir bakıyordu ki itiraz etmek imkansızdır, genç adam pekala diyerek ekibin 6 kiŐiden oluŐacaĐını söyler, masadaki kimse aksini söylemiyorken toplantı biter, herkes kalkıp çıkarken ekran kapanmamıŐtır, biana konuşur
“senin için ne kadar zor olduğunu biliyorum ewan, ama gerek bile kalmayabilir-“
“eğer kötü bir Şey olma ihtimali varsa her zaman o kötü Şey olur biana..”

genç kadın kocasının haklı olduğunu biliyorken sesini çıkarmaz...

"Whatever can go wrong, will go wrong."
- Murphy's Law

“biana gitmemi istemiyor, ama ben böyle iş y r temem conrad!”

ewan yine conrad’ın ofisine gelmiş, her zamanki gibi dört dönüyorken conrad arkasına yaslanmıŐtır
“biana haklı-“
“sakın ha!”
“ne demek *sakın ha*. kralısın sen, kaptan crash zamanları geride kaldı, Şimdi emir vereceksin ve verdiğin emir doğru yürütülüyor mu diye uzaktan izleyeceksin-“
“ben uzaktan izleyemem, yapamam-“
“yapacaksın. geride kalmak korkak olduğun anlamına gelmez, ya da bir Şey yapamadığın-“
“buldum!”

conrad en etkili konuŐmasının umarsızca kesilmesine sinirlenmiŐ, kaşlarını çatarken ewan iki elini de masaya koyarak conrad’a bakıyordu
“meteor nedir? taş, kum, ateş-“
“hayır-“
“evet.”

conrad tek eliyle Őakaklarını ovmaya başlamışken kral lysander derhal elementlerinin toplanmasını buyurur..

SOUNDTRACK / *Bond - Duel*

“NE!? METEOR MU ÇARPACAK!? NEREYE KAÇACAĞIZ?!”

dorian eidan’ı kolundan tutarak oturturken genç adam dehşetle ewan’a bakıyordu
“delirdin mi sen?! ben nasıl s nd reyim koskoca kayayı-kaya da değil, gezegen kadardır o-ceres kadar var mı-“
“Şimdi ağzına bir Şey tıkacağım eidan, sus.”

eidan bir Şeyler homurdanarak kolunu dorian’dan kurtarıırken ewan devam etmek ister, ama bu sefer de dorian araya girer
“hiçbirimiz uzaktaki nesneyi yok edebilecek kadar geliŐmedik..”
“geliŐeceksiniz o halde-“
“biana geçen sene bir gezegeni yok etmemiş miydi?”

herkes sessizleŐerek andrea’ya dönerken genç kadın konuşur
“senin güçlerini kullanarak ewan.. troova’yı o yok etti, bir seferde, saniye bir sürmedi..”
“ama ewan ölüyordu..”
“o bir gezegendi, bu sadece bir meteor-“

“biana’yı kullanmıyorum-“

andrea ellerini kaldırarak herkesi susturur

“bianadan tekrar bunu yapmasını isteyelim demiyorum elbette, sadece eğer senin gücünü kullanarak o büyük bir şeyi yok edebileceksek bunun nasıl yapıldığını biana biliyor-“

“ewan!”

herkes bir anda açılan kapıya bakarken colm elindeki raporlarla içeri dalmış, yüzündeki dehşet

ewan’ın kanını dondururken genç adam konuşur

“kuzeybatı.. dış kabukta gaz yoğunlaşması yüzde 92..”

ewan küfrederken kıranlar da endişelidir, kral raporları colm’un elinden söküp alırken colm olabildiğince hızla anlatıyordur

“merkez masaya verilerin hepsi yollandı, merkür de koordinatları onaylıyor, onların kullandığı evren kalkanının bir eşini aktifleştirmek 18 saatten daha fazla zaman alır, atmosfere girişi için 2 saat verirsek toplam 13 saatimiz var-“

“hani 14 saatti?!”

“edward makine detayına ulaşamadı henüz ewan..”

ewan küfrederek sayfaları yırtarcasına çeviriyor, en sonunda dosyayı kapatarak colm’a döner

“ekibi topla, sen, calis, vien-“

“hayır!”

dorian eidan’ı tutuyorken ewan aldırıyordu

“ve ben de geliyorum-“

“hayır..”

bu sefer dorian itiraz ederken ewan ateş kırana döner

“söz hakkına sahip değilsin marcell-“

“mantıklı bir açıklamam var-“

“15 saniye var..”

dorian bir an colm’a bakar, sonra ewan’a döner

“meteor atmosfere girdiğide yanmaya başlayacak-“

ewan daha lafın bitmesini beklemeden elini kaldırır

“hayır.”

“neden!? ateş olan benim, yanan bir şeyi söndürebilirim-“

“uzaktan yapamadığımı sanıyordum!?”

“uzak olacağımı kim söyledi?”

herkesin ağzı bir karış açılırken ewan sinirle güler

“seni meteor’un üzerine atmamı falan istiyorsan daha çok beklersin dorian, o kadar kolay ölemezsin-“

“ölmek istemiyorum, yardım edeceğim diyorum, ateşe dönüşebilirim-“

“sen söndüğünde seni kim kurtaracak dorian?”

ateş kıran cevap vermez, ama bakışları ewan için yeterli olurken kral genç adama bakıyor, hala bir cevap bekleyen colm’a döner

“sen, conrad, calis, vien, dorian ve ben. bir saatimiz var..”

colm artık en iyi arkadaşlıktan çıkmış, emir alan bir asker olarak kralın talimatlarını onaylar ve derhal uzaklaşırken ewan dorian’a döner

“gidelim marcell..”

dorian arkadakilerin şok içindeki sessizliğiyle ewan’ı takip ederken eidan biraz sonra uyanarak kızların tutuşundan kurtularak ikisini takip eder...

“vien gidecekse ben de geliyorum!”

“pekala, hazırlan..”

eidan kalakalırken ewan ona döner
“üsse in, sana yardım ederler..”

eidan başını sallayarak bir an nereye gideceğini bilemez, sonra asansörlere döner ve açılan kapılardan kendini içeri atarken colm ewan’a döner
“ne yaptın?”
“üsse indiğinde alıp zararsız bir yere kapatacaklar, başka itiraz eden olursa onu da kapatırım..”
“biana?”

ewan cevap vermezken ikisi yürümeye devam ediyordur colm sorar
“dorian’ı sen mi kurtaracaksın?”
“dorian’ı kullanıp kullanmayacağımı bilmiyorum, yedi gezegen patlatacak güçte nükleer bombalarımız var, onlar bir ateş kırandan daha faydalı olur sanırım..”
“yüzyıllar sürecek biyolojik atıkları ve yamuk doğacak gelecek nesilleri saymazsak, evet.”

ewan içinden küfürleri saya saya geçitlerin birine girerken colm da onu takip eder ve kapılar kapanır..

“zor durumda olmadıkça kendini dahil etme demiştim-“
“ama zor durumdayız biana..”

biana yattığı yatak dar gelmeye başladığında örtüleri iterek ayağa kalkmaya çalışır, hala biraz ağrısı varken ewan onu kollarından tutar
“nereye gideceksin?”
“sen giderken ben yatarak izlemeyeceğim, değil mi? iyileştir beni..”
“efendim?”
“duydun, hadi.. ciddi bir şeyim yok, sadece çocuk doğurdum ewan..”

ewan genç kadının dudaklarına eğilerek sertçe öperken biana bir an karşılık verecek gücü bulamaz, ama genç adamın tadı onu güçlendirirken genç kadın ayağa kalkarak ewan’ı yakalarından tutar, bir iki adım gerilettikten sonra kendinden iterken siyah saçları savrularak dolaba ilerler, sabahlığını çekip alırken ewan dudağının kenarını siliyor, gülümser..

“harika! *muhteşem!*”

delialona delirmişken colm ofisinde ve bilgisayarında işe yarayacak disk, çip, kağıt, kalem, her şeyi topluyordur, o sırada da delia’ya durumun vehametini açıklayacak fırsat arıyorken delia genç adamı kolundan tutar
“ölmeyeceksin.”
“bilmiyorum delia-“
“ne demek bilmiyorum!?”

colm elindekileri bırakıp delia’yı kollarından tutarak gözlerinin içine bakar
“ölebilirim de, sağ da dönebilirim, belki herkes ölür ben sağ kalırım, ya da herkes sağ kalır sadece ben ölürüm-bilmiyorum, ama lütfen her şeye hazırlıklı ol-“
“olamam! hem neden olayım!?”
“ben de bunun için istemiyordum zaten..”

colm genç kızın kollarını bırakırken delia şokla son söylenmiş cümleyi aklında tekrarlıyordu...

SOUNDTRACK / *Tonic - If You Could Only See*

“neyi istemiyordun-beni istemiyor musun?”

colm delia'nın neredeyse fısıltı gibi çıkan sesine döner
“sorun istememek değil delia.. ben hep böyle olacağım, bir yerlere gideceğim, ilerde bir gün savaş çıkarsa yine gideceğim, gitmek zorundayım-“
“ve gitmek zorunda olduğun için arkada biri seni beklemesin mi istiyorsun-“
“ben senin iyiliğini düşünüyorum-“
“saçmalık. iyi, istemezsen beklemem colm, önceden bildiğim çok iyi oldu. git, evreni kurtar. umrumda değil.”

colm cevap vermezken delia sorar
“bu mu istediğin?”

colm sesini çıkarmıyorken delia ilk defa sağduyusunu kaybetmiş, ne hissedeceğini bilmiyor, arkasından ne bıraktığı da umrunda değil, döndüğü gibi çıkıp kapıyı arkasından çarparken colm bir an gözlerini kapatır, sonra aklının deliaya ait olan kısmını bir süreliğine kapatırken tekrar işine döner...

“delia-“
“iyiyim ben!”

wusla kızının ani çıkışıyla kaşlarını çatarken delialona özür diler
“nerede beklememi istersin anne? neresi daha güvenli?”
“nerede olduğunu bildiğim sürece oreon içinde gezebilirsin..”
“güzel, odama gidiyorum öyleyse-“
“arkadaşlarını aramak-“
“hepsi güneş evrenindeler, oraya bir şey olmaz..”

wusla sadece başını sallarken delia annesini şöyle bir öpüp geçitlerin birine girer ve kollarını kavuştururken kapılar kapanır, o sırada colm ofisinden kucağındaki bir kutuyla çıkarken wuslayla göz göze gelir, ikisi de bir an bir şey söylemezken colm elindekilere bakar
“benim.. gitmem gerekiyor wusla, izinle..”

genç kadın yoldan çekilirken colm hızlı adımlarla asansöre ilerler ve açılan kapılardan girip gözden kaybolurken wusla iç çeker..

“vien, senin gelmene gerek yok..”
“ama calis-”

calis üniformasının belindeki kemeri sıkıyorken göğsündeki gümüş ordu arması parlıyordur, işi bitince genç kadına bakar
“çok kalabalık gitmiyoruz, herhangi bir problemde üçümüz de ne yapılacağını biliyoruz-“
“üçünüz? beş kişiyiz sanıyordum-“

calis genç kadının omzunu tutarak planların değiştiğini söylerken colm da üzerindeki tişörtün üzerine belinden sarkan tulumun kollarını geçiriyordur

“11 saat, eğer her şey yolunda giderse 5 saat içinde dış kabuğun hemen dışında meteora ulaşacağız..”
“güzel, dorian nerede?”

colm başıyla aracın yanındaki ateş kıranı işaret ederken görevlilerden biri ona hızla aracın içindeki bölümleri anlatıyor, genç adam büyük bir dikkatle dinliyorken colm calis’e sorar
“ewan olmadan yapabilecek misin calis?”
“yapacağımız tek şey aracın tam kontrolünü kaybetmemek, planı biliyorsun.. atmosfer dışında karşılaştığımız anda hedefe kilitlenerek bombaları kullanacağız, hızını yavaşlatmak bile bir sonraki hamle için önemli. atmosfer içine girmediğimiz sürece, dorian’ı asla kullanmayacağız, anlaşıldı mı?”

colm başını sallarken calis devam eder

“atmosfere girmeden yakalamayı başaramazsak yer çekimi aleyhimize çalışacak..”
“1 saatimiz kalmış olacak..”

vien’in kanı donarken iki genç adam planı hızla gözden geçirmeye devam ediyordur calis devam eder
“ve bombaları kullanamayacağız, o noktada dorian ne yapacaksa yapacak, bu sırada edward dış
kabukta olmasa bile gezegen etrafındaki kalkanların aktivasyonuna çalışacak, acil bir durum
olmadıkça onun çalışmalarını durdurmayacağız.”
“hiçbirini başaramazsınız?”

calis vien’e dönerek cevaplar

“umalım ki edward kalkanları aktive etmeyi başarsın, en son çözüm kalkanların aktive olarak taşı
izole etmesi, o da başarılmazsa o zamana kadar gezegenin yüzde yetmişi tahliye olmuş olacak..”

vien bir an bunu düşünürken hemen sonra başka bir şey aklına gelir

“başaramazsınız-siz.. sizi geri döndürmeyecek miyiz-“

“edward’ın sadece bizi yollayacak kadar zamanı var vien, geri kalan bütün insan ve makine gücü
kalkan için harcanacak, orada tek başımıza olacağız-“

“yüce luslo, calis-colm bunu yapamazsınız-”

genç kadının gözleri dolmuşken colm ona sarılarak sakın ağlamamasını söylüyor, geri döneceklerine
söz veriyordur, vien onu sımsıkı tutarken calis kulaklığını tutarak ewan’ın içeri girdiğini haber verir,
genç adam elini kaldırarak calis ve colm’a selam verirken onların kullandığı özel sektör
görevlilerinden birisi kralın arkasından yaklaşır ve tam omzuna büyük bir şırınga batırıp içindeki
sıvıyı enjekte ederken ewan kaşlarını çatarak bir söyleyecek olur, ama daha ağzını açmadan
yığılırken görevli onu tutar ve calis’e başıyla onay verirken kaptan calis karşıda onun onayını
bekleyen kraliçeye olumlu yanıt veriyordur...

“ewan’ı yukarı getirdiler-cuslov?”

delora içeri girdiğinde hızla gözlerini silen ablasını görmüş, cuslov ona göstermemek için arkasını
dönerken çoktan geç kalmış, delora onun önüne geçerek yüzüne bakar
“neden ağlıyorsun-bir şey saklıyorsun,tanrım-abla neler oluyor?”

calis’in gerçek planını kraliçeden sonra tek bilen cuslov elini ağzına kapatırken mavi gözlerinden
yaşlar süzülüyor, kardeşine sarılırken kendine ağlamak ve bildiklerini kabullenmek için 15 dakika
vermiş, son 15 saniyesini harcıyordur...

SOUNDTRACK / Sarah McLachlan - World On Fire

“5...”

operatör aracın ateşlemesi için geriye saymaya başlamışken kontrol sektöründe edward her şeyin
yolunda olup olmadığını kontrol ediyor, vien hayati değerleri gösteren ekranın başında, tek kelime
etmeden verilere bakıyorken cuslov içeri girdiğinde o tarafa döner, sarışın kadın bir şey söylemeden
sessizce fırlatılışın gösterildiği ekranlara ilerler, sol tarafındaki bir başka büyük ekranda meteorun
yaklaşması saniye saniye kaydediliyorken cuslov yanıp sönen ışıklara bakıyor, mesafeler onun için
hiçbir şey ifade etmiyorken genç kadın sağına döner, araç içindeki mürettebatı gösteren ekranlardan
birinde calis görünüyorken genç kadın iç çekerek genç adamın yüzüne bakıyor, çaresizce kollarını
kendine dolar..

“4...”

delia odasındaki televizyondan haberleri izliyorken gezegenin tahliyesinin yarattığı karmaşa ve
tahliyeye direnen gösteri gruplarının meydanlara doluşmaları gösteriliyordur, bir köşede dua eden
büyük bir kalabalık ellerini havaya kaldırmış, luslodan kudret diliyorken delia kanalı çevirir,

oreon'un resmi yayın kanalı aracın motorlarının ateşlenmesini gösteriyor, operatörün geri sayan sesi duyulurken genç kız yutkunur, motorlar büyük bir güçle çalışmış, bembeyaz dumanlar etrafa yayılıyorken delia'nın gözleri dolar, içini sebebini bilmediği korkunç bir çaresizlik kaplarken genç kız kumandayı bir kenara fırlatarak hızla odadan çıkar...

“3...”

görevliler uçuş üssüne kilitlenmiş eidan'ı odadan çıkarırken su kıranın öfkesi metalleri titretiyordu, birazdan kalkacak aracın uğultusu kulakları dolduruyorken eidan görevlilerden birinin yakasına yapışmış, suratına bir yumruk geçirecekken elini indirir, o sırada franco içeri girmiş, arkadaşını almak için o tarafa geliyorken eidan ona atılarak vien'in gittiğini, onun burada böyle kalakaldığını, ne yapacağını bağıriyordur, franco ona sakin olmasını söyleyerek kollarını tutarken vien'in gitmediğini söyler ve o anda eidan fırlayarak nerede olduğunu bilmese bile vien'i bulmaya koşarken franco gülümseyerek başını iki yana sallıyor, görevlilere teşekkür ederek o da eidan'ı takip eder..

“2...”

ewan nerede olduğunu bilmeden gözlerini hafifçe aralarken karşısında biana'yı gördüğünde bir an öldüğünü düşünür, kendi cennetinde, uzandığı kuş tüyü yatakta karısını hayal ettiğini düşünürken biana sessizce onun saçlarını düzeltiyor, genç adam kurumuş dudaklarını ıslatıyorken omzu sızlıyordur, biraz sonra kafasında kurduğu cenetteki büyük ekranları farkedirken az sonra görüntü ve sesi ayırt edebilmiş, yutkunarak dişlerini sıkar..

“1...Dream Star havalandı..”

“nasıl yaparsın!?”

“tartışılacak zaman yok-“

“SEN SUS CONRAD!”

conrad sesini keserken ewan gayet ayık bir şekilde ayağa fırlamış, bianaya ekranları gösteriyordu
“ne yaptığının farkında mısın?!”

biana sakince başını sallarken konuşur

“sana ihtiyacım var-“

“HERKEŞİN BANA İHTİYACI VAR! BEN KRALIM TANRI AŞKINA-O ADAM ORADA BÜTÜN GEZEĞENİ YAKARI NASIL BU KADAR DÜŞÜNCESİZ OLABİLİR-“

“sus ewan.”

ewan dişlerini kırırcasına sıkarak kelimelerini bir süreliğine yutarken biana ayağa kalkar
“sana kral olarak, ya da kocam olarak ihtiyacım yok, beşinci element olarak ihtiyacım var..”

genç adam gözlerini kısarken biana conrad'a döner, conrad kapıyı açarak geride kalan kıranları içeri alırken eidan ewan'ı dövecek gibi bakıyordur, ewan aldırmadan andrea'ya döner
“senin başının altında mı çıktı bunlar?”

toprak kıran başını sallar

“biz beşimiz sadece dorian'dan daha güçlüyüz ewan. sana zarar vermeden gücünü kullanacağız, dorian'a gerek kalmayacağını düşünüyoruz..”

“neden onu gönderdiniz o halde!?”

“biz de başaramazsak o şeyi yok edebilecek şanslı olan tek kişi olduğu için..kimse başaramazsa gezegen nasılsa yok olacak ewan, burada kurtuluş olasılıklarını arttırmaya uğraşıyoruz..”

“biana yeterince güçlü değil-“

“güçlüyüm, doğurmak beni güçsüz yapmaz ewan, aksine daha da güçlüyüm...”

genç adam karısına bakıyorken, güzel su kıran konuşur

“su dişi güçtür, henüz anne olmuş bir su kırandan daha güçlüsünü bulabileceğini sanmıyorum..”

ewan bir şey söylemiyorken sienna sorar

“sen yeterince güçlü müsün ewan?”

genç adam artık umrunda değil, elini sallar
“bilmiyorum, öldürmediğiniz sürece ne yaparsanız yapın..”

ve kral kendini koltukların birine bırakarak başını elleri arasına alırken conrad dışarı çıkar, biana diğer kıranlara dönerek başlamaları gerektiğini söyler..

SOUNDTRACK / David Lanz - Cristofori's Dream

“rahat ilerliyoruz, henüz meteroid yağmuru başlamadı. kalkan nasıl gidiyor?”

edward şimdilik onun da bir problem çıkarmadığını söylerken karşıdaki calis sorar
“cuslov orada mı edward?”

edward arkasını dönerek genç kadına bakar, Dream Star içine görüntü verilmesi sadece edward varken gereksizken böylece bağlantı da daha hızlı oluyordur, calis bu yüzden kimin orada olup olmadığını bilmiyorken edward da cuslov’un orada olduğunu söylemek isteyip istemediğini bilmiyordur, cuslov bir an genç adama bakıp sonra boştaki kulaklıklardan birine uzanır
“buradayım calis..”

vien yine başını kaldırıp ona bakarken ikisi edward’la göz göze gelirler, o sırada calis soruyordu
“iyi misin?”
“iyiyim, siz döndüğünüzde daha iyi olacağım..”

calis’in sadece hafifçe gülümsediği görülüyorken cuslov uzanıp genç adamın yüzüne dokunmak ister ama karşıdaki ekran henüz bunu yapamıyorken genç kadın iç çeker, o sırada görüntü bir an karlanıp tekrar düzelirken cuslov kaşlarını çatır

“bağlantı kalitesi düşüyor, bir sorun mu var?”
“parçaların hızları artmaya başladı, önemli değil..”

genç adamın aracı kontrol ederken yüzünün aldığı şekilden durum çok önemli değilmiş gibi görünmüyorken cuslov kulaklığını çıkararak edward’a döner
“kalkan için ne kadar süre verebilirsin edward?”
“yirmi küsur adam durmaksızın kod yapılandırıyor cuslov, en iyi ihtimalle 8 saat verebilirim..”
“onların ne kadar zamanı var?”
“4 saat sonra karşılacaklar..”

cuslov derin bir nefes alırken tekrar kulaklıklarını takar, bağlantıda duyulan cızırtılar artmışken biraz sonra bütün veriler bir anda kesildiğinde cuslov refleksle ekrana uzanır, vien bir anda alarm veren makinelere bakakalmış, edward yedek göstergelere bakıyorken hızla konuşur
“iyiler, sadece üst düzey bağlantıları kesildi-“
genç adam arkasını dönerek radardan nerede olduklarına bakıyor, bir anda artan meteor yağmurunu gördüğünde kaşlarını çatıyorken küfrederek sistemlere döner, o sırada vien artık pek işe yaramayan göstergeleri kapatıyorken cuslov boş kalmış ekrandan elini indirir..

SOUNDTRACK / Evanescence - Sweet Sacrifice

“delora sen ne diyorsun-nasıl-yalan söyleme n olur..”

delialona gözleri dolmuş, delora’nın ellerini tutuyorken onun da delia’dan bir farkı yok, neler olduğunu anlamıyorken delia hızlı nefesler alarak deloranın ellerini bırakır, hızla yürüyerek görevlilerin tuttuğu geçit kapısına gelir
“kontrol sektörüne çıkacağım.”
“kontrol sektörüne girişler yasaklandı efendim”

“kim yasakladı-çekil lütfen-“

görevli kendine uzanan eli kibarlıkla savarak biraz daha kapının önüne gelir

“lütfen efendim, ısrar ederseniz zor kullanmak üzere emir aldım..”

“delia bırak lütfen-“

“bırakmayacağım *çekil*.”

görevli genç kızı kollarından tutarak geri itiyorken delia bağırarak kollarını kurtarır, delora onu tutarken delia beton gibi durmaya duran görevliye bakıyor, gözleri yaşlarla parlıyorken deloraya döner

“DÖNMEYECEK! DÖNMEYECEK VE BEN ONA UMRUMDA DEĞİLSİN DEDİM! KAPIYI SURATINA KAPATTIM! ÇIKTIM GİTTİM-KAHROLASI ÖLMEYE GİTTİ!”

delia sarsılarak yere çökerken delora ona sarılıyor, delia kendinden nefret ederek ağlıyordu..

“edward hala ulaşamıyor musun!?”

“deniyorum-deniyorum kahrolası alet biraz daha hızlı olursa!”

edward elinin altındaki kırmamaya çalışarak tekrar bağlantı yakalamaya çalışıyorken şu anda bildikleri tek şey geminin hala hareket edebildiğidir, edward zamanla yarışırken kalkanın aktivasyonu şimdiden bir saat gecikmiştir, genç adam bir yandan da onu düşünüyorken vien radarı izliyordur, biraz sonra her ışıktan büyük çapta bir şey görünürken genç kadın hızla arkasını döner “geldi!”

edward ve cuslov oraya bakarken genç adamın elleri durmuştur

“luslo’nun melekleri adına-bu şey gittikçe hızlanıyor..”

cuslov iki saat içinde 3 katı hızlanmış meteora bakıyorken vien dehşetle ikisinin de bir şey söylemesini bekliyordur...

“beni bayıltmana gerek yoktu..”

biana odaklanmaya çalışıyorken kulağında duyduğu fısıltıyla derin bir nefes alır

“sonra tartışalım ewan..”

ewan’ın nefesi uzaklaşırken biana elini eidan’a uzatır

“gel eidan..”

genç adam biananın elini tutarken sorar

“ne yapacağız?”

“ikimiz de su gücüne sahibiz, ama aynı zamanda zıttız, yıkıcılığı bizim güçlerimizin çarpışması verecek-diğer elini de ver, istersen su olabilirsin, nasıl daha iyi konsantre olabiliyorsan..”

eidan derhal su formuna dönerken biana gülümser, biraz sonra saçları havalanarak o da su formuna geçerken sienna yutkunur, andrea gülümserken ewan kaşlarını çatarak başını tutar

“bir şey yapıyorsunuz..”

iki su kırandan da cevap gelmezken sienna ewan’ı destekleyerek tekrar oturtuyordur, andrea açıklar “ikisi birbiriyle savaşıyor gibi düşün, ama ikisi de kazanmak istemediği için güç birikecek, onlar tamam dediğinde sienna araya girip onların gücünü dağıtacak, rüzgarın hafif bir kokuyu dağıtıp taşıması diyebiliriz..”

ewan’ın beyni benzetmeleri kavrayacak kadar güçlü değilken genç adam acıyla başını yumruklarının arasına alır, dişlerini sıkarken sienna endişeyle andrea’ya bakar

“olmadı mı daha?!”

andrea dikkatle iki su kıranı izliyorken bir an sonra iki form aynı anda birbirine yaklaşır ve çarpışarak bütün su tek bir bütün olurken andrea yüzüne sıçrayan suyu silerek siennaya *şimdi!* diyordur, hava

kıran ayağa fırlayarak derin bir nefes alır ve gözlerini kapatırken bir anda nereden geldiği belli olmayan bir rüzgar gelmiş, genç kadının saçlarını havalandırarak beyaza çalan bir sarıya çevirirken beyaz teni sanki bir şeyin ışığını yansıtıyormuş gibi parlıyordur, biraz sonra hava kıran gözlerini açarak nefesini bırakırken ewan acıyla inliyordur, andrea onlara bakarken boynundaki tılsımını avcunun içine alır, amberin pırlıtsı genç kadının parmaklarının arasından sızıyorken andrea biana'nın ona öğrettiği sözcükleri fısıldıyor, aklının bir köşesi de işe yaraması için dua ediyorken biraz sonra hava, su ve toprağın gücü birleşerek kör edercesine güçlü bir ışık hüzmesi yarattığında andrea feryat ederek gözlerini yumar...

“calis, calis duyuyor musunuz? colm! dorian! KAHROLASI!”

edward kulaklığını bir kenara fırlatırken ayağa fırlayıp radarı gösterir

“biz bir şey söylemesek bile onlar çoktan görmüş olmalılar, şimdiden ölmedilerse şanslılar-“
“edward!”

edward vien'e aldırmadan söyleniyordur

“dua edelim de colm erken ateşlemeyi başlatabilsin-“

“biz buradan başlatamıyor muyuz!?”

edward sinirle gülerek cuslov'a döner

“şaka mı yapıyorsun!? daha adamlara sesimi duyuramıyorum! Dream Star orada tek başına cuslov!”

cuslov'un mavi gözleri buz gibi, tek göstergeleri radarken büyük meteor önden gönderdiği parçaların arkasından en az Dream Star kadar hızla ona yaklaşıyordur ve bu o kadar ağır bir meteor için olağanüstü bir hızdır, cuslov aracın hiçbir yere sapmadan ona doğru ilerlemesini izliyorken radarda o tarafa gönderilmiş hiçbir misil görünmüyordur, çarpacaklardır...

“ÇARPACAĞIZ!”

calis aracın kontrolünü kaybetmemeye uğraşıyorken colm az önce bir anda nöbet geçirircesine sarsılmaya başlayan dorian'ın başında, genç adamı tutuyorken bir taraftan da erken misilleme için kodları girmeye çalışıyordur, ama kahrolası meteor o kadar hızla yaklaşıyordur ki sağa kaymaya bile zamanları yokken colm dehşetle yaklaşan kaya parçasına bakıyordur..

genç adam dışardan nasıl göründüklerini tahmin edebiliyordur, kocaman bir taşın altında kalmış küçük bir böcek gibi ölümlerini bekliyorken çırpınamıyorlardır bile..

colm elinin altındaki dorian'ın kolunu sıkarken hayatının film şeridi gibi gözünün önünden geçtiğini hissediyordur, bunu hissettiğine inanamayarak sinirle gülerken en son hatırladığı şeyin suratına çarpılan bir kapı olması genç adamın çıkarcasına atan kalbini acıtıyordur, colm dişlerini sıkarak elinin altındaki klavyeye yumruğunu vururken aynı anda dorian acıyla haykırarak kasılır ve onun sesiyle calis gözlerini kapatırken tam karşılarındaki kaya parçası bir anda patlayarak binbir parçaya ayrılıyor, colm nefesini tutarak aracın içini gün gibi aydınlatan ışıkla öldüğünü düşünüyorken gözlerini yumuyordur..

SOUNDTRACK / Bond - Allegreto

oreon bir anda büyük bir güçle sarsılırken latty karnını tutarak yanındaki conrada yaklaşır, genç adam onu tutarak karanlık pencerelerden dışarı bakarken uzakta bir yerlerde bir ışık parlayıp sönüyordur..

delia sarsıntıyla irkilirken wusla kızına biraz daha sarılarak etrafına bakar, delia neler olduğunu soruyorken wusla bilmediğini söylüyor, delianın gözleri tekrar tekrar doluyorken bir an sonra yüksek sesli alarmla ötmeye başladığında delia elini ağzına kapatarak kocaman gözlerle annesine bakıyor,

wusla onu bırarak kalkıp alarmların neden aktive olduğuna bakıyorken kayıtlar altında bir değil tam yedi isim gördüğünde hayatında belki de en içten küfürü ederek deliaya orada kalmasını söyleyip dışarı fırlıyordur...

kontrol sektöründekiler bir anda yok olan meteor'a bakakalmışken üçü de o kadar şaşkıındır ki aracın orada olup olmadığını seçemiyorken vien gidip radara adeta yapışarak onları temsil eden ışığı gösterir ve delirmiş gibi gülererek arkasını döner
"yaşıyorlar!"

cuslov şaşkınlıkla bir ses çıkarırken biraz sonra bütün göstergeler açılır, arkadaki makineler bu sefer çalışmak istedikleri için öterken ses çıkarırken, ekranda görülenler pek iç açıcı değildir, zira dream star mürettebatının üçü de oldukları yerde baygındır, edward küfrederek bu sefer kontrolü ele almak için makinelerine koşarken cuslov ekrandaki calis'e bakarak vien'e tutunur...

"EWAN!"

wusla içeri daldığında beş tane baygın insan görürken kapının hemen yanındaki düğmeye basar, alarmlar susup sağlık ekipleri çağrılırken wusla hepsinin kalp atışlarını kontrol ediyor, hiçbirinin ölmediğine emin olduğunda gidip bir köşeye çökerek içeri doluşan görevlilerin ayaklarının altından çekiliyordur..

"BABA!"

edward içeri giren deliaya bakarken ona kimin izin verdiğini sorar, genç kız elindeki elektrik tabancısını kaldırır, edward gözlerini devirerek işine dönerken delia cuslov'un baktığı ekranları görmüş, tabancayı atarak yerdeki colm ve dorian'ı gösteren ekrana atılır
"ÖLDÜ MÜ?!"

vien göstergeleri inceliyorken cevaplar

"hayır-hayır, ama çok güçsüzler-edward eğer meteor tehlikesi kesinlikle geçtiyse birilerini yollamamız gerek.."

edward o sırada ondan emin olmaya çalışıyorken delia ve cuslov ekranlara bakıyordur, biraz sonra delora da içeri dalarken kapıdaki görevli baygındı dayanamadım diyerek edward'ın yanına oturup bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sorar
"dur-"

delora dururken edward bir kaç şeyi daha kontrol eder

"şimdi var, oldukları yere bir sağlık ekibi yollansın..yetkili ve hayatta olan her kim varsa onaylasın, çabuk.."

delora fırtına gibi yerinden kalkıp aşağı fırlarken edward sağlık ekipleri ulaşana kadar aracın patlamayacağına emin olmuş, derin bir nefes alarak kafasını klavyenin üzerinde koyar...

SOUNDTRACK / Tonic - Head On Straight

*I don't wanna think of life without you, I don't wanna take a step alone
It scares me to think I almost lost you, just let me know you're fine
I'm on the line*

bir kaç saat sonra Dream Star ekibi sapasağlim Oreon'a indirilmişken uçuş üssündeki kalabalıktan iki kişi öne çıkıyordur, cuslov ve delia uzun platformun ucundaki üç adama bakarken calis ve colm gayet iyi görünüyor, ama dorian hala destek alarak yürüyorken sedyeye yatırılmayı reddetmiş, colm ve calise dayanarak yürüyorken sağlık ekipleri arkalarından takip ediyordur, bütün gezegene meteor'un yok edildiği ve dream star'ın eve döndüğü haberi yayılıyorken uçuş üssü de haberin sesiyle

yankılanıyordur, delialona eve dönüşü duyduğunda gülerek elini ağzına kapatır ve etraftaki kimseye aldırmadan koşmaya başlarken calis genç kızı görmüş, colm'a işaret eder, colm ona doğru gelen fırtınaya bakıyor, dorian'ı calis'e bırakırken hemen sonra delia üzerine atladığında genç kızı tutar ve sımsıkı sarılırken delia onun tulumuna tırmanmaya çalışıyor, elleri genç adamın sırtında, sert kumaşı sıkıyorken ağlıyordur

“onları söylememe nasıl izin veririsin!? nasıl o halde gidersin colm! ölecektin, neredeyse ölecektin! tanrı aşkına-bir daha asla-asla böyle bir şey yapma-seni ben öldürürüm-ah tanrım-yaşıyorsun-şükürler olsun-”

delia genç adamı iterek yüzüne bakarken colm bir şey söylemiyor, yüzüne parlayan ışık onu öldürmüş olsa bu güzelliğin ne halde olacağını düşünüyorken delia ona uzanarak bütün gücüyle dudaklarına saldırdığında colm derin bir nefes alarak onu kalçasından tutar ve genç kızı kaldırıp bacaklarını beline dolarken delia onun başına tutunuyor, ikisi ilk defa gerçekten öpüşüyorken hiç kimse yollarına çıkmıyordur...

calis dorian'ı görevlilere teslim ederken iki genç adam sarılır, calis gülümseyerek ateş kıranın sırtını sıvazlar ve ayrılırken soluna döndüğünde cuslov'un onu beklediğini görür, güzeller güzeli genç kadın hala ağlamamak için kendini tutuyor, dokunana kadar gerçek olmayacakmış gibi geliyorken calis yanına gelip yüzünü elleri arasına aldığı anda cuslov gözlerini kapatarak kendini bırakır ve hayatında ilk defa kimseye aldırmadan ağlarken calis kalbi hafifleyerek genç kadının dudaklarına uzanır, ikisi sımsıkı sarılarak öpüşürken delia hala colm'un kucağında, ikisi de calis ve cuslov'a bakarak gülümsüyorken delia genç adamın başını öperek yanağını onun şakağına yaslıyordur...

“SALAK!”

delora colm'un suratına bir yumruk geçirirken herkes owwlar, colm gözleri acıdan dolarak çenesini tutarken delora'nın gözleri dolmuş, genç adamı kendine çekerek dudaklarına yapışırken favian gülerek elini saçlarından geçiriyor, delia colm'un elini tutarak dudağını ısırıyorken delora işi bittiğinde genç adamın kafasını iter

“ölmeden önce haber vereceksin! ben tamam dersem öleceksin! anlaşıldı mı!”

colm'un her yanı ağrıyor, ama yine de gülümserken delora genç adamı iter, dönüp deliaya gülümserken hemen sonra arkadan gelen cuslov ve calis'i görmüş, uçarak oraya gider

“SEN DE BÜYÜK SALAKSIN!”

delora calise atılıp sımsıkı sarılırken neredeyse herkesin canından bir parça olmuş genç adam ona sarılıyor, sarı saçları okşayarak küçük nobes'i tutuyorken delora ayrıldığında ağlıyor, ablasını gösterir

“nasıl ağladı biliyor musun sen?”

calis cuslov'a bakarken genç kadın gülerek ağlıyor, ikisi de hepsinden çok ağlayan deloraya sarılarak geçtiğini söylüyorken edward tarafından tartaklanan colm diğerlerinin nerede olduğunu sorar, wusla kral ve kraliçeyle kıranların baygın olduğunu söylerken calis başardıkları için sevindiğini söylüyor, herkes neyin nasıl olduğunu şimdi kavıyorken kimse bir daha meteor falan görmek istemiyordur...

SOUNDTRACK / George Michael - Secret Love

Ertesi gün..

“ben dün meteor yok etmedim mi? neden bugün düğüne gidiyorum? yatamaz mıyım? kralsam illa sürünmem mi lazım?”

biana aynanın karşısında upuzun siyah saçlarını tarıyorken gülümsüyor, cevap vermiyordur, ewan'ın odağı bir anda başka bir konuya kayarken aynadaki karısıyla göz göze gelir

“bana dün yaptıklarını unutmadım. otorite sınırlarını daha sonra tartışacağız..”

biana sessiz kalırken ewan kravatını düzeltiyordur, beceremeyince bianaya dönüp eğilir

“..tartıştıktan sonra da bir güzel sevişeceğiz..”
biana kravatı düzeltirken gülümser, ewan sorar
“kral kraliçeye emir verebilir mi?”
“kraliçe kabul ederse-“
“iyi, bu bir emirdir o zaman.”

biana emredersiniz kralım diyerek genç adamı kravatından kendine çeker, ikisi öpüşüp ayrılırken ewan saçlarını düzeltir
“geç kalmayalım, merkez masa düğününe oreon geç kaldı dedirtmem, ne kadar gizli olursa olsun.. hadi..”

biana pekala diyerek kalkarken açık sarı elbisesinin dar eteğini oturtur, saçlarını omuzlarından arkaya atarken ewan arkasından onu takip ediyor, kavga edilemeyecek kadar güzel olduğunu söylediğinde ikisi de gülerek odadan çıkar..

“ama hayatım kurbağa gelemes..”

liv ağılıyorken andrea nasıl olup da kızını o kurbağayı başka bir yere koymaya ikna edeceğini bilmiyordur, scott kol düğmelerini ilikleyip yatakta andrea’nın yanında oturarak liv’e bakar, boncuk maviler ağlamaktan parlıyor, kırmızı dudakları büzüşmüşken iki elinin içinde duran kurbağa sesini çıkarmıyordur, scott karısına döner
“kurbağa da gelsin-“
“scott lütfen-“
“neden olmasın, liv’den başka bir yere zıplamıyor, zıplasa da kurbağadır deriz-“
“sonra saatlerce kurbağa ara, kaç ay ağlar biliyor musun-“
“hadi andrea, bir şey olmaz, gelsin..”
“siz ikiniz benim hayatımı cehenneme çevireceksiniz, peki, gelsin..”

andrea kızına dönüp kurbağasının da geldiğini söyler, liv kurbağasının elinden alınmadığını anladığında rahatlar babasını kızının burnunu sıkıştırır, liv’in neşesi derhal yerine gelmiş, bağırarak gülerken kurbağa da en güçlü sesiyle vraklar, andrea gülerek kurbağayla beraber dört kişi olan ailesini bir merkez masa düğününe götürür...

Merkez Masa’da kimin düğünü, nasıl, nerede ve ne oluyor kısmını burada vermiyorum :)
405 açısından büyük spoiler içerdiği için *deleted scenes* olarak yer alabilecek Crash evreninde. Bizim açımızdan çok büyük plot olayları barındırmıyor, sadece eğlence için yapılmıştı, öyle de kalsın, kimsenin beynini yakmayalım :)

saatler sonra baba-kız dansları davetin bittiğini haber vermiş, herkes o gizlilik içinde belki de en açık ve rahat kutlamayı yaşamış, yorgun ama mutlu bir şekilde evlerine dönmüşken gabriel jaden’ı saraya bırakıyordu, arkadaki oğlu yolcu koltuğunun arkasına tırmanarak babasına bakar
“neden saraya gidiyorum? alexa bize gelse olmaz mı? hem yarın anna gelecekti..”
“anna’yı havaalanından alacak birini yollarım, o da saraya gelir..”
“iyi o zaman, gidelim..”
“teşekkürler senor morgan, önce biraz dolaşmak ister misiniz?”

jaden kendini arka koltuğa atarken elini sallar
“gerek yok, hemen saraya gidelim..”
“emredersiniz efendim-“
“baba telefonunu versene, annemi arayacağım..”

gabriel ceketinin cebindeki telefonu çıkarıp arkaya atar, jaden tutup kapağını açar, küçük adam annesinin numarasını bulup arama düğmesine basmış, arabaları sarayın bahçesinden girerken jaden annesinin telesekreteriyle konuşuyordu
“anne ben saraya gidiyorum, anna da yarın saraya gelecek. çok özledim seni, bu sefer biraz daha erken gel, seni seviyorum, iyi geceler!”

jaden telefonu kapatıp tekrar babasının cebine sokuştururken gabriel kapının önüne gelmiştir, jaden araba durunca babasını beklemeden çantasını kaptığı gibi dışarı fırlar, gabriel de dışarı çıkarken oğluna yavaş koşmasını söylüyordur...

jaden merdivenleri koşarak tırmanmış, antreye giriyorken alexa çoktan pijamalarını giymiş, üst katın merdivenlerinden iniyordur

“annem bu gece istediğiniz kadar televizyon izleyebilirsiniz dedi, koş!”

jaden çantasını kapının yerinde bir yere koyup büyük salona giderken alexa da onu takip ediyor, ikisi güle konuşa içeri girerken chris merdivenleri iniyordur, gabriel’i görünce eliyle gelmesini işaret eder, abisi kardeşini son basamakta beklerken chris ellerini cebine sokarak sorar

“ashley gelecek mi?”

“geleceğim dedi..”

“o kadar çabuk?”

gabriel sırtıırken chris gözlerini devirir

“hayvanlık yapma..”

“emredersiniz, tessa nerede?”

“yukarda duşta, neden sordun?”

“güzelliğini görmeden gitmeyeyim dedim-“

“hey!”

gabriel gülerek kardeşinin omzuna vurur

“aferin hep böyle ol!”

chris göçertilmiş omzunu ovuyorken *tabii* diyordur, gabriel salondaki ufaklıklara da iyi geceler demek için içeri girer, alexa amcasının boyununa atlayıp kocaman bir öpücük verirken jaden televizyonla ilgileniyor, babası onu da başından sıkıca öpüp çekilirken chris hadi git diyordur, gabriel sırtarak istenmediği yerde durmuyor, çıkıp tekrar arabasına dönerken saray kapıları ardından kapanıyordur...

gabriel şehir içindeki evlerine dönmüş, arabayı garaja park eder, çıkıp bahçeden dolaşarak ön kapıya gelirken içerde hafif bir ışığın yandığını görünce kaşlarını çatır, çıkarken bütün ışıkları kapatmışlardır, genç adam kapıyı olabildiğince sessizce açarak içeri girerken ışık mutfaktan geliyordur, gabriel yavaş adımlarla ilerleyerek uzaktan içeri bakar, ortadaki tezgahın önündeki taburelerden birine oturmuş eski karısını görünce rahatlar, ama onun neden burada olduğunu kestiremiyorken içeri girer

“hey..”

sarışın kadın elindeki fincanı bırakıp arkasını döner

“gabriel.. üzgünüm haber vermeden geldim-“

“önemli değil, bir şey mi oldu peyton?”

peyton başını sallarken tekrar fincanına dönüyordur, mırıldanır

“yardımına ihtiyacım var..”

gabriel *öyle mi* diyerek buzdolabını açıyor, bir şişe bira alıp kapatırken peyton konuşur

“onu buldum gabriel, burada, lupiter’te..”

gabriel elindeki biranın kapağını daha açmadan öylece kalırken peyton devam eder

“edeline.. şu anda elle, üniversitede asistanlık yapıyor. elle wagner..”

“emin misin peyton?”

peyton başını sallarken iç çeker

“eminim..”

gabriel birayı açıp büyük bir yudum alırken genç kadın sorar

“bana neden peyton demekle ısrar ediyorsun?”

“adın?”

“adım peyton değil, peyton’ı sen uydurdun. senden boşandıktan sonra yaratılmış kimliklerin üzerinde yazıyor sadece, ben o değilim-“

“ne fark eder-“

“çok şey.. jaden’in yanında da beni başka bir kadın gibi gösteriyorsun, en azından yalnız olduğumuzda bana *celine* diyebilirsin, oğlum annesinin ismini biliyor, ama babasının inkarına anlam verebildiğini sanmıyorum-“

“annesinin onu bırakıp gitmesine de anlam verememişti, ama ben gayet güzel açıkladım *celine*, oğlumun yanında ne yapıp yapmadığıma karışamazsın... buraya benden yardım istemeye geldiysen de çok doğru bir yolda değilsin-“

“gabriel-“

“söylediğin ismi yarın buldurtacağım, görüşmek istersen de bir şeyler ayar-“

“gabriel-“

“ne var celine?!”

genç kadın gabriel’in sesinin yükselmesiyle irkilir

“yıllardır bunun için uğraşıyoruz-“

“*uğraşıyorsun*. ben bir şey yapmıyorum, ben sadece arkada kalmış eski bir kocayım-“

“öyle olmadığını biliyorsu-“

“bilmiyorum. hala neden bırakıldığımı anlamıyorum celine, üzgünüm. ne kadar anlatmaya çalışsan da anlamayacağım, çünkü saçma. ama aradığın şeyi bulduğuna sevindim. umarım hayatımızı harcadığına değmiştir-“

“o benim kızım gabriel?! nasıl bu kadar duyarsız olursun-“

“duyarsızlıkla alakası yok, bulduğun için mutluyum, benim bile kapatamadığım boşluğu kapatacağını umalıım.. ayrıca yardım edeceğim dedim, başka bir şey yoksa lütfen git celine, beklediğim biri var..”

gabriel mutfaktan çıkarken celine de onu takip ediyordur

“sevgilin mi?”

“benim sevgilim olamaz tatlım, bir arkadaşım sadece..”

“kim-“

“SANA NE CELINE?!”

genç kadın bir adım geri atarken gabriel onun korktuğunda soğuk bir maviyle parlayan gözlerine bakıyordur, sapsarı saçları dalga dalga omzularına dokunuyorken gabriel’in bakışları genç kadının hızlı nefeslerle inip kalkan göğüslerine iner, bembeyaz teni takip ederek tekrar yüzüne gelirken karısını boynundan tuttuğu gibi kendine çeker ve dudaklarına yapışırken celine irkilerek gözlerini kapatır, genç adamın ceketine tutunurken biraz sonra ikisinin de ağızları açılmış, vücutları birbirine sarılıyorken gabriel cebinde titreyen telefonu kimin aradığına bakmadan bir köşeye fırlatır, celine onun ceketini kollarından iterek çıkarıyorken ikisi nefes nefesedir, ceket genç adamın kollarından sıyrılıp yere düşerken gabriel genç kadını tekrar sarar, ikisi arkalarındaki koltuğa devrilirken titreyen telefon susar..

1 cevapsız arama

Ashley

ashley bir kaç çalıştan sonra karşısına çıkan telesekreteri duyduğunda kaşlarını çatır, ama yine de sinyal sesini bekliyorken ince bip duyulduğunda genç kadın yatağına oturarak konuşur

“hey, gabriel.. bu kadar geç haber verdiğim için üzgünüm, ama başım *çatlıyor*. sanırım hemen uyuyacağım..”

genç kadın bir de üstüne güzelce esnerken tekrar telefona döner

“...artık başka sefere.. iyi geceler..”

ve telefonu kapatır, sırtarak aleti bir köşeye koyarken elbisesinin fermuarını açarak yataktan kalkar..

celine içine giren sertlikle inlerken gabriel genç kadının boynunu emiyor, sarı saçlar parmaklarına dolanmışken genç adam inleyerek kendini çekip tekrar itiyordur, altındaki kadının incecik vücudu geriliyor, kadife gibi sesi zevkle dolu bir inlemeyle bütün odayı dolduruyorken gabriel saçlarından tuttuğu genç kadının yüzünü kendine çevirir ve dudaklarını sertçe öperken celine titriyor, kocasının başını tutarak öpüşüne karşılık veriyordur...

SOUNDTRACK / Craig David - Fast Cars

14 yıl önce...

“açılmıyor bu kahrolası kapı.. yemişim yeni model arabalarını da, kıcı kırık elmaslarını da-“
“çekil-ver bana..”

siyah deri ceketi ve eldivenleriyle sarışın bir adam yanındaki arkadaşını itip elindeki levveyi alarak önlerindeki son model arabanın camına döner
“yeni teknikle sökmüyorsa klasikleri kullanınız..”
“gabriel hayvanlaşm-“

gabriel elindeki levveyi arabanın camına geçirir, cam tuzla buz olurken yüksek sesli bir alarm bütün sokağı dolduruyordur, gabriel arabanın kapısını içerden açıp torpido gözüne uzanır, levveyi arasına sokup sertçe kapağı kırıp açar, aradıkları elmas siyah kadife bir kesenin içinde genç adamı bekliyorken gabriel sırtarak keseyi alır, torpido gözünü kapatmaya zahmet etmeden dışarı fırlarken yanındaki arkadaşı yolun sonundan görünen polis ışıklarına bakıyordur, gabriel onu kolundan tutup çeker
“koş!”

ikisi deli gibi koşmaya başlarken diğer köşeden de arabalar sokağı kapatmış, gabriel küfrederek arkasını döner ve tekrar diğer sokağa girerken arkadaşı küfürleri sıralıyordu
“bir daha seninle göreve çıkarsam kıcımdan levye soksunlar-her seferinde yakalanılır mı be adam-“
“kes jordan, nefes alırken sesini çıkarma-“
“yine ne yapacaksın!?”

gabriel jordan’ı da itip duvara yaslarken kendisi de üzerine yaslanır, biraz sonra ikisi de görünmez olurken jordan son anda bir küfür daha savurup sesini keser..

saatler sonra polisler işlerini bitirmiş, araba da çekilmişken gabriel ve jordan fazlasıyla yakın olmalarını göz ardı ederek olayı izlemişlerdir, ışıklar köşeyi dönüp uzaklaşırken sokak tekrar karanlık olduğunda gabriel jordan’ı bırakır, jordan da gayet memnun bir şekilde onu üzerinden atarken gabriel gülüyordur, elindeki keseden humgrop gözü kadar olan elması çıkarırken jordan bir de ona küfreder

“köşesinden biraz kessek bir daha çalışmak zorunda kalmayız-“
“parmaklarımızı kırarlar çünkü..”
“doğru..”

ikisi elması incelerken bir anda yan sokaktan parlak bir ışık patlar, anında geri sönerken jordan gabriel’in koluna tutunmuş, rengi bir ton beyazlarken gabriel onu geri iter, yavaş adımlarla gidip köşeden diğer sokağa bakar, hiçbir şey görünmüyorken jordan da onun ölmemesine güvenip arkadan gelir, o da bakıyorken biraz sonra köşede beyaz bir şey gördüğünde gabriel’in koluna vurur

“şurada..”

gabriel de o tarafa bakar ve beyaz şeye doğru yürürken birkaç adım sonra o beyaz şeyin titrediği ve titreyen şeyin de üzerindeki beyaz elbisesinin paramparça, sarışın bir kadın olduğu anlaşılırken jordan bir bu eksikti diyor, gabriel kadının önünde eğiliyorken kadının mavi gözleri buz gibi bir maviyle parlıyor, korkuyla önündeki iki adama bakıyordur..

“konuşabiliyor mu?”

gabriel dikkatle kadını inceliyorken jordan’a döner
“sor bakalım konuşuyor mu?”

jordan kadına dönüp gözlerinin içine bakar
“miss? dilimizi konuşuyor musunuz?”

genç kadın sadece hızlı nefesler alıyorken cevap vermez, üzerindeki elbise incecik, gecenin soğukunda bembeyaz teni korumasız, üstelik korkuyorken gabriel ceketinin fermuarını açar, üzerinden çıkarıp iki elinde açarak yavaşça kadına uzatır

“üşüyorsun, şunu üzerine giy..”

genç kadın önce hareket etmezken gabriel başını sallayarak ceketi biraz daha uzatır, sarışın kadın titreyen ellerle uzanır, ceketi alıp omuzlarına sararken sıcak kumaşla bir an rahatlar, birbirine çarpan dişlerinin arasından fısıldar

“teşekkür ederim..”

jordan *aha!* diyorken gabriel gülümser
“konuşabiliyorsun..”

genç kadın başını sallarken çok kısık bir sesle konuşur
“evet..”
“adınız nedir miss?”

sarışın kadın başını kaldırıp jordan’a bakar, genç adam cevap bekliyorken bir anda aklına gelir, iç cebine uzanarak deri kaplı bir rozet çıkarır
“neptün polisi..”

genç kadın rozet onun için pek bir şey ifade etmiyormuş gibi bakmış olacak, gabriel araya girer
“sana zarar vermeyeceğiz-“
“biliyorum..sadece.. ben-hatırlamıyorum..”

gabriel ve jordan kaşlarını çatarken sarışın kadın da en az onlar kadar şaşırmış, bakışlarını kaldırımdaki bir noktaya dikerek hatırlamaya çalışıyordur, nasıl buraya gelmiştir, neden gelmiştir, daha da önemlisi adı nedir, kimdir, genç kadın hiçbirini hatırlamıyorken gabriel kendi boynunu işaret ederek sorar

“kolyeler nedir?”

genç kadın elini boynuna götürerek kolyeleri zincirlerinden tutar, uçlarındaki bir sürü tılsımı eline alarak bakarken bir tanesinin üzerinde bir şey yazıyordur

“celine..”
“belki adındır?”
“bilmiyorum.. tanıdık gelmiyor..”

gabriel ve jordan birbirine bakarken jordan arkadaşına eğilerek konuşur
“merkeze götürelim, onlar ilgilensinler..”
“merkezdekiler boğazımızı sıkıkmak için bekliyorlardır, bir de yolda kadının tekini bulduk dersek kışkılarıyla gülerler-“
“e ne yapalım? kadını bırakalım mı burada? biz çaylağız diye kadın ölecek-“
“ölmez, ben eve götürürüm, sen elması götür-“
“ne evi, manyak mısınız, katil falansa-“
“ben de manyak olduğuma göre çok güzel anlaşırsınız, al sen şunu..”

gabriel jordan'ın eline keseyi tutuşturur
“polislerden kaçmak için ayrıldık, gabriel'i sonra görmedim dersin, ben sabah hangi delikten çıktığımı anlatırım-“
“görev tekrarı yaparsın, amir alınının ortasına basar sıfır-“
“daha önce de bastı, faiziyle geri veririm, sen git-“
“ölme..”

gabriel olur derken jordan keseyi alır, onları izleyen kadına bakıp başıyla şöyle bir selam verir, sonra koşarak sokaktan çıkarken gabriel gülümseyerek genç kadına döner

“gel bakalım celine, seni eve götürelim-“
“gelemem..”

gabriel ayağa kalkacakken genç kadının itirazıyla yarı yolda kalmış, tekrar çökerken sorar
“ne demek gelemem? gidecek bir yerin var mı?”
“seni tanımıyorum.. hafızamı kaybettim ama aptal olmadım-“
“hani zarar vermeyeceğimi biliyordun-“
“o anda vermeyecektin, sonrasını bilemem-“
“vermeyeceğim-“
“seni tanımıyorum-“
“ben de seni tanımıyorum, hangimiz daha tehlikeliyiz?”

genç kadının sesi çıkmıyorken gabriel kaşını kaldırır
“seni bu sokakta bırakırsam bir kaç saat sonra tinerciler üzerinde kalmış son parça kumaşı da içlerine çekerler, sonra tanımadığın adamı mumla ararsın, hadi kalk..”

sarışın kadın bir an daha düşünür, sonra üzerindeki cekete kollarını geçirip elini ayağa kalkmış adama uzatır
“adım celine olmayabilir..”
“olsun, ben celine diyeceğim. hatırlarsan değiştiririz..”

celine peki derken ayağa kalktığında bir an dizleri tutmaz, gabriel onu tutarken ayağındaki ayakkabılara bakar
“o topukları nereden buldun?”
“bilmiyorum..”
“yüüyebilecek misin?”

celine başını sallarken gabriel peki der, genç kadının kolunu kendi koluna geçirir, şöyle bir etrafına bakar, sokağın köşesinde durmuş kırık dökük bir taksiyi görünce tüm gücüyle bir ıslık çalıp celine'e döner
“hiç yoktan iyidir, gel..”

ikisi beraber aksakça yürüyerek taksiye atlarken gabriel adresi söyler, bu saatte müşteri bulmuş taksici büyük bir şevkle direksiyonu çevirirken gabriel yanındaki tedirgin sarışına bakarak içtenlikle gülümser..

SOUNDTRACK / Celine Dion - Taking Chances

Don't know much about your life.

Don't know much about your world, but don't want to be alone tonight..

gabriel anahtarları kapıya sokmuş on dakikadır kilidi açmaya çalışırken artık kapıyla aralarındaki şey inada binmiştir, genç adam kapıyla savaşıırken celine etrafını inceliyordur..

soluk beyaz duvarlarla kaplı, her katta iki kapı olan bir apartmandalarken genç kadın daha önce böyle bir yerde yaşayıp yaşamadığını merak ediyor, merdiven boşluğundan aşağı bakarken gabriel

kapıyı sonunda tekmeleyerek açar, celine irkilerek o tarafa dönerken gabriel eliyle içeriyi işaret ediyordur

“gecikme için üzgünüm.. buyrun miss..”

celine teşekkür ederek içeri girerken evdeki yaşanmışlık kokusu buz gibi tenine çarpıyordur, genç kadının tüyleri bir an diken diken olurken gabriel arkasından kapıyı kapatıp tekrar kilitliyordur

“ben bile kendi evime giremiyorum, hırsız hiç giremez, o yüzden güvendesin..”

celine hafifçe gülümserken üzerindeki ceketini çıkarır, elbisenin yırtıkları şimdi daha da kötü görünüyorken bacakları çamur olmuş, dizleri ve dirsekleri çiziklerle doludur, genç kadın onların farkına vardığında canının acısını da hisseder, yüzünü buruştururken gabriel ceketini onun elinden alıyordur, konuşur

“banyoyu kullanabilirsin, ben sana giyecek bir şeyler getiririm.. aç mısın?”

“bilmiyorum..yaralarımı silecek bir şeyin var mı?”

gabriel başını sallayarak ceketini bir köşeye bırakır, durdukları kare şeklindeki girişin sağındaki odaya girer, celine onun küçük dolapları açtığını görüyorken gabriel beyaz bir kutuyu çıkarıp ona döner “içeri gel..”

celine girerken gabriel arkasındaki saman sarısı koltuğa oturmasını işaret eder, genç kadın otururken gabriel kutuyu açmış, içinden oksijenli su ve biraz sargı bezi çıkarıp üzerine oturduğu ahşap sehpa yanına koyar

“kollarını uzat..”

celine denileni yaparken gabriel genç kadının ince kollarını çevirerek dirseklerindeki çiziklere bakar, sonra dönüp bezlerden birini oksijenli suyla ıslatır, sonra dönüp genç kadının kolunu tekrar tutarken sorar

“o beyaz ışık senden mi geldi?”

“hangi beyaz ışık?”

“seni bulmadan önce beyaz bir ışık gördük..”

“bilmiyorum, olabilir.. ben gözlerimi açtığımda etraf karanlıktı..”

gabriel başını sallarken diğer kola geçer, yeni bir parça bez alırken celine iç çeker, yaraları temizleniyorken etrafına bakar, tam karşısında duvardan duvara bir kütüphane, düzensizce dizilmiş, ama aralarında boşluk olmayan rengarenk kitaplar varken odanın rengi bal gibidir, koltuklar kirli sarı, döşemeler açık bir kahverengi, geri kalan her şey ahşapken genç kadın dizine dokunulmasıyla başını gabriel’e çevirir, genç adam da ona bakarken genç kadının mavi gözlerin rengi yumuşamış, loş ışıktaki açık bir yeşil olmuşken celine yaraya bakar

“çok acımıyor..”

gabriel de tekrar genç kadının dizine bakarken konuşur

“çok derin değil, sadece çizilmişler.. yarına kabuk tutarlar..”

celine başını sallarken konuşur

“teşekkür ederim-“

“gabriel..”

“*gabriel*.. arkadaşının adı neydi?”

“jordan..”

“ona da teşekkür ettiğimi söyle, ikiniz de çok kibardınız..”

gabriel evrende en son ikisinin kibar olabileceğini düşünüyorken gülümser

“iletirim.. başka bir yerin ağrıyor mu?”

celine başını iki yana sallarken gabriel kirlı bezleri toplar, açık şişenin de ağzını kapatırken ayağa kalkar
“sana banyoya yatacağın yeri göstereyim, ev çok büyük değil, ama bir süre ikimizi de idare eder..”
“beni evine almak zorunda değilsin, kim olduğumu bile bilmiyorsun..”
“sen de bilmiyorsun, eşitiz.. bir gün kalkıp boğazıma bıçak dayamadığın sürece kolay anlaşırsın..”
“dayarsam?”
“o zaman da karşı koyabilecek kadar yetenekli bir polisim, benim için üzölme.. sana da zarar vermeyeceğimi söyledim, yeteri kadar adil bir anlaşma oldu..”
“iyi bir adam olduğunu hissedebiliyorum..”
“ruhla alakalı bir gücün mü var?”
“bilmiyorum..”
“varsa da biraz bozulmuş, adam öldürmem ama sütten çıkmış ak kaşık da değilimdir..”

celine gülümseyerek kalkarken bileğine kadar gelen beyaz çizmeler canını acıtıyordu, tekrar oturup onları çıkarırken gabriel elindekileri atıp geri geleceğini söylüyordu, genç kadın tamam diyerek işine döner...

celine banyonun yerini öğrenmiş, havlular, şampuan, sabun, tuvalet kağıdı derken her şeyin nerede olduğunu biliyor, yatacağı oda da hoşuna gitmiş, genç adamın yatak odasını almaması da içini rahatlatıyorken kimseye yük olmak istemiyordu, hafıza kaybı geçici bir şey olmalıdır, genç kadın bir şekilde hatırlaması gereken çok şey olduğunu biliyor, aklında bir yerlerde hepsi düğüm olmuşken açılması için biraz zaman geçmesi gerektiğini düşünür, zaman geçireceği yerin güvenli olduğuna da eminken gabriel akıllı bir adamdır, neyi nasıl anlatması gerektiğini biliyor, gerekmedikçe genç kadına dokunmuyor, iki lafından birisi celine’i en azından gülümsetiyorken ikisi tekrar banyoya dönmüştür, gabriel kapı gibi nazlı olan sıcak su musluğunu açmış, suyun ısınmasını bekliyorken bir kere ısındı mı uzun süre soğumadığından bahsediyordu, celine hıhımlarken gabriel suyun sıcaklığını ayarlamış, küvetin kenarından kalkar

“ben yiyecek bir şeyler hazırlayayım, dikkat et, kayıp düşme, kapıyı da kilitleme lütfen..”

celine tamam derken gabriel ona iyi banyolar dileyerek dışarı çıkar, kapıyı arkasından kapatırken celine akan suyun buharına bakıyordu, küvetin kenarına oturarak elini suya uzatır, o sırada parmaklarının ucundan mavi kıvılcımlar çıkarken genç kadın irkilerek elini çeker, parmaklarını gözlerinin önünde kaldırıp uçlarına bakarken kıvılcımlar tekrar çıkmaz, genç kadın yutkunur ve elini tekrar suya uzatırken bir şey olmuyordu, biraz sonra celine elini ılık suyun altında tutuyorken gülümser, elini çekip ayağa kalkar ve üzerindeki elbiseyi çıkarırken gabriel mutfakta bir şey devirmiş, iyi olduğunu bağıırıyordu, celine gülümser..

SOUNDTRACK / Missy Higgins - Scar

Ertesi gün..

“ee anlat..”

gabriel daha kahvesinden bir yudum alıp uyanamadan yanına yanaşan jordan’a bakar, genç adamın dün akşamki perişan halinden eser yok, kumral saçları güzelce taranmış, ütülü gömleği ve pantolonuyla celine’in düşündüğü kadar kibar görünüyorken gabriel sırtır

“ee ne? yatmadık..”

jordan gözlerini devirirken gabriel amirin kapısının açıldığını görmüş, jordan’ı kolundan tuttuğu gibi tam tersi yönüne yürür, genç adam sesini çıkarmıyorken gabriel onu boş ofislerin birine attığında sorar

“katil miymiş, neyin nesiymiş, araştırdın mı?”

“evet her şeyini öğrendim, gözüne bir baktım, okudum her şeyi..”

jordan öflerken gabriel masadaki gazeteyi almış, şöyle bir göz atıyordu
“bilmiyorum neyin nesi, ama sakın, aklı başında bir kadın.. ismini hatırlamıyor, ama geri kalan bütün güdülerini yerinde..”
“boyu posu da öyle..”

gabriel jordan’a bakıp gülümserken jordan iskemlelerin birine oturmuş, ayak ayak üstüne atar
“hatırlayana kadar yanında mı tutacaksın?”
“olayı büyütmenin gereği yok, hatırlarsa hatırlar, hatırlamazsa da yaşamayı öğrenir..”
“sen de öğretmeni olursun, ne romantik..”

gabriel gözlerini devirirken jordan ellerini başının arkasına koyarak arkasına yaslanır

“şanslı bir köpeksin sen, aklını kaçırmış kurbanların bile taş.. gözlerini görmedim sanma..”
“her şeyi çok güzel, ama hafızasını kaybetmiş kadınlarla yatmıyorum, prensip..”
“sevsinler..”
“istersen sen yat..”
“bulanındır..”
“önce sen gösterdin..”
“ver desem verecek misin?”
“avcunu yalarsın da, ben yine de sormuş olayım..”

jordan çok sağıl diyorken gabriel cebinden telefonunu çıkarır
“bir arayalım bakalım güzel gözlümüz ne yapıyormuş..”
“telefonu biliyor mu?”
“biliyor.. her şeyi biliyor aslında, ama tam olarak nerede öğrenmiş olabileceği konusunda bir fikri yok..”
“yazık..”
“yaa çok..”

gabriel kendi evinin numarasını çevirirken ilk çalışta telefon açılır

“gabriel morgan’ın dairesi..”
“celine?”
“gabriel.. nasılsın?”

jordan gözlerini kırptırırken gabriel gazeteyi genç adamın kafasına atar, kendisi de masaya yaslanırken konuşur

“iyiyim, sen iyi misin? bir şeyler hatırladın mı?”

karşı taraftaki celine avcunun içindeki büyük masmavi kıvılcım topuna bakıyorken gülümser
“sanırım evet..”

“bir daha yap..”

celine gülerek bir kez daha aynı kıvılcımları çıkarırken jordan ve gabriel salondaki bir koltukta oturmuş, celine de karşılarındayken jordan *vay be* diyor, sorar

“elektrik aletleri falan çalıştırabiliyor musun?”
“denemedim-“
“bırak, deneme.. çarpılırsın..”

celine gabriel’e tamam diyorken jordan genç kadından bir daha yapmasını ister celine gülümseyerek elini kaldırırken gabriel şimdi bir yeri yakacaksın dediğinde celine korkarak elini indirir, jordan öflerken gabriel genç kadına döner

“başka bir şey geldi mi?”
“adımı hala hatırlamıyorum, ama celine eskisi kadar garip gelmiyor..”

gabriel gülümser
“güzel isim bulurum..”
“kolyede yazıyordu..”
“ama ben ismindir dedim..”

celine gülerken jordan ikisini izliyordur, gülümser..

1 hafta sonra..

“gabriel benim giyecek bir şeyim yok, farkındasın, değil mi?”

gabriel huzurla kahvaltısını ediyorken şimdi bunun nereden çıktığını merak ediyordur
“evden çıkmıyorsun ki, neden giyineceksin?”
“belki evden çıkmak istiyordumdur?”

gabriel çatal bıçağı bırakıp arkasına yaslanırken celine isteğinin pek hoş karşılanmadığını hissetmiş,
o da elindekileri bırakıp konuşur
“evi ezberledim, bir hafta oldu, burada oturup bir şey hatırlayamam.. ya aslında iki sokak aşağıda
yaşıyorsam, evimi görüp hatırlarsam, gidip evimde yaşasam daha rahat olmaz mı?”

gabriel bir anda celine’in gitmesi fikrinden nefret ederken neden nefret ettiğini de bilmiyordur, ama
bir hafta da olsa genç kadına çok alışmıştır..

her akşam eve döndüğünde gülen bir yüz, her gün keşfedilen küçük şeyler, arada dokunduklarında
elektrik çarpması bile hoşuna gidiyordur genç adamın, ama şimdi celine *ben çıkacağım ve nereden
geldiğimi bulup oraya gideceğim* dediğinde gabriel bir anda tamam diyemiyorken celine sorar

“haklı değil miyim?”
“haklısın..”
“o zaman yemeğini bitir, sonra çıkıp üzerime giyecek bir şeyler alalım..”
“param yok..”
“ucuz bir yerden alırsınız..”
“ucuz yer bilmiyorum..”
“paran yoksa ucuz bir yer mutlaka biliyorsundur, kendi giydiklerini alıyor musun?”
“konuşmasaydın seni daha çok severdim..”

celine en aydınlık gülümsemesini gösterirken gabriel iç çekerek tamam der, yumurtasını çatallayarak
ağızına atarken celine de keyiflenmiş, üzerindeki gömleğin kollarını sıyırarak kendi yemeğine döner..

“güzel mi bu?”

celine üzerine kırmızı bir kazak tutuyorken gabriel dudaklarını büzüştürür, celine o ne demek
bilmiyorken genç adam gözlerini de kısar, celine güzel olmadığını anlayıp bir kenara bırakırken
üzerindeki eşofman ve kazak çok komik görünüyordur, insanlar dik dik onlara bakıyorken celine
gabriel’i kolundan tutup kendine çeker

“hadi bir şey bul, ben daha önce nasıl giyindiğimi hatırlamıyorum..”
“elbiseyle ayakkabılarına bakılırsa seksi giyiniyormuşsun..”

celine kaşlarını kaldırarak genç adama döner, gabriel askıları itiyorken bir elbise bulup kaldırır
“bu güzel, her yere giyersin.. hem siyah, her şeye gider..”

celine elbiseyi alırken sorar
“yeterince seksi mi?”
“üzerinde görmeden bir şey diyemem..”
“nerede giyeceğim?”

gabriel onu döndürüp deneme odalarına doğru götürürken yoldan bir iki askı daha çekmiş, genç kadının eline tutuşturur, celine hepsini alıp deneme odasına girerken gabriel kapıların önündeki pufların birine oturup genç kadının çıkmasını bekler..

“bu olmadı galiba gabriel..”

celine üzerindeki elbiseyi çekiştirerek çıkarken ayakları çıplak, parmaklarının ucuna basarak odadan çıkarken siyah elbise tam dizlerine geliyor, sırtı ve göğsü V şeklinde kesilmiş, belinden ince bir kuşakla bağlanıyorken etekleri tiril tirildir, celine dağılmış saçlarını düzelterek aynada kendine bakıyorken gabriel’den cevap gelmemiştir, genç kadın o tarafa döndüğünde gabriel’i onu izlerken bulduğunda gülümser

“olmuş mu?”

genç adam başını sallarken celine sevinmiş, kendi etrafında döner, etekleri hafifçe havalanırken gabriel gülümser, celine eteklerini düzeltiyorken gülümser

“alışveriş güzel bir şeymiş..”

“sen bir de cüzdanıma sor..”

celine gülerek kabine dönerken gabriel ve cüzdanı siyah elbiseyi almakta hemfikirdir..

bir kaç saat sonra ikisi de ellerinde torbalarla eve giriyor, celine torbaları bıraktığı gibi salona gidip kendini koltukların birine atıyorken gabriel de onun yanına kendini bırakır, celine yayıldığı yerde hafifçe zıplarken güler, gabriel ona bakarken genç kadının yanakları soğuktan kızarmış, gözleri kapalıyken gabriel yutkunur, celine ona dönerek gözlerini açarak ona dönerken bu sefer ne yeşil ne de mavi, buğulu bir çift turkuaz gabriel’e bakıyorken genç adam bir an genç kadının kusursuz yüzünü izler, sonra elini kaldırıp yavaşça genç kadının yanağına koyarken celine genç adamın sıcak eliyle gülümser

“ben de eldiven istiyordum, unuttuk..”

“yarın ben sana alırım..”

“sağol gabriel..”

“bir şey değil..”

ikisi bir an daha bakışırken gabriel’in şu an yapmak istediği tek şey uzanıp onu öpmektir, celine ne olacağını bilmiyorken yanağındaki eli tutar, gabriel onun dokunuşuyla başını kaldırır ve ikisinin dudakları birbirine değdiğinde gabriel hafifçe çarpılarak geri çekilir, celine dudağını ısırırken genç adam gülüyor, tekrar ona eğilirken bu sefer kıvılcımlar çıkartmadan öpüşürler..

SOUNDTRACK / Celine Dion - Taking Chances

You don't know about my past, and I don't have a future figured out..

And maybe this is going too fast, and maybe it's not meant to last, but what do you say to taking chances?

What do you say to jumping off the edge?

Never knowing if there's solid ground below or hand to hold, or hell to pay, what do you say?

haftalar geçmiş, her gün bir diğerinden farklı geçiyorken celine hala hatırlamıyordur, bazı geceler garip rüyalar görüyor, insanları ya da yerleri tanımıyor, ama yine de hepsini bir yere not ediyorken sabah gabriel’le konuşuyorlardı, gabriel de anlattığı yerlerin hiçbirini bilmiyorken belki de gerçekten rüya olduklarını söylüyordur, celine her şeyin işine yarayacağını söylüyorken gabriel ne yapması gerekiyorsa yapmasını söylüyordur, genç kadın ona minnettarken olmasa o sokak arasında neler olabileceğini düşünmek bile istemiyordur, gabriel de aynı şeyleri düşünüyorken o daha çok celine gelmese nasıl bir adam olacağını merak ediyordur..

genç adam işinde her gün daha da ilerliyor, her hafta aldığı görevler bir diğerinden daha ciddi oluyorken amirinden daha az azar ıstıyordur, jordan da onunla çıktığı görevlerde ölüm riskinin azalmasına sevinmiş, bu akıllı başındalığın nereden geldiğini merak ediyordur, arada sırada aşkın gücü

diyerek dalga geçse de gabriel bir şekilde geçiştiriyordur, daha aşık olacak kadar aklını kaybetmemiştir..

ikisi arada sırada öpüşen, öpüşürken çarpılan iki insandır sadece, gabriel bu kadar elektrik akımından beyninin bir köşesinde bir tümörün büyüdüğünü söylüyorken jordan hiçbir şey olmaz diyordur, asıl çarpılmayı ne zaman yaşayacağını sorduğunda gabriel önce anlamamış, ama anladığı anda da ilk defa onu yumruklamak istemiş, bunu da açıkça göstermişken jordan'ın gözleri parlamıştır, adam ilk defa bir kadının gururu için ayaklanıyordur, bu aşk değil de nedir, hem sadece gurur değil genç kadının her farklı göz rengi, her gülüş şekli, her kelimesi genç adam için bir anlam ifade ediyorken gabriel de bunu fark ettiğinde şaşırmıştır, jordan ikisini de şimdiden tebrik eder, ilk çocuklarının adını jordan koymalarını ister, kabul edilmeyince de en azından ona yakın bir şey koymalarını rica ederken sonuçta celine'i ilk o göstermiştir, bir şekilde imzası olması gerekiyordur, gabriel gülerek kabul ediyorken celine'in bu olanlardan şimdilik haberi yoktur..

gabriel celine için her şey olmuştur. hiçbir şeyi olmayan bir insan için bir diğeri ne olabiliyorsa gabriel odur, dosttur, sırdaştır, onu güldüren adamdır, koruyucudur, sevgilidir..

celine sevgilinin ne olduğunu tam olarak tanımlayamasa da öpüştikleri anda tanım bir anda aklına doluyor, ayrıldıklarında izi kalıyordur, genç kadın bunun aşk olup olmadığını bilmiyorken sorgulamak da istemiyordur, küçük kıvılcımları ikisinin de hoşuna gidiyorken celine gün geçtikçe genç adama daha da güveniyor, hatırlamadığı dünyasının yanında bir tane de onunla yaratıyorken bunu fark ettiği ilk anda sarsılmış, ama sonra içinin ısındığını hissetmişken her sabah aynı zamanda uyanmak, kahvaltıyı beraber etmek, akşam onun gelmesini beklemek, beraber öğrendikleri yerlere tek başına gittiğinde bunun sevincini onunla paylaşmak, rüyalarını anlatmak, konuşmak, dokunmak, öpüşmek, her şey onlara özelken celine mutludur, belki biraz eksiktir, ama mutludur...

“çok kötü de olabilir, çok güzel de olabilir.. kendinizi hazırlayın..”

celine elindeki kocaman servis kasesini masanın ortasına koyar, gabriel ve jordan eğilerek içine bakarken jordan konuşur

“kötü görünmüyor..”

“renkler güzel..”

celine de eğilirken gülümser

“havuçları güzel kestim..”

gabriel gülümseyerek ona uzanır, ikisi kaseğin üzerinden öpüşürken jordan hafifçe öksürür
“yemeğime aşk damlatmayın, teşekkür ederim..”

celine gülerek geri çekilir, kaşığı alarak binbir çeşit sebze yemekten büyük bir kaşık alıp jordan'ın tabağına koyar, genç adam keyifle güzel kokuyu içine çekerken gülümser, bir an sonra telefonu cebinde titremeye başlayınca yüzünü buruşturur

“bir gece rahat bırakın..alo? evet patron-tamam patron-yanımda, şimdi çıkıyoruz-emredersiniz..kalk gabriel..”

jordan elinde ne var ne yoksa bırakıp kalkarken celine telaşlanmıştı

“ne olmuş?”

“iki grup çatışıyormuş-“

“biz çatışmaya gitmeyiz jordan-“

“adamlar çok kalabalıkmiş, çaylak memurlar halledememiş, bizim ekip de oradaymış..”

gabriel küfrederken ayaklanmıştı, oturma odasından gidip tabancasını alırken celine onu takip ediyordur

“gabriel dikkat edin..”

“ederiz, sen merak etme-“

“dönünce bütün kaseyi yiyeceğim, soğutma sakın!”

celine tamam diyerek jordana yanağını uzatıyorken genç adam öper, gabriel de genç kadının dudaklarına bir öpücük bırakıp çıkarken celine kapıyı arkalarından kapatıp iç çeker, boş kalmış masaya bakarken canı sıkılıyordur, aldirmamaya çalışır..

“üç! üç! saat üç gerizekalı!”

gabriel diğerlerine laf anlatmaktan kendisi bir şey yapamıyorken milletin kaçırdıklarını da vuruyordur, kulakları artık kurşun seslerinden uğulduyorken soluna döner, jordan da diğer tarafı kolluyorken arkada başka bir takım daha vardır, adamlar kaçmıyor, aksine daha da saldırıyorken sanki ölmek için gelmişlerdir, istedikleri şey her neyse bırakmaya niyetleri yokken gabriel dönüp bir tanesini daha acımadan alınının ortasından haklar, tam dönüp jordan’a artık sıkıldığını söyleyecekken genç adamın şakağından bir kurşun girmesiyle sesi kesilir, jordan’ın cansız bedeni yere düşerken gabriel onu vuran orospu çocuğunu nefes bile almadan göğsünden iki kurşunla yere yıkar, diğerlerinin feryatlarına aldirmadan jordan’ın yanına gidip yere çökerken silahını bir kenara bırakır, sınıf arkadaşının, can yoldaşının, tek dostunun gözleri açık, başındaki yaradan oluk oluk kan akıyorken gabriel güçsüzce yere oturur, ellerini bacaklarına koyarak önündeki jordan’ı izliyorken etrafta sesler duyulmaya devam ediyordur, genç adam aldirmaz..

SOUNDTRACK / David Lanz - *Before the Last Leaf Falls*

“Jordan Miller benim ortağımdı. aynı zamanda arkadaşım, sırdaşım, kardeşimdi. Akademide yıllarımızı beraber geçirdik, bazen en uyduruk, bazen en tehlikeli görevlere beraber çıktık. Ben ne kadar yanlış yaptıysam o o kadar doğruydur her zaman. Ben ne kadar kör cesaretsem o o kadar akıldı, zekaydı, kalpti...”

bütün neptün polis departmanı en parlak elemanlarından birinin cenazesinde toplanmış, ihtişamlı kilisede başarılı ve cesur, herkesin sevdiği bir polisin, bir arkadaşın, kardeşin, evladın tabutu çiçekler altında duruyorken tabutun karşısında sıra sıra oturan kalabalık simsiyah, göz yaşları kurulayan mendiller beyaz ama nemliyken kürsüdeki genç adam, gabriel morgan, arkadaşının onuruna bir iki kelime etmeye çalışıyordur, böyle bir şey için hiçbir zaman hazırlıklı olmamış, aralarında bunun şakası bile yapılmamışken şimdi gerçek olması gabriel’in kalbini kırıyordur, genç adam sinirlenemiyordur bile, kalbi kırılıyordur, acı çekiyordur, o tabutta kardeşlerinden biri yatıyormuş gibi içi acıyorken genç adam devam eder

“o onurların en büyüğüne layık bir polisti, ama böylesine alçakça bir çatışmada ölmesi sadece onun için değil, hepimiz için büyük bir haksızlık...”

gabriel bir an kelimelerini kaybederek başını eğiyorken önündeki mikrofonu eliyle biraz sağa çevirir, onu ilk sıradan izleyen celine sessizce ağlıyorken güzel gözleri yemyeşil, yaşlar iki parça yakuttan porselen yanaklara akıyorken gabriel kendini toparladığında gözleri yaşlı, titreyen bir sesle konuşur

“jordan, her nerdeysen ve beni görüyorsan şunu bil ki, sana ne için söz verdimsem hepsini tutacağım. melekler senin yanında olsun dostum..”

genç adam başka bir şey söylemeden kürsüden hızla iner, elinin tersiyle gözlerini silerek tabuta bakmadan oturanların tarafına inerken usul bir kilise müziği çalıyor, huzurlu bir dua jordan için okunuyorken gabriel ön sırada onu bekleyen celine’e sınıksı sarılarak ağlıyordur...

tabutun toprağa verilmesinden sonra gabriel ve celine eve dönmüşken genç adam hayalet gibidir, jordan’ın düştüğü an sürekli gözünün önüne geliyorken gözlerini de kapatsa, kafasını duvarlara da vursa aklından gitmiyordur, arkadaşının hayatında yarım kalan şeyler onun canını acıtıyorken gabriel salondaki koltuğa çöküp rahatça ağlamaya başladığında celine sessice genç adamın yanına oturur, başını omzuna dayayarak konuşmadan onun ağlayıp içini boşaltmasını bekliyor, gabriel sarsıldıkça gözlerini kapatıyorken o da yanaklarından yaşların süzülüşünü hissettiğinde başını kaldırır, gabriel’in önünde yere otururken genç adamın yüzünü tutarak kaldırır, her zaman güler yüzlü, hiçbir

şeyi kolay kolay kafasına takmayan adam şimdi çaresizce ağlıyorken celine uzanarak onun dudaklarını öper, gabriel derin bir nefes alarak genç kadını kollarından tuttuğu gibi kendine çekerken celine ayağa kalkıyor, ikisinin dudakları ayrılmadan genç kadın gabriel'in kucağına geçip oturuyor, gabriel ona sarılarak öpmeye devam ediyorken ikisi de ağlıyorken biraz sonra celine ayrılarak gabriel'e sınıksı sarıldığında neptünde güneş batıyor, bal rengi odayı turuncu bir ışıqla boyuyordur...

SOUNDTRACK / Celine Dion - Taking Chances

*I just want to start again, and maybe you could show me how to try,
And maybe you could take me in, somewhere underneath your skin..*

bir kaç ay sonra gabriel bir akşam işten dönmüş, anahtarlarını ve belindeki tabancayı masaya bırakıp içeri girerken celine koltukta uzanmış, elinde bir gazete, ilanlara bakıyorken televizyonda haberler dönüyordur, genç kadın gabriel'in içeri girdiğini görünce gülümseyerek gazeteyi indirir

“evimizi buldum!”

gabriel kaşını kaldırırken celine heyecanla oturduğu yerden kalkar, uzun gömleği süt beyaz bacaklarını kapatmıyorken ayağındaki pofuduk çoraplarla genç kadın gabriel'in yanına gelmiş, elindeki işaretlenmiş ilanı gösterir

“çok büyük bir yer değil, ama ikimize yeter, çok pahalı da değil-“

“guadalajaraya gidince paramız olacak tatlım..”

“olsun! çok büyük bir ev istemiyorum ben, bütün eşyalarımızı götürelim, yenilerini almayalım, ben bunları çok seviyorum..”

“olur, bunları atsan atılmaz satsan satılmaz zaten-“

“ayıp, o kadar sene üzerlerinde oturdun, yemek yedin..”

gabriel gülerek susarken genç kadının elinden gazeteyi alır, gidip koltuğa otururken celine de onun yanında kıvrılır, ikisi genç adamın yeni işi için gidecekleri guadalajaradaki ev ilanlarına bakıyorken gabriel bu son bulduklarını sevmiş, şimdi arayıp anlaşıcağını söylüyodur, celine gülerek öyle olmaz diyorken gabriel sen nereden biliyorsun diyordur, elindeki gazeteyi atıp genç kadını koltuğa yatırırken celine gülerek feryat ediyor, ikisi boğuşurken haberlerde guadalajara'da yılbaşı zamanından bahsediliyordur, celine başını kaldırıp görüntülere bakarken her yer çok güzeldir, kırmızılar, yeşiller, beyazlar sokakları süslüyorken her yer ıslı ışıldır, genç kadın gabriel'e döner

“hemen gidelim!”

“yarın gidelim..”

“tamam!”

gabriel eğilerek genç kadını öperken ikisi dengelerini bulamayıp yere düştüklerinde gabriel belinin kırıldığını söylüyor, celine gülerek bir şey olmaz diyorken tekrar genç adama eğildiğinde gabriel onun saçlarının kokusuyla bir an sarhoş olduğunu hisseder, genç kadını iyice kendine çekerek öperken biraz sonra onu çevirip üzerine geçer, celine nefes nefese, üzerindeki adama bakıyorken gözleri yine o ilk öpüşteki turkuaz olmuş, gabriel onun heyecanlandığını biliyorken eğilerek genç kadının boynunu öper, yavaşça kulağına doğru çıkarken tam kulağının yanına geldiğinde mırıldanır

“seninle hala sevişmedim, aptal mıyım?”

celine dudaklarını ısırarak gülümserken gabriel genç kadının yanağını öper, elleri pürüzsüz bacaklarda dolaşıyorken celine yutkunur ve fısıldar

“yarın..evimizde..”

gabriel inlerken çok geç diyordur, celine gülerken genç adam geri çekilir, altındaki kadına bakıyorken ikisi aylardır o kadar çok şey paylaşmışlardır ki bazen seks gabriel gibi bir adam için bile gereksiz geliyorken artık o zamanlar geçmiş gibidir, genç adam doğası gereği istediği kadına dokunma ihtiyacı hissediyorken celine de artık onun yanında kendini tutamıyordur, gabriel ona güçlerinden bahsettiğinden beri celine her gece bambaşka rüyalara uyanıyordur, bu yüzden hala beraber uyumuyorlarken yarın her şey değişecektir, evleri olacaktır, onlara ait, yepyeni bir yaşam, ikisini bağlayan tek bir çatı-

“evlen benimle celine..”

celine bir anda donarken gabriel onun yüzünü izliyor, sarı saçlarını parmakları arasına alıyorken eğilerek dudaklarını örter, ikisi hafifçe öpüşürken artık kıvılcımlar çıkmıyordur, belki ikisi de alev alıyor, ama farketmiyorlarken gabriel çekildiğinde sorar

“benimle evlenir misin-“

“evet.”

bu sefer gabriel’in kalbi dururken bir an sonra genç adam güler ve tekrar sevgilisinin dudaklarına eğilirken celine de gülümsüyor, ikisi kendi küçük evrenlerinde birbirlerine kocaman bir söz veriyorken guadalajara’ya kar taneleri düşmeye devam ediyordur...

Ertesi Gün..

“her şey tek parça mı?”

celine mutfaktaki eşyaları kontrol etmiş, her şey yerli yerindeyken gabriel de salon ve yatak odasının parçalarını saymıştır, her şey evren nakliyatçılarının merhametiyle tek parça taşınmışken genç adamın hayatı yine bir günde değişmiş, ama her şey garip bir şekilde daha güzel geliyorken celine kutuların arasından geçerek onun önüne gelmiş, kazağına asılarak başını ona kaldırır

“ne düşünüyorsun?”

“seni nereye yatırsam diye düşünüyorum..”

celine gülerek genç adama vururken gabriel beklemesini söyler, celine küçük evlerini göstererek gidecek bir yeri olmadığını hatırlatırken genç adam gülüyor, kutuların birinin üzerine attığı paltosunu alır, ceplerini karıştırır, sonunda aradığı şeyi bulduğunda çıkarır, yumruğunu arkasına saklarken celine gülümser

“nedir o?”

“kapat gözlerini..”

“olmaz, nedir söyle-“

“hala güven problemleri mi çekiyoruz miss?”

celine öfleyerek gözlerini kapatır, gabriel sağ elini uzatmasını söyler, celine uzatırken biraz sonra yüzük parmağına soğuk bir şey değdinde gözlerini açar ve parmağında parlayan nişan yüzüğüne bakarken zayıf bir ses çıkarır, yemyeşil bakışları kocaman olmuş, gabriel’e, *nişanlısına* bakıyorken genç adam elindeki kutuyu omzunun arkasından atıp onun dudaklarına eğildiğinde celine de aynı istekle onu karşılar ve kollarını genç adamın boynuna dolar..

SOUNDTRACK / Celine Dion - A Song For You

I couldnt live without your love,

For one kiss I'd give everything up

There's no words I can describe what I feel deep inside,

So I let this song say it all...

kutulardan biri açılmış, içinden yumuşacık bir battaniye ahşap döşemelerin üstündeyken yumuşak tüylerinin üzerinde bembeyaz bir tenli bir genç kadın uzanıyor, sapsarı saçları rüya gibi başının etrafında dağılmışken narin teninin üzerine bir çift dudak değdiğinde genç kadın hızla bir nefes alıyordur..

sarışın genç adamın dudakları sevdiği kadının karnından yavaşça yukarı çıkıyorken kalbinin tam üzerini öptüğünde celine gülümser, gabriel de gülümserken genç kadının üzerinde yükselir, sıcacık dudaklarını örterken celine onun başını tutuyor, ikisi tüm evrenlerin zamanları onlarınmışçasına öpüşüyor, gabriel her dokunuşu ezberlercesine genç kadının dudaklarını öpüyorken celine her neyi

unutmuşsa bunun kadar güzel olmadığına emin, başını biraz daha kaldırarak gabriel'in tadına uzanırken genç adam inleyerek elini onun saçlarından sokarak kendini genç kadına bastırıyordu...

ikisi de dakikalarca birbirinin bedenini ezberlemiş, celine'in parmakları genç adamın sırtında dolaşırken gabriel onun sıcacık boynunu öpüyor, hafifçe emerek akan kanının sıcaklığına nefesini bırakırken celine başını ona çevirerek dudaklarını bulur, ikisi öpüşürken genç kadın gabriel'in dudaklarına fısıldar

“seni seviyorum.. başka kimseyi böyle sevmedim..”
“yalan söyleme..”

celine gülümserken gabriel onun burnunun ucunu öper, genç kadın gözlerini kapatırken mırıldanır
“sevmiş olsam hatırlardım, böyle bir şeyi unutamam gabriel, tam burası-”
genç kadın parmağını kalbine dokundurur
“burası hissediyor, tam içinde, ortasında bir alev var, hiç sönmüyor..”

gabriel yutkunurken onun sadece kalbi değil, her hücresi alev alevdir, başka hiçbir kadın celine gibi olamamış, gelecekte de olamayacakken genç adam bir gün bu kadar aşık olduğu kadının her şeyi hatırlayıp onu bırakmasından korkuyor, rüyalarında gördükleri şeylere ait olması, onların celine'i çalacağından ölesiye korkuyorken genç kadın onun korkusunu hissetmiş olacak, genç adamın yüzünü tutarak kahverengi gözlerine gülümser

“gitmeyeceğim, uzakta olsam bile hep burada olacağım..”
celine'in parmakları şimdi de gabriel'in kalbinin üzerindeyken genç adam eğilerek onun dudaklarını örttüğünde her şey susar, sadece kalpler atıyorken nefesler birbirine karışıyor, tenlerin sıcaklığı dışardaki kara inat ikisini de yakıyorken gabriel'in ateşi celine'e dokunduğunda genç kadın inler ve kendini ona kaldırarak derin bir nefes alırken genç adam içine girdiğinde masmavi gözlerini açarak ona bakar, gabriel ikisinin arasındaki kıvılcımları hissederken titreyerek inler, o anda geleceğini düşünürken celine bacaklarını genç adamın kalçasına dolamış, hızlı nefesler alırken onu bırakmaz...

gabriel genç kadının ellerini başının üzerinde birleştirmiş, her kendini itişinde celine'in elektriği onu hafifçe çarpıyorken güler

“benden başka kimse sana dokunamaz..”

celine de gülerken parmaklarının uçlarından kıvılcımlar çıkıyor, genç kadın ona sürtünen bedenle inliyorken gabriel dudaklarını örttüğünde genç kadın belini kaldırıp kendini iyice genç adama yaslar, gabriel en derine dokunurken celine onu sımsıkı tutuyor, kulağının hemen yanında bırakmamasını fısıldıyordu, gabriel parmaklarının celine'in parmaklarına geçirmiş, genç kadının kıvılcımları onu incitmekten çok başka bir güçle sarıyorken gabriel daha fazla dayanamıyor, inleyerek boşalırken celine onun sesiyle dudaklarını ısıtır, kasılarak başını genç adamın şakağına bastırırken ikisinin ruhları ilk defa bu kadar yakın duruyor, celine gözleri dolarak gülümser ve gabriel'e tutunur..

SOUNDTRACK / Celine Dion - That's The Way It Is

*When you want it the most there's no easy way out,
When you're ready to go and your heart's left in doubt, don't give up on your faith..
Love comes to those who believe it, and that's the way it is..*

iki ay sonra..

“hangi insan kendi düğününe geç kalır, bunu bana açıklar mısınız?!”

chris abisinin arkasından koşuyorken iki smokinli adam kalabalığın arasında koşuyor, gabriel arabayı park edecek yer bulamadığı için kilisedeki törene geç kalmışlar, herkes onları bekliyorken bekleyen herkes o kadar da kalabalık değildir..

cameron, annesi ve babası düğünün tek konuklarıken gabriel başka kimseyi çağırma ihtiyacı hissetmemiştir, jordan zaten onları her yerden izliyorken başka da bir şeye gerek yoktur, celine için bu kadarı bile kalabalıkken genç kadın gelinliği içinde bekliyor, cameron onun duvağını düzelterek gülümsüyorken konuşur

“birazdan gelirler..”

“umarım evleneceğimizi unutmamıştır..”

cameron gülerek unutmayacağını söylüyorken celine de gülümser, o sırada onların önünde beklediği arka kapı açılır, chris ve gabriel içeri düşerken chris özür diliyor, gabriel gelinini gördüğü anda ölüyorken gülümser, genç adamın yüzü aydınlanırken chris onu ittiriyordur
“yürü hadi yürü, hayatın boyunca göreceksin, hadi rezil olduk rahibe-GELDİK, BURADAYIZ..”

annesi iki oğlunu da görünce rahatlarken babası gülerek karısının beline sarılıyordur, gabriel ve chris koşarak yerlerini alırken ikisi de nefes nefese, rahip onlara bakarak gülümsüyorken biraz sonra piyanonun başındaki gence işaret eder, hafif bir müzik girerken önce cameron çıkar, yüksek tavanlı boş kilisede müzik yankılanıyorken cameron en parlak gülümsemesiyle yürüyor, bu belki de ilk ve son nedime olduğu düğün diye düşünüyorken gabriel’in yanına geldiğinde gülümser ve yerine geçerken birazdan güzeller güzeli gelin bembeyaz elbisesiyle görünürken gabriel nefesini tutar, genç kadın buketini sıkarak yürüyorken biraz sonra gülerek hafifçe koşturur, rahip ve piyanist çocuk bile gülüyorken celine gabriel’in önüne geldiğinde genç adamın elini tutar ve bir basamak çıkarak rahibin önüne gelirken olmuştur işte, başarmışlardır, ikisinin de sadece onların olan bir şeyleri vardır, ikisi de derin bir nefes alarak rahibe dönerken yaşlı adam sonsuza kadar birleştireceği çiftin gözlerine bakar..

Tam 8 ay 20 gün sonra..

“geliyor diyorum gabriel! GELİYOR-TANRIM GELİYOR!”

celine kocaman karnını tutarak bağırıyorken yanındaki cameron önde oturan kardeşlerine bağırıyordur

“BİRAZ DAHA HIZLI KULLANSANIZA!”

“BEN Mİ KULLANIYORUM-BEN YOLCUYUM! BANA NEDEN BAĞIRIYORSUN-“

“ŞOFÖRE BAĞIRAMAM!”

“AAAĞAĞAĞA!”

gabriel arabayı hastaneye nasıl soktuğunu bile hatırlamıyorken chris koşturup bir kaç hemşire bulur, suyu çoktan patlamış olan celine bir tekerlekli sandalyeye alınıp götürülürken elini arkaya uzatıyordur

“GABRIEL! BIRAKMA BENİ!”

genç adam arabayı falan bırakıp koştururken chris çoktan girişte kapının yanına çökmüş, bacaklarının arasından nefes alıyor, cameron gözlerini devirerek arabayı park etmeye gidiyorken gabriel ve celine’in ilk bebekleri Jaden Morgan dünyada gözlerini açmak için sabırsızlanıyordur..

“jaden.. çok güzel gabriel..”

gabriel gözleri dolu, bebek odasında uyuyan oğluna bakıyorken elinin tersiyle gözlerini siler
“jordan’a söz vermiştim.. benzeyen bir isim koyacaktım..”

“biliyorum tatlım..”

cameron kardeşine sarılarak başını onun omzuna koyuyorken gabriel bütün hayatını bir anda isteseler verecek kadar sevdiği bebeğe bakıyordur, gözleri yaşlı, gülümser..

bir kaç gün sonra morgan ailesi üç kişi olarak evlerine dönmüşler, celine ve gabriel bütün gece jaden'ı uyutmak için uğraştıktan sonra yatağın bir köşesinde uyuyakalmışlarken celine bir anda gördüğü bir şeyle gözlerini açar, onun irkilmesiyle gabriel de uyanıp doğrulur, karanlık odada etrafına bakınırken celine derin nefeslerle tavanı izliyordur, gabriel gözlerini ovuşturarak karısına bakar

“ne oldu celine?”

“benim.. benim bir kızım var..”

gabriel anlamamış, saçlarını eliyle iterek derin bir nefes alır

“hayır tatlım, oğlumuz-“

“hayır-hayır jaden'dan bahsetmiyorum.. edaline, edaline lexiss.. benim kızım gabriel-celine lexiss, o benim, benim adım, benim tılsımlarım, kolyelerim, görev künyem-tanrım..”

celine elini ağzına kapatırken her şey oradadır, geri gelmiştir, bir anda geri dönmeye karar vermiş kocaman bir ordudur sanki, genç kadın gözlerini yumarak düşünüyorken gabriel sadece bakıyordur...

SOUNDTRACK / Celine Dion - A Song For You

*Heard the music in my head, so before I could forget
I start singing, yeah I was singing this song for you*

“celine emin misin tatlım, sadece bir rüya olabilir-

“hayır, eminim gabriel, rüya değil.. her şeyi biliyorum, hepsi aklımda, her şey orda..”

celine önündeki bir bardak suyu sımsıkı tutuyorken sağ tarafındaki bebek telsizi sessizdir, jaden içerde mışıl mışıl uyuyorken annesi kimsenin bilmediği ablasını hatırlamış, çok farklı bir acı çekiyorken neden şimdi hatırladığını bilmiyordur, belki de annelik iç güdüsüdür, sonunda huzuru bulduğunda zihninin kendini serbest bırakmasıdır, bilmiyordur, tek bildiği şey çok uzak bir yerlerde bir kızı olduğu, ama oraya ulaşamayacağıdır, en azından şimdilik...

“benim geldiğim yer bizim zamanımızda değil gabriel.. çok uzakta, hastalıklı bir galaksi, çok güçsüz, ama büyük.. nitesh, dünyanın kalp atışı demek-gabriel ben bunu nereden biliyorum!? tanrım..”

celine başını eğerek tezgaha yaslarken gabriel onun başını tutarak dudaklarını genç kadının omzuna bastırır, günün birinde böyle bir şey olacağını biliyor, ama bu kadar ani olmasına hazırlıklı değilken derin bir nefes alır..

günler, haftalar, aylar geçmiş, celine her şeyi bütün netliğiyle hatırlıyorken genç kadın niteshlidir, nitesh galaksisinin asillerindendir, başkanın karısıdır, bir kızları vardır, edaline, küçük kız iki yaşındayken annesi onu bırakarak gezgendeki hastalığın ilacı için zamanlar arasında yolculuğa gönderilmiştir, bir çok kez gidip gelmişler, ama sonuncusunda bir şeyler ters gitmişken o gece celine o sokakta gabriel'le karşılaşmıştır, sonrası tamamen bambaşka bir hayatken genç kadın ne yapacağını bilmiyor, aklının bir köşesi her gece diğer bebeğini özlüyor, o yokken nasıl olduğunu merak ediyorken kimbilir nitesh ne halde diye düşünüyordur, belki de hepsinin ölmüş olacağı fikri içini parçalıyorken daha kızının kokusuna doyamadan ondan ayrılmıştır, şimdi elinde bambaşka bir hayat varken celine belki de elindekilerle devam etmeyi öğrenmelidir, bilmiyordur, kucaklarındaki oğlu usul nefesler alıyorken celine evlerinin penceresinden taş kaldırımı sokaklarını izliyor, parlak güneş yüzüne vuruyorken niteshteki bebeği hiç bir zaman bu ışıkla aydınlanamamış, bebek teni hep bembeyaz olmuşken celine ağlayarak oğlunun başını öper, jaden'ı kendine bastırırken ne yapacağını bilmiyordur, çaresizdir, yarımıdır, hatırlamadan önce ne kadar eksikse, genç kadın şimdi o kadar kayıptır...

“yemicem, hayır-anneeee-yemicem..”

jaden başını sağa sola sallayarak yemeğini yemeyi reddediyorken ufaklık geçen hafta iki yaşına basmıştı, son zamanlarda en sevdiği kelime *hayır*ken celine için yemek saatleri işkence gibi geçiyordur

“hadi tatlım, bak ama çok güzel-mmmm-kuş kuş kuş aç ham-haaaaaaamm..”

jaden zorla ağzını açıp bir kaşık mamayı alırken yarısı ağzından çıkıyor, geri kalanını da itinayla tükürüyordur, celine bir süre için pes ederken mama kasesini jaden’den uzaklaştırır, küçük adam yemediği şeyi saçmaya bayılıyordur, şimdilik mama masasında tek başına oturup önündeki küplerle oynarken plastikleri masasına vuruyor, çıkan sese o da bağırarak eşlik ediyorken celine dolaptan bir ağır kesici alıp ağzına atar, biraz da su içerken saate bakar...

gabriel dün gece geç saatte döneceğim demiş, ama dönmemişken guadalajara’ya geldiklerinden beri gittiği gizli görevler ilk defa celine’e ağır geliyordur, bir haftadır genç kadın zerre kadar uyuyamamış, jaden olmadık zamanlarda sürekli babasını istemişken celine onu mu avutsun, kendisini mi avutsun bilemiyor, bazen jaden uyuduktan sonra sırf yorgunluktan saatlerce ağlıyorken hasta olmaması gerekiyordur, cameron ve chris her ne kadar ara sıra uğrayıp ona arkadaşlık da etseler celine için yeterli olmuyor, büyük anne ve büyük baba morgan da dördüncü bir bebeği büyütecek kadar güçlü değilken genç kadın çalışmadığı için komşulardan başka arkadaş da edinemiyordur, onların da kendi aileleri ve problemleri varken celine bazen boğulduğunu hissediyor, o anlarda aklına edaline geldiğinde daha beter oluyordur..

genç kadın yine kızını düşündüğünde bu sefer ağlamamaya söz vermiş, derin bir nefes alarak oğluna döner, jaden elindeki küpleri yere atmış, sonuncusunu da fırlatarak masadaki mama kabının içine sokarken celine devrilen kaptan sıçrayıp yayılan mamalara bakarak elini alnına bastırır, oğlu küplerinin düştüğüne ağlıyorken kendisi neye ağlayacağını bilmiyor, küpleri toplayarak lavaboya atar, suyu açıp onlar kendi kendine durulanmaya bırakırken jaden da ilgi istiyordur, genç kadın bebeğinin elini tutup sallıyorken bir kağıt mendil koparıp masadaki mamaları silmeye çalışıyordur, mamalar temizlenmekten çok daha da yayılıyorken celine kağıt mendili bir kenara fırlatır, dönüp ağlayan jaden’ı kucığına alıp sallarken onun da gözleri dolmuş, bebeğine susmasını söylüyorken kapı açılıp gabriel elindeki bavullarla içeri girdiğinde celine ağlayarak jaden’ı sallamaya devam eder, gabriel elindekileri bırakıp onlara giderken jaden’ı annesinden alır, ufaklık babasına pür neşe ilgi gösterirken celine ağlıyor, etrafın döküntüsünü gösterip pislenen küplerden bahsediyorken gabriel karısının başını tutup kendine çeker, saçlarından öperek geldiğini söylüyorken celine sarsılarak ağlıyor, başını genç adamın boynuna saklıyorken jaden sessizleşmiş, annesini izliyordur...

“yapamıyorum gabriel, olmuyor... başaramıyorum, çok canım yanıyor..”

celine yine jaden uyuduktan sonra kocasıyla birlikte yatak odasına oturmuş, bir kutu da mendili önüne almış, ağlayarak kendini anlatmaya çalışıyorken gabriel onu dinliyor, ama elinden hiçbir şey gelmiyorken bir kaç defa nitesh’in bulunması için patronlarını ikna etmeye çalışmış, hatta chris’i bile araya sokarak venüs masasıyla bağlantıya geçmeye çalışmışken kardeşi geçtiğimiz hafta yeni bir dava için masadan istifa ettiğini söylemiş, o da her şeye tuz biber olmuşken celine artık katlanamıyordur

“her gün uyanıp acaba kızım nasıl diye düşünmekten aklımı kaçıracığım..jaden gözümün önünde büyürken-tanrım, gabriel kendi oğlumu yeterince sevemiyormuşum gibi geliyor, aklımda sürekli edaline var, sürekli onun kokusunu duyuyorum sanki...”

gabriel uzanarak karısına sarılırken celine ona tutunmuyor, elindeki mendille oynarken titreyerek mırıldanır

“olmuyor gabriel, artık oturup bir şeylerin olmasını bekleyemiyorum..”

genç adam kaşlarını çatarak geri çekilirken celine yine soğuk mavi gözlerle ona bakıyordur, her ağladığından iki zümrüt parçası olan gözler şimdi birer buz parçasıyken gabriel istemediği bir şey duyacağını biliyor, sessizce bekliyordur, celine konuşur

“daha fazla devam edemem, gücümün yettiğince bir şeyler yapmalıyım-“

“nitesh’i bulamazsın celine, oraya gidemezsin-“

“bilmiyoruz gabriel! ben hiç denedim mi!? nasıl deneyeceğimi bile düşünemedim! sürekli oturdum, bekledim, bir şeylerin olması için dua ettim, kendimi de, seni de, ailemizi de parçaladım-“

“hiçbir şeyi parçalamadın celine-“

“aylardır birbirimize bir kez bile dokunmadık gabriel! görevlere gidiyorsun, dönüyorsun, bir iki gün sonra yine ortadan kayboluyorsun.. ne kadar birikmiş sevgin varsa hepsi jaden için-“

“oğlumuzu mu kıskanıyorsun-“

“hayır! hayır-nasıl böyle bir şey söylersin?!”

gabriel yataktan kalkarken ellerini açar

“söylediklerin hep buraya varıyor celine! kızımı düşünüyorum, oğlum gözümün önünde büyürken kızım kimbilir nerede, eve geliyorsun sadece oğlunu seviyorsun, oğlumu artık olduğu gibi sevemiyorum-nedir bunlar?! bilmediğim bir türden sevgi sözcükleri mi?! JADEN İSTEMEDİĞİN ZAMAN KENARA ATABİLECEĞİN BİR PAÇAVRA DEĞİL, ANLADIN MI!? O BENİM OĞLUM-“

“BENİM DE OĞLUM! GABRIEL SÖYLEDİKLERİNE DİKKAT ET-“

“DİKKAT ETMEZSEM NE OLACAK!? ÇEKİP GİDECEK MİSİN!? AYLARDIR İSTEDİĞİN DE BU DEĞİL Mİ ZATEN!?”

içerden jaden’in ağlaması duyulurken celine yataktan kalkar, gabriel genç kadını kolundan tuttuğu gibi kendine çevirir

“ben bakarım. gitmek istiyorsan git celine, kimse seni tutmuyor, oğlumu ben senin yerine de severim..”

celine’in kelimeleri tükenirken gabriel onu bırakıp çıkar, kapıyı da arkasından çarparken geride kalan genç kadın ellerini ağzına kapatarak yere çöker ve sarsılarak, ama sessizce ağlamaya başlar...

bir hafta sonra...

“bunlar yeni kimlikleriniz miss morgan...”

celine gizli servisten bir görevlinin ona verdiği kimliklere bakıyorken üzerinde *Peyton Conway* yazan kimlik ve pasaportlar bir ajanla boşanmanın bedellerinden sadece bir tanesidir, genç kadın kendi kimliğini değiştirmeyi seçmiş, Morganlar için daha büyük bir yük olmak istemiyorken her şeyin doğruluğundan emin olduğunda teşekkür eder, görevli ona imzalaması için bir kaç kağıt daha uzatırken celine son kağıtları da imzalayarak evliliğini ve celine morgan olarak yaşadığı hayatı sonlandırır, kalemi kapatarak kağıtların üzerine bırakırken görevli her şeyi toplar, bildiği yoldan evi terkederken kapı kapandıktan sonra celine boş apartman dairesinde etrafına bakar, unuttuğu bir şey olup olmadığını düşünürken tezgahın üzerinde jaden’in eski emziklerinden birini görür, bu sabah babasıyla birlikte bir süre için venüse dönen oğlunu hatırlarken gözleri dolmuş, bunca yıl kurduğu her şeyden özür dileyerek yarım kalmış diğer parçasını tamamlamak için bavulunu alır, çekerek götürürken tekerleklerin çıkardığı ses boş duvarlarda yankılanıyor, genç kadın kapıyı son bir kez açarak çıkar ve arkasından kapatırken Morganların guadalajaradaki ilk evleri bir daha başka bir morgan tarafından açılmamak üzere kapanır...

SOUNDTRACK / Celine Dion - Taking Chances

I had my heart beaten down, but I always come back for more...

There's nothing like love to pull you up, when you're laying down on the floor there..

So talk to me like lovers do,

Walk with me like lovers do...

Celine’in ayrılmasının üstünden 12 sene geçmiş, jaden daha çok babasının yanında büyümüş, ama annesi onu hiç bırakmamışken gabriel’in o gün söyledikleri canını her zaman yakmış, oğlu için her seferinde çabalamışken uğruna evliliğinin üzerine basıp geçtiği kızını aramaktan da vazgeçmemiştir..

sonunda o gün gelmiş, celine kızını bulmuşken aklına ilk gelen şey gabriel’i görmek olmuştur, kocasını, hayat arkadaşını, şu zaman içinde onun olan ilk şeyi tekrar görmek istemiş, yıllar bazı şeyleri soğutsa da genç kadının paylaşacağı ilk kişi yine gabriel olmuştur..

şimdi ikisi yıllar boyunca oradan oraya taşınmış o tanıdık sarı koltukta yatıyorken celine’nin başı gabriel’in boynuna saklanmış, genç adam sarı saçların kokusunu içine çekiyorken yumuşak battaniyeleri üzerlerini örtüyordur, celine iç çekerken gabriel onu biraz daha sararak sorar

“nasıl buldun?”

“bir zaman gezgini yardım etti..”

“zaman gezginini nereden buldun?”

“o beni buldu..”

gabriel anlamıyorken celine genç adamın tenine gülümseyerek anlatır

“genç bir kız, adı melanie, melanie clark.. elle’i tanıyormuş.. düştüğü zamanlar içinde ikimizin arasındaki bağı öğrenmiş, anlaması yıllarını almış, ama başarmış.. her zamanda mutlaka bir amacı olarak dolaştığı söyledi hep, ben de ona olanları anlatınca o kadar sene orada oraya savrulmanın ne için olduğunu anladığını söyledi..”

gabriel gülümserken celine başını kaldırarak genç adamın gözlerine bakar, kendi gözleri yumuşacık bir yeşille parlıyorken mırıldanır

“kızımı buldum gabriel, yarım kalan parçamı buldum.. melanie onun da neler yaşadığını bana anlattı.. beni görevden sonra ölü olarak düşünmüşler, babası başka bir kadınla evlenmiş, edaline’i o büyümüş.. kızım beni hatırlamıyor, babası anlatmamış, bilenlerin de unutmasını istemiş.. niteshteki hastalığın arasında edaline’in annesiz ve güçsüz bir şekilde büyümesini istememiş..”

celine iç çekerek tekrar başını gabriel’in göğsüne koyarken onun kalp atışlarını duyuyor, devam eder

“haklı da.. en azından hem annesi, hem de babası olarak büyümüş, tutunacak bir şeyleri olmuş gabriel.. o da benim gibi sürekli zamanda ileri geri gönderilmiş, hastalığa bir tedavi bulabilmek için, ama sonunda babası onu temelli bu zaman göndermiş, nitesh için umut yokmuş, edaline’in yaşaması için, devam etmesi için kızımı buraya göndermiş.. bilmeden de olsa *bana* göndermiş gabriel..”

gabriel tenine damlayan sıcak yaşları hissediyorken genç kadının saçlarını okşuyordur, celine kocasının göğsünü öperek başını kaldırdığında gülümsüyordur, gabriel onu kendine çekerek dudaklarını örter, ikisi yavaşça öpüşüp ayrıldıklarında gabriel konuşur

“bugün jaden sana mesaj bıraktığında fark ettim..”

“neyi?”

“seni çok özledim celine.. sensiz olmuyor, jaden yarım, ben bazen ben bile değilim-“

“ama sevgililerin var-“

“yok. kimsem yok.. hepsi gelip geçici, hepsine tutunmaya çalışıyorum, ama olmuyor.. chris bir aile kurdu, karısıyla ve çocuklarıyla o kadar mutlu ki.. kardeşimi kıskandığım için kendimden nefret ediyorum, ama ben senden başka kimsenin kocası olamam, yapamam..”

celine genç adamın parlayan kahverengi gözlerine bakıyorken elini sarı saçlardan geçirir, gabriel gözlerini kapatırken karısı fısıldar

“dönmek istiyorum gabriel..”

gabriel gözlerini açarken celine onun tepkisini bekliyordur, genç adam güzel kadının yüzünü tutarken mırıldanır

“hiç gitmedin ki.. hep buradaydın..”

genç adam parmağıyla tam kalbinin üzerini gösterdiğinde celine gözleri dolarak ona uzanıyor, uzun yıllar sonra ikisinin de dudakları arasında küçük bir kıvılcım çıkıyorken gabriel gülümseyerek karısını kendine çekiyordur..

“jaden! jaden uyan! annen geldi!”

jaden sarıldığı yorgandan başını kaldırıp gözünün önünde gülen alexaya bakar, gözlerini ovuşturarak yataktan çıkarken alexa onun elini tutarak merdivenlere götürüyordur, ikisi aşağı inerken alexa onun elini çekiştiriyordur
“hadi çabuk ol biraz!”

jaden öfleyerek daha hızlı inerken alt katın merdivenlerine geldiğinde antredeki anne ve babasını görür, amcası ve tessa onlarla konuşuyorken jaden alexayı da geçerek merdivenlerden uçar

“ANNE! NE ÇABUK!”

celine üzerine atılan oğluna eğilip sımsıkı sarılırken jaden annesini tüm gücüyle sıkıp ayrılır

“mesajımı aldın mı?”

“aldım tatlım-“

“onun için mi geldin?”

“zaten gelecektim bebeğim, ama sen de özlediğine göre tam zamanında gelmişim..”

jaden evet diyorken babasına döner

“anneme biraz erken gidebilir miyim baba?”

gabriel oğlunun annesini nasıl özlediğini görüyorken gülümser

“kimse bir yere gitmiyor jaden, annen de bizimle kalıyor..”

jaden’ın gözleri büyürken alexa annesinin aşağı çekip gerçekten mi diye soruyordur, tessa gerçekten dediğinde jaden annesine döner

“barıştınız mı!?”

“barıştık tatlım...”

“hep bizimle mi kalacaksınız?”

celine başını sallar ve evet derken jaden bütün kalbiyle gülümser ve annesine tekrar sarılırken celine oğlunun başını öpüyor, gözleri dolarak gabriel’e bakıyorken genç adam ikisini yanına alıp kardeşine döner

“delialona ortalıklarda mı chris?”

“daha uyanmamıştır, neden sordun?”

“arkadaşıyla ilgili bir şey soracağım-“

“hangisi?”

“melanie..”

celine hızla kocasına dönerken gabriel kaşını kaldırarak genç kadına bakar

“tesadüfün böylesi..”

celine ne yapacağını şaşırmış, kelimelerini bulamıyorken gabriel chris ve tessaya döner

“melanie edaline’i tanıyormuş, elle-“

“elle?! şu sarışın kız mı-aman tanrım, onlar lenarta zamanında ortaya çıktılar gabriel-“

“nereden geldiklerini biliyor muydun?”

“hayır, yerin ismini ya da onların gerçek ismini hiç söylemediler, delia ve diğerleri de biliyorsa da onlar da bir şey açıklamadılar-“

“neyi biliyormuşuz? hey gabriel..”

delialona merdivenleri iniyorken celine’i gördüğünde gülümser, genç kadının yanına geldiğinde elini uzatır

“konuşumuz olduğunu bilmiyordum, ben delialona..”

“memnun oldum, ben pey-“

“celine, morgan.. jaden’ın annesi..”

delia ne kadar güzel diyerek gülümser, annesine sarılmış küçük adamın saçlarını karıştırıp tekrar chris’e döner

“benden mi bahsediyordunuz?”

“delia, elle ve landon nereden geliyordu?”

delialona kaşlarını çatarken diğerlerine bakar, sonra tekrar chris’e döner

“neden bilmek istiyorsun?”

“çok önemli..”

“chris gizli bir-“

“elle benim kızım olabilir delia..”

delia kaşlarını çatarak yeni tanıştığı kadına dönerken kimse sesini çıkarmıyordur, genç kız ortada dönenleri anlamıyorken chris’e dönüp bir açıklama ister...

morganlar ve delia büyük salondayken genç kız büyümüş gözlerle anlatılanları dinlemiş, sabah sabah bu kadar büyük bir olay ona ağır gelmişken başını silkeler

“evet, senin kızın o halde celine-ben pek anlamasam da.. elle ve landon gerçekten niteshten geliyorlar.. lexiss ve parlan.. ikisi de benim yaşımdalar..”

“landon... tanrım, ikisi aynı zamanda doğmuştu..”

celine gülümserken gözleri parlıyordur, delia da elinde olmadan gülümserken ellerini iki yana açar
“tebrik ederim..”

celine içtenlikle teşekkür ederken jaden annesini kolundan çekerek kendine çevirir

“ablam burada mı şimdi anne?”

“evet tatlım.. sen elle’i tanıyor musun?”

“bir iki kere gördüm, ama konuşmadık.. bize inanacak mı?”

herkes aynı şeyi merak ediyorken delia konuşur

“mutlaka inanacaktır, ama kabullenmesi için zaman ihtiyacı olacak.. ters bir tepkiyle karşılaşırsanız kalbiniz kırılmasın..”

genç kız celine’e dönerek devam eder

“bana da gelip yıllar sonra *senin annen aslında wusla değil de başka bir kadındı ve işte şimdi o burada* dediklerinde ne yapacağımı bilemem ve büyük ihtimalle inkar ederim celine, sen de hazırlıklı ol, ama bu kadar uğraşın ve arayışın sonunda böylesine bir tesadüfle bulmuş olman..”

celine gözleri dolarak gülümserken delia da onlar için mutlu olmuş, sonra az önce bahsettiği tesadüfü hatırlamışken kaşlarını çatır

“melanie *bir ne* demiştin?”

SOUNDTRACK / *My Chemical Romance - Teenagers*

“ben gayet güzel venüs sahillerinde güneşleniyordum, ne işim var burada?”

melanie koluna carter’ı takmış, deliayla beraber saraya giriyorken carter etrafına bakıyordur

“seni anladık da ben neden geldim-“

“ha sen kalsaydın orada çıplak kızlarla, evet..”

carter sırtırken melanie hala delia’yı takip ediyordur, üçü büyük salona girdiklerine celine ayağa fırlar

“melanie..”

melanie bir adım geri atarken delia arkadaşını kolundan tutarak bir yere oturtur, carter da kuyruk misali bir köşeye çökerken salonda sadece morganlar vardır, yönetim kurulu olayı biliyor, ama dahil olmak istemiyorken ewan eğer benim kızımı bulursanız gelin demiştir, geri kalanında herkes kendi başınayken birbirlerine zarar vermedikleri sürece ne isterlerse yapabilirlerdir..

melanie onu görünce atılan kadına bakarken delia daha o sormadan konuşur
“melanie, bu celine morgan, gabriel’in eşi, jaden’in annesi..”
“memnun oldum miss, ben de melanie-gerçi siz zaten biliyorsunuz, ben de o kısmı anlamadım..”

melanie bir açıklama bekleyerek delia’ya döner, delia en sevimli haliyle gülümsüyorken melanie bir haltlar döndüğünü anlamış, o sırada içeri favian girerken geç kaldığı için özür diliyordur, üstünü başını düzeltirken neden geç kaldığı belli, yanağındaki ruj izini silerken chris genç adama sırttır, favian da gülümseyerek otururken konuşur

“evet kim zaman gezginiymiş?”
“melanie-“
“kim!?”
“ben gezgin değilim, nerede gezmişim!?”
“celine görmüş..”
“celine kim-ha o celine-“
“benim tanıdığım melanie yaş olarak daha büyüktü..”

melanie ve diğerleri celine’e dönerken genç kadın sakın, anlatır

“nasıl öğrendiğini bana hiç anlatmadı, bu şekilde olacağını biliyor olmalı-“
“ben bir şey bilmiyorum miss, hiç zamanda da gezmedim-neler oluyor delia?”

delia melanie’ye sakın olmasını söylüyorken carter sorar
“senin gibi mi yani favian?”
“sanıyorum öyle, melanie hiç garip bir şey yaşadın mı şimdiye kadar-“
“yaşasam inan çılgılık atarak koşardım, siz de anladınız-“
“belki farkında değilsindir-“
“o zaman daha beter, ama hiç durup dururken ortadan kaybolmadım, değil mi carter?”
“ben bilmiyorum-“
“nasıl bilmiyorsun!?”

carter ellerini kaldırırken melanie öfleyerek yine celine’e döner
“bakın miss-“
“melanie şaşkınlığını anlıyorum-“
“şaşkınlık da kelime mi, beni uçak bile tutuyor, zamanda nasıl dolaşacağı..”

favian gülerken melanie hızla ona döner
“sen nasıl anladın?”
“bir gün kendimi 90larda bir müzik grubunun konserinde buldum, çıplaktım-“
“ha bir de çıplak dolaşıyorum, aman en güzel..”

millet gülüşüyorken melanie ellerini açar
“şok geçiriyorum!?”
“bu daha ilk parçası..”

melanie chris’e dönerken genç adam kaşlarını kaldırır ve gülümserken melanie oflayarak iç çeker ve kaderinin açıklanmasını bekler...

“KİM!?”

herkes başını sallarken carter çok keyiflenmiş, zaten bu insanların arasına ne zaman ayak bassa kesin bir bomba patlıyor, şimdi ki hele en güzeliyken melanie’nin beyni yanıyordu

“elle, elle senin kızın? e onun annesi vardı-“
“o üvey annesiymiş, sen bana söyledin-“
“ben bir de gelip bunları kendime anlatsam-“

o sırada dışarda hizmetçilerden biri çılgılığı basıyorken salondaki herkes ayaklanır, antreye çıkıp neler olduğuna bakarken melanie *kendini* bir masa örtüsüne sarılı gördüğünde bayılacağını belirtir, genç

kız tutulurken masa örtülü melanie herkesi tanıyor, celine’i gördüğünde kocaman gülümser, saraya çıplak bir kızın girmesiyle ne yapacağını şaşırان hizmetçi de bir o melanie’ye bakıyor, bir buna bakıyor, sonra koşarak uzaklaşırken masa örtülü melanie açık bir yeri kalmış mı ona bakıyordur...

“melanie?”

genç kız örtüyü tutarak onlara doğru yürürken celine hariç herkes bir adım geri atar, melanie gözlerini devirir

“evet benim, öğrendiniz değil mi?
“öğrendiler..”

melanie celine’e dönerken iki genç kadın sarılır, melanie tekrar örtüsünü tutarken delia’ya döner
“giyecek bir şeyler alabilir miyim? sonra konuşacağım, söz..”

delia şaşkın, ama gülerek ona gelmesini işaret ediyorken melanie arkadaşını takip ediyor, arkada bıraktığı biraz daha genç melanie de yarı baygın, kendini izliyorken carter sırtarak kafasını kaşıyordur..

“neden bunlardan iki tane var?”

ewan sonunda olaya el konulması gerektiğini söylemiş, saray bile onlara dar gelmişken bahçedeki büyük masada herkes oturmuş, iki uçtaki melanielere bakıyordur, genç melanie konuşmuyorken her zaman bir ikizi olsun istemiştir, ama bu kadar garip hissedeceğini hiç düşünmemişken sadece kendini izliyor, mavi gözlerinde şaşkınlıktan başka bir şey okunmuyorken diğer melanie rahattır, konuşur

“biz zaman gezginiyiz, yani ben-ve o, biz-her neyse-“
“neden hepimiz bir anda ölmedik?”

herkes colm’a bakıyorken genç adam açıklar
“zaman ve uzay devamlılığı diye bir teorem-“
“biz istisnayı-“
“evet..”

melanie ve favian duruma açıklık getirmişken colm *peki* diyerek susar, melanie devam eder
“ilk başlarda istemsizce bir yerlere düşüp duruyordum ama şu anda istediğim zaman istediğim yerde olabilirim, orada istediğim kadar yaşar, sonra da başka bir zaman geçebilirim-“
“süper!”

melanie jaden’a gülümserken celine oğlunun başını okşuyordur, herkes dinlemeye devam eder

“melanie aslında senin bunu çok daha önceden öğrenmen gerekiyordu, ama daha büyük güçler için içindeydi, arada kaynadı..en azından ilk yolculuğundan önce öğrendin, bu da bir şeydir..”

melanie başını sallarken kimsenin o büyük güçleri sorgulamaya niyeti yoktur, herkes tek parça olduğu sürece sorun yokken diğer melanie devam eder

“ama sonuçta hepimiz buradayız, celine’in söylediği her şey doğru, elle gerçekten onun kızı, ben de bir çok kez nitesh’te bulundum, olanları gördüm-“
“elle seni tanıyor mu?”
“hatırladığını sanmıyorum, resmi olarak hiç tanıştırılmadık, ama biraz zorlasanız belki bir şeyler çıkar..”

chris peki diyerek sırasını savarken şaşkın melanie elini kaldırır, ona söz verilirken genç kız yutkunur ve sorar
“sen ben misin?”

melanie gülerken başını sallır

“evet ben senim. harika bir hayat yaşıyoruz merak etme, korkacak bir şey de yok-“
“ilk ne zaman çıplak olarak bir yere düşeceğim?”

melanie owlarken genç melanie taş devri mi diye soruyordur, tahminler devam ederken gezgin melanie ellerini kaldırır

“önce elle olayını halledelim, sonra ben kendimle ilgili şeyler, not aldıracağım, söz..”

herkes peki derken melanie güzel der, o arada carter’la göz göze gelirken genç adama göz kırpar, carter gülümserken diğer melanie sevgilisinin kolunu çimdirek kendine gelmesini söylüyordur..

“geliyorlar..”

delia telefonu kapatarak masaya dönerken celine’in heyecanı buram buram okunuyordur, gabriel onun elini tutuyorken hemen karşılarında oturan ashley’le göz göze gelir, genç kadın sürekli fincanını çeviriyorken ikisi kısa bir süre daha bakışır, hemen sonra gabriel celine’e dönerek birazdan döneceğini söyler, genç kadın cuslov’un sorusunu cevaplıyorken tamam der ve gülümseyerek tekrar önüne dönerken gabriel uzaklaştıktan bir süre sonra masadaki derin sohbetin arasında ashley de fark edilmeden kalkıp sarayın arkasından dolaşarak içeri girer..

“iyi ki gelmemişim..”

ikisi de ayrı kapılardan antreye giriyorken gabriel ellerini cebine sokuyor, ashley kollarını kavuşturuyorken genç adam konuşur

“zaten gelmeyecektin, bilmiyorum mu sanıyorsun-“

“gelmeyecek olsam neden teklifini kabul edeyim?”

“beni süründürmek için?”

“bana aşık değilsen nasıl sürüneceksin?”

“sürünmedim zaten ashley.. kalbini kırdıysam üzgünüm-“

“alakası yok..”

“güzel o halde, bunu da açıklığa kavuşturduysak geri dönebiliriz..”

“sen dön, benim işlerim var..”

gabriel tamam diyerek geri dönerken ashley onun gidişini izliyor, kendi oyununa kendisi gelmiş, fark etmeden kendine kazık atmışken kıskanıyordur, kızıyordur, birilerini dövmek istiyordur, o sırada eidan ve franco ellerindeki boş bardaklarla saraya girdiğinde ashley onlara bakar

“neden siz taşıyorsunuz? hizmetçiler ne yapıyor?”

eidan ve franco bir anda işittikleri azarla ashley’e bakarken genç kadın hırsını alamamış, arkasını dönerek merdivenlerden çıkarken güvenlik kanadında azarlanacak birileri mutlaka vardır, ashley de onları bulmaya gidiyorken eidan kaşını kaldırarak onun arkasından bakar, sonra francoya dönerken genç adam anlatmayacağını söylüyordur, eidan üflerken ikisi bardakları bırakıp yiyecek bir şeyler almaya giderler...

“kim-nasıl?”

“rose eminim, julius’tu diyor..”

andrea şaşkınlıkla scott’ı dinliyorken ikisi az önce rose’un aramasıyla kalabalıktan uzaklaşmışlar, sessizce konuşuyorken scott devam eder

“bir gidip bakayım diyorum-“

“tabii git bak, ama dikkat et.. ölülerin dirilmesi alıştığımız bir şey gerçi, tanrı bilir o ne çıkacak..”

scott gülümseyerek kendisinin de merak ettiğini söylerken karısını öper, ikisi masaya uğrayarak genç adamın bir süre ayrılacağını söyler, scott akşama döneceğini söyleyerek uzaklaşırken andrea yerine

oturuyor, soranlara *rose* diyorken cevabı alanlar anlayarak sohbetlerine devam ediyordur, andrea o anda üzerine atlayan kurbağayla irkilirken melanie bu hala ölmedi biliyor musunuz der ve o anda ölüm ve yaşam meselesi herkesi sessizleştirirken melanie *oh, hayır* diyerek konuşmayı reddeder..

delia bahçeye girmiş, yumuşak bir dönüş yapıp kapının önünde durmuş arabayı gösterir
“geldiler..”

herkes o tarafa bakarken arabanın motoru susar, celine yutkunurken kapılar açılır, önce landon çıkarken kalabalığı gördüğünde elini kaldırır, herkes genç adama el sallarken landon bir an afallar, ardından elle arabadan çıkarken herkes güzeller güzeli sarışın kızı gördüğünde refleksiyle celine’e bir bakar, sonra tekrar genç kıza dönerken elle ve landon sakın bir şekilde yürüyordur, celine nefes bile almıyorken kızı karşısındadır, minnacık bebeği kocaman olmuş, ama içindeki ruhu, havası, gözlerinin parıldaışı hala aynıyken celine dudaklarını birbirine bastırarak jaden’in omuzlarını tutar..

SOUNDTRACK / Plumb - My Child

*Your eyes, my eyes
Your smile, my smile
Your love, my gain
Your hurt, my pain
Your laugh, my joy
Every time, it's mine
You are my child*

elle ve landon için masada derhal bir yer açılırken ikisi de oturur, herkes birbirine bakıyorken landon yanağını kaşıyor, elle de onları izliyorken gülümser

“birisi neden burada olduğumuzu açıklayacak mı? delia’nın sesi çok da mutlu değildi-“
“mutluydum!”

landon ve elle bir anda kendini savunan deliaya döner, genç kız özür dileyerek sakinleşirken göz ucuyla celine’e bakar, genç kadın uzanıp elle’e dokunmamak için kendini zor tutuyorken bakışlar yavaş yavaş celine’e döndüğünde elle ve landon da genç kadına bakar, celine yutkunurken melanie’ye bakar, genç kadın başını sallarken celine elle’e döner

“elle..”

elle bu kadını nereden tanıdığını bilmiyor, ama muhtemelen saraya gelecek konukların isminden herkesin haberi varken genç kız gülümser

“miss?”
“ben-“
“biz gidelim!”

herkes deloraya bakarken genç kadın ayaklanmıştı, landon ve elle kaşlarını çatarken delora herkesi ayaklandırıyordur, landon’a döner

“landon sen de gel-“
“delora neler oluyor-“
“miss ve senin konuşmanız gereken çok hassas bir konu var elle, sana zarar verecek bir şey yok, bize güven.. yalnız olursanız daha rahat konuşursunuz..”

elle endişelenmeye başlamış, ama yine de başını sallarken herkes kalkmış, birer ikişer saraya giriyorken ewan’ın gözü arkada kalmıştır, gabriel karısının başını öperek kalkarken jaden’i alarak uzaklaşır, masada sadece elle ve celine kaldığında genç kadın gülümseyerek *kızına* döner...

“benim adım celine, elle.. celine morgan, ama eskiden celine lexiss’dim..”

elle kaşlarını çatarken celine tek eliyle parlak sarı saçlarını kulaklarının arkasına atar ve masaya yaklaşırken elle farkında olmadan arkasına yaslanır, celine açıklar

“edaline-“

“adımı nereden biliyorsunuz-miss beni korkutuyorsunuz-“

celine gülümserken ellerini kaldırır

“lütfen, edaline-lütfen korkma.. bu söyleyeceklerim anlatılması kolay şeyler değil, ama bir kerede söyleyip soru sorma kısmını sana bırakacağım, olur mu?”

elle, *edaline*, başını sallarken celine bir defada söyler

“edaline annen olarak tandığın insanın nitesh’te kaldığını biliyorum.. babanın sana aksini söylemediğinin de farkındayım, ama ben senin annenim..”

edaline tepki vermiyor, duyduklarını aklında bir yerlerde tartıyorken celine bekliyordur, tek bir kelimeyi bekliyordur-

“benim annem öldü miss.. bütün ailem, her şeyim nitesh’le beraber yok oldu, beni biriyle karıştırıyorsunuz-“

o anda celine elini hafifçe kaldırarak parmaklarının arasında mavi bir kıvılcım oluştururken edaline irkilir, gözleri büyüyerek genç kadının elindeki ışığa bakıyorken bakışları celine’e döndüğünde genç kadın konuşur

“doğruyu söylüyorum edaline, yıllardır sana ulaşmaya çalışıyorum.. seni bıraktığımda iki yaşındaydın, beni hatırlamanı beklemiyorum.. ben de senin gibi nitesh’teki hastalığa bir çare bulabilmek için zamanlar arasında dolaşıp durdum, son gidişimde bir daha geri döneemedim.. baban benim ölmüş olduğumu düşündüğü için seni kendisi büyütmüş ve gerçek annenden hiç bahsetmemiş, bahsedilmesini de yasaklamış, senin o karanlıkta daha huzurlu büyümen için, acı çekmemen için-“

“miss ben-“

“edaline yalvarırım inan bana-“

edaline başını iki yana sallıyorken masaya tutunarak ayağa kalkar

“bu söyledikleriniz- ben.. anlamıyorum-“

celine de ayağa kalkmışken edaline elini kaldırır

“lütfen.. haklı olsanız bile, lütfen beni yalnız bırakın. bir anda bu kadar büyük bir şeyi kavrayıp size inanmamı bekleyemezsiniz-“

“ben seni hissediyorum edaline-“

“ben sizi hissetmiyorum miss! sizi tanımıyorum! bilmiyorum! lütfen beni takip etmeyin...”

edaline arkasındaki iskemleden kurtularak çimlere çıkar ve hızlı adımlarla arabaya giderken başından beri terastan onları izleyen landon da arkasını dönüp çıkışa koşar, ikisi merdivenlerde karşılaşırken landon elle’i kollarından tutar ama bir an çarpılarak geri çekilirken elle özür diliyor, çıktığı bir kaç basamağı da inerek arabaya biniyorken landon masanın önünde tek başına dikilen kadına bakar, celine elini ağzına kapatırken landon iç çekerek aşağı iner ve arabaya binip motoru çalıştırırken onlar uzaklaşıyor, celine kollarını kendine dolayarak arabanın uzaklaşmasını izliyordur...

yolun yarısında elle ağlamaya başlamış, landon ne yapacağını bilmiyor, sadece arabayı kullanıyorken genç kız sarsılıyordur, landon yolun bir an önce bitmesini istiyor, kaldıkları apartmanın garajına girerken elle kapının koluna tutunmuş, bir eli ağzında, hıçkırıklarının sesini kesiyorken landon motoru susturduğu gibi kemerini de bir kenara atıp elle’e uzanır, genç kıza dokunduğu anda çarpılırken elle boğuk bir sesle kontrol edemediğini söyleyerek tekrar tekrar özür diler, landon önemli değil diyor, ona arka koltuktaki kağıt mendil kutusunu uzatırken elle ağlayarak alır, içinden bir iki tane çekip burnunu silerken elleri titriyordur

“annem lucian.. annem öldü.. yalan söyledim, hissetmiyorum dedim-ama o da yapabiliyor..”

genç kızın parmaklarının ucundan mavi kıvılcımlar çıkarken hemen sonra söner, edaline ellerini yüzüne kapatırken lucian doğduğundan beri her şeyini bildiği kıza uzanır, bu sefer çarpılmazken kolunu sıvazlayarak elini sarı saçların arasına sokar, uzanarak başını öperken edaline daha da ağlayarak dönüp genç adama tutunur, evinden, hayatından ona kalmış tek şeyin lucian olduğunu sanıyorken şimdi o kadın-*annesi* gelmiş, elle aklını kaçıracak gibidir, içinde bir yer sanki hep bunu beklemiş, şimdi koşup o kadına sarılmak istiyor, diğer kısmı, bütün hatırları, her bildiği şey başka bir kadını ona gösteriyordur, hayatı boyunca annesi sandığı kadını tanıyor, sadece onu biliyorken artık o da yoktur, edaline bir anda kendini yapayalnız hissederken titrediğinde lucian mırıldanır

“gerçekten annense bu çok güzel bir şey edaline..hiçbirimiz kolay hayatlar yaşamadık, benim annemin nasıl aramızdan ayrıldığını biliyorsun, seninki sana yıllarca ulaşamamış, o zamanların kaybını şimdi inkar etmekle geri getiremeyiz.. eğer gerçekten annen olduğunu düşünüyorsan kendini geri çekme.. o görevlerde yüzlerce adamımızı kaybettik, sonunda bizim de ne hale geldiğimize baksana.. biz de hikayemizi anlatığımızda kimse bize inanmamıştı, ama hepsi doğruydu, inanması zordu, ama doğruydu..”

edaline burnunu çekerek başını kaldırırken lucian onun yaşlardan parlayan mavi gözlerine bakıyor, gülümser

“o kadın senin annen, değil mi?”

“çok yakın lucian, içimde, tam şurada bir yerde-“

elle yumruğunu kalbine bastırıp konuşur

“- oradaki şey o kadar güçlendi ki bir anda, onun elinden kıvılcımlar çıktığı anda anladım, ama korktum, dehşete kapıldım lucian- bizim soyumuzda o güce sahip olan bir tek ben vardım, ne babam ne annem.. ama o kadın, biliyor, beni hissediyor..”

“sana da çok benziyor..”

edaline başını sallayarak tekrar ağlamaya başlarken lucian gülümser ve onu kendine çekip sımsıkı sarılırken bu kadar olağanüstü bir şeyi kollarındaki kızın hak ettiğini biliyor, sarı saçları öperek her şeyin daha iyi olacağını söylüyordur..

“dönecek celine, biraz zaman ihtiyacı var, lütfen güçlü ol tatlım..”

celine sessizce gözlerin silerken gabriel onun yüzünü tutarak dudaklarına dokunur, o sırada oturdukları odanın kapısı çalar, gabriel girmelerini söylerken delia başını içeri uzatır

“celine..elle döndü..”

celine derhal yataktan kopup koşar adımlarla odadan çıkar, delia gülerek onun yolundan çekiliyorken gabriel gerçekten mi diyordur, delia böyle bir şeyde nasıl yalan söyleneceğini soruyorken gabriel güler, o da şaşkındır, deliayı yanına alıp aşağı inerken celine herkesi geride bırakıp merdivenleri uçarcasına iniyordur..

elle içeri girip oturmayı istememiş, antrenin ortasında bekliyorken landon da yanında, onun elini tutuyorken ikisi merdivenlerin başındaki celine’i gördüklerinde landon gülümser, yavaşça elle’in elni bırakırken genç kız hızla ona bakar, genç adam başını sallayarak uzaklaşırken elle yutkunarak celine’e döner, genç kadın öylece kalmış, basamakların ortasında bekliyorken elle titrek bir nefes alır ve bir adım atarken onun o minnacık hareketi celine için yeterli olmuş, genç kadın geri kalan bütün yolu hızla aşarak kızının yanına gelmiş, ikisinin de kolları açılırken elle ona sarılan kadının ruhuyla sarıldığında bir anda kontrolünü kaybeder ve hızla bir nefes alarak gözlerini kapatırken celine gülüyor, ağlıyor, bebeğini yıllardan sonra ilk defa tutuyorken annesinden başka kimsenin tanımadığı kokusu yine oradadır, sarı saçları güneş gibi parlıyorken genç kadın onu bırakmak istemiyor, biraz daha sararken elle de sessizce ağlayarak daha bugün varlığını öğrendiği, ama sonsuzmuş gibi gelen bir rahatlıkla annesine tutunur, yıllar sonra ilk defa böylesine sarılıyorken sanki her şey bir anda düzelmiş, arkasında bıraktıkları, yaptığı bütün fedakarlıklar bir anlam kazanmışken kapıdan giren güneş daha bir sıcaktır sanki, elle ağlayarak genç kadının boynuna sokulur, celine kızının şakağını öperek ellerini saçlarına bastırırken bebeği annesinin kokusunu öğreniyordur..

herkes sarılmayı bir şekilde ondan bundan öğrenmiş, sarayın farklı köşelerinde küçük mutluluklar yaşıyorken büyük salon yine morganlar için ayrılmış, gabriel, celine, jaden ve en yeni üyeleri elle sessizce oturuyorken genç kız gergindir, ellerini nereye koyacağını bile bilmiyor, gabriel'i ve jaden'ı bir çok kez görmüş, ama şimdi birisi üvey babası, diğeri de kardeşi olmuşken genç kız delirdiğini falan düşünüyordur, o anda aklını tekrar toplayarak konuşur

“şimdi gelip sizinle yaşamamı istemeyeceksiniz, değil mi?”

gabriel gülümserken celine sen istemediğin sürece hayır diyordur, jaden neden diye sorarken elle ve ikisi bakışır, küçük adam konuşur

“neden gelip kalmıyorsun? sen benim ablamsın, aileysek aynı evde kalmamız gerek, üstelik seni yıllarca aramışken şimdi bulup evine mi yollayacağız?”

elle elinde olmadan gülümserken jaden oturduğu yerden kalkar, annesiyle babasını arkada bırakıp gider ve elle'in yanına oturur, ela gözleri cin gibi parlıyorken boyundan büyük düşünceleri vardır, elle hissedebiliyorken jaden konuşur

“şimdi nerede yaşıyorsun?”

“luplex'te..”

“london'la beraber mi?”

elle başını sallarken gabriel bu sohbetin sonunda ne çıkacağını merak ediyor, arkasına yaslanırken celine gülümseyerek elini genç adamın dizine koymuş, o da kocasına yaslanırken jaden yeni bir soru sorar

“london'a sen tek başına yaşa desek?”

“onu bir anda yalnız bırakamam jaden-“

“yalnız bırak demiyorum, ben artık başka bir evde uyuyacağım diyeceksin sadece-“

“ama ben-“

“ben annemi bulmuş olsam yanından ayrılmam abla..”

elle bir anda sahip olduğu sıfatla kasılırken jaden doğru bir tele bastığını çok iyi biliyor, oyununa devam ederek gülümser

“yalan mı? ablamsın. ben senin var olduğunu hep biliyordum, annem hep seni arıyordu.. hem sen olduğuna sevindim, sizin grubunuzu seviyorum, ayrıca sen en güzellerisin, ilerde benim ablam sizinkilerden daha güzel diye hava da atarım..”

elle gülerken celine ve gabriel de gülüyordur, genç kız ne diyeceğini bilemiyorken bu sefer gabriel konuşur

“şimdi bizimle dönmen hepimizi çok mutlu eder edaline-“

“elle, lütfen.. elle'e alışmak çok zamanımı aldı, edaline bana başka şeyleri hatırlatıyor..”

gabriel onun isteğine saygı duyuyor, *elle* diyerek devam eder

“biraz zamana ihtiyacım var diyorsan da anlarız, kaçıp gitmediğin sürece-“

“gitmeyeceğim, ama şu anda her şey çok yeni...”

genç kız yanındaki *kardeşine* döner

“ben de annemi ve kardeşimi gördüğüm için çok mutluyum jaden, ama bana biraz zaman vermeniz gerek, daha kendimi sizin varolduğunuz fikrine bile alıştıramadım, her an rüyadan uyanabilirim-“

jaden elle'in kolunu acımadan çimdirirken genç kız feryat eder, çocuk küçüktür ama parmakları güçlüdür

“rüyada olsan uyanmıştın, demek ki değilsin..”

elle etini ovuştururken acıyla karışık güler ve gabriel'le celine'e dönerken konuşur

“bir kaç gün en azından, toplanana kadar-“
“önemli değil tatlım, ne kadar zaman istersen..”

elle bu güzel kadının tatlısı olmuş, içi ısınırken gülümser, sonra koluna bakarken jaden çok acıdı mı diyor, elle evet diyerek onun da kolunu hafifçe sıkıştırırken jaden güler, elle onun saçlarını düzeltirken celine gabriel’in bacağına sıkıyordu, genç adam gülümser..

SOUNDTRACK / Celine Dion - Taking Chances
What do you say to taking chances?

Bir hafta sonra..

“heyecanlı mısınız?”

elle gülerek çantasının fermuarını çekiyordu, başını salları
“deli gibi.. ama doğru şeyi yapıyorum, değil mi landon?”

genç adam gözleri parlayarak gülümser
“ailenin yanına gidiyorsun elle, herkes ikinci bir şans elde etmez, bak bana, sen de gidiyorsun-“
“öyle söyleme! gitmiyorum o zaman..”

genç kız çantasını tekrar açıyorken landon gülerek onun ellerini tutar
“saçmalama, şaka yapıyorum.. sen hele bir git, her gece başka bir kız atacağım-“
“hey!”
“ama yok landon kızları boşver, sen benimsin! dersin bir şeyler düşünürüz..”

elle pembeleşerek bakışlarını çekerken landon bu kadar şeyin üstesinden gelen kızın hala nasıl olup da bu kadar utangaç olacağına akıl erdiremiyor, belki de buna aşık oluyorken kız falan atacağı yoktur, daha başka bir kız bile düşünemiyorken kolundan tutup evinin kapısından sokmak şaka gibidir, genç adam elle’in çenesini tutarak yüzünü kendine kaldırır, dudaklarına eğilerek yumuşacık bir öpücük bırakırken elle onun yüzünü tutuyor, ayrıldıklarında gülümser

“eve kız atmazsan sevinirim..”
“yeter ki sen mutlu ol..”

elle uzanıp genç adamı tekrar öperken kapı çaldığında ikisi de ayrılarak arkalarına bakarlar, landon kaşlarını kaldırarak gülümser

“annen geldi..”

elle de gülümserken landon kapıyı açmaya gidiyor, elle odadaki bavullara bakıyorken derin bir nefes alır, ikinci şansını sonuna kadar kullanmaya kararlıyken annesinin sesini duyduğunda gülümseyerek kapıya ilerler...

elle ve gabriel bavulları içeri taşıyorken celine kapıları açıyordu, kilidin sesini duyan çocuk sürüsü kapıya koşarken jaden, alexa ve anna yeni gelen konuyu bekliyor, elle yeni evine girip etrafa bakıyorken jaden gülerek elini kaldırıp dikkati kendine çekiyordu

“tur rehberin biz olacağız elle, hadi gel..”

elle elinden tutulduğu gibi içeri çekilirken başını arkaya çevirir, celine ve gabriel gülümseyerek gitmesini söylüyorken genç kız zaten başka bir seçeneği yok, çekilerek götürülüyordu, gülümser..

“bütün yatak odaları üst katta, alt katta bir misafir odası var, ama senin orayla alakası yok..”

elle peki derken jaden koridorun sonundaki kapıyı açar, annesiyle babasının yatak odasını gösterir
“onlar burada yatıyor, ben soldaki odadayım-“

o odanın da kapısı açılır, elle her tarafı arabalar ve robotlarla dolu odaya bakıp gülümserken kızlar sağdaki odanın kapısını açmışlardır, alexa seslenir

“burası da senin elle!”

elle o odaya girer ve bir anda pamuk gibi bembeyaz bir oda onu karşılar, genç kız nefesi kesilerek bir adım daha atar, alexa onun yanındayken bembeyaz yatağı gösterir
“hangi rengi beğendiğini bilmiyorduk, sürpriz olsun diye sormak da istemedik, her şeyi beyaz yaptık! bulut gibi olmuş, değil mi?”

elle başını sallarken beyaza boyanmış ahşaplar, rüya gibi tüylü bir halı, iki yanındaki yine beyaz ahşap sütunlara sarılmış beyaz tülleri olan güzeller güzeli bir yatak çok davetkar bir biçimde onu bekliyorken anna odanın diğer ucundaki beyaz masayı gösterir

“bilgisayarını da buraya koyarsın, bak lamban bile var..”

jaden lambayı yakıp söndürürken elle gülümser, genç kızın gözleri dolmuşken alexa ona sarılır, elle sarışın güzelin saçlarını okşuyorken derin bir nefes alır

“nasıl elle, beğendin mi?”

elle annesinin sesiyle arkasını dönerken genç kadın gülümsüyordur, kızının gözlerinin dolu olduğunu görünce o da odaya girer ve güzel kıza sarılırken elle genç kadının beline tutunuyor, başını omzuna koyarken her şeyin çok güzel olduğunu söyler, teşekkür ederken celine önemli değil diyor, geç olmuştur, ama sonunda başarmışlardır, elle başını kaldırarak *annesine* bir daha bakarken konuşur

“diğer annemi de görmeni isterdim..”

“eminim çok iyi bir kadındı elle, böylesine kusursuz bir kız yetiştirdiğine göre-“

“ama ben senin kızınım..”

“evet.. benimsin, sadece benim kızımsın artık tatlım..”

elle alnı öpülürken gözlerini kapatır ve fısıldar

“anne..”

“efendim bebeğim..”

elle bir kez daha *anne* diyerek celine’e sarılırken hiçbir şeyi esirgemiyordur, sarılmak istiyorsa sarılıyordur, anne demek istiyorsa diyor, evrende hesap vereceği, ya da üzülmesinden korkacağı kimse yokken mutlu olmak onun da hakkıdır, herkes ikinci bir şans elde etmiyordur, hele ki annesi onu zamanları bile aşarak buluyorsa elle bunu itemezdir, annesine daha sıkı sarılırken celine onun saçlarını tutarak gülümser..

“baba, bir şey soracağım?”

gabriel masaya salatayı koyuyorken alexa ve anna da çatalarla ve peçetelerle ilgileniyordur, babası efendim oğlum derken jaden sorar

“annemle ne zaman tekrar evleneceksiniz ve elle’in soyadı da mı morgan olacak?”

merdivenlerden inen elle bunu duyduğunda dururken gabriel dönerek genç kıza bakar

“o ne isterse o olacak jaden, morgan olmasını isterse gurur duyarım..”

jaden da ablasına bakarken elle yutkunur

“çok hızlı..”

gabriel genç kızı işaret ederken jaden üfler, elle gülümseyerek inerken celine mutfaktan yemek odasına girmiş, büyük bir kaseyi kızının eline tutuşturur

“tatlım şunu masaya koyar mısın-ne konuşuyordunuz siz?”
“ne zaman evleneceksiniz diye sordum..”

celine bu sefer oğluna bakakalırken gabriel omzunu silker
“bana göre hava hoş, şimdi evlenelim dersin şimdi yaparız-“
“olmaz kocaman düğün yapmamız lazım-“
“evet! gelinlik, nedimeleri duvak, çiçekler-“
“sarayda yapalım!”
“yapalım!”

çocuklar çoktan kararı vermişken gabriel aile meclisini işaret eder
“onlar ne derse o olur..”

celine gülümserken elle konuşur
“bence de adam akıllı bir düğün yapsanız güzel olur, annem öncekini anlattı gabriel, geç kalmışsın..”

genç adam yüzünü buruştururken celine gülerek onun yanağından öper
“olsun, yine de evlenebilmiştik..”
“arabayı park edecek yer yoktu-“
“yalan atma şimdi baba!”
“bana bak seni dizime yatırırım-gel buraya!”

jaden masayı bırakıp koştururken alexa ve anna feryat eder, elle gülerek yoldan çekilirken celine bir şeyleri kırmamalarını bağırıyordu, gözlerini devirerek mutfığa döner..

“anne?”

celine elle’in uzattığı tabağı alırken gülümser
“efendim?”
“babamla evliliğiniz nasıldı?”

celine son tabağı da koyarak makinenin kapağını kapatır, düğmeye basarak çalıştırırken elle’e tezgahın önündeki tabureleri gösterir, ikisi beraber oturduklarında celine iç çekerek bir an durur, elle onun hatırlamaya çalıştığını anlarken annesi konuştuğunda kolunu tezgaha dayayarak dinler..

SOUNDTRACK / *Giorgia - Gocce Di Memoria*

“bedros’la aşık olarak evlendik elle.. o zamanlarda değil aşık olmak, birbirine dokunmak bile bir tehlikeydi, biliyorsun..”

elle başını sallarken celine devam eder

“bizim beraber olduğumuz yıllarda taşıyıcılarla asiller arasında o kadar büyük bir uçurum yoktu, lucian’ın babası, annot ve bedros çok iyi arkadaşlıklar.. her zaman da öyle oldular.. bron’da ikisi de ters görüşleri temsil eder gibi görünse de ikisi de insanların iyiliği için ellerinden geleni yaptılar.. başarısız olduklarına ne kadar üzülsem de ikisinin de en iyiyi yaptığını biliyorum, ikinizi bu şekilde geri yollamaları bile onların ne kadar zeki adamlar olduklarını gösteriyor..”

elle iç çekerken annesi konuşur

“babam sana tapardı edaline.. o kadar hastalığın arasında hiç görmediğimiz güneş gibi doğmuştun adeta.. bedros sana dokunmaya kıyamazdı..”

elle'in gözleri dolarken annesi onun elini tutarak devam eder

“son kez niteshten ayrıldığımda sana iyi bakması için söz verdirdim, ne gerekiyorsa yapmasını söyledim, her gidişimde dönüşü yokmuş gibi konuşuyorduk, nefret ederdi.. ama dönemedim, o da sözünü tutmuş, senin için bir aile kurmuş tatlım-“
“mutlu bir çocuktum..”

celine gülümserken elle yanağından akan yaşı elinin tersiyle siler
“hiç bir şeyin eksikliğini çekmedim, babam da annem de beni hep el üstünde tuttular.. asil olmamıza rağmen asla beni lucian’dan ayırmaya çalışmadılar, annem bazen çekincede olsa da babam hep son sınıra kadar beni de annot’u da diğerlerine karşı korurdu.. lucian’ın annesi öldükten sonra annot da, lucian da soğudu, keşif gezilerine, görevlere anlamsız gibiymiş bakmaya başladılar.. babam benim de ekibe katılmak istediğimi öğrendiğinde deliye döndü, izin vermek istemiyordu, seni kaybettiğimizi bilmiyordum bile anne..”

celine kızının güzel yüzünü tutuyorken uzanarak alnından öper
“geçti tatlım, baban ikimizi de görüyor, eminim olduğu yerde huzurla yatıyordur..”

elle başını sallarken annesine sarılır, celine genç kızı tutuyorken elle iç çeker
“senin yaşadığını bilseydik her şey çok farklı olabilirdi..”
“biliyorum bebeğim, ama her şeyin bir sebebi vardır.. hepimiz öyle ya da böyle bir sınavdan geçiyoruz.. bizimki de bu oldu..”

elle annesinin tişörtünün ucuyla oynuyorken mırıldanır
“gabriel olmasaydı asla bunu yaşayamayacaktık..”

celine içi ısınarak gülümserken elle başını kaldırır
“ne zaman evleneceksiniz?”

annesi gülerek kızının saçlarını yüzünden çekiyorken elle de gülümser, güneş görmeyen bir evrende yıllarca tehlikenin ortasında büyümüş, ama şimdi ilk defa birinin bebeği gibi hissediyorken ait olmanın hafifliği genç kızı gülümsetiyordur, annesinin planlarını dinler...

SOUNDTRACK / *The Norm Wooster Singers - Lovin’ You Lots and Lots*

“ABLAAAA UYAN!”

elle sıçrayarak kalkarken jaden koşarak kapıyı açmış, kendini içeri atmışken perdelerle koşar, annesinin günlerdir her sabah yaptığı gibi tüm gücüyle çekip iki yana açarken içeri güneş doluyor, elle gözlerini kısarak neler olduğuna bakıyorken jaden kendini yatağın ayak ucuna atar

“london aradı, bugün diğerlerini de toplayıp gelmek istiyorlar, annem tamam dedi, ben de seni uyandırmaya geldim..”

elle inleyerek kendini yatağa geri bırakırken jaden da hala pijamalıdır, yorganın üzerinden tırmanıp onun yanına geçerken başını eline yaslayarak ablasına bakıyordur, elle tek gözünü açıp ona bakarken jaden sırttır, elle de gülümser

“ne var?”
“hiç, daha önce ablam olmamıştı hiç.. garipmiş..”
“benim de kardeşim olmamıştı-ayrıca neden garip? garip miyim ben?”
“biraz..”
“öyle mi-gösteririm ben sana garipliği, yat!”

jaden kaçacakken elle onu pijamasından tutup geri çeker, ikisi yatakta boğuşuyorken gabriel açık kapıdan başını içeri uzatır, yataktaki savaşı görünce güler
“beline çalış elle, gıdıklanır-“

“BABA!”

elle *hahalayarak* jaden’ı acımasızca gıdıklıyorken gabriel zevkle oğlunun hesabının görülmesini izliyordur, celine neler oluyor burada diye odaya girdiğinde jaden’in ağlayacak kadar gülmesini duyup gabriel’e vurur, ikisini ayırmaya giderken gabriel *karın!* diye bağırır, jaden elle’den kurtulup annesini çekerken celine feryat ederek kızının üzerine düşer, elle bağırarak gülüyorken jaden annesinin bacaklarına oturup karnını gıdıklıyarak her iki kızın da ifadesini alıyor, kimse ona karşı koymuyorken gabriel oğluyla gurur duyuyordur...

“baba bunlar yanmış..”

jaden yüzünü buruşturarak tostları iterken elle kendi tabağından uzanıp onunkine bakar, bir tane tostı alıp kemirirken hiç fena değil diyordur, jaden dilini çıkarıp çok kızarmış tosttan ne kadar nefret ettiğini ifade ederken elle sırtır, gabriel ikisine de birer bardak portakal suyu koyuyorken elle kendi daha az yanmış tostunu kardeşinin tabağına koyup sorar

“bizimkiler ne zaman geleceklerini söylediler mi?”

“kahvaltıya yetişin dedik, ama başaramadılar galiba..”

“başardık!”

delia mutfaktan içeri giriyorken onun arkasından landon, melanie, *gezgin* melanie, carter, ian ve bryce giriyordur, elle tüm takımı gördüğünde şaşkınlıkla güler, jaden iki melanieyi göstererek birisini bedavaya mı aldınız diye sorduğunda herkes sabah sabah iyi bir kakhaha atıyor, jaden gülerek tostunu ısıtıyordu..

“eviniz çok güzelmiş elle..”

elle gülümseyerek bryce’a teşekkür ederken kızıl kız etrafını inceliyordur, salonun en ucundaki şöminenin üzerindeki resimleri ian’a gösterirken landon ve celine küçük bir yürüyüşten sonra bahçeye açılan kapıdan salona giriyordur, ikisinin de keyfi yerindeyken celine genç adamın koluna girmiş, oturan topluluğa bakar

“neden oturuyorsunuz?”

“hala alışma evresindeyiz celine..”

celine deliaya gülerken elle de koltukların birinde bağdaş kurmuş, *arkadaşlarının* onu evinde ziyaret ettiği fikrine alışmaya çalışıyordu, jaden da kendi ekürisiyle salondan içeri girdiğinde alexa elle’in koltuğunun kenarına oturur, jaden en iyi arkadaşı annayı büyüklere tanıtıyorken herkes çok menun oluyordu..

celine kendi melaniesinin önüne bir bardak kahve koyar, kendisi de karşıdaki tabureye otururken melanie şekere uzanıyordu, celine sorar
“ne zaman döneceksin?”

melanie her zamanki gibi iki kaşık şeker atıp koyu kahveyi karıştırırken omzunu silker
“bilmiyorum, bir süre daha ortalıkta dolaşıp milletin aklıyla oynamak istiyorum, uzun zamandır tanıdık insanlar görmüyordum.. senin problemini de hallettiğime göre azıcık eğlenebilirim..”

celine gülümserken melanie de gülümseyerek kahvesinden bir yudum alıyor, bahçeye açılan arka kapıdan havuz kenarında takılan carter’ı ve kendini izliyordur..

bir süre sonra celine gabriel’in saatlerdir üst katta ne yaptığını merak etmiş, melanie ona gitmesini söyleyip bulaşıkları makineye koymaya başlamışken diğer melanie içeri girip bahçe kapısını kapatıyordu, gezgin melanie gülerek kirli bardakları yerleştirmeye devam ediyorken genç melanie makinenin yanına yaslanır

“kaç yaşındasın?”

“söylemem..”

“neden?”

“o zaman *şu yaşıma kadar kesin yaşayacağım* deyip kendini garantiye alırsın-“

“çok mu yaşlısın-“

“kırışıklıklarım var mı?”

melanie kendi yüzüne şöyle bir bakar, gayet güzel görünüyorken gülümser

“yok, ama o kadar da genç değilsin.. annemin de hala kırışıklıkları yok, ama genç de değil..”

“genlerimiz güzel..”

ikisi de gülerken genç melanie bulaşık makinesinin sepetini itip kapağını kapatır, düğmeye basıp çalıştırırken gezgin melanie ellerini yıkıyordur, sorar

“carter’la aranız nasıl-“

“ayrılacak mıyız? ya da evlenecek miyiz?”

“ben cevap veremem melanie-“

“benim cevabımı da bildiğine göre-“

“aslında bilmiyorum-“

“ne demek bilmiyorum, sen zaten çoktan bunları yaşamadın mı?”

gezgin melanie ellerini kurularken başını sallar

“kısmen, evet..ama sürekli dolaştığımızı için bazı şeylerin yaşanış şekli değişiyor.. sana cevap vermememin nedeni de bu.. ben sana şimdi yarın giydiğin eteğin fermuarı bozulacak desem ve sen yarın pantolon giyersen aslında etek giymiş olduğunda senin fermuarını tamir edecek olan terzinin kocan olmuş olacağı gerçeğini değiştirirsin..”

genç melanie’nin gözleri büyürken gezgin melanie bir kahkaha atar

“o yüzden hiçbir şey söyleyemem.. şimdiye kadar geçmişte olan hiçbir şey değişmedi, öğrendiğin tarihten gerisine gittiğimde seninle karşılaşmamaya özen gösterdim, o yüzden geçmişimiz temiz, ama bu noktadan sonra bazı şeylerin akışı sürekli değişecek.. mesela..”

gezgin melanie düşünürken diğer melanie olayın döngüsünü anlamaya çalışıyordur, birazdan karşısındaki kopyası cevabı bulmuş, konuşur

“ben sana carter’la aranızın nasıl olduğunu sordum, ama gelecekte nasıl olacağını söylemedim.. senin içine bir kere kurt düştü, günlerce bunu düşüneceksin ve ilişkinizin işleyişinde bazı küçük şeyler değişecek, ben geri döndüğümde-“

gezgin melanie susarken genç melanie cümlelerin devamını bekliyordur

“sen geri döndüğünde ne? carter da orada mı? değil mi? öldü mü!?”

gezgin melanie gözlerini devirirken genç kopyası sinirle grrlar

“kafayı yiyeceğim-tamam. konuşmuyoruz, ne sen ne de ben bir şey sormayacağız.”

ikisi de anlaşırken bir süre sessizce mutfakta dikilirler, birazdan dışarda birinin havuza düşmesi duyulurken ikisi de kapıya atılır, sudan kafasını çıkarıp saçlarını savuran carter’ı gördüklerinde ikisi de gülümser, genç adam havuz kenarındakilere su atıyorken gezgin melanie kapıyı açar, genç kopyası önden çıkarken melanie de onu takip eder..

SOUNDTRACK / Celine Dion - A Song For You

“gabriel.. gabe?”

celine üst kattaki odaları dolaşıyorken gabriel’in depo olarak kullandığı küçük odanın kapısının aralık olduğunu görür, eliyle hafifçe iterek başını içeri uzatırken genç adam duvar kenarındaki çekmeceleri karıştırıyordur, celine ona ilerlerken sorar

“ne arıyorsun?”

gabriel birazdan göreceğini söyleyerek aramaya devam ederken ortadaki çekmecelerin birinin en gerisinden küçük bir zarf bulup çıkarır, celine onu izliyorken genç adam ona dönerek genç kadının güzel gözlerine bakıyor, gülümser
“kapat gözlerini..”

celine bakışlarını zarftan alarak gabriel’e kaldırırken zarfın içinde ne olduğunu anlamış, yutkunur, gabriel eğilerek onun dudaklarını öper, hafifçe geri çekilirken fısıldar

“kapat gözlerini..”

“olmaz.. nedir söyle..”

“hala güven problemleri mi çekiyoruz miss?”

celine hafifçe gülerken gabriel onun saçlarını kulağının arkasına atar, eli hafifçe genç kadının yanağına dokunarak zarfa iner, kağıdı yırtarak zarfı diğer avcunun içine ters çevirir, iki tane yüzük eline düşerken celine hızla bir nefes alır, yıllar önce gizli servise teslim ettiği nişan ve evlilik yüzüğü kocasının elinde parlarken genç kadın gabrielin parmaklarına dokunur, genç adam pırlanta nişan yüzüğünü alarak celine’in eline uzanır, ikisi alınlarını birbirine yaslayarak yavaşça yüzüğü olması gereken yerine tekrar takarken celine gözlerini kapatır, gabriel parmaklarını sevdiği kadının parmaklarına geçirirken ikisi de başlarını kaldırmış, dudaklar birleşirken celine kollarını genç adamın boynuna dolar..

SOUNDTRACK / Sean Paul feat. Keyshia Cole - Give It Up To Me

bir kaç saat sonra herkes alışma evresini tamamlamış, celine’in tavsiyesi üzerine getirilen mayolar giyilmiş, morganların havuzunun etrafında yayılarak güneşi tadını çıkarıyorken melanie şemsiyenin altındaki gölgeye uzanmış, havuzdaki carter’ı ve durmadan diğer melanie’ye attığı bakışları izliyordur, sağına dönerek bryce’ın diğer yanındaki kendiyile konuşur

“seni istiyor, pislik..”

“biliyorum..”

“yaparsan seni öldürürüm..”

“bir nevi intihar etmiş olursun-“

“yapma..”

“neden? yabancı mıyım? ben de sen değil miyim-“

“aklını karıştırıcaksın-“

“hiçbir şey olmaz-“

“yapma dediysem yapma, gıcık mısın-“

“hey! aylardır doğru düzgün şey yapmadım-“

yaşı küçüklerin güzel kulakları için konuşmalara gerekli şifreler konuluyorken arada sırada alexa onlara bir bakış atıp önüne dönüyordur, gezgin melanie genç kopyasının yanındaki elle’e bakarak konuşur

“alınma elle, ama sizin uygarlığınızda doğru düzgün adam bulmak zor..”

elle gülümserken melanie kendine döner

“o yüzden bırak da bari kendi sevgilimle şey yapayım-“

“o benim..”

“aynı şey..”

iki melanie gözlerini kısarak birbirlerine bakıyorken bryce kollarını kaldırıp onların bakışlarını keser, sonra gülerek havuza girmek istediğini söylediğinde zaten havuzda olan sevgilisi onu duymuş, mermerlere tutunarak çıkar, sularını saçarak kızların yanına gelip bryce’ı şezlongdan kucakladığı gibi giderken kızıl kız feryat ediyor, ian onunla beraber suya atlayarak şezlonglara kadar her yanı ıslatıyorken iki melanie de aynı anda fırlayarak suya atlıyordur...

carter havuzun kuytu bir köşesinde kollarını açmış, bir süre dinleniyorken az önce iki melanie de suya atlamış, genç adam sırtarak ikisinin de ona doğru yüzmesini izliyordur, birazdan iki yanından iki ayrı melanie su yüzüne çıkarken genç melanie carter'ın önüne geçerek kollarını genç adamın boynuna dolar, gülümseyerek konuşur

“eğer diğer benle yatarsan seni vururum carter..”
“hiçbir şey yapamazsın..”

melanie hızla kopyasına dönerken gezgin melanie onun kollarını genç adamın boynundan çözerek kenara iter, carter yorum yapmadan büyük bir keyifle izliyorken diğer melanie önüne gelerek omuzlarına tutunur, kendini kaldırarak bacaklarını genç adamın kalçasına dolarken carter yutkunarak onu belinden tutar, diğer melanie ikisini izliyorken ne diyeceğini bilemiyor, nasıl göründüklerini inceliyorken kopyası ona döner ve kaşını kaldırır, melanie küçük bir ses çıkarırken carter'ın göğsü inip kalkıyordur, bakışları kendi melaniesini bulurken genç kız da ona bakar, hafifçe dudağını ısırarak gülümserken diğer melanie carter'a döner, genç adam da kucağındaki güzelliğe dönerken melanie ona eğildiğinde genç adam inleyerek dudaklarına değen ıslaklığı karşılar, genç melanie gözleri büyüterek kendisinin carter'la öpüşmesini izliyorken yutkunur..

elle gülümseyerek jaden ve ian'ın alexa'yı bahçede kovalamasını izliyorken birazdan bacaklarına bir şey değdiğinde irkilerek aşağı bakar, landon sudan çıkıp nefes nefese ona gülümserken elle genç adamın parlayan gözlerine bakıyor, bir an kasılır, hemen sonra kendine geldiğinde landon ona yaklaşmış, ikisinin arasında incecik bir su dalgası varken elle gülümser

“kardeşime kötü örnek oluyorsun..”
“kötü bir şey mi yapıyorum?”

elle cevap vermezken birazdan landon suyun altından beline sarıldığında başını hafifçe kaldırır-

“GELİYOORR!”

ve o anda alexa feryat ederek suya fırlatılırken ian ve jaden çakışıyor, önce pembe ve sarı tutamlar suyun üzerinde yüzüp sonra alexanın başı sudan çıkıyorken küçük kız bir posta daha bağırır, jaden kahkahalar atıyorken birazdan anna onu hızla suya ittiğinde sesi kesilir, ian sol tarafındaki küçük kıza bakıyorken bryce ve delia da onu ittiğinde genç adam küfürü daha ağzından çıkmadan boğularak sulara gömülür..

bir süre sonra havuz çocuklara, havuz kenarı erkeklere, şezlonglar da biraz daha gölgeye çekilerek kızlara bırakılmışken melanie delia'yı önüne oturtmuş, saçlarını örüyordur, bryce ikisinin yanındaki şezlongda nasıl saç örüldüğünü izliyorken gezgin melanie uyuklayan elle'in yanına gelerek oturur

“hey..”

elle gözlerini açıp melanie'yi gördüğünde başını diğer tarafa çevirip diğer melanie'ye bakar, sonra gülümseyerek annesinin gezginine dönerken yavaşça doğrulur, melanie onu izliyorken konuşur

“her şey bir anda nasıl değişiyor, değil mi?”

elle başını sallarken havuzda bağırarak kızlara saldıran kardeşine bakar, gülümseyerek melanieye dönerken konuşur

“sağol melanie..”

“bir şey değil.. gerçekten her şey bir anda ve tesadüfen oldu.. neden o kadar yer varken kalkıp nitesh'e gitmeye karar verdim ben de bilmiyorum, ama her zaman merak etmişim demek ki..”
“melanie?”

melanie efendim derken elle sorar

“yanında başka biriyle zamanda gezebiliyor musun?”
“istersem edebilirim, evet..”

elle bir an sessiz kalırken melanie anlamış, iç çekerek genç kızın ellerine uzanır
“üzgünüm elle.. sizin döndüğünüz dönemden sonrasına hiç gidemedim, çok denedim.. belki hala bir iz vardır diye düşünüp durdum hep, senin iyi olduğunu, celine’i bulduğumu, her şeyin yolunda olduğunu bir şekilde onlara da söylemek istedim, ama yapamadım.. sizden sonra nitesh’in zaman içinde bir izi kalmıyor..”

elle’in masmavi gözleri bulutlanırken genç kız iç çeker, melanie tuttuğu elleri hafifçe sıkarken diğer melanie onları görmüş, elle’in saçlarına uzanarak ucundan çekip dikkati kendine çeker

“ne konuşuyorsunuz? söyleyin biz de bilelim..”

melanie senin bütün sırlarını arkadaşlarına satıyorum derken genç melanie ona dil çıkarır, delia ve elle gülüyorken bryce kendi saçından bir tutamı örüyordur, gülümser..

SOUNDTRACK / *Plumb - Me*

bütün gün suyun içinde debelenmekten yorgun düşmüş genç nesil, yavaş yavaş uyuyan sarayda misafir odalarına çıkıyorken delia salondan gelen hafif ışığı gördüğünde o tarafa ilerler, çantasını kapının yanına bırakarak içeri girerken colm koltukların birinde uyuyakalmış, yerdeki ters dönmüş kumanda uyumadan önce ne yaptığını gösteriyorken saatler önce kapanıp tekrar bölmesine kapanmış olan televizyon ortalarda yoktur, delia gülümseyerek genç adama ilerliyorken adımları sessizdir..

genç kız koltuğun önüne geldiğinde dizleri üzerinde yere oturur, colm’un başı yana düşmüş, kollarından biri koltuktan dışarı sarkıyorken delia genç adamın elini tutarak koluna sarılır, koltuğa yaslanarak uyanmak üzere olan adamın saçlarını okşarken colm yavaşça gözlerini açıyordur, delia’yı ve gülümseyen yüzünü gördüğünde o da hafifçe gülümser

“hizmetçilerden biri sandım..”
“onlar da mı sarılarak uyandırıyor?”

colm bazıları yapıyor derken sırttır, delia gülerek onun bileğini ısırırken genç adam hem kolunu, hem de delia’yı kendine çekiyordur, genç kız biraz sonra colm’un yanına sıkışmış, koltuktan çok colm’un kolları onu tutuyorken elleri genç adamın yüzünü tutuyordur, mırıldanır

“herkes bütün gün sevgilileriyle şakalaşıp gülüştü, ben yalnız kaldım..”

colm awwlarken delia gülerek onun çenesini sıkıştırır ve genç adam uzanarak dudaklarını örttüğünde durulurken colm onu biraz daha kavırıyor, ikisi öpüşerek koltuğa daha da yerleşiyorken colm yavaş yavaş delia’yı altına almış, birazdan ikisinin bacakları birbirine geçerek genç adam üste çıktığında dudakları ayrılır, delia hafifçe gülümserken colm onu izliyor, eğilerek dudaklarını güneş gibi kokan tene bastırdığında delia gözlerini kapatarak yutkunur, üzerindeki incecik beyaz elbisenin etekleri bacaklarından sıyrılarak colm’un ellerine yer açıyorken delia genç adamın saçlarını tutarak boynunu gerer, çenesinin hemen altından ıslak bir öpücük dudaklarını bulurken ikisi de nefeslerini vererek öpüşüyor, colm elbisenin altından delia’nın belini kavırıyor genç kız gülümsediğinde colm başını geri çeker, ela gözleri parlıyorken delia dudağını ısırır, biraz sonra colm üzerinden kalkıp elini ona uzattığında genç kız kabul eder, ikisi de gülümseyerek merdivenlere ilerlerken delia colm’un koluna sarılır..

SOUNDTRACK / *Mariah Carey - The Roof*

delialona loş koriorda yürüyorken arkasından beline sarılan colm genç kızın boynuna eğilmiş, siyah bükleleri eliyle iterek beyaz teni öpüyor, delia dudaklarını ısırarak elini arkaya atıp genç adamın başını tutuyorken ikisi delia'nın odasının önüne geldiklerinde colm genç kıızı çevirip kapıya yaslar, delia sırtı sert ahşaba değdiğinde ağzını açarak hızla bir nefes alır, colm onun açık dudaklarına eğilerek tadını yakalarken genç kızın parmakları saçlarını çekiyor, bacağı bacağına dolanıyorken koridor sessiz, sadece ikisinin nefesleri duyuluyordur..

colm el yordamıyla kolu bulup kapıyı açtığında ikisi de adeta içeri düşüyor, ama dudakları ayrılmıyorken genç adam delia'yı tek koluyla kavrayarak kendine çeker, kapıyı kapatarak genç kıızı tekrar kapalı kapıya yaslar delia inleyerek gülümser, colm da nefes nefese sırtarak elbisenin eteklerini ellerinde toplar, kollarını kaldırarak beyaz elbiseyi delianın başından çıkarıp yere atarken genç kıızı siyah bikinisi içinde kalmış, saçları dalga dalga omuzlarından dökülüyorken gözleri açık perdelerden vuran gecenin ışığıyla parlıyordur, colm bir an için onu izleyip sonra dudaklarına saldınyorken delia içinde bir şeyin zıpladığını hissederek ona tutunur...

colm bikininin iplerini açıyorken delia genç adamın boynunu öpüyor, tişörtünü belinden sıyrarak ellerini içeri sokar, colm gülümseyerek memnun bir ses çıkarır ve siyah bikini üstünü bir kenara atarken delia da genç adamın tişörtünü başından çekip çıkarır, colm o daha tişörtü yere atmadan genç kıızı kalçasından tutarak kaldırdığı gibi kucığına alırken delia elindeki tişörtle colm'un boynuna sarılarak dudaklarına eğilir, genç adam dönerek yatağa giderken delia elindeki tişörtü bırakır, birazdan ikisi de alçalarak yatağa uzanırken colm boynuna dolanmış kolları alarak delia'nın başının üzerinde birleştirir, genç kızın hiçbir korunması yok, kendini tamamen colm'a bırakmış, birazdan genç adam eğilip sağ göğsünü öperek ucunu hafifçe dişlerinin arasına aldığında inleyerek başını sola atar, colm bileklerinden tuttuğu kolları bırakarak alçalmaya devam ediyor, genç kızın karnını öpüyorken parmakları siyah bikini altına tutunur, yavaşça aşağı çekerek bacaklardan sıyrırken delia ciğerleri göğüs kafesinden taşarcasına nefes alıyordur, colm bikini altını bir kenara atıp doğrulur, delia bacaklarının arasında doğrulmuş adama bakıyorken dudaklarını ısırıyor, başını hafifçe sağa yatırır, colm pantolonunun düğmelerini açıyorken delia gülümseyerek gözlerini kapatır, ellerini saçlarından geçirirken colm'un gülüşünü duyduğunda gözlerini açar, o anda genç adam bacaklarının arasından süzülerek üzerine eğilirken delia ona dayanan sertlikle nefeslerinin arasından bir ah çıkmasını engelleyemez, colm'un elleri genç kızın belinden çıkarak tekrar kollarına doğru yükselmiş, avuçları delianın bileklerine bastırıyorken kendini yavaşça onu bekleyen nemli sıcaklığa ittiğinde delia inleyerek kalçasını üzerindeki adama kaldırıyordur...

colm kendini tekrar iterken delia inliyor, onun sesi colm'u daha da deli ediyorken genç kıızı bileklerini bırakmıyor, delia ilk defa hapsolmanın bu kadar tutkulu bir şey olduğunu görüyordur, genç kıızı kollarını kendine çekmeye çalışırken colm izin vermiyor, tuttuğu bilekleri biraz daha yatağa bastırarak kendini tekrar itiyorken delia inleyerek başını geri atar, iki vücut birbirine sürtünüyorken colm tuttuğu bilekleri tek eline alır, diğer eliyle altındaki güzel *kadının* bacağına kavrar ve dizinin altından kıvrarak hafifçe kaldırırken delia genç adamın daha da derine dokunmasıyla daha önce hiç çıkarmadığı bir ses çıkarmış, dudaklarını neredeyse kanatacak kadar sert ısırıyor, colm eğilerek onun ısırdığı dudakları öpüyorken delia gelmeye çok yakın, bütün vücudu üzerindeki adama esirken başını biraz daha kaldırarak ağzını açar, iki vücut da aynı ritimde çarşafların üzerinde gidip geliyorken delia'nın feryadı colm'un nefesinde kayboluyor, genç adam altında kasılan vücutla aklını kaybediyorken inleyerek kendini bırakır, delia içine akan sıcaklıkla daha da inerken bileklerindeki tutuş gevşediğinde colm'un ağırlığını üzerinde hissediyor, ikisinin de başı dönüyorken gecedен esen ılık rüzgar perdeleri havalandırarak iki sıcak bedeni okşuyordur...

colm yatak örtüsünü çekip ikisinin birden üzerine atarken delialona örtüyü çekiştirekek kollarının altından kendini kapatır, colm dirseğini yatağa yaslamış, başı da eline dayalıyken hala gözleri kapalı olan delia'yı izliyordur, mavi gözler açıldığında genç adam kaşını kaldırarak gülümser, delia gülerken tekrar gözlerini kapatırken başını ona çevirir, boynuna sokularak yüzünü saklarken colm gülümseyerek onu tutuyor, parmakları açık kalan sırtta geziyordur, delia daha kendine gelememiş, beline inen parmaklarla diken diken olurken başını saklandığı yerden çıkarır, colm da eğilerek ona bakıyorken delia uzanarak genç adamın dudaklarını bulur, colm omzundan itilerek yatağa

yatırılıyorken delianın dudaklarına gülümser, delia da hafifçe gülerek bacağını genç adamın bacaklarına dolarken örtüler ikisinin üzerinden tekrar sıyrılıyordur..

SOUNDTRACK / Mariah Carey - Never Too Far

*A place in time still belongs to us, stays preserved in my mind..
In the memories there is solace..*

melanie tek başına kaldığı odasında, aynasının önünde saçlarını tarıyorken şimdi sarı olan saçları yıllar içinde bir çok kez renk değiştirmiş, bambaşka rüzgarlarla uçmuş, farklı yağmurlarda ıslanmışken genç kadın zamanın bir köşesinde geçirdiği her günü hatırlıyor, herkesin sahip olamayacağı bir hazinesi olduğunu biliyorken kendi yansımasına gülümser, elindeki fırçayı bırakarak yerinden kalkarken kapısı tıklatılır, melanie girilmesini söylediğinde carter'ı görür, gülümsemesi bir an solarken hemen sonra toparlanır ve tekrar gülerken konuşur

“iyi geceler demek için geldiyse iyi geceler, yarın kendi kendimi öldürmek istemem-“
“hani hiçbir şey yapamazdı..”

melanie yatağın üzerindeki yastıkları bir kenara koyuyorken gözlerini devirir, carter ona aldırmadan genç kadının elindeki yastıklara uzanır, alıp alakasız bir yere atarken melanie ne olacağını biliyor, iç çekerek ona uzanan adamın dudaklarını karşılarken titreyerek genç adamın kollarına tutunur...

carter gün boyunca rahatça bunu yapmak istemiş, genç kadının ensesinden tutarak öpüyorken melanie biraz sonra kollarını sıkarak genç adamı kendinden ittiğinde carter dudaklarını ısırarak ona bakıyordur, sorar

“bir şey oldu, değil mi? bana bir şey oldu.. aptal değilim melanie, bütün gün beni izledin-“
“bir şey olmadı carter git uyu, hadi-“
“söyle, ne oldu? acı çekiyorsun, anlamıyorum mu sanıyorsun?”

melanie kendi kendine gülerek carter'dan uzaklaşırken genç adam onu kolundan tutup kendine çevirir
“ölüyor muyum?”

melanie cevap vermiyorken carter sinirle güler
“ölüyorum..”
“öyle bir şey demedim-“
“ama ölmüyorsun da demedin.. kaç kere beni görmeye geldin?”

melanie gözlerini devirerek saçmalamamasını söylüyorken carter onun kolunu bırakmıyor, genç kadının daha da kendine çeker
“değiştir... söyle o gün her ne yaptıysam değiştireyim-“
“saçmalama carter, sana ne olduğunu bilmiyor da olabilir, hem beraber olduğumuzu nereden biliyorsun-“
“DEĞİŞTİR. SÖYLE! NE OLDU!”
“SESİNİ YÜKSELTME!”

carter dişlerini sıkarak susarken melanie'nin gözleri dolmuştur
“bilmiyorum! sana ne oldu bilmiyorum! tamam mı!? yok! seni tanımıyorum-“
“yalan söyleme-“
“hiçbir şey söylememem gerek carter! bunlar bile fazla-“
“melanie..”

melanie genç adamın usul sesiyle susarken dudaklarını birbirine bastırıyordur, başını eğerken carter onun kolunu bırakarak yüzünü elleri arasına alıp kendine kaldırır
“bir şey olacak, her neyse söyle, değiştireceğim-“
“değiştiremezsin-“
“öyle bir değiştirirm ki-“

“denedim! denedim carter-her şey sarpa sarıyor, yapamam.. en son denediğimde... olmaz..”
“ne oldu, en son denediğinde ne oldu-“
“SORMA ARTIK!”
“NASIL SORMAM! ÖLÜYORSUN DEDİN!”
“DEMEK İSTEMEYİŞTİM!”

melanie yüzündeki elleri iterek carter’dan kurtulurken genç adam aklını kaçırarak gibidir, ellerini saçlarından geçirir...

“öleceğim yani..”
“evet. öleceksin. herkes gibi sen de öleceksin-“
“herkesi bırak şimdi, nasıl ölüyorum?”
“bilmiyorum. her seferinde değişiyor.”

carter yatakta melanie’nin yanında oturuyor, çenesini ovuyorken ona döner
“hala beraberiz o halde?”

melanie başını sallarken carter dudağını kemirerek duvarı izliyordur, bakışları tekrar melanieyi bulurken konuşur
“ipucu ver melanie, bir şey söyle.. zaten gideceğin kadar ileri gittin, belki bu sefer değişir..”
“benden ayrıl..”

genç adam buna cevap vermezken melanie başını sallıyordu
“ayrıl carter.. sadece bunu denemedim, bencilliğimin cezasını çektim belki de.. seni hep kendime istedim, döndüğümde evde bulmak istedim, ama olmuyor, bırak beni, git.. zaten yoksun, hiç olmamış olman bir şey farkettermeyecek-“
“beni sen mi öldürüyorsun-“
“hayır! hayır..”
“o halde?”
“sana benden ayrılırsan belki kurtulabileceğini söylüyorum, sen hala o halde diyorsun, git işte!”
“nereye gideyim?! gerçekten kurtulacağıma emin misin? belki de bu da yaptığın hatalardan biridir, belki de sen bana ayrıl demene rağmen benim hala seninle birlikte olmam gerekiyordur, belki lanet öyle kırılabilecektir, belki de bu sefer başarmışsındır, buruşup altına etmeye başlayana kadar yaşayacağımıdır, nereden bileceksin?!”

melanie cevap vermiyorken carter sinirle ayağa fırlar, kapıyı açıp odadan çıkarken diğer melanieye seslenerek genç kızın odasına dalar, kapıyı arkasından iterek kapatır, melanie yatağından sıçrayak kalkarken carter ona sarıldığı gibi dudaklarına saldırır, melanie daha dengesini bulamadan öpülüyorken neler olduğunu bilmiyor, ama aldırımıyorken onu öpen adama sarılıyor, o ne kadar açlıkla öpmek istiyorsa o da aynı şekilde karşılık veriyordur, bir an sonra carter geri çekilerek gözlerinin içine baktığında melanie yutkunur

“neyin var senin-“
“sana aşığım. kaç yıl geçerse geçsin, ne kadar yaşarsam yaşayayım yanında kalacağım. senden başka kimsem yok, öleceksem de seninleyken ölürüm. anladın mı?”

melanie gözleri büyüyerek başını sallarken carter güzel diyerek onu tekrar öpüyor, melanie kısık bir feryatla gözlerini kapatıyorken genç adam onu yatağa yatırıp üzerine çıktığında inleyerek ona tutunuyordu..

ikisinin tenlerin birbirine dokunurken yan odadaki melanie ağlayarak duvarın kenarına çökmüş, gözlerini kapatarak başını arkaya yaslar bir an sonra içinden bir şey kayarak nefesini kestiğinde gözlerini kapatır, yine zaman değiştirdiğini biliyorken gözlerini açtığında eve dönmüş olduğunu görür, yutkunarak etrafına bakarken yine çıplaktır, giysilerini bile alamadığına göre yine kontrolsüz geçişlerden birini yaşamıştır, evde kimse var mı bilmiyorken yere tutunarak ayağa kalkar, hemen yanındaki koltuğun üzerine serili battaniyi alıp omzuna atar, soğuktan tüyleri diken diken olmuş, sessizce merdivenleri çıkarken eğer uyuyorsa kendini uyandırmak istemiyordur, yatak odasının aralık kapısını açıp içeri girer ve yatağın boş olduğunu görürken baş ucundaki saatin üzerinde yanıp sönen

tarihe bakar, luplex'e düştüğü günün gecesinde olduğunu görürken iç çeker, kendi zamanına dönmüştür, yorgunlukla yatağına otururken nelerin değıştiğini sabah anlamaya karar verir, o sırada alt katta dış kapı açılıp kapanırken genç kadın kaşlarını çatar, battaniyeyi omuzlarından alıp kollarının altından etrafına sararken kapıyı açan her kimse merdivenlerden çıkıyordu, melanie kimin çıkacağını bilmiyorken sessizce bekliyor, birazdan kapı açılıp carter içeri girerken genç kadın gözleri büyüyerek ona gülümseyerek üzerindeki ceketı çıkaran adamı izliyordur, carter ceketini yatağın yanındaki tekli koltuğa atıp melanie'ye döndüğünde genç kadının buz keştiğini görmüş, kaşlarını çatarak gidip onun yanına otururken melanie battaniyesine tutunarak yanındaki kanlı canlı adama bakıyor, uzanarak yüzüne dokunurken carter gülümser

“o günden geliyorsun, değıl mi?”

melanie gözleri dolarak gülümser, yapmıştı, başarmıştı, her nasıl olduysa zaman bir kerecik olsun onun için işlemiş, genç kadının yarasını kapatmışken melanie başını sallar ve genç adama uzanarak dudaklarını örterken carter da onu tutuyor, zamanın sonsuz kollarının birinde bir köşe yine ikisinin oluyordur..

carter ertesi sabah uyandığında melanie'yi yanında bulamamış, diğeri melanie'nin de dün gece giydiğı pijamaları duvarın kenarında duruyor, genç kadın ortalarda yokken genç adam onun gitmiş olduğunu biliyor, kapıyı kaptarak merdivenlere döner, o sırada delia elinde bir zarfla yukarı çıkıyorken carter'ı gördüğünde kocaman gülümser

“hey! melanie'den sana mektup var..”

carter kaşlarını çatarken zarfı alır, delia onu bırakıp odasına ilerlerken genç ada eskimiş kağıdı yırtarak açar, içinden çıkan fotoğrafı gördüğünde kaşlarını kaldırır, kendini suratını çikolataya bulanmış bir halde görmek bir an genç adama garip gelirken fotoğrafın arkasını çevirir

Ben de seni seviyorum..

-Melanie.

(17 mart 8004'te çekildi. 12 nisan 3017'de Gudalajara'dan postalandı. Fotoğrağı bana gösterme..)

carter gülümseyerek tekrar fotoğrafa bakar, sonra kağıdı küçük parçalara ayırarak elinde buruştururken ensesini ovarak merdivenlerden iner..

SOUNDTRACK / Josh Rouse & Paz Suay - Jon Jon
concon.

“günaydın herkese..”

latty karnını tutarak yemek odasına girerken yanındaki conrad genç kadının iskemlesini çeker, latty teşekkür ederek otururken herkes nasıl olduğunu soruyordur, latty iyi olduğunu söyleyerek portakal suyuna uzanırken bir anda karnı kasıldığında elini yumruk yaparak gözlerini kapatır, conrad yine mi diyerek genç kadının karnını sıvazlıyorken latty derin bir nefes alır, fincanını çeviren vien latty'nin yüzünü izliyorken genç kadın tekrar kasıldığında owlar, vien fincanı bırakıp ayaklanırken conrad kaşlarını çatıyordu, latty masaya tutunarak kasılmasının geçmesini beklerken vien conrad'ı kaldırarak onun yerine oturur, latty ona bakıyorken düzenli nefesler alıyordu

“geçecek değıl mi?”

vien geçecek diyerek genç kadının sırtını sıvazlarken conrad'a döner

“neden yine mi dedin?”

“sabaha karşı kasılmaları başladı..”

“e doğum başlamış conrad-“
“ne demek başlamış! daha erken-“
“değil latty, sakın ol-“
“conrad!”

conrad şokla latty’e bakıyorken latty tekrar kasıldığında bir çığlık atar, birazdan dudaklarını
büzüştürürken yüzünü buruşturur
“su.. suyum geldi..”

latty inleyerek mızırdanırken vien conrad’ı genç kadının başına bırakıp ayağa kalkar, ikinci küçük
prens geliyordur..

“e doğum başlamış conrad-NE BİLEYİM BEN DOĞUM BAŞLAMIŞ MI BAŞLAMAMIŞ MI!? HAFTALARDIR
KASIM KASIM KASILIYORUZ ZATEN!”

conrad bağıra çağıra koridorlarda dönüyorken herkes toplanıp oreon’a çıkartılmış, latty bir odaya
alınıp doğum için hazırlanıyorken ewan keyifle bir kenarda oturmuş, abisinin aklını kaçırmamasını
izliyordur, biana onun bacağına vurarak kalkar ve conrad’ı kollarından tutarak sakınleştirirken ters
giden bir şey olmadığını söylüyordur, kimse geç kalmamıştır, hem birazdan onu doğuma
çağıracaktırlar-

conrad biana’yı bırakıp odanın kapısı açılır açılmaz içeri koşarken biana gülümser, ewan arkadan
aşkın gücü diyorken biana geri dönüp onun yanına oturuyor, prenses ilk çocuğunu doğuruyorken kral
ve kraliçe onu bekliyor, diğerleri işlerinin başında, gezegenleri döndürüyordur..

“concon..”

latty conrad’a bir bakış atarken genç adam gülerek onun başını öper, genç kadının kucağındaki
bebek jonathan annesinin kokusunda uyuyorken latty ona dokunmaya kıyamıyordur, biana yatağı
diğer tarafında oturmuş, küçük yeğenini izliyorken latty kocaman gülümseyerek ablasına bakar

“anne oldum..”

biana evet tatlım diyerek onun saçlarını okşarken ewan prensesin saçını çeker
“benim çocuğumu da doğurmuş olabilirdin-“
“kafanı duvara sürterim ewan..”

ewan conrad’a bakarken abisi kaşını kaldırır, ewan sırtırtırken latty gülümseyerek bebeğini bir kez
daha kokluyor, küçük concon mırıldıyorken odanın kapısı açılır, en önde delora içeri girip hayatının
en büyük awwwını patlatırken latty derhal gözleri dolarak arkadaşına elini uzatıyor, delora koşar
adımlarla oraya zıplıyorken favian conrad’ı tebrik ediyor, sırayla gelenler içeri girdikleri an bebek ve
anne manzarasıyla mutlu olarak gülümseyiyordur..

bebek ziyareti devam ediyorken eidan hapsurur, herkes çok yaşa diyorken conrad yerinden kalktığı
gibi su kıranı sırtındaki gömleğinden yakalar ve odanın dışına atarken diğerlerine bakar

“bununla takılıp hasta olan varsa concon-“
“jonathan-“
“oğlum jonathan’ın yanından ayrılın..”

kıranlar birbirlerine bakıyorken conrad hepsine kapıyı gösterir, vien gözlerini devirirken latty
saçmalama conrad diyordur, genç adam ben anlamam diyerek gribal enfeksiyon riski taşıyan
kıranları dışarı çıkarırken vien’e döner

“kontrol et hepsini, minnacık bebeğin yanında hapsurmanı vururum-“

conrad kendi de bir anda hapsürurken elini ağzına kapatır ve vien'i de çağırarak dışarı çıkarken vien gülerken onu takip ediyor, kapı arkalarından kapanıyorken latty gülümseyerek tekrar küçücük bebeğine dönüyordur..

sienna ve conrad vien'in ofisinde bekliyorken sienna muayene edilmiş, conrad da muayene sonuçlarını duymak için bekliyordur, hava kıran gülerken konuşur

“sen benden daha hastasın!”
“ben erkeğim-“
“ben kıranım-“
“benim genlerim kuvvetli-“
“ben istersem iyileştirebilirim-“
“yalan.”

sienna yalan değil, ama daha yapamıyorum derken conrad yapınca gel görüşelim diyordur, ikisi de gülerken vien elinde bir kaç kağıtla içeri girer, conrad kaşlarını çatarken sienna ben o kadar test mi yaptırdım diyordur, vien başını kaldırırken hafifçe gülümser, conrad kağıt sayısından çok o gülümsemenin ardından çok da hoş olmayan şeyler çıkacağını tahmin ediyorken vien genç adama döner

“conrad siennayla biraz yalnız kalabilir miyim?”
“kalabilirsin, ama ölmeyecek değil mi?”
“ah hayır, kötü bir şey yok..”

sienna da rahatlarırken conrad pekala diyerek oturduğu yerden kalkar, eğilerek hava kıranı başından öper, sienna gülümserken conrad dışarı çıktığında genç kadın vien'e döner

“kötü bir şey değilse nedir vien?”
“hamilesin..”

sienna'nın gülümsemesi silinirken kaşları çatılır, vien ona kan testinin sonuçlarını veriyorken genel taramada hamilelik de kontrol edilmiş, genç kadın kanser değil, ama hamile olması onu kanser olmasından daha çok şaşırtıyordu, şaşırma hissi bir an için dağıldığında sienna başını kaldırır

“aylardır kimseyle birlikte değilim ben-“
“aylardır hamilesin zaten sienna, 4 buçuk aylık hamilesin..”

sienna'nın gözleri büyürken ağzı açılır, vien ne diyeceğini tam olarak kestiremiyorken sorar
“regl olmaman dikkatini çekmedi mi-“
“benim reglim hep düzensizdir, bazen aylarca olmam ve ben hep korunuyordum-oh tanrım..”

sienna'nın bir an bütün kasları boşalırken elindeki kağıt yere düşer, vien kalkıp genç kadının yanına koşarken sienna gözleri karararak vien'e tutunur, bu kadar şey bir an genç kadına ağır gelmişken vien sakin olmasını söylüyordur, sienna elini karnına koyarak gözlerini kapatır..

SOUNDTRACK / David Lanz - A Whiter Shade of Pale

sienna bir süre sonra odasına çıkmış, o sırada vien'e bebeğin babasının kim olduğunu söylemişken genç kadın sienna'nın aylar önce bir kez beraber olduğu lenald'ın ismini duyduğunda bir şey söyleyememiştir, adam aylardır ortada yoktur, bir kez olsun bile sienna'yı aramamıştır, sanki her şeyi mahvetmek için gelmiş, sonra bir anda ortadan kaybolmuştur, çiçekçi kapanmış, telefon numarası artık kullanılmıyor, kimse gotham soyadına dair bir kayıt bulamıyorken sienna oreon'un bile adamı bulamamasıya artık umudunu yitirmiş, gerçi bulmuş olsalar bile ne yapacağını bilemiyorken belki böylesinin daha iyi olduğunu düşünüyordur..

bebeğini tek başına doğurup, tek başına büyütecektir, hem ailesi ve arkadaşları yanındadır, yalnız değildir genç kadın, her ne kadar karnındaki bebek bir hatanın meyvesi de olsa yine de onundur, her ne kadar bütün hayalleri tepe taklak olsa da, o büyük ve mutlu bir aile hayal etse de, yine onun bebeğidir, onun canıdır, suçsuz, masum bir candır işte..

sienna yatağında kıvrılmış, elleri karnının üzerindeyken sessizce ağlıyor, birazdan odanın kapısı açılıp tessa içeri giriyorken sienna onu gördüğünde daha da ağlayarak gözlerini kapatır, bacaklarını biraz daha kendine çekerken tessa yatağın etrafından dolaşıp ablasının arkasına uzanır, ona sırtından sarılıp kendine çekerken sienna küçük hıçkırımlarla ağlıyor, neden diyordur, *neden* böyle bir şey onun başına gelmiştir, tessa isyan etmemesini söylüyorken sienna yapacak bir şeyi olmadığını söyleyerek başını yastığa biraz daha gömerek ağlamaya devam ediyordur...

“sakin ol flasler.. sakın..”

conrad flasleri ofisine kilitlemiş, normalde kimseye zararı olmayan adamın şimdi gözleri ateş saçıyorken conrad onu sakinleştirmeye çalışıyordur, ama flasler sakinleşmek yerine hayatında ilk defa bir adamı öldürmek için böylesine yanıp tutuşuyordur

“her şeyi mahvetti, pislik herif! sienna böyle bir şeyi yaşamayı haketmiyor conrad.. onun istekleri, hayalleri bambaşkaydı-“

“ama seni aldattı. unutmama-“

“unutmuyorum, ama umrumda değil. ben o kadına aşığım conrad.. saçma sapan bir hata yüzünden ikimiz de acı çektik-hem o herifin ne olduğu bile belli değil, kimbilir ne biçim bir şeytan-“

“ne yani sienna’yı kandırdı mı-“

“olamaz mı!?”

conrad flasler’e bir bakış sunarken flasler elini sallayarak arkadaşının tavrını savuşturur

“sienna’yı yalnız bırakmayacağım-“

“flasler düşünmeden hareket ediyorsun-“

“bunun düşünülecek ne tarafı var conrad!? ben o kadar *aşığım*, seviyorum, onunla olmak istiyorum.. şu an nasıl parçalandığını ben hepinizden daha iyi biliyorum, güvene ihtiyacı var-“

“sadece hamile olduğu ve bebeğin babası bir pislik olduğu için gidip bir kadınla beraber olamazsın-“

flasler umrunda olmadığını söyleyerek odadan çıkarken conrad iç çekerek açık kalmış kapıya bakar, sonra aslında bugün ne olduğunu hatırladığında herkesi boşvererek bebeğini ve latty’i görmek için ortadan kaybolmaya karar verir..

flasler sienna’nın odasının kapısını tıkkatıp içeri girerken genç kadın uyuyordur, flasler bir an onun en güzel halini izler, sonra kapıyı kapatarak içeri ilerlerken yatağa oturduğunda sienna alçalan yatakla olduğu yerde kıpırdanır, gözlerini aralayıp yanında oturan flasleri gördüğünde iç çekerek tekrar gözlerini kapatır, üzerindeki örtüye biraz daha sarılırken genç adam uzanarak onun saçlarını okşuyordur, sienna saçlarındaki eli tutarak dudaklarına götürür ve genç adamın parmaklarının ucunu hafifçe öperken gözlerini açar, flasler ona bakıyor, onu tekrar sevmek istiyor, korumak istiyor, onun yanında ağlamadığı günleri geri getirmek istiyorken sienna bir şey söyleyecek olur, ama hemen sonra dudakları örtülürken genç kadın nefesi kesilerek flaslerin yüzünü tutuyor, sırtüstü dönerek genç adamı kendine çekiyordur...

“özür dilerim flasler-“

“biliyorum tatlım.. geçti..”

sienna genç adamın göğsüne kıvrılmış, flasler onun başını öperek güzel sarı saçlarını okşuyorken sienna aylardır özlediği o parfüm kokusuyla rahatlamış, genç adamın ruhu bir şekilde onu her zaman sakinleştiriyorken flasler konuşur

“bebeğinin babası ben olmak istiyorum sienna..”

genç kadın bir an kasılarak flaslerin gömleğine tutunurken genç adam başını eğerek onun bakışlarını yakalamaya çalışıyordur, sienna başını kaldırıp uykudan ve yaşlardan parlayan gözlerle ona baktığında flasler gülümser, sienna ağlayarak genç adama uzanırken flasler güzel hava kırını tutuyor, ikisi sakince öpüşüyorken sienna ayrıldıklarında genç adama sarılarak gözlerini kapatıyordur...

SOUNDTRACK / *Evanesence - Cloud Nine*

“Carlita Peregrym, 78 Savannah yolu, Liberté.. kurşun kanla temas ettikten 1 dakika sonra hafıza çipin aktive olacak..”

kulağındaki telefona tamam diyerek aleti kapatıp cebine atan sarışın uzun boylu adam belindeki tabancayı çıkarır, şarjörü çıkarıp içine bakarken iz bırakmayan tek bir moleküler kurşun yarı parlak yeşil bir ışık saçıyordur, genç adam şarjörü tekrar yerine takıp tabancayı beline sokar, az önce söylenen adresi düşünerek oraya cisimlenir..

78 numaradaki peregrym malikanesinin salonu boştur, genç adam sanki kendi eviymiş gibi etrafa bakarak yürürken sol taraftan önüne çıkan hizmetçi kızla göz göze geldiğinde kaşlarını çatır, kız bir an tanımadığı adamın parlak mavi gözlerine bakar, sonra bir şey söylemek için arkasını dönecekken sarışın adam üzerindeki siyah perdesünün cebinden çıkardığı silindir şeklindeki küçük bir kaptan incecik bir iğneyi hizmetçi kızın boynuna batırır, genç kızın sesi kesilerek cansız bedeni yere düşerken genç adam iğneyi yerine koyup küçük kutuyu tekrar cebine atar, cesedin üzerinden bir adım atarak ilerlerken koridorun sonundaki odanın ışığı yanıyordu, genç adam kapıyı iterek içeri girerken carlita peregrym daha önce görmediği bir adamın elini kolunu sallayarak içeri girmesiyle ayağa kalkar, sarışın adam bakışları bile değişmeden beline uzanır, tabancayı çıkarıp hızla doğrultur ve karşısındaki kadının ikinci nefesini almasına fırsat vermeden silahı ateşler, kurşun usul bir ıslık gibi yuvasından çıkarak kurbanın alınına saplanırken sarışın adam tabancayı tekrar beline sokarak saatine bakar, arkasını dönüp odadan çıkarken koridorun ucunda yatan hizmetçinin başında başka bir tanesi vardır, genç adam bir an onlara bakıp sonra görünmeden dışarı cisimlenirken kolundaki saatin alarmı ötmeye başlamıştır, sarışın adam bir an sonra ince bir sızıyla bileğine batan bir şey hisseder, gözlerini kapatarak kolunu tutarken biraz sonra gözlerini açtığında etrafına bakar, başını tutarak yoldan bir taksi çevirir, içeri atladığında cüzdanından kimliğini çıkararak adres okuyucuya sokar, makine kayıdı okurken mekanik ses taksinin içinde yayılıyordur,

Terrence Mohre - 12 Mercer, Liberté

araba hareket ederken genç adamın mavi gözleri liberte sokaklarını izler...

Sarışın adam 12 numaradaki dairesine girdiğinde her şey onun için tanıdık, başka gözler için yapay, ama Terrence Mohre'nin hafızası için her şey normalken genç adam ceketini çıkarak televizyonun karşısındaki koltuğa bırakır, sonra belinde hissettiği sertliğe elini uzatırken boynuna geçirilen başka sert bir şeyle sendeleyerek koltuğa tutunur, belindeki sertlik çekilip alınmış ve taksiye binmeden önce hissettiği sızı tekrar koluna girmişken genç adam inleyerek gözlerini kapatır, az önce belindekini alıp ona saldıran el birazdan genç adamın omzunu sıkarken sarışın adam gözlerini açar, başını çevirip tam bir saat önce telefonda konuştuğu ortağının yüzüne bakar

“geç bile kaldın, silahı üzerimde bulunca kaçıp giderdim..verdiğiniz hafıza her kiminse salağın tekiydi..”
“adı neydi?”

sarışın adam bir an cevap verecek olur, hemen sonra kaşlarını çatarken verilen yapay hafızanın da izleri silinmiş, ne görev, ne de maskesi olan terrence'ı hatırlıyorken ortağı başını sallıyordur, boş tabancanın şarjörünü çıkarırken konuşur

“verilen hafızalara fazla takılma dostum, patron her an kığımızdaki bombaların pimini çekebilir..”

“bir halt hatırladığım yok zaten, gidelim.. ev kurabiye kokuyor..”

ortağı gülerek etrafı koklarken sarışın adam onu da tutup cisimlenerek ortadan kaybolur...

iki adam yüksek tavanlı ve göz alabildiğine uzun bir koridorun ortasında belirirken sarışın adam hepsi kapalı olan sıra sıra kapılardan birine uzanır, açıp içeri girerken simsiyah bir odanın ortasındaki çukur alanda, geniş bir masanın önündeki üç ekranlı bilgisayarda bir adam oturuyordur, odaya girenleri görünce başını kaldırır ve eliyle yaklaşımlarını işaret ederken sarışın adam ve ortağı aşağı inerler, bilgisayarlı adamın karşısında dururlarken karşı köşede bekleyen iki farklı görevli onların yanına geliyordur, bilgisayarın karşısındaki adam konuşur

“ikinizle de görülecek bir hesabımız var.. götürün..”

ortağının gözleri büyürken sarışın adam sakindir, ikisi de görevlilere karşı koymadan odadan çıkartılırken bilgisayarlı adam 4 ay öncesinde sözde çiçekçi Lawrance Gotham’ın öldürülmesi olayından sonra gelişen kural ihlallerini inceliyordur, Lenald Gotham’ın hafızasına sahip olan sarışın adam, şu andaki ortağıyla açıkça görevi kötüye kullanmış, şu anda luplex üzerindeki bir kadını çocuğuna hamile bırakmışken bu konuda bir şey yapılması gerekiyordur, ama öncelikle gerekli ceza verilecekken beyinsel yaptırımların terbiye edemediği bireyler fiziksel acıyla yola getirilmelidir, kural budur, böyle olmaya da devam edecekken görüntüleri tekrar tekrar izleyen adam sessizce arkasına yaslanır..

SOUNDTRACK / Plumb - Send Angels (Life On Pluto)

sarışın adam ne kadar zaman geçtiğini bilmiyor, üzerinde yattığı soğuklukta gözlerini açarken odadaki parlak ışık gözlerini yakar, genç adam irkilerek tekrar gözlerini yumarken çıplak olduğunu anlar, elleriyle yerden destek alarak kalkmaya çalışırken gözlerini kısarak tekrar açmaya çalışır, metal ve boş bir odada olduğunu görünce ne için buraya getirildiğini hatırlar, başını eğerek karnındaki ve bacaklarındaki çürüklere bakar, dişlerini sıkarak acısını unutmaya çalışırken etrafına bakar, sağ tarafındaki duvarda iki beyaz daire vardır, genç adam küçük adımlarla oraya ulaşır ellerini beyaz dairelere bastırduğunda nerede olduğunu anlaşılmayan bir kapı açılır, görevliler uyandığı anlaşılan mahkumu alarak kollarını bağlarken onlar için acı dolu çürükler bir şey ifade etmiyordur, bir kum torbasını taşımış gibi genç adamı sürüklüyorlarken sarışın adam kesinlikle tepki vermiyor, gücü yettiğinde yürümeye çalışuyorken nereye götürüldüğünü hatırlayacak kuvveti yoktur, gözlerini kapatarak sürüklenmeye izin verir..

sarışın adam ilk girdikleri siyah odanın bir eşine atılır, hemen ardından üzerine bir iki parça kumaş da fırlatılırken görevlilerden biri üzerini giyinmesini söyler, genç adam kalkarak soluk mavi bir gömlek ve aynı renkten pantolonu alıp üzerine geçirirken kumaşlar bile canını yakıyordur, yüzünü buruşturarak giyinmeyi bitirdiğinde görevliler odadan çıkar, onların kapattığı kapının ardından hemen karşıda başka bir kapı açılırken sarışın adam o tarafa döner, mavi gözleri içeri giren siyahlı adamı izliyorken bir anda odadaki bütün ışıklar açıldığında genç adam irkilerek ellerini gözlerine siper eder, göz bebekleri bir anda küçülmüş, açık mavileri neredeyse buz gibi bir beyaz olmuşken siyahlı adam tam karşısına gelmiştir, ona dokunmadan bekliyorken sarışın adam ellerini indirerek konuşur

“ne için cezalandırıldığımı öğrenecek miyim?”

“görevini kötüye kullanmak ve başka bir meslektaşını suça alet etmekten hükümlüsün..”

sarışın adam yaptığını hiçbir şeyi hatırlamıyor, ama merak ettiği bir şey vardır, sorar

“görevi kötüye kullanmama rağmen neden geri döndüm ve başka görevlere gönderildim?”

siyahlı adam *hmml*arken ellerini arkasında birleştirerek yürümeye başlar

“bunun cevabı biraz karmaşık Reynard..”

Reynard'ın mavi gözleri merakla açıklamayı bekliyorken siyahlı adam parlak ışıklara bakarak konuşur “en iyilerden birisin, en eskilerden birisin.. buralara gelebilmek için neleri arkada bıraktığını hatırlamasan da saygı duyulacak bir sadakate sahipsin.. en azından şimdiye kadar öyleydi.. aslını istersen bu son olayda da seni ve ortağını affetmeyi planlıyordum, ama göz ardı edilemeyecek çok önemli bir problem ortaya çıktı..”

siyahlı adam reynard'a dönerken genç adam sakindir, usul nefesler alıp veriyorken özellikle sakinleştirildiğinin farkındadır, görev dışında saldırganlık ve olumsuz davranışların serbest bırakılması yasaktır, belli bir amaca hizmet etmiyorsa sesini yükseltmek ya da ani hareket etmek Zenobia'nın kurallarına aykırıdır, itaat etmeyenlerin cezası ağır oluyorken genç adam bir gün içinde yeterince ceza çektiğini düşünüyor, bu yüzden sesini çıkarmıyorken siyahlı adam devam eder

“zenobia'da ilk öğretilen kural nedir reynard?”

“gizlilik, efendim..”

“doğru.. peki sana birinin bu kuralı fazlasıyla bozduğunu söylesem nasıl bir ceza önerirsin?”

“ölüm, efendim..”

“doğru...”

siyahlı adam başını sallıyorken elini kaldırır, az önce reynard'ın içeri atıldığı kapı açılırken genç adamın ortağı da aynı şekilde içeri atılarak giysileri suratına fırlatılır, reynard zorlukla giyinen adamı izliyorken siyahlı adam ellerini tekrar arkasında bireştirmiş, görevlilere kapıların kapatılmasını söyler, kapılar kapatılırken en az reynard kadar yaralı adam giyinmiş, zorlukla dayansa da ayakta duruyordur, siyahlı adam konuşur

“Rune.. hızlı, zeki rune.. aşağı gel lütfen..”

genç adam reynard'a bakarak aşağı inerken sarışın adam yutkunur, rune giderek onun yanında dururken siyahlı adam ikisine döner

“ne tip bir sorun olduğunu ve bunun için ne tür bir çözüm yarattığımızı reynard'a senin anlatmanı rica ediyorum..”

siyahlı adam eliyle reynard'ı işaret ederken rune arkadaşına döner, kahverengi bakışlarında büyük bir pişmanlık varken reynard kaşlarını çatır, rune'un bir şeyler bildiği kesinken sarışın adam hafifçe başını eğerek, konuşmasını istediğini rune'a belli ederken genç adam ağzını açar, ama yorgun sesi çatlarken başını eğerek öksürür, vücudunun içindeki sarsıntı canını acıtırken reynard'a tutunur, siyahlı adam sesini çıkarmıyorken rune başını kaldırır

“4 ay önce luplexteki görevin sırasında bir kadını hamile bıraktın, şimdi hem kadının hem de bebeğin öldürülmesi gerekiyor. öldürme görevi bana verildi, sana da o görevin bütün hafıza kayıtları verilecek ve öldürme anını izleyeceksin..”

lenald arkadaşına bakıyorken ikisi de yıllardır binlerce ölüm izlemiş, genç adam hatırlanmayan hamile bir kadının ölümünün şimdi neden bu kadar önemli olduğunu anlamıyorken bunun gerekli olduğunu biliyordur. Bir zenobia muhafızının emir verilmedikçe üremesi yasaktır ve böylesine bir itaatsizliğe karşılık bir ceza olarak bu ölümün izlenmesi kadar basit bir şeyin ona neden hediye edildiğini anlayamazken reynard siyahlı adama döner

“siz nasıl uygun görürseniz, efendim..”

siyahlı adam hafifçe gülümserken rune acıyla gözlerini kapatır, reynard genç adamın kolunu sıkmasıyla ona dönerken siyahlı adam konuşur

“rune o gün paylaştığınız ortaklığın anılarını taşıyor reynard, sen de yakın zamanda kendine ait olanları geri alacaksın. görev başarıyla sonuçlandığında ikinci bir soruşturmayla gelecekteki konumunuz belirlenecek..”

reynard tabii efendim diyerek başını eğerken rune siyahlı adama bakıyor, dişlerini sıkarak dik durmaya çalışıyorken siyahlı adam ona döndüğünde genç adam bakışlarını kesmek zorunda kalarak başını eğerek, biraz sonra ikisi de azad edilirken görevliler içeri girer, iki adamı da alarak getirdikleri

gibi götürürken siyahlı adam ışıkların kapatılmasını söyleyerek girdiği kapıdan çıkmak üzere basamakları tırmanır...

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

3 ay sonra...

“şunun güzelliğine bak!”

delia bebek giysileriyle dolu olan mağazada dolaşırken orayı burayı gösteriyorken her şeye koşuyor, eline alıp ne kadar ufak olduklarını görünce daha da bir gülümsüyorken önündeki standdan pembe, minnacık bir tulumu alıp askıların başındaki sienna ve tessa'nın yanına gider

“bak üzerinde kuşlar var sienna, havanın kızına kuşlu tulum..”

sienna ve tessa awwlayarak tulumu bakıyorken andrea kucağındaki liv'le beraber yanlarına gelmiş, güzel kızı tulumu uzanıyorken sağ taraflarından delora elindeki bir askıyla anne-kızın yanına gelir

“o sana olmaz bebeğim bak bu elbiseye..”

liv ilgisini o tarafa çevirirken bebek mavisi etekleri tüllerle kaplı olan minnacık elbiseyi görünce ona uzanır

“ane..”

“evet tatlım çok güzel, bak boncuk..”

liv eteğin uçlarındaki mavi incilerle oynuyorken sienna arkasını dönerek artık iyice büyümüş karnını tutar ve arkadaşlarına bakarak gülümser

“siz olmasanız ne yapardım bilmiyorum..”

kızlar elbiseleri ve tulumları bırakıp hamileyken daha da bir berrak parlayan hava kırana her yandan sarılırken sienna gözleri dolarak gülüyor, karnındaki minik kızı da bir tekme atarak annesine merhaba diyordur..

ben de tıpkı 3 ay geçmiş gibi döndüm resmen, ısınma turlarıyla devam ediyorum. Önümde bir sürü plot var, hepsinin heyecanı bir anda beni benden almadan önce azıcık evrenime alışayım, eğlenelim biraz..

çocuklarımız doğmuş, ilişkiler bir nebze olsun rayına oturmuş, dram isteyenlere dram yolları açılmış, taze sevgililer için bahar ayları güzel geçmiş bir halde tekrar döndük gezegene..

hadi bakalım *atlar ortalarına*

“JADEN VER ONU!”

alexa jaden'ın arkasından merdivenleri koşarak iniyorken ikisi kapıdan giren torbalı bayanları aşarak bahçeye koşarlar, tessa kızının arkasından yavaş olmasını bağırırken alexa olduğu yerde durup annesine döner

“günlüğümü aldı anne-“

“gözleri o kadar maviydi ki günlük! Sence bir gün lincoln benim sevgilim olur mu-“

“JADEN!”

alexa'nın sesi ağlamaklı çıkıyorken küçük kızın sinirlendiği her halinden bellidir, tessa elindeki torbaları deloraya verip aşağı inerken jaden hala gülüyor, alexa ellerini yumruk yapmış, dövecekmiş gibi kuzenine bakıyorken tessa kızını geçip jaden'ın yanına gelir

“jaden, alexa’nın günlüğünü geri verir misin lütfen-“
“ve gidip adam gibi özür dile, şimdi.”

Tessa bahçedeki çardaktan o tarafa gelen gabriel ve celine’i gördüğünde onlara bakar, sesini çıkarmadan tekrar jaden’a dönerken delikanlının gülümsemesi solmuş, annesinin ve babasının yüzündeki ifadeyi görünce elindeki günlüğü kapatıp alexaya döner, açık pembe kaplı defteri sahibine verirken mırıldanır

“özür dilerim..”

alexa’nın gözleri hala dolu, defteri aldığı gibi arkasını dönüp koşarak saraya girerken jaden annesiyle babasına döner

“şaka yapmıştım..”
“bir daha yapmamayı öğrendin.”

Jaden babasının sert tonuyla ona bakarken celine onu geçerek oğlunun önünde eğilir

“başkalarının günlükleri asla onlardan izinsiz alınmaz jaden. Orada yazılanlar özel şeylerdir, o yüzden saygı duyman gerekirdi-“
“cezalısın-“
“baba!”
“gabriel.. lütfen..”

gabriel celine’e bakıyorken tessa genç adamın kolunu tutar, jaden bir umutla yine annesine dönerken celine oğlunun saçlarını okşayarak konuşur

“cezalılı değilsin, ama bir daha böyle bir şey yaparsan o zaman babanın dediği gibi cezalı olacaksın. Üzgün olduğunu biliyorum, hadi git alexa’nın gönlünü al..”
“beni yanına yaklaştırmaz..”
“tatlı dille yaklaşırsan izin verir, hadi bebeğim..”

jaden tamam diyerek arkasını döner ve o da saraya koştururken celine tekrar doğrulur, tessa genç kadına gülümserken gabriel jaden’ın arkasından parmağını kaldırmış, konuşur

“çok yumuşak yastık veriyorsun..”
“üçümüz birden karşı çıkınca yeteri kadar üzüldü gabriel, üstüne bir de ceza vermeye gerek yok.. aralarında hallederler..”
“celine haklı gabriel, birkaç saate unuturlar bile..”
“iş kocalarınıza gelince de böyle olsanız..”

celine ve tessa bir an düşünür, sonra hiç sanmadıklarını söyleyerek gülerken gabriel gözlerini devirir..

SOUNDTRACK / David Lanz - *Courage of the Wind*

Sienna torbalardan çıkardığı küçük giysileri bebeğinin odasındaki bembeyaz çekmecelere yerleştiriyorken odanın aralık kapısı tıklatılır, sienna elindeki tulumdan bakışlarını çekerek kapıya döner ve flasleri gördüğünde gülümser

“çok sevimli şeyler aldık..”

genç adam gülümseyerek çekmecelere ve torbaların içindikileri göz gezdirirken sienna onu izliyor, bir elinde tulum, diğeri eli karnının üzerinde duruyorken mırıldanır

“flasler?”

flasler hımlarken sienna yere eğilip torbaları karıştıran adamın saçlarına uzanır, hafifçe okşarken flasler başını ona kaldırmış, yeşil gözleri parlıyorken sienna gülümser, genç adam doğrularak onunla yüz yüze gelir, sienna genç adamın dudaklarını izliyorken biraz sonra gözleri kapanarak flaslerin öpüşünü karşılıyor, genç adam bir eliyle genç kadının belini kavramış, diğeri karnın üzerindeki eli tutuyorken ikisi birbirlerinin dudaklarına gülümseyerek öpüşürler..

latty jonathan'ın minik bacaklarını tutmuş, kaldırarak bezi altından alıyorken jonathan annesine ellerini çırpıyor, latty ona gülerek ufaklığın poposunu siliyorken odanın kapısı açılır, conrad içeri girerken concon babasını görmüş, tükürüklerini bu sefer o yöne doğru savuruyorken conrad oğlunun ellerini tutarak yemek ister, ama onun yerine öpüp bırakırken latty yeni bezi oynak poponun altına koyuyordur, sorar

“kızlar döndü mü?”

“döndü- göster oğlum gücünü göster, sık, sık babanın parmağını..”

“flasler’e hala kızgın mısın?”

“kimseye kızgın değilim ben..”

conrad eğilerek oğlunun başını öper, sonra latty’e dönerken genç kadın bezi kapatmış, oğlunun tulumunu çekerek bacaklarının arasından çıtçıtlarken kaşını kaldırır

“sessizlik cezası veriyorsun yine, bilmiyorum muyum sanıyorsun.. 3 aydır flasler kararını verdiği andan itibaren mesafeni koydun-“

“gidip boynuna sarılıp *ne kadar romantik bir şey bu flasler!* diye ağlasam daha mı iyi olurdu?”

latty jonathan'ı yattığı yerden kaldırıp kucağına alırken gülümser

“tam o ses tonuyla yaparsan olur..”

“sen istersen yaparım, her şeyi yaparım.. ama flasler olayı iki arkadaşın arasında olan bir şey.. siennayı da, flasleri de çok severim, ama bir şey olmadığı zaman olmaz.. en iyi ben biliyorum..”

conrad düşünceli, oğlunun iki tutam saçıyla oynuyorken latty uzanarak genç adamın dudaklarının hemen yanını öper, conrad gözlerini kapatarak gülümserken concon yumruğunu ağzına sokmaya çalışıyordur, conrad tükürüklü yumuruğu oğlunun ağzından çekerken bu çocuğun saçları ne zaman doğru düzgün uzayacak diye soruyordur..

SOUNDTRACK / *Chali 2na (feat. Beenie Man) - International*

“oreon’a dönüyoruz geliyor musun eidan?”

eidan colm’a biraz beklemesini söylerken telefonuna saldırmıştır, franconun numarasını bulup ararken karşı taraftan cevap geldiği anda son nefesini bırakır

“annem geliyor...”

“çok sevindim eidan, ama çalışıyorum..”

franco etrafından gelip geçen polis memurlarına hafifçe gülümseyerek kafasını kaşırken telefonun karşısındaki eidan susmak bilmiyordur, yok franco annesini tanımıyor mudur, yok şimdi vien ne yapacaktır, zaten geçen ay çıktıkları yemek de fiyasko olmuştur, ikisinin arasında kalmak istemiyordur, franco neden anlamıyordur-

“sevgilin mi arıyor yine valdez?”

franco aylardır her eidan lafı duyulduğunda sevgiliyle konuşuyor olarak biliniyor, artık karşı da çıkmıyorken yanında gülerek geçen angut heriflerin arkasından bakar, ensesini ovarak tekrar *sevgilisine* dikkatini verir

“döndüğümde bir şeyler düşünürüz, beraber gider karşılarız ben yumuşatırım, ama bir isteğim var..”

eidan neymiş diye sorarken franco arkasını dönerek telefonu ağzına kapatıp konuşur
“beni bir daha buradayken arama.”

Eidan yine mi dalga geçiyorlar diyorken franco gözlerini devirerek telefonu onun suratına kapatır ve aleti cebine atıp koridorda yürürken elindeki kahveyle ilerleyen asistanlardan biri genç adama omuz atar, franco gözlerini kapatarak olduğu yerde dururken derin bir nefes alır, 3 aydır luplex polis departmanındadır, o 3 ayın her günü de aynı şeyleri yaşıyordur, zamanaşımına uğramış dosyalara bakıyor, ama bir türlü diğerlerinin gıcıklıkları zamanaşımına uğramıyorken genç adam alışmaya çalışıyordur, şimdi de kurtlara yem olmayı göze alarak ortak salona girerken masanın üzerindeki gazetelere bakıyor, bir tanesini almak için o tarafa ilerliyorken önüne geçen bir kolla olduğu yerde durur..

Polis şefi charly morrison yeni yetmeyi durdurmuş, masada *ona ait olan* gazetelerden birini alıp francoya dönerken konuşur

“tekrar bir hatırlatma yapalım çaylak.. sen arkada ofiste çalışıyorsun, biz gerçek polis ve dedektifler de burada..”

franco rahatsızca boynunu kaşırken kır saçlı adam devam eder

“sen ölmüş adamlar için, bizse onları hayatta tutmak için çalışıyoruz. Sabah gazetesi..” şef elindeki gazeteyi kaldırır “..sınır dışı. Gündemi takip etmeye ihtiyacın yok, değil mi?”

franco onaylamıyor, ama karşı da çıkmıyorken öylesine başını sallayarak kahve makinesinin olduğu yere bakar-

“kendi kahveni kendin al, gözümün önünde dolaşma.. gidebilirsin..”

franco önündeki beyaz saçlı ve huysuz bakışlı adamı izliyorken şef morrison’ın bazen ciddi olup olmadığını anlamak güç oluyordur, franco bir şey söyleyecekken şef gazeteden başını kaldırıp ona bakar

“hadi.. sen yokken belki birisi mezarından çıkıp suçu itiraf etmiştir, kaçırma..”

franco kendi kendine gülerek arkasını döner ve salondan çıkıp koridorun sonundaki *arka ofise* giderken mesainin bitmesine daha birkaç saat vardır, genç adam iç çekerek kapıyı iter ver içeri girer..

arka ofis denilen yer aslında departmanın deposu, tek bir bilgisayar ve raflar dolusu kutular içinde yıllara göre sıralanmış dosyalar olan bir hayli büyük bir odadır. Franco diğer kapılardan daha ağır olan kapıyı itip içeri girerken 7 sene öncesinin kutularını barındıran rafların arasında sarışın bir kadın oturmuş, elindeki not defterine notlar alıyorken franco yanına gelip oturduğunda diğer yanına döner, iki kahve bardağından birini genç adama uzatıp kendininkinden de bir yudum alıp geri koyarken franco bardağa bakıyordur, sorar

“ne zaman aldın bunu?”

“sen sevgilinle konuşup ortak odada morrison’la hasret giderirken..”

franco gülümserken kahveden bir yudum alır, sarışın kadın da gülümseyerek notlarına dönerken franco başını o tarafa eğerek kağıda bakar

“kathryn beni kime gönderiyor diyeceğim?”

“bugünlük kimse yok, okumalarımızı yapacağız..”

franco yüzünü buruştururken kathryn göz ucuyla onu görmüş, gülümser

“sıkıldın biliyorum-“

“sıkılmadım.. ayak altında olmamak işime geliyor..”

“güzel o zaman, bir süre daha ayak altında olmayacaksın, hatta *olmayalım*, çünkü bir şey çaldım..”

franco sırtırtırken 3 ayda bu çaldıkları ilk şey değildir, kathryn kahve bardağının altındaki sarı dosyayı alıp francoya uzatır

“geçen hafta terkedilmiş bir depoda bu adamın cesedi bulundu, çalmak için otopsi sonuçlarının çıkmasını bekledim, emin olmam lazımdı..”

franco dosyanın içindeki duygusuzca çekilmiş ceset fotoğraflarına bakarken sorar

“neyden emin olman lazımdı?”

“şu dosyalardaki adamın bu işte de parmağı olduğundan..”

franco diğer dört dosyayı da alırken kathryn açıklamaya devam ediyordur

“7, 9, 14 ve 22 sene önceki kayıtlar. Kurbanların boyunlarındaki delik aynı, damarlarındaki zehir aynı..”

“katil her sene ölü mü bulunmuş ben mi yanlış okuyorum?”

“öyle..her biri intihar etmiş şekilde bulundu..”

“her biri taklitçi öyleyse..”

“çok iyi taklitçiler..şunu görüyor musun?”

franco resimlerden birini kaldırır, kurbanların birinin boynundaki o küçük deliğin fazlasıyla büyütülmüş bir hali önünde dururken delik düz bir yuvarlak değil aksine bir maça sembolüyen kathryn diğer dosyaları da açıp aynı şeyi gösterir

“evrende bu tip iğne uçları üreten hiçbir yer yok..”

“sırf birinin boğazına batırmak için bir iğnenin ucunu maça şekline sokmama gerek yok da ondan..”

“senin ya da benim için bir şey ifade etmiyor olabilir, ama bu kadar detay düşünülmüşse, bir taklitçi bile olsa aynı adam ya da örgüt ya da her neyse onun için çalıştığı kesin.. işin kötü yanı katillerin arasında hiçbir bağ yok ve hepsi ailesi ya da akrabası olmayan bekar, orta yaşlı erkek ya da kadınlar..”

franco kafasını çalıştırırken kendi kendine mırıldanır

“birileri onların akıllarını kontrol ediyor, cinayetleri işletiyor olabilir..”

“ya da onların formunu alarak önce onları sonra da kurbanları öldürüyor olabilir..”

franco o da olabilir diyorken kathryn dosyaları bırakarak saçlarını toplar, bileğindeki tokayla tuttururken konuşur

“elle tutulur bir şeyle gitmeliyim franco.. *gitmeliyiz*.. burada kaldığın sürece itilip kakılmamak istiyorsan bir şeyler başarmış olmalısın..”

franco işte ondan hiç umudum yok diyorken kathryn güler, genç adam çalınan dosyayı tekrar eline alıp isimleri ve yerleri okuyorken kurbanın adını birkaç kere kendine tekrarlar

“lawrance gotham.. lawrance gotham...”

“çiçekçi..”

“çiçekçi lawrance gotha-aman tanrım..”

kathryn franconun ayağa fırlamasıyla başını ona kaldırırken sorar

“tanıyor musun?”

“düğünün çiçekçisi.. oğlu yüzünden sienna ve flasler-her neyse.. tanıyor sayılırım, evet...”

franco dosyayı tekrar kapıp akraba ya da ailesinden herhangi birinin numarasını ararken lawrance gotham’ın bekar olduğunu görür ve kaşlarını çatarak sorar

“eğer çocuğun senin soyadına kayıtlıysa evren kayıtlarında aile fertlerinden birisi olarak görünmeli, değil mi?”

“doğru..”

“lawrance’ın bir oğlu vardı..”

“emin misin? Adamın aile üyelerinden hiçbiri yaşamıyor, bir oğlu olduğunu da sanmıyorum..”

“ama vardı.. gördüm..”

“yalan söylemiş olmalı..”

franco hayır diyorken kathryn de ayağa kalkmış, dosyayı alarak tekrar bakarken franco ensesini ovuyor, kafası son hızda çalışırken kathryn kolunu tuttuğunda tekrar dosyaya döner

“doku taraması adamın en az 8 ay önce öldüğünü gösteriyor..”

franco bir anda çılgınca parçaları kafasında birleştirmiş, saçma sapan bir sonuca varmışken sinirle güler, kathryn de aynı şeyi düşünmüş, ama o gülmek yerine dosyayı kapattığı gibi defterini kapıyorken francoya döner

“bu sözde gotham’ın nerede olduğu belli mi?”

“8 aydır değil..”

kathryn büyük bir zevkle gülümserken franco ellerini kaldırır

“hadi kathryn, bu kadar büyük bir tesadüf olamaz-“

“her şey tesadüf olabilir franco, seni sorgulamam gerek-“

“ne!?”

“başka kim bu adamı tanıyor, adı ne, en son ne zaman gördün-“

“kathryn ciddiğim-“

“asıl ben ciddiğim, otur..”

kathryn yeri gösterirken franco korkarak oturur, genç kadın yere eğilip çantasından kayıt cihazını çıkarır, hafıza durumunu kontrol ettikten sonra düğmeye basar ve gülümseyerek francoya karşısına oturup sorar

“evet bay valdez, lütfen tam adınızı ve evren kimlik numaranızı belirtin..”

franco eliyle alnını sıvazlıyorken kathryn başını salladığında gotham davasında ilk sorgulama başlar...

“yok! Yok- lenald gotham diye bir adam yok!”

kathryn elindeki kağıtları atıp sevinçten zıplamak istiyorken franco sessiz, rafların arasında oturmaya devam ediyordur, genç kadın onun yüzünü gördüğünde omuzları düşerek sakinleşir, saçlarını kulaklarının arkasına atarak eski kathryn olurken franco ona döner

“bir şey demedim, cidden.. bu büyük bir şey..”

kathryn önemli değil diyorken franco ayağa kalkıyordur

“hey.. hadi, katili yakalamış bile sayılırsın-“

“önemli değil franco, gerçekten.. az önceki de ben değildim, neden bir anda o kadar kendimi kaybettim bilmiyorum-“

“sadece sevindin, yanlış bir şey yok..”

kathryn başını sallarken yere oturup yine dosyalarına dönmüş, sessizce notlarını alıyorken franco yine onun yanına çöker

“3 aydır hiç öyle güldüğünü görmemiştim..”

“mest olmuş bir humgrop gibi görünüyorumdur eminim..”

genç adam gülerken hiç humdrop görmediğini söyler, kathryn şimdi görmüş kadar olduğunu söylüyorken franco omzuyla genç kadının omzunu hafifçe iter

“kendine haksızlık etme..”

“etmiyorum, aksine kendimi koruyorum.. daha önce ne zaman bir şeyin üzerine atlasam elimde patladı..”

“bu pek patlayacakmış gibi durmuyor..”

kathryn francoya dönerken mavi gözleri hafifçe kısılmıştır, sorar

“aradığımız adamın o olduğuna inanıyor musun cidden?”

“inanç kanıt değil belki ama, evet.. inanıyorum..”

“böyle bir şeyin arkadaşını üzmesinden korkmuyor musun?”

“insanlar ölüyor kathryn, sienna hayatta ve oldukça mutlu..”

genç kadın başını sallarken franco derin bir nefes alarak başını arkaya yaslar, kolundaki saate bakıp normalde çoktan çıkmış olacağını fark ederken kathryn gülümser

“fazla mesai yaptın..”

“ifade verdim, kolay değil-“

franco cebindeki telefonun titremesiyle irkilir ve cebinden telefonu çıkarıp arayana baktığında gözlerini devirir, kathryn sevgilin mi diye soruyorken genç adam gülerken telefona cevap verir

“yine ne var eidan?..bu akşam? Nasıl bu akşam-anladım geliyor dedin ama.. tamam-tamam sakın ol.. dostum o senin *annen*..”

franco karşıdan gelen tepkiyle yüzünü buruştururken kathryn kaşlarını kaldırarak olanlara tanık oluyordur. franco telefonu kulağından biraz uzaklaştırarak sorar

“kaçta?..anladım, tamam sorun değil.. eidan’ın oreon’da işleri vardı derim-*peki* demem, öldü derim.. ne diyeyim!?..taksiyle gideceğim-ne demek olmaz!? Arabamı almadım!?..unut eidan-taksinin nesi var-*tamam!*”

kathryn büyük bir keyifle francoyu dinliyorken genç adam konuşmayı bırakmış sadece dinliyordur, arada kathryne bakıp kaş göz hareketleri yapıyorken karşıdaki talimatlar bittiğinde tekrar konuşmaya döner

“anladım.. hayır not almadım-anladım dedim. Sen diğerlerine haber ver, herkesin bünyesi benim kadar sağlam değildir...merak etme dostum, her şey çok güzel olacak.. ben sana ne zaman yalan söyledim?..her neyse eidan, ikimizden biri kalp spazmı geçirmeden kapatalım.. en geç iki saat sonra saraydayız, ona göre psikolojini mi hazırlıyorsun, her ne yapıyorsan yap..olur, ben de seni..”

kathryn gülümserken franco sırtarak telefonu kapatır, genç kadın kağıtları topluyorken sorar

“nedir problem?”

“*sevgilimin* annesi geliyor, nişanlısıyla annesi arasında da soğuk savaş var... ona destek cephe açıyorum..”

“arabaya ihtiyacın varsa ben yardım edebilirim..”

franco gerek yok diyerek teşekkür ediyorken kathryn elindeki dosyalarla doğruluyordur, kaşlarını kaldırarak mırıldanır

“bana pek gerek yokmuş gibi gelmedi..”

“seni de işin içine bulaştırmak istemem..”

“bu kadar şeyden sonra asıl ben seni yanında silahlı biri olmadan göndermek istemem..”

franco içtenlikle gülerken kathryn dosyaları bırakıp anahtarlarını alır, bilgisayarın önündeki iskemleden de ceketini alırken başıyla kapıyı işaret eder

“hadi gidelim, katili başka zaman yakalınız..”

franco şaşkınlıktan öldüğünü söylüyorken genç kadına yol verir, kathryn gülerek dışarı çıkarken arka ofisin kapısı arkalarından kapanıyordur..

SOUNDTRACK / *Dean Martin - Good Mornin' Life*

“nerede kaldın!?”

franco karşılama salonunda üzerine atlayan eidan’la sendelerken eidan genç adamın kollarını bırakıp yanındaki kathryn’e döner

“nasıl gidiyor kathryn?”

“çok iyi eidan, sen nasılsın?”

“idare ediyorum..”

“hani gelmeyecektin sen?”

eidan yine francoya dönerek konuşur

“annemin bana bir sürprizi varmış, uçaktan aradı. Sürpriz varsa gelmek zorundayım, franco seni alacak işim var deseydim 10 - 0 yenik başlardım, şimdi 9,5 yeniğim..”

“sesi nasıldı?”

“mutlu. Çok mutlu.”

Franco hmmlerken eidan arkasını dönüp iniş saatlerini kontrol eder, kathryn de onlarla beraber bakınıyorken eidan yine franconun koluna bir tane geçirir

“inmiş, gelmiş, yürü gelmiş-“

“vien nerede?”

“ha bir de vien’i getirseydim! o artçıl şokları yaşasın, hadi yürüyün..”

üçü birlikte kapının hemen önünde sıralanırken kathryn bu kadar telaştan sonra korkunç bir iblis göreceğini tahmin ediyor, ama eidan gibi oğlu olan bir annenin ne kadar korkunç olabileceğini kestiremiyorken kapılar açılır, ilk birkaç kişi çıktıktan sonra eidan gördüğü şeyle franconun koluna tutunmuş, kathryn birilerinin geldiğini öyle anlamışken büyük bir grup insan aralarında konuşarak geliyordu

“bütün aileyi getirmiş-franco herkesi getirmiş.. anne ne yaptın...”

eidan bir yandan söyleniyor, bir yandan etrafına bakınan annesine el sallıyorken büyük grup hep beraber o tarafa döner, öndeki kısa boylu kadın pırıl pırıl gülümsemesiyle oğluna kollarını açarak geliyorken eidan da gülümsüyor, norah collins oğluna kavuştuğunda sımsıkı sarıyorken eidan onun omzunun arkasından arkada duran kardeşler sürüsüne bakıyor, hepsi ellerini kaldırarak suçsuz olduklarını söylüyorken annesi eidan’ı bırakıp francoya dönüyordur

“franco, gel buraya..”

franco da ikinci annesine sarılırken norah genç adamı şöyle bir yoklar

“bu ne hal, bir deri bir kemik kalmışsın sen.. yemek vermiyorlar mı sana?”

“sana öyle gelmiştir norah, turp gibiyim inan..”

“ben anlarım, zayıfsın sen-ah bu güzel bayanla tanışmamıştık..”

franco derhal kathryn’e dönerken genç kadın gülümseyerek kalabalığı izliyordur, eidan kardeşlerinin arasına karışmış, hepsi büyük bir başarıyla sadece dudakları oynayarak anlaşıyorlarken franco norah’ı göstererek konuşur

“kathryn, bu norah collins..annemiz. norah, bu kathryn lonvell, iş arkadaşım.. hatta patronum..”

norah son kelimedeki vurguyla franconun *beni utandırma* uyarısını almış, ama aldırıp aldırmayacağı kesinlikle bilinmiyorken gülümseyerek genç kadın döner

“çok memnun oldum kathryn, franco nasıl, iyi çalışıyor mu? Üzmüyordur seni umarım-franco kathryn’i üzmüyorsun, değil mi?”

franco sadece gülümserken kathryn elleri norah’nın ellerinde, elinde olmadan gülümseyerek olanları izliyordur...

collins ailesi iki arabayla bu işin olmayacağını biliyor, havaalanından çıkmadan önce iki araba daha kiralamış, bavullar norah’nın önderliğinde dağıtılmış, herkesin tek parça olduğu da kontrol edildikten sonra yola devam ediliyorken eidan saraya gitmek için yola çıkmıştır, süprizin ne olduğu hala açık açık söylenmemişken eidan arka koltukta oturan en büyük kız kardeşi sarah’ya bakar, kardeşi gibi mavi gözleri olan kumral genç kadın kaşlarını kaldırarak başıyla annesini işaret ederken eidan yoldan gözlerini ayırmadan sorar

“anne?”

“efendim tatlım-saçların uzamış eidan senin..”

norah oğlunun saçlarına uzanıp düzeltirken eidan rahatsız olmamaya çalışıyordu, konuşur

“süprizim var demiştin..”

“ah doğru!”

norah eidanın saçlarını yapıştırıp bırakır ve çantasına dönerken eidan hızlı bir hareketle tekrar yapışan sarı tutamları dağıtır, norah önce ince çerçeveli gözlükleri çıkarıp takar, sonra telefonunu çıkararak bir şeylere bakarken aradığını bulunca aleti eidan’a uzatır

“önce buraya uğrayalım, diğerleri nereye gideceklerini biliyor-GPS’in var mıydı senin, hemen ona yazalım anlatsın yolu, yorgunum ben konuşmak istemiyorum.. nereden açılıyor bu alet?”

eidan GPS’inin yalvarışlarını adeta duyabiliyorken norah her türlü düğmeye basıyor, eidan kesinlikle elini uzatmayı reddediorken sarah ortalarından eğilip annesine oraya buraya basmasını söylüyordur, eidan gözünü tekrar yola dikerken yutkunur...

eidan kocaman bir köşkün bahçe kapısının önüne gelirken franco ve diğerleri çoktan oraya varmış, kimse içeri girmiyorken birazdan norah çantasından bir kumanda çıkardığında kimsenin *giremediği* ortaya çıkar, ağır kapılar iki yana açılırken öndeki arabalar içeri süzülüyor, eidan hareket bile etmiyorken norah gülümseyerek oğluna döner

“yürüsene oğlum..”

eidan ardına kadar açık kapılardan görünen büyük bahçe ve iki katlı köşke bakıyorken bir şeyler homurdanır, sarah kardeşinin başını hafifçe okşarken konuşur

“ben kullanayım mı-“

“anne bu ne?”

norah eidan’ın baktığı yöne döner, yeni aldığı evini ve daha ilk görüşte aşık olduğu bahçesini görüp tekrar oğluna bakar

“yeni collins malikanesi oğlum, hoşuna gitti mi?”

“anne bu ne?”

“takıldı..”

norah arkadaki kızına bakar, sonra eidan'ın uzamış saçlarını okşayarak en küçük oğluna dönerken sesi yumuşacıktır

“senden biraz daha uzak kalmaya dayanamadım minik bebeğim, o yüzden luplexe taşınmaya karar verdim.. hem jupiterdeki evimiz gereksiz büyüktü..”

“anne-“

“bir daha bu ne diye sorarsan arabadan indirip pataklarım eidan, kullan arabayı..”

eidan o anda kendine gelirken norah önüne dönmüş, eliyle yolu işaret ederken eidan gaza basar, sarah dikiz aynasından kardeşiyle göz göze gelirken masumca gülümser, eidan dişlerini gıcırdatarak yola devam ederken öndeki üç araba boşalıyor, millet eve ve bahçeye bakarak yorumlar yapıyorken norah elindeki kumandada bir düğmeye daha dokunduğunda bahçenin ışıkları açılır, herkes irkilirken norah çocuklarını izleyerek gülümser..

bir süre sonra eidan franco ve kathryn'i annesine yem olarak bırakmış, bütün kardeşlerini bilmem kaç tane olan odaların birine sokmuş, herkes elini kolunu nereye koyacağını bilemeden içeri doluşmuşken eidan son bir kez etrafına bakıp kapıyı kapatıyordu, arkasını döndüğü anda bütün kafalardan bir ses çıkarken herkes onların da haberi olmadığını söylüyor, annelerinin ne kadar çılgın bir kadın olduğundan dem vuruyor, hem zaten evlenince her şeyin düzeleceğinden falan bahsediyorlarken sarah'da ses çıkmıyordu, eidan'ın bakışları da o tarafa dönerken odadaki diğer iki kardeş kevin ve julia da başlarını ablalarına çevirmişlerdir, sarah hafifçe yanağını kaşırken mırıldanır

“benim de haberim yoktu?”

üç küçük kardeşten de *ya, tabii*ler duyuluyorken sarah gözlerini devirir ve ellerini kaldırarak onları susturur

“tamam, sakın.. böyle yaptıkça annemi daha da alevlendireceksiniz. İnadinıza daha çok şey yapacak, saray da bir odayı kendine almadığına şükret eidan..”

“onu da yapar, neden geçen ay dışarda buluştuk sanıyorsun-“

“içerde buluşsaydınız daha az rezalet olurdu belki-“

“kevin!”

“ne!?”

kumral genç adam collinslere has masmavi gözlerini açarak julia'ya bakarken eidan abisinin ensesine bir tane patlatır, ama o vuran el itinayla alınıp ters çevrilerek sırtına yapıştırılırken eidan yüzünü buruşturuyordu

“gay değil misin sen-“

“hala abinin, bütün kemiklerini kırarım-“

“çocuklar-“

“o başlattı!”

“eidan! Kevin! Yeter!”

kevin eidan'ın kolunu bırakırken sarışın küçük kız kardeş julia eidan'ın başını ittiriyordu, sarah üçünün de dikkatini kendine çevirip konuşur

“şaşkınlık, şok ve öfkeyi şu odada bırakıp öyle çıkıyoruz.. eidan..”

eidan ablasına *ne var* bakışıyla dönerken sarah'nın sesi yumuşamıştır

“annem vien'i seviyor, gerçekten..”

“*tabii*..”

“ciddiyim..sevmemiş olsa buralara kadar gelir miydi? Annemi bazen markete götürmek için bile evden çıkaramıyorum delirdin mi sen? Sırf oğlunun nişanlısıyla bir yemek yemek için jupiterden luplex'e kadar geldi ki evren geçişlerinden nefret eder..o akşam biraz huysuzdur sadece, vien'le alakası bile yok..”

“sarah haklı eidan..”

kardeşler bu sefer diğer collins kızına dönerken julia bütün sevimliliğiyle gülümseyerek abisinin koluna girer

“hem annem seni çok özlüyor-“

“bizi yüz yıl aramasan da umrumuzda olmaz biliyorsun..”

“kevin.”

kevin ellerini kaldırarak yine suçlu olurken julia uzanıp onu da yanına çeker, iki abi küçük kardeşlerini iki yandan sıkıştırırken julia gözlerini deviriyor, sarah gülümseyerek aferin diyerken annelerinin sesinin gittikçe yaklaştığını farkedeler, biraz sonra kapı sorgu sual beklemeden açılıp norah içeri dalar, yanındaki kathryn de gülümseyerek içerdeki dört kardeşe bakarken arkadaki franco onlara el sallıyor, mümkünse gelip kurtarılmayı dileyen bakışları collins kardeşlerden olumlu cevap alıyorken norah bu odada bir şey yokmuş diyerek herkesi daha enteresan bölümlere götürmek üzere dışarı çıkarıyordur..

“saraydan bizi beklemiyorlardı değil mi eidan?”

eidan yeni mutfaklarında oturtulmuş, önüne bir bardak da şarap konulmuşken franco vien’le telefondadır, kapatıp norah’nın sorusunu o yanıtlar

“artık beklemiyorlar..”

“güzel..ben onları ağırlamak istiyorum.. onlar kız evi sayılırlar, oğlumu yeteri kadar misafir ettiler-“

“buraya mı taşınıyorum!?”

kevin arabadan getirdiği torbaları yere koyarken gözlerini yumar, sarah çenesini kaşıyor, julia sessizce şarabını yudumluyorken norah’nın gözleri parlıyordu

“evlenene kadar evet.”

“bana neden sorulmuyor?”

“annenin yanında kalmaktansa o insanlarla mı yaşamayı tercih edersin? Yeteri kadar izin vermedim mi? Yeteri kadar özgür olmadın mı? Şurada ne kadarlık ömrüm kalmış zaten-”

“anne-“

“anne falan yok sarah, oğlum benim yanıma gelmiyor, onu sineye çekip ben kalkıp geliyorum, ama hala beni istemediğini söylüyor..”

franco kathryn’e de bir kadeh şarap koyarken yüzünü buruşturur, eidan yine şah mat olmuş, yine duygu sömürüsü yüzünden bir savaşı kaybetmiş, başını iki yana sallar

“öyle bir şey demedim anne-”

“annecim. Tabii annecim, benim için buralara kadar gelmişsin, bu güzel evi almışsın, gelinini ve yakınlarını yemeğe çağıracaksın, ne fedakarlıklar yaptın benim için, canım annem! diyeceğine, bana neden sorulmuyor!?”

norah söylene söylene kevin’ın bir bir içeri taşıdığı torbaları açıyor, yemekler, meyveler ve tatlılar tezgaha konuluyorken julia torbaların içine bakınıyordu, eidan kadehini kafasına dikerken sarah kardeşinin bacağını çimdikler, eidan elini sallayarak onu savuştururken franco gülümseyerek kathryn’e kadehini veriyordu...

eidan sonunda vien’le konuşabilmiş, sürprizi ve yarın akşamki yemek davetini de söylemişken vien her şeyi oldukça sakin karşılamış, ama eidan telefonda oldukları için asıl telaşı göremiyordu. kolay değildir, önce anne engeli aşılacak, sonra 3 ayrı collinsle tanışılacaktır, bir de bunu norah’nın kendi karargahında başaracakken vien’in stresini sorgulamaya gerek yoktur.

Eidan iyi geceler dileyerek telefonu kapatır, üst katta kendine verilmiş yatak odasına girerken sarah yatağa elindeki çarşafı seriyordu, eidan’ı görünce şöyle bir o tarafa bakar, tekrar çarşafa dönerken gülümseyerek konuşur

“hadi asma suratını, o kadar da kötü değil..”

“doğduğundan beri annemle yaşayan sen değilsin..”

“hepiniz bir yere dağıldıktan sonra jupiter’de kalan benim, haksızlık edersen tokadı basarım-tut şunun ucundan..”

eidan gidip çarşafın ucundan tutarken sarah onun yüzüne bakıyordur, iç çekerek çarşafı bırakıp eidan’ı da elinden tutup yatağa oturtur, küçük kardeşinin saçlarını okşarken konuşur

“şımarıklık yapmak için biraz yaşlanmadık mı?”

“şımarıklık değil sarah.. annemin nasıl baskıcı olduğunu biliyorsun..”

“annem eskisi kadar baskıcı olsaydı o gün francoyu da alıp buralara gelmene izin verir miydi eidan?”

eidan omzunu silerken sarah onun kulağını çeker, eidan başını ablasının omzuna yaslarırken mırıldanır

“ben hiç kendi başıma olmamıştım, bir senedir kendime koskocaman bir hayat yarattım, güçlerimle bir şeyleri değiştirebileceğime inandım..”

“hala aynı şeyleri yapabilirsin ve seni çok özledik biz salak..”

“sensin salak, ben de sizi özledim..”

“o zaman mızımızlanmayı kes.. tamam belki sarayından alacağız seni ama-“

“saray umrumda değil, vien’i üzmesin yeter..”

sarah kardeşinin başını tutarken gülümser

“aşık mı oldun sen?”

“evleniyorum, aklın geç mi çalışıyor?”

sarah elinin altındaki kafaya vururken eidan owllar, sarah aldırmadan saçları okşamaya devam ederken mırıldanır

“vien’e bir şey olmaz merak etme, biz varız..”

“ya siz de sevmezseniz?”

“senden daha beter olmayacağı kesin..”

“benden bir milyon kat daha iyi biridir vien..”

“o zaman senin yerine onu kardeşimiz yaparız, sen damat olursun..”

“olur..”

“*olur..* salak.”

sarah eidan’ın kafasını öpüp koca bebeği iter, kaldırıp çarşafı ona yaptırırken kendisi yastık kılıflarını alıp bir köşedeki yastıklara ilerler..

SOUNDTRACK / *Carrie Underwood - Ever Ever After*

“geldiğiniz için minnettarım biana..”

vien aynadan arkasındaki bianaya bakarken kraliçe gülümser

“bizim kızımız sayılıyorsun..”

vien de gülümserken hafifçe allığı sürer, fırçayı bırakıp ayağa kalkarken dizlerine kadar uzanan kahverengi elbisesinin eteklerini düzeltir, v yakasının dekoltesini de biraz kapatırken siyah saçları dalga dalga omuzlarından dökülüyor, bal rengi gözleri pırıl pırılken genç kadın gülümser, biana gardroptan bir şal seçmiş, genç kadının kollarına bırakırken vien teşekkür eder, ikisi de çantalarını alarak odadan çıkarken ewan merdivenlerin başına kadar çıkmış, neredede kaldıklarını soracakken ikisini görünce gülümser ve önce bayanlara yol verip sonra onları takip ederek aşağı iner...

norah ocağın üzerindeki tenceleri teker teker kontrol ederken bir köşedeki dört servis görevlisi ev sahibesinin onayını bekliyordur, norah boynundaki incileri tutarak şarap şişelerinin etiketlerine de bakarken kevin mutfığa girer, annesini ve dört askerini görünce gözlerini devirir

“üç kişi geliyorlar, bütün sarayı beslemeyeceğiz anne..”

“kral ve kraliçe geliyor kevin.. onların yanında da böyle patavatsız olursan hediyeni alamazsın..”

kevin kaşlarını çatarken norah her şeyin çok güzel olduğunu söyler ve konuklar geldikten 15 dakika sonra içki servisinin başlamasını isterken kevin annesinin yanına yaklaşır

“ne hediyesi, bana da mı ev aldın?”

“alsam gelip kalacak mısın?”

kevin buna cevap vermezken annesinin tuzağına düşmemeyi çoktan öğrenmiş, sadece gözlerini kısarken hemen ardından kapının zili duyulur, norah gülümserken konuşur

“hediyen geldi..”

kevin hmmlayarak mutfaktan çıkar, kapıya ilerlerken gömleğinin yakasını düzeltiyordur, ensesini düzeltmek için başını eğerken kapıyı açar, başını tekrar kaldırdığında karşısında ona gülümseyen kumral ve mavi gözlü bir adam gördüğünde gözleri büyür, birazdan o adam ona eğilip dudaklarını örttüğünde kevin sevgilisi luke’un ensesini tutarak kendine çeker, onu da dışarı ittirip kapıyı arkalarından çekerken norah kendi kendine gülümseyerek üst kata çıkar..

“luke-hey dostum, nasılsın?”

eidan keyifle genç adama sarılıyorken luke damadın sırtını sıvazlar

“çok iyiyim, seni de gördüğüme göre artık cennete gidebilirim..”

eidan gözlerini devirirken norah merdivenlerden iniyor, luke’u gördüğünde kollarını açar, genç adam mavi gözleri kısılarak gülümserken norah’ya sarılır

“beni de davet ettiğin sağol norah, ev muhteşem..”

norah luke’un beline sarılmış, teşekkür ederken sarah küpesini takarak salona giriyor, luke’u gördüğünde şaşkınlıkla gülerken genç adam ona el sallıyordur, ikisi hafifçe öpüşürken julia ellerini saçlarına sokmuş, kahrolası bir dişli tokadan kurtulmaya çalışıyordur, salona girip yardım isteyecekken luke’u gördüğünde çılgığı basar, norah kızının gazabından korunmak için luke’tan uzaklaşırken julia koşturarak genç adama sarılmış, ikisi kendi etraflarında dönüyorken genç kadının kafasından sallanan toka yere düşer, julia bir de ona sevinirken kapının zilinin tekrar çalmasıyla asıl konukların geldiği anlaşılmış, kevin yerdeki tokayı alıp kendine çeki düzen verirken julia saçlarını düzeltir, sarah ve annesi birbirlerini düzeltirken eidan derin bir nefes alarak annesinin arkasından kapıya ilerler...

kapı açılıp kral ve kraliçenin yanında vien görünürken arkadaki üç güvenlik görevlisi biraz daha uzakta duruyordur, norah konuklarına gülümseyerek içeri davet ederken ewan güvenlik görevlilerine başını sallar, adamlar üçü de içeri girene kadar bekler, sonra ikinci görev yerlerine geçerlerken norah köşkün kapısını kapatarak konuklarına döner

“senor.. miss..”

julia oradan *majesteleri* diye fısıldarken norah kaşlarını çatarak kızına döner, o sırada biana gülümseyerek araya girer

“biana ve ewan lütfen, artık aile olacağız norah..”

“gelmenize çok memnun oldum, vien.. nasılsın tatlım?”

vien çok iyi olduğunu söyleyerek norah'ya hafifçe sarılırken eidan arkadan tırnaklarını kemiriyordur, ewan su kırana şöyle bir bakıp göz kırparken eidan hafifçe gülümser, norah konuklarını salona davet ediyorken mutfak kapısında gördüğü servis görevlilerine eliyle 15 dakikanın başladığını işaret ederken görevli genç kız başını sallayarak içeri girer, herkes salona girerken norah ellerini birleştirerek gülümser..

“kevin, memnun oldum senor..”
“ben de öyle kevin, ewan lütfen..”

kevin gülümserken ewan genç adamın yanında bianayla tanışan sarah'ya döner

“miss collins..”
“sarah lütfen, memnun oldum ewan.. gezegeniniz gerçekten muhteşem, evrende sayılı mutlu gezegenlerden birini yönetiyorsunuz, tebrik ederim..”

kral ve kraliçe teşekkür ederken norah içki servisini başlatmıştır, biana ve ewan içkilerini aldıktan sonra anneye ilgilenirken collins kardeşlerin dikkati gelinlerine dönmüştür, vien ve eidan'ın etrafı sarılmışken julia en önden ortamı ısıtıyordur, sorar

“eidan çok iyi bir doktor olduğunu söyledi vien, oreon'da mutlu musun?”

vien eidan'dan kadehini alırken gülümseyerek julia'ya döner

“çok mutluyum julia.. oreon benim aklımda her zaman mesleğimin zirvesi olarak vardı, şimdi oradayım..”
“julia'da sürekli merkez masa hayalleri kurar, orada iç mimara ne ihtiyaçları var diye merak etsem de..”

julia kevin'ın koluna vururken genç adam gülüyordur, vien sorar

“sen bir avukat olarak hiç merkez masaya girme hayali kurmadın mı kevin?”

kevin şampanyasından bir yudum alırken yanındaki luke'un belini kavramış, başını iki yana sallar

“luke'la satürn'de gayet mutluyuz biz.. haftada 5-6 çift boşayarak, çocukları ebeveynler arasında paylaştırarak hayatımı yaşıyorum.. luke da yemekleri yapıyor..”
“dostum bize o ünlü lazanyandan yapmadan bırakmam..”

luke gülerek eidan'a söz verirken vien genç adama ne iş yaptığını sorar, luke aldığı yudumun tadına vardikten sonra cevaplar

“aşçıyım.. daha çok hamur işleri ve pastlarla uğraşıyorum, ama lazanyam da çok güzeldir..”

vien kesinlikle tadmak istediğini söylerken sarah onları izliyordur, ilk defa konuşurken bütün kafalar o tarafa döner

“düğün pastanız için bir yerle anlaştınız mı?”

vien eidan'a bakarken ikisi de gülümser, daha karar verilmemişken sarah eliyle luke'u işaret eder

“yaparsın değil mi luke?”
“tabii.. düğün hediyem olsun..”

vien pırl pırl gülümseyerek teşekkür ederken, sarah'ya da teşekkür eder, iki genç kadın gülümserken eidan ablasına bakıyor, birazdan sarah ona göz kırptığında rahatlarken vien julia'nın saçlarının ne kadar güzel olduğunu söylüyordur, genç kız birkaç saat önceki toka macerasını anlatmaya başlarken sarah da o tokaları sevmediğini söylüyordur, kevin boş kadehleri onalra yaklaşan tepsiye koyarken yenilerini alıp garson kıza teşekkür eder...

SOUNDTRACK / David Lanz - Courage of the Wind

Kral ve kraliçe yokken saray daha da bir sessizleşmiş, ilerleyen saatlerde flasler kucağındaki kitabıyla daldığı uykusundan gözlerini açarken yatağın diğer yanının boş olduğunu görür, kitabı kaldırarak derin bir nefesle yerinden kalkarken açık pencerelerden bahçeye bakar, gölün kenarında üzerindeki hırkaya sarınmış, sessizce yürüyen siennayı gördüğünde iç çeker, perdeleri kapatarak odadan çıkarken sienna gölün üzerinden usulca yüzünü okşayan rüzgarla gözlerini kapatıyordu...

“geç oldu tatlım, üşüteceksin..”

sienna flaslerin sesini duyduğunda gülümser, ama arkasını döndüğünde flaslerin yüzünü görmezken biraz sonra karnına batırılan bir iğneyle feryat eder, aynısondan bir tane de boynuna girerken genç kadın daha önce hiç görmediği bir adamın kollarına yığılırken uzaktan flaslerin haykırışını duyar gibi olur, ama gece daha da karanlık olurken genç kadın gözlerini kapatır...

2 ay önce...

“şurayı imzalayacaksınız..”

reynard önüne gelen kağıtlarda görevlinin gösterdiği yerleri imzalıyor, ara sıra arkadaşına bakıp tekrar kağıtlara dönüyorken reynard işi bittiğinde görevliye teşekkür eder, ikisinin de önünden kağıtlar alınır, görevliler dışarı çıkar ve oturdukları metal odanın kapıları kapanırken rune konuşmuyor, reynard da soru sormuyordur. biraz sonra ikisi de bileklerinde hafif bir sızı hissederken rune hareket etmez, ama reynard’ın acısı gittikçe artıyorken genç adam başını tutarak oturduğu sandalyeyi iter ve ayağa fırlayarak acıyla haykırıp diz çökerken rune onu izliyordur, dişlerini sıkar...

“yapamayız.. hayır-“

“çok geç dostum..”

reynard yerden kalkmamış, rune’un gözlerine bakıyorken mavi gözleri dolmuştur, başını iki yana sallıyorken rune oturduğu yerden kalkıp arkadaşının önünde diz çöker

“yapmazsak bize ne olacağını düşün reynard-“

“SIENNA HAMİLE!”

“fark etmez-“

“eder!”

“DAHA ÖNCE DE BEBEKLERİ ÖLDÜRDÜK!”

“O BENİM BEBEĞİM!”

“SENİN BEBEK YAPMAN YASAK! BİRİYLE BİRLİKTE OLMAN YASAK! AŞIK OLMAN YASAK!”

reynard dişlerini sıkarak derin nefesler alıyorken rune onu yakalarından çektiği gibi ayağa kaldırır

“bir kere yanlış yapmana izin verdim, bir daha vermem. O gün şu kolundaki lanet olası şey tutukluk yapmasaydı o kadınla beraber olmayacaktın, unutup geri dönecektin.. bir hata yüzünden şimdiye kadar kazandıklarını itecek misin?”

reynard cevap vermiyorken yorgundur, başını öne eğerken aylar önce yaşadıkları aklından birer birer geçiyordur. Yıllardır yaşadığı karanlık o çiçekçi dükkanında bitmiştir sanki, sienna içeri girdiğinde reynard daha hiç görmediği kadar güzel bir şey görmüş, hiç almadığı kadar derin bir nefes almıştır. Kalbi sanki uzun bir uykudan uyanmıştır.

Hafızasının görevden sonra bir süre olsa da silinmemesi onun şansı olmuş, zenobiayla kısa da olsa bağı kesilmiştir. Rune’u buna alet etmek çok büyük bir bencilliktir belki, ama o da itiraz etmemiştir.

Sonunda reynard aşık olmuş, siennanın hayatını altüst etmiş, ona bir bebek bırakmış ve bileğindeki bir anlık sızıyla tekrar karanlığına dönmüştür-

“Yasaklı bir türsün sen, hepimiz öyleyiz.. zenobia olmasa elimizi kolumuzu sallayarak dolaşabilirmiydik sanıyorsun!? Yaşamamız için bir başkasının ölmesi gerekiyorsa ölecek-“
“hata yaptığımız için bizim ölmemiz gerekiyor..”
“ama ölmüyoruz değil mi? Bana bak.”

Reynard başını kaldırırken rune genç adamın gözlerinin içine bakarak konuşur

“ikimize de bir şans verildi, bu sefer seni dinlemeyeceğim.. sen benim hayatımı tehlikeye attın, ama ben seninkini kurtaracağım, anladın mı?”

reynard bir an cevap vermek istemezken hemen sonra başını sallar, rune güzel derken onu bırakır ve kapıya ilerleyip bir düğmeye basarken kapılar açılır, görevliler içeri girip ikisini de çıkarırken reynard öndeki arkadaşının sırtına bakarak ittirilmeye izin veriyordur..

“saray görevlilerinden birinin yerine geçirim, problem değil..birini seçip bana günlük programının verilmesi lazım sadece..”

rune’un istekleri rütbesi daha düşük görevliler tarafından not alınıyorken reynard söz sahibi değil, ancak toplantılara katılması, her şeyi bilmesi zorunluyken elleri ve ayakları sürekli bağlı tutuluyordur, görev sona erene kadar zenobia’dan çıkması kesinlikle yasakken genç adam sorun çıkartmıyordur.

En azından şimdilik...

SOUNDTRACK - *Evanescence* - *Cloud Nine*

2 ay sonra...

“bu akşamdan sonra tekrar özgür olacaksın reynard..”

reynard zenobia’nın lideriyle aynı odada, lider siyah, o gri, sadece ekrandan rune’un luplex sarayında dolaşmasını izliyorlarken iki aydır her gün bir çok fırsat çıkmış, ama sienna asla yeteri kadar uzun yalnız kalmıyorken bugün diğer günlerden farklıdır. Genç kadın gece biraz temiz hava almak için dışarı çıkmış, sakince gölün kenarında yürüyorken reynard onu izliyordur..

yine pırıl pırıl parlıyor, sarı saçları omzularından dökülüyorken karnında onun çocuğunu taşıyordur, genç kadının bebeğine olan sevgisi reynard’ın canını acıtıyorken genç adam saraydan çıkan rune2u gördüğünde yutkunur, yanındaki siyahlı adam hafifçe çenesini kaldırarak izlerken reynard da onu izliyor, biraz sonra titreyen ellerini kaldırarak cesareti bulur ve iki yumruğunu birden adamın ensesine indirirken siyahlı adam sendeler, reynard ona başka bir şey yapacak zaman vermeden kollarını boynuna dolar ve tek bir harekette kırarken alarmlar çalmaya başlar, reynard önüne yığılan adamla şimdi ne yapacağını düşünüyorken derin bir nefes alıp başını tekrar ekrana kaldırır...

alarmlar ötmeye devam ediyorken reynard yerdeki adamı bırakıp hızla kontrol paneline gider, bütün video ve ses kayıtlarını kapattıktan sonra kapıları da kilitlerken güvenlik görevlilerinin bu seviyeye ulaşması en azından 3 dakika alacaktır..

reynard aynı hızda tekrar siyahlı adamın başucuna döner, yere eğilip elini adamın başına bastırırken biraz sonra ikisinin bedenleri yer değiştirdiğinde reynard’ın bedeni yere yığılır, yerdeki adam boynunu tutarak ayağa kalkarken iyice doğrulduğunda az önce kırılmış boynunu tek bir harekette yerine oturtur, bir şey olmamış gibi üzerini düzeltirken yerde cansız yatan asıl bedenine bakar..

tam 3 dakika sonra liderin odasına silahlı güvenlik görevlileri dalar ve siyahlı adamı yerdeki cesedin başında gördüklerinde bir an dururlar, reynard'ın cansız bedeni yere yığılmışken ayakları çözülmüş, ama elleri hala bağlıdır. siyahlı adam ceketinin kollarını düzeltirken görevlilere döner

“götürün..”

görevliler adamın söylediğini ikiletmeden cesede yönelirken alarmlar susar, siyahlı adam görevlileri orada bırakarak odadan çıkarken kimse yoluna çıkmıyordur, gülümser..

“boyut kapılarını açın..”

“ama efendim-“

“açın dedim.”

Geçiş odasındaki görevliler liderlerinin söylediğine karşı çıkmazken boyut kapıları açılır, siyahlı adamın vücudundaki reynald kalkan kilitlerle içten içe ürperirken görevlilerden biri konuşur

“kapılar açık efendim..”

siyahlı adam bir şey söylemeden yok olurken aynı anda az önceki alarmlar tekrar ötmeye başlar, bütün makineler bir suçlunun boyut değiştirdiği haberini verirken görevliler az önceki cisimlenmenin kayıtlarına bakıyorlar ve reynald'ın özünü görüyorlarken zenobia'da uzun yıllardır yaşanmamış bir karmaşa başlıyordur...

“RUNE!”

rune kollarına yığılan kadınla beraber arkasını dönerken liderlerini gördüğünde bir an afallar, o sırada ölen kadının sevgilisi onlara doğru geliyorken bahçenin dört bir köşesinde büyük spotlar yanmış, güvenlik görevlileri o tarafa koşuyorken alarmlar duyuluyordur, rune tekrar siyahlı adama bakar

“efendim-“

“benim. Reynard..”

“reynard?”

siyahlı adam başını sallarken belinden bir tabanca çıkarır, rune daha neler olduğunu zihninde sorgulayacak vakit bile bulamadan alınının ortasına bir kurşun yiyerek yere yığılırken sienna da onunla beraber yığılır, reynard silahı atarak ona koşacakken flasler genç adamı tutar, kendine çevirip suratına bir yumruk geçirirken reynard sadece başını çevirir, tekrar flaslere döndüğünde genç adamın gözleri ateş saçıyor, etraflarında en azından yirmi tane saray güvenlik görevlisi silahlarını ona doğrultmuş duruyorken flasler yumruğu hala havada, adamın suratına bakıyordur, sağlık görevlileri siennanın başına eğilmişken flasler o tarafa bakmıyor, sorar

“kimsin sen-saraya nasıl girdin?”

“adım reynard, ama beni lenald gotham olarak tanıyorsunuz.”

Siyahlı adamın yüzü biraz sonra değişerek saçları sararır, gözleri mavileşerek hatları sivrilirken flasler yumruğunu indirir, ama doğrulmuş silahların ucu milim bile hareket etmezken yerdeki doktorlardan biri bağırır

“nabız yok!”

“bırakın yardım edeyim..”

flasler o anda düşünme yetisini kaybetmiş, yerdeki rengi solmuş hamile kadına bakıyorken elleri titreyek reynardı bırakır, reynard'ın her adımında silahların namluları da onu takip ediyorken sağlık görevlileri bir an genç kadının başından çekilmeyi reddederler, doktor flaslere bakarken genç adam belli belirsiz başını salladığında doktor siennayı bırakır, reynard genç kadını boynundan tutarak

bacaklarına yaslariken sıcacık tene elleri değdiğinde ürperir, dişlerini sıkarak cebine uzanırken rune'un genç kadına sapladığı iğnelerin bir eşini çıkarır-

“hayır!”

“işe yarayacak, tek yolu bu..”

flasler siennaya bakıyorken reynard iğneyi genç kadının boynuna batırır, flasler ikisini izliyorken kendine ait olmayan bir sesle konuşur

“karnına-karnına da sapladı..”

reynard'ın bakışları genç kadının karnına inerken bu sefer iğneye ihtiyacı yoktur, elini bebeğinin üzerine koyarak gözlerini kapatırken biraz sonra içinde yankılanan kalp atışlarını sadece o duyuyordur, hafifçe gülümserken sienna da derin bir nefesle ciğerlerini dolduruyor, flasler zayıf bir ses çıkarıyorken biraz sonra saray bahçesinin ortasına devasa bir boyut kapısı açıldığında reynard'ı takip eden bütün silahlar aynı anda o tarafa döner...

collins malikanesinde herkes büyük yemek masasında yemeklerini yiyor, sohbetler çatal bıçakların sesine karışıyor, şaraplar yudumlanıyorken ewan gülerken kevin'in dış uzay hukuku hakkındaki çelişkilerini dinliyordur, şarabından bir yudum almak için kadehine uzandığında bir anda içinden bir şey çekilir, kralın tuttuğu kadeh bir anda paramparça olurken masadaki herkes irkilerek o tarafa döner, biana elindekileri bırakarak kocasının kolunu tutarken ewan'ın gözleri kararmış, bianaya döner

“saraya dönmemiz gerek, sienna.. iyi değil..”

eidan ve vien de ayaklanırken norah da telaşlanmıştı

“yapabileceğimiz bir şey var mı?”

“hayır norah, her şey çok güzeldi, geceyi böyle bitirmek istemezdik, ama izninizle..”

ewan kalkarken biana da onunla beraber kalkar, genç adam mendilini masaya bırakırken konuşur

“arabalarla gidecek vaktimiz yok..”

biana başını sallarken biraz sonra ikisi ortadan kaybolduğunda kevin arkada kalan boşluğa bakar, luke waowlarken norah sarah'ya neler olduğunu soruyor, julia eidan'a bakıyorken vien nişanlısına döner

“eidan sienna'yı hissediyor musun?”

eidan'ın elleri buz kesmiş, başını iki yana sallarken vien elini ağzına kapatır, eidan annesine döner

“gitmemiz gerek anne..”

“hayır-kötü bir şey olduysa onlar ilgilenir-“

“sienna benim arkadaşım, o hava, bağlıyız-“

“hayır eidan!”

“anne, gidebilir miyim demedim, gidiyorum dedim. İyi olacağım merak etme..”

eidan annesinin başından öper, sonra vien'i de alarak yemek odasından çıkarken norah oğlunun arkasından bakıyor, sonra sarah'ya dönerek bir şeyler söylemek istiyorken kızı başını iki yana sallar

“iyi olacak anne, merak etme.. o ne yapılması gerektiğini bizden daha iyi bilir.. hadi, benimle gel..”

sarah annesini odadan çıkarırken görevlilere masanın toplanabileceğini söyler, dört kişi daha yarısı bile boşalmamış tabaklara dönerken kevin kadehini onların elinden kurtarıp bir kenara çekilir, luke da julia'yı alarak odadan çıkarken kevin onları takip eder..

ewan ve biana sarayda belirdiklerinde açılmış boyut kapısından çıkan garip giyimli ama asker oldukları anlaşılan adamları görürler, saray güvenliği hepsini alt etmekte gittikçe zorlanmaya başlamışken kral ve kraliçe hızla oraya ilerliyordur, biananın her adımıyla gök gürler, ewan yaklaştıkça yer sarsılırken flasler o tarafa dönmüş, ewan'ı gördüğünde rahatlar, o sırada boyut kapısının önüne büyük bir alev topu düşer, alevlere yakalanan düşman askerleri acıyla yere yığılıp kıvanırken dorian daha fazlasının kapıdan çıkmasını engelliyor, andrea aradan kaçanları topraktan çıkan güçlü sarmaşık kollarıyla tutuyorken ewan biana'yı sienna'nın yanına gönderip abisine seslenir

“CONRAD! BOYUT!”

conrad o tarafa ilerlerken sarayın kapıları kapanmış, latty ve bebekler içerde güvendedir. Conrad boyut kapısına bakarak sağ elini kaldırırken biraz sonra kapı parça parça çatlayarak kapanır, arada kalanlara ne olduğu anlaşılamazken geride kalanlar da etkisiz hale getirildikten sonra herkes yerdeki adamın kollarında uyuyan siennaya döner, genç kadın olanların hiçbirini duymamış, sakın nefeslerle uyuyorken onu tutan adam genç kadının saçlarını okşuyordur, onların karşısındaki flasler kollarını kendine dolamış, bir şey söylemiyorken conrad genç adamın omzunu tutar, flasler dönüp aylardır göz göze bile gelmediği arkadaşına bakarken conrad sienna ve şu ünlü lenald'ı izliyor, bir süre daha kimse sesini çıkarmıyorken görevliler bahçedeki yabancı bedenleri topluyorlardır..

SOUNDTRACK / David Lanz - *Courage of the Wind*

Kısa bir süre sonra sienna özel bir odaya alınmış, tessa da olanları duyar duymaz gelmiş ve şimdi ablasının başında bekliyorken içeri kıranlar dışında başka kimsenin girmesine izin verilmiyordur.

Aylar sonra durup dururken ortaya çıkmış olan lenald da ne yaptığına aldırılmadan bir yere hapsedilmişken genç adam kılını bile kıpırdatmamıştır. Ewan ve conrad onu sorgulamak için odanın dışında bekliyorken açılan boyut kapısından canlı ele geçirilen askerlerin sorgusunu da calis ve flasler üstlenmiştir.

Flasler her ne kadar lenald'la birebir ilgilenmek istese de ewan kesinlikle izin vermemiş, conrad zaten kardeşine karşı çıkmamışken flasler eli mahkum, ona söyleneni yapmak zorunda kalmıştır.

Şimdi zamanında bir çok kez aramaya teşebbüs ettikleri ve elleri boş döndükleri adam o odada oturuyordur, ewan sarışın adamın sakinliğini izliyorken lenald kimseyi göremiyordur, boş boş masaya bakıyorken ewan conrad'a döner

“boyutu tanıyor muydun?”

“hayır.. eskiden olsa belki, ama yıllardır hiç boyut kapatmıyordum, garipti sadece..”

ve conrad kardeşine döner

“..ve bir daha o tip bir işi bana yaptırtmazsan sevinirim.”

“aklıma ilk sen geldin..”

“biliyorum, ama ben askerim, boyutçu başı değil..”

“artık öylesin..”

conrad gözlerini devirirken ewan ben gidiyorum diyerek odadan çıkar, conrad tekrar lenald'ın oturduğu odaya bakışlarını çevirirken birazdan ewan içeri girdiğinde sarışın adam ona döner, görevliler kralın arkasından kapıyı kapatırken genç adam kollarını kavuşturarak ünlü lenald'la göz göze gelir..

“ben de sorgulamak istiyorum..”

“bir şey çıkarsa kayıtları alırsın kathryn-“

“ama *ben* soru sormak istiyorum franco..”

kathryn olanları duyduğu anda francoyla beraber oreon'a çıkmışken şimdi kıranların odasında dört dönüyordur

“şaka gibi! Sen yıllarca ortada görünme, sonra bir anda gelip bebeğini ve annesini kurtar- ve bana neden siennanın bu adamdan hamile olduğunu söylemedin?”

franco oturduğu yerden kathryn’i izliyorken cevaplar

“sienna’nın hamileliği kraliyet ve oreon tarafından korunan bir sır da o yüzden-“

“yine de yalan söyledin-“

“siennanın hamileliği konusunda *hiçbir şey* söylemedim kathryn, yalan söylemek başka bir şey..”

kathryn iç çekerek gidip franconun yanına çökerken ellerini bacaklarına sürüyordur

“ne zaman çıkarlar?”

“sen olsan ne zaman çıkardın?”

“sabah olana kadar bırakmazdım..”

franco başını sallarken kathryn oflayarak arkasına yaslanır, franco ona eskimiş evren bültenlerinden birini uzatırken genç kadın alır ve sırf zaman geçirmek için eskimiş haberleri okumaya başlar..

“beni öldürün..”

ewan kaşlarını çatarak ilerler ve lenald’ın karşısındaki iskemleye otururken sorar

“seni öldürmemiz için mi tanrı bilir nereden gelip siennayı kurtardın lenald?”

“reynard.. siz öldürmezseniz ben hepinizi öldüreceğim..”

ewan *hmm*layarak yanağını kaşır, sonra kollarını masaya koyup ellerini birleştirerek *reynard’a* yaklaşırken sorar

“nasıl olacak-“

ve kral bir anda boğazından adeta bir mengeneyle sıkıştırılarak arkasındaki duvara yapışırken kendi iskemlesi dışındaki her şey yerli yerindedir, güvenlik görevlileri odaya girdiği anda reynard sırtına batan birkaç iğnenin sızısını hisseder ve tutuşu gevşeyerek yere yığılırken ewan boğazını tutarak nefesini düzenliyordur, etinin daha şimdiden morardığını hissederken yerde yığılmış adama bakar...

SOUNDTRACK / *Evanescence - Cloud Nine*

“uyandırın.”

Ewan bu sefer kırılmaz camdan bir odanın dışında, özel bir yatağa bağlanmış reynard’ının uyandırılmasını istiyordur. El ve ayak bileklerinden bağlı olan adamın boynuna uzaktan kumanda edilen ince bir iğne girer, reynard bir an sonra irkilerek gözlerini açarken ayağa fırlamaya çalışır, ama bağlı olan el ve ayakları ona izin vermezken genç adam etrafına bakarken dışardaki ewan’ı görür ve sakinleşirken gözlerini kapatarak derin bir nefes alır, yakalanmamıştır..

“sepelio iblisi.. dönüşüm, yüksek fiziksel kuvvet, dayanaklı doku ve kemik yapısı, zayıf zihin kontrolü. Bunların hepsine sahip olduğun doğru mu?”

“evet.”

“evrenlere girişin yasak, bunca zaman nasıl hayatta kaldın?”

“zenobia adındaki bir boyutta koloniler olarak yaşıyoruz, zihin kontrolümüz zayıf olduğundan sürekli kontrol altındayız. Bir çoğumuz kiralık katil olarak kullanılıyor. Boyut izi sürülemeyecek kadar hızlı alternatiflenen bir koordinatta. Bulmak istiyorsanız beni öldürmeniz gerek..”

ewan öldürülmeye bu kadar takmış bir adamı uzun zamandır görmemiş, normalde olsa zevkle yapacakken şimdi cevaplara ihtiyacı vardır, sorar

“neden ölmeye bu kadar meraklısın?”

“dokularım ölmediği sürece içime yerleştirilmiş alıcılara ve maskeleyici ünitelere ulaşamazsınız da o yüzden. Sepelio olduğum için vücuduma yerleştirilen her şey dokularımla bir oluyor, sana saldırırken masanın içinden geçebilmem de bu yüzden..”

ewan daha soruları sormadan cevaplarını alırken kollarını kavuşturarak devam eder

“zenobia’da sizi kim kontrol ediyor?”

“kaç kişi olduklarını bilmiyorum. Şu andaki lideri öldürdüm ve kaçtım. Hemen arkasından yeni biri başa geçmiş olmalı. Beni arıyorlar. Boyuttan çıkan askerler de beni geri almak için gelmişti, bir daha aynı hatayı yapacaklarını sanmıyorum, beni yok edecekler. Maskeleyicilerle aklımı kontrol ediyorlar, önce verebileceğim kadar zarar verdirecekler, sonra da kendimi öldürecekim, ne zaman olacağını bilmiyorum. başlamadan önce beni öldürün..”

reynard başını ewan’a çevirirken sesi boğuktur

“lütfen.”

Ewan genç adamı izliyorken başını sallar ve yanındaki görevliye döner

“uyutun-“

“HAYIR! ÖLDÜRÜN DEDİM! ANLAMİYORSUNUZ!”

reynard yattığı yerde çırpınırken az önceki iğne yine ortaya çıkmıştır, genç adam boynunu bir türlü doğru yere koymuyorken biraz sonra tüm gücüyle kollarını ve ayaklarını kendine çeker, bağlar bir seferde koparken genç adam camlara saldırır, masmavi gözlerinin bebekleri küçülmüşken ewan kıpırdamıyordur, ikisi göz gözeyken reynard camı yumruklar

“ÖLDÜRÜN!”

bir yumruk daha gelirken iki yıkım makinesinin bile zorlukla kırabileceği camda küçük çatlaklar oluşur, ewan çatlaklara bakarken reynard öfkeli, ama sesi yalvayorken öldürülmeyi istiyordur, başka türlü bitmeyecektir, iki yumruğuyla birden cama vururken haykırır

“KONTROL EDEMİYORUM!”

ewan artık başka çaresi kalmadığına ikna olmuş, görevliyi iterek kontrol panelinin başına geçerken zehirli gaz salınımı düşmesine uzanır-

“hayır, sakın.”

Ewan yandaki güvenli bölmeden içeri dalan vien’e bakarken genç kadın kral’ın ellerini iter

“Sadece uyut ewan, öldürmeden de bahsettiği maskeleyicileri bulabilirim.”

“vien, emin misin-”

“eminim, yapma. Nicole’ü düşün, adamın bebeği de aynı özellikleri taşıyabilir, araştırma gerek, çözümler gerek.. elimizdeki tek sepeliyu da öldürürsek geriye kurumuş bir cesetten başka bir şey kalmaz. Onlar adamı kontrol ediyorsa biz de onları kontrol ederiz, bırak sadece uyuşsun..”

o sırada reynard az önce yattığı yatağı kaldırarak camlara fırlatırken herkes kollarını yüzlerine siper eder, ama camlara çarpan yatak gürültüden başka bir şeye sebep olmazken ewan gazın türünü uyuşturucuya çevirir ve düşmeye bastığında cam odanın içi dört duvardan büyük bir şiddetle çıkan gazla dolmaya başlar, reynard suratına çarpan havayla gözlerini kapatırken derin bir nefes alır, biraz sonra güçsüzce yere yığılırken ewan biraz daha bekleyip gazı keser, vien genç adamın koluna tutunduğunu fark ederken yavaşça elini çekerek yerde yatan, belki de evrenin en tehlikeli iblislerinden birine bakar..

“bebeğe daha önce onlarca test yaptık, iblis falan değil..”
“o testler babasının sepelio olduğunu bilmeden önceydi..”
“ama nicole sepelio değil-“
“ama sepelio özellikleri gösterebilir..”

vien ewan’la beraber sağlık departmanına girerken tessa’nın koluna girmiş, odasından çıkan siennayı gördüklerinde dururlar, genç kadın onlara bakıyorken eli karnındadır

“nerede?”
“kim?”

herkes dönüp ewan’a bakarken genç adam gözlerini devirir

“senin görebileceğin bir yerde değil sienna-“
“bunca zaman neredeymiş?”
“daha sonra konuşuruz dinlenmeye ihtiya-“
“yeteri kadar dinlendim! Neredeymiş dedim!? Neymiş, neyin nesiymiş!? Neden kaçmış? Neden hayatımı mahvetmiş!? Sordunuz mu?”

kimse cevap vermezken departmana flasler girer, siennayı ayakta görünce derhal genç kadının yanına giderken sienna gözleri dolarak genç adama bakar

“dönmüş..”
“biliyorum tatlım, gel hadi.. çok sarsıldın, dinlenmen gerek..”

sienna tessayı bırakarak flaslere tutunurken ikisi yavaşça odaya geri dönerler, tessa kapıyı arkalarında kapatırken ewan genç kadını kolundan nazikçe çekerek yanına alır

“adam yasaklı bir tür çıktı. Bir sürü saçma sapan şey öğrendik, sienna bir daha çıkıp dolaşmak isterse ona göre davran..”

tessa başını sallarken bakışları çok uzaktadır, ewan kaşlarını çatarken sorar

“senin neyin var?”
“hiç..”
“sienna iyi, bebek de iyi-“
“kendimi suçlu hissediyorum..”
“neden diye sormak istiyorum, ama cevabından korkuyorum tessa..”

tessa başını iki yana sallarken ewan başka bir şey sormadan genç kadını omuzlarından sararak sessizce yürür ve ikisi departmandan çıkarlar..

SOUNDTRACK / David Lanz - *Courage of the Wind*

“bebeğime ne yapacaklar?”
“vien birkaç test yapması gerektiğini söyledi-“
“nicole bir canavar değil flasler..”

flasler bildiğini söyleyerek sienna’nın başını öperken genç kadın karnına bakıyordur, mırıldanır

“ona ne yapacaklar?”
“bilmiyorum tatlım..”
“öldürecekler mi?”
“kendisi ölmek istiyor, ama vien itiraz ediyor..”

sienna başını flaslere kaldırırken yeşil bakışları endişelidir

“o kadar tehlikeli mi?”

“sepelio iblisleri çok güçlüdür, ama zihinleri yeterince kuvvetli değildir, çok çabuk etki altında kalırlar, ne istersen onu yaptırabilirsin-“

“o insanları o öldürmemiş mi?”

flasler her soruyla kalbinin kırıldığını hissediyor, ama cevap vermekten kendini alamıyorken bir an düşünür

“cevabın ne olmasını istiyorsun sienna?”

“efendim?”

“hayır öldürmemiş dersem ne değişecek?”

“bir şey değişmeyecek sadece bilmek istiyorum flasler-“

“o adamla beraber olamazsın-“

“ne-ben öyle bir şey demedim..”

sienna yatağa tutunarak hafifçe doğrulurken flasler ona bakıyordur, sorar

“ya her şey farklı olsaydı, lenald bu akşamki gibi boyutlarla ya da katillerle değil de tamamen normal bir şekilde karşına çıksaydı-“

“ama çıkmadı, değil mi?”

“ya çıksaydı?”

“bana güvenmiyor musun?”

“bunun güvenle alakası yok-“

“nasıl yok flasler-“

“o halde güvenmiyorum! Güvenmiyorum, sana aşığım, bütün kalbimle bağlıyım, ama güvenmiyorum sienna.. o adamın ölmüş olmasını dilerdim, o adamların hepsini kendi isteğiyle öldürmüş olmasını dilerdim, gerçekten şeytanın teki olmasını dilerdim-“

“öyle!”

“değil! Ne katil, ne şeytan, ne de masum.. hiçbir şey değil, sadece bir laboratuvar kobayı.. öyle olduğu için de senin aklındaki o adamın biçimini değiştirmiyor, çocuğunun babası olan adam olarak görmek istersen görebiliyorsun-“

“hayır-flasler hayır lütfen, sevgilim yapma-“

flasler yataktan kalkarken elini saçlarından geçirir

“yapabilirim sanıyordum, başarıyorum, aşabilirim.. bebeğini kendimin bebeğiymiş sevebilirim, seni tekrar benim yapabilirim sanıyordum, ama olmuyor sienna...”

genç adam arkasını döndüğünde sienna yatakta oturuyor, korkuyla flaslere bakıyorken elleri karnındadır, masum bebeğini sarmış, duymaktan ölesiye korktuğu şeyleri dinliyorken gözleri nerede yanlış yaptığını soruyordur, flasleri onu duyuyormuşçasına konuşur

“sen her gece hava almaya çıktığında, her yatak boş kaldığında korkuyorum. Geri döndüğünde *yapamıyorum* demenden korkuyorum. Ben korkuyorum çünkü sen benden daha çok korkuyorsun. Her şeyin yarım kaldığını düşünüyorsun sienna, anlamıyor muyum sanıyorsun? bebeğine giysiler alırken, ultrason fotoğraflarını gösterirken, ya da ilk defa tekme attığında ben bebeğin babası değil de sadece bir arkadaş gibi kalabalığın içinde şahit oluyorum her şeye. Hamile olmasaydın belki her şey çok kolay olabilirdi, ikimiz de birbirimizi affeder, eskisi gibi devam ederdik, bize ait olan şeyler kurardık, kurtarabildiklerimizi sahiplenirdik.. ama bebekle aynı şey olmuyor.. ben hep bir adım gerideyim-“

“ben ne olacağım?”

flasler başını iki yana sallarken fısıldar

“bilmiyorum.. ama ben yapamam, haksızlık...”

ve genç adam arkasını dönüp odadan çıkarken sienna kapanan kapıya bakıyor, elleri karnında, yanaklarından akan yaşları hissediyorken aylardır bir köşede bekleyen yalnızlık şimdi bütün o güzel maskeleri iterek asıl yerine yerleşiyordur, güzel hava kıran gözlerini kapatırken titreyerek derin bir nefes alır...

“flasler.. hey, kimse diyorum?”

conrad flasler’in arkasından gidiyorken flasler onu duymuyor, daha doğrusu aldırmıyorken ofisine girer, kapıyı arkasından kapatacakken conrad yakalar ve içeri süzülürken sorar

“yine ne oldu?”

“gidiyorum ben-“

“nereye?”

“verona’ya..teklif ettikleri pozisyonu kabul ettim-“

“ne zaman oldu bu?”

“az önce.. yetkilerimi delora’ya devrettim, basın açıklaması yapmak isterseniz siz bilirsiniz..”

conrad flasler’in hızla toplanışını izliyorken kaşlarını çatır, bir an düşünüp sonra neler olduğunu kavrarken sorar

“sienna’ya ne olacak?”

“en son bunu ben sorduğumda *ne olacaksa olacak* dediğini hatırlıyorum..”

“ben haklıyım demek istemiyorum-“

“ama öylesin conrad, lütfen beni yalnız bırakır mısın?”

“nasıl istersen. Claire’e sevgilerimizi ilet, iyi şanslar..”

flasler bir şey söylemeden gerekli eşyalarını bir yerlerden çıkarıp masanın üzerine koyuyorken conrad bir an daha arkadaşına bakar, sonra arkasını dönerek odadan çıkarken kapı arkasından kapandığında flaslerin elleri bir an durur, ama fikrini değiştirmesine fırsat vermeden tekrar hareket ederken genç adam kararludur, gidiyordur..

“efendim girmeniz yasak-“

“vien’i çağırın o halde-“

“doktor dapufo rahatsız etmememizi-“

“doğurduğumu söyleyin o halde!”

görevli endişeyle genç kadının karnına bakarken sienna laboratuvarın kapısına gelmiş, ısrarla içeri girmek istiyordur, biraz sonra görevli doktora haber verirken çift katlı kapılar açılır, vien dışarı çıkarken sienna ona bakar

“lenald’ı görmek istiyorum..”

“göremezsın sienna-“

“görürüm, bana zarar vermez-“

“kimseye zarar veremez uyutuldu ve şu anda steril ortamda, giremezsin.. lütfen odana dön, flasler nerede?”

“gitti. İşiniz ne zaman bitecek-“

“nereye gitti-“

“gitti vien! Bilmiyorum! İşiniz bittiğinde bana haber verin, çocuğumun babasını göreceğim.”

hava kıran arkasını dönüp uzaklaşırken vien alnını sıvazlayarak görevliye döner

“tessa’ya haber verin, kardeşiyle ilgilensin..”

“tabii efendim..”

vien teşekkür ederek tekrar laboratuvara dönerken julianne sedyedeki genç adamın ilik örneğini alıyordur, vien eldivenlerini değiştirerek genç adamın baş ucundaki aletlerine dönerken reynard hiçbir şey hissetmeden uyuyordur..

“eidan!”

eidan annesinin sesini duyduğunda arkasını döner, norah kardeşleriyle beraber kıranların ofisine girerken eidan annesine sarılır, franco ve kathryn de diğerleriyle ilgileniyorken norah oğlunun saçlarını düzelterek yüzüne bakar

“televizyonda saraya saldırı olmuş dediklerinde dayanamadım, iyi misin?”
“iyiyim anne, biz geldiğimizde her şey zaten olmuş bitmişti..”
“ah bir tanecik oğlum benim..”

kevin arkadan heylerken norah onu eliyle savuşturup küçük oğluna sarılır, eidan annesini öperek bırakırken norah etrafına bakıyordur

“vien nerede?”
“laboratuvarda, işi var..”
“iyi mi?”

eidan başını sallarken norah hala çıkarmadığı incileriyle oynayarak başını sallar

“güzel, güzel.. ne zaman işi biter, onu da göreyim..”

eidan sarah’ya bakarken ablası gülümser, genç adam annesine bilmediğini söylüyorken norah bekleriz o zaman diyor, bir köşeye oturup bir bardak su rica ederken eidan kendi masasındaki boş bir bardağı eline alır, bardak kendiliğinden tertemiz bir suyla dolar, norah bardağı alıp sudan bir yudum alırken gülümser, eidan da yüzü aydınlanarak gülümserken norah suyunun birazını içmiş, bardağı iki elinde tutarak kucağına koyup etrafına bakıyorken herkese oturmalarını söyler, millet kendine bir yerler bulup otururken julia kıranların eşyalarına bakıyordur

“eidan bu nedir?”
“tılsımım..”

julia ohlayarak yüzüğü yerine bırakırken kevin dorian’ın alev kutusuna bakıyordur, o sırada dorian içeri girip alevlerinin önünde tanımadığı bir adamı görür, eidan onu görünce abisini sırtından geri çekerek konuşur

“ateş kıranın alev kutusu.. dorian, bu abim kevin.. kevin, bu dorian marcell, ateş kıran..”

kevin kutudan bir adım daha uzaklaşıp dorian’a elini uzatır, iki adam el sıkışırken çok memnun olmuşlardır gerçekten, onlar memnun olurken içeri andrea ve liv girer

“sarayda kalmamıza izin yok yine-oh, merhaba..”

eidan bu sefer toprak kıranı ve güzel kızını ailesine tanıştıırken liv herkesle teker teker el sıkışır, saçları okşanıp yanakları hafifçe mıncıklanırken güzel gülücüğünden birer tane hediye edip işi bitince dorian’a kollarını uzatır, ateş kıran güzel bebeği kucağına alıp bir köşeye otururken liv esniyordur, andrea kızının uykulu gözlerine bakarken mırıldanır

“uykusundan uyandırmak zorunda kaldım..”
“tekrar uyuruz o zaman.. uyur muyuz?”

dorian liv’e bakıyorken küçük kız başını genç adamın göğsüne yaslar, baygın gözlerle etraftaki yeni insanları izlerken biraz sonra sarıldığı sıcaklıkla uyuyakalacaktır...

SOUNDTRACK / Daniel Beddingfield - If You’re Not The One

*I don’t want to run away but I can’t take it, I don’t understand
If I’m not made for you then why does my heart tell me that I am?*

Flasler elindeki kutunun kapağını kapatıp eline alır ve ofisine son bir kez bakarken kapısı tıklatılır, genç adam dalgınca girilmesini söylerken sienna içeri girip kapıyı arkasından kapatır, ikisi göz göze gelirken flasler elindeki kutuyu tekrar masaya koyar...

“hoşça kal demeni bekleyemedim..”

flasler hoşça kal deyip demeyeceğini bile bilmiyorken sesini çıkarmaz, sienna karnını tutarak koltukların birine ilerler ve yavaşça otururken artık flasler arkasına yastık koymak için parmağını bile kıpırdatmıyordur, sienna kendi yastığını kendisi koyarken mırıldanır

“verona’ya mı gideceksin?”

flasler başını sallarken sienna görmemiş, cevap bekleyerek genç adama bakarken flasler konuşur

“evet. Saraydan ve oreon’dan ayrıldım. Oradaki krallık için çalışacağım, Claire yakında tahta geçecek..”

“sen de ona destek olmak için gidiyorsun..”

“hayır, buradan uzaklaşmak için gidiyorum..”

“benden uzaklaşmak için..”

“benim için buradaki her şey zaten sensin sienna..”

sienna iç çekerek başını eğerken sorar

“benden intikam almak için mi yapıyorsun? Bunca zaman bekledikten sonra *bugün* mü gidiyorsun?”

“bardaktaki son damla bugün taşıdığı için bugün gidiyorum sienna-“

“lenald hakkında-“

“onun adı lenald değil. Reynard.”

“her neyse flasler..”

ikisinin de sesleri soğumuşken flasler konuşur

“ilk defa neredeyse birbirimizden nefret ederek tartışıyoruz farkında mısınız?”

“ben senden nefret etmiyorum, sadece terk edildiğim için kırgınım..”

“sen beni benden habersiz terk ettiğinde ben de kırgındım sienna..”

sienna bir şey söylemeden sadece başını sallarken ellerini karnının üstünde birleştirir

“bitti mi?”

“bitmedi, ama bitecek.. bitmesi gerektiği için bitecek, ikimiz de eskisi gibi olamayız, birbirimize yalan söyleriz belki, ama nicole’ün ikimizi görerek büyümesini istemiyorum..”

“kimi görerek büyüyecek? Babam nerede dediğinde ne diyeceğim?”

“ne demen gerekiyorsa onu..”

genç kadın üzüntüyle iç çekerken flasler yerinden ayrılmıyordur, konuşur

“ben sana ne yapman gerektiğini söylemem sienna. Hiç kimse söyleyemez. Her zaman kendi kararlarını vereceksin. Güçlüsün, akıllısın. Kızının bir babaya umutsuzca ihtiyaç duymayacağına eminim.”

“ama benim ihtiyacım var-“

“o halde artık yalnız olmayı öğrenmen gerek-“

“sen orada yalnız olabilecek misin?”

“ben aylardır yalnızdım sienna, artık alıştım..”

sienna dudaklarını ısırarak bir şey söylemezken flasler asla taviz vermiyor, şu anda gidip güzeller güzeli sevgilisine sarılmak, dudaklarından öpüp kokusunu içine çekmek istiyorken yapamıyordur, *yapmıyordur*. Bir kez olsun kendine karşı dürüst olarak masadan kutuyu alır, kapıya ilerleyip açarken siennaya döner

“yaşadığımız hiçbir şey için pişmanlık duymadım ver her zaman benim için *o kadın* olduğunu düşünerek seni öptüm, sana öyle dokundum, ama olmadı. Yanılmışız.. Umarım ikimiz de bir an önce toparlanırsınız, seni seviyorum sienna. Kendine ve nicole’e iyi bak, olur mu?”

sienna dudağını kemirerek dolmuş gözlerinden akan yaşları geri çekmeye çalışırken başını sallar, flasler de başını sallayarak ofisten çıkarken kapı arkasından açık kalır, biraz sonra asansörün zayıf zil sesi duyulur ve koridor sessiz kalırken sienna yanağından akan yaşları elinin tersiyle hızla silerek ayağa kalkar, boş ofise bakmadan dışarı çıkarken kapıyı arkasından kapatır...

Verona Sarayı..

“Elçi flasler wesva geldi efendim..”

claire görevliye teşekkür ederek masasının başından kalkarken flasler görevinin ona yol vermesiyle içeri girer, uçuşan tüllerle aydınlanan kırık beyaz odada claire gülümseyerek konuğunu karşılıyor, kapı kapanır, prenses claire flaslere sarılırken genç adam gözlerini kapatarak genç kadına tutunuyor, claire usulca onun saçlarını okşuyorken flasler derin bir nefes alarak bir süre daha böyle kalmak istiyordur...

“konuşmak ister misin?”

flasler başını iki yana sallayarak cevabını verirken claire ısrar etmez

“odanı hazırlattım, görmek istersin herhalde?”

genç adam bu sefer de başını sallayarak evet derken claire gülümser

“ne zaman kelimeleri kullanmaya başlayacağız?”

flasler gülümserken claire genç adamın yüzünü tutarak ona uzanır ve yanağına hafif bir öpücük bırakırken flasler gözlerini kapatır, claire geri çekilerek genç adamın yüzünü bırakır ve kapıya doğru ilerlerken bir an sonra eli tekrar tutularak kendini flaslerin göğsüne yapışmış bir halde bulduğunda dudakları aralanır, ama kelimeler çıkmaya cesaret edemezken genç adam prensesin dudaklarına eğildiğinde claire derin bir nefes alarak gözlerini kapatır...

flasler genç kadının yüzünü tek eliyle kavramış, diğeriyle incecik belini sarmışken claire’in çırpınmadığı sürece kurtulması imkansızdır, o da kurtulmak için çabalamıyor, aksine flasler ne istiyorsa onu yapıyorken başı geriye itilerek ağzı iyice açılırken genç adamın ensesine tutunur, flasler onu çevirerek kapalı kapıya yaslar, claire artık bir şeyler yapmanın zamanı geldiğini anlamış, genç adamı hafifçe omuzlarından iterken flasler dudaklarını çeker, ama kendisi uzaklaşmazken başını eğerek claire’in çenesine yaslar, claire derin bir nefes alarak genç adamın başını tutuyorken göğsüne damlayan bir damla yaşla içinin acıdığını hisseder, usulca ağlayan adamın saçlarını öperken hareket etmez...

“özür dilerim claire..”

“önemli değil.. iyi misin?”

flasler başını kaldırarak gözlerini silerken claire genç adamın saçlarını geriye atar, bu adamı ağlarken görmeyeli o kadar uzun zaman olmuştur ki..

“aylardır kendime de, ona da yalan söyledim-“

“bir şans daha verdin sadece flasler, bunda yanlış olan bir şey yok..”

“o adam gelmeseydi orada kalmaya devam edecektim claire, bu ne kadar korkunç bir şey biliyor musun?”

claire üzüntüyle ona bakıyorken flasler derin bir nefes alarak konuşur

“odamı görebilirim artık sanırım”

“hadi gidelim, ama uyumana izin yok.. gece olana kadar bekleyeceksin, sonra iki hafta hayalet gibi dolaşıyorsun..”

claire genç adamın elini tutarak odadan çıkarken flasler gülümsüyor, bir süre kendiyle ilgilenilmesine izin vererek onu takip eder..

flasler saraydaki görkemli odasına bakıyorken en kaliteli ahşaplar, tafta perdeler ve kristal aksesuarlar etrafı süslüyordur, genç adam yatağa şöyle bir bakıp tekrar claire’e dönerken genç kadın komodinin üzerindeki bardağı alır, bir bardak su koyarak ona uzatırken flasler teşekkür ederek içer, claire onu bekliyorken beyaz bluzünün yakasını düzeltiyordur, flasler suyu bitirdiğinde bardağı komodine geri bırakır, tekrar doğrulurken ikisinin nefesleri birbirine vuruyordur, claire yüzünün önündeki adama gülümserken flasler de gülümser

“eve döndüm, değil mi?”

claire başını sallarken genç adamı tekrar ellerinden tutarak odadan çıkartır, flasler arkasından kapıyı çekip kapatıyorken claire o yokken sarayda değişen şeyleri anlatmaya başlamıştır...

SOUNDTRACK / Plumb - Send Angels - part 1 -

He felt alone and aging unkind

He knew there was trouble with this war inside, so to feel young he did what he felt best

Emptiness filling every vein, he must be going insane to leave an entire world behind

Crying the tears he lost as a child, he couldn't even recognize the frail and injured man that he'd become

Traces of his compromise, shattering his desperate tries

Everyone makes a mistake now and then...

Vien laboratuvar kapısını açarak siennaya yol verirken genç kadın saatlerdir ısrar ediyor, ama şimdi ayakları geri gitmek istiyordur..

“ağır bir uykuda, sadece 15 dakikan var sienna. Dokunmayacaksın, o da hareket ettiği anda uzaklaşacaksın, ters bir şey yaparsan birileri gelip seni zorla çıkarır-“
“tehlikeli olanın o olduğunu sanıyordum..”

vien bir şey söylemezken iki genç kadın bir an daha bakışır, sonra doktor çıkarak kapıyı kapatırken sienna derin bir nefes alarak uyuyan adama döner..

odanın ortasındaki düz yatağın etrafı boştur, sienna yavaşça reynard’ın etrafında bir daire çizerek genç adamı inceliyorken en son gördüğünden tek farkı uyuyor olmasıdır. Saçları aynı boyda, sakalları bile aynı şekildayken sienna yutkunur, bir anda genç adamın mavi gözlerini görmek isterken karnındaki kızı onu tekmelediğinde genç kadın irkilerek ellerini karnına koyar

“sakin ol tatlım..”

nicole sürekli dönüp duruyorken sienna yüzünü buruşturur, o sırada megafondan odada vien’in sesi duyulur

“iyi misin sienna?”

“iyiyim, tekme atıyor, bir şeyim yok..”

ses kesilirken nicole sanki bir şeye uzanmaya çalışıyordur, sienna karnını iki eliyle sıvazlıyorken kızının neye ulaşmak istediğini biliyordur, yatağa bir adım daha atar, nicole daha şiddetli bir tekme atarken sienna acıyla gözlerini yumar-

“sienna içeri geliyorum-“

“hayır, iyiyim-babasını istiyor-“

“sienna, hayır!”

sienna yatağa uzanarak elini reynard'ın başına koyarken nicole ağır bir yumruk gibi annesinin karnını tekmeler, sienna bir an bebeğinin deriyi yırtıp çıktığını düşünürken acıyla inler, o anda reynard'ın gözleri hızla açılırken genç adam kasılmış, kılını bile kıpırdatmadan tavana bakıyordu, odanın kapısı açılıp iki görevliyle beraber vien içeri girerken sienna acı dolu bir sancıyla iki büküm olur, vien genç kadının kollarından tutup destek olurken reynard'ın buz mavisi gözleri beyaz ışıkların parladığı tavanı izlemeye devam ediyordu..

“iyiyim ben vien-“

sienna daha lafını bitiremeden tekrar bir sancı girerken bebeği babasını istiyordu, çıkmak istiyordu, nefes almak, aynı havayı solumak için annesiyle savaşıyorken sienna gözleri dolmuş, dudaklarını ısırarak acısını bastırmaya çalışıyordu, vien genç kadının bir tekerlekli sandalyeye oturtup doğum odasına götürülmesini isterken sienna sandalyenin kollarını sımsıkı tutuyor, başını öne eğmiş, sarı saçları dizlerine değiyorken gözlerinden akan yaşlar bacaklarına damlıyordu..

tessa sienna'nın doğurduğunu öğrendiği anda doğum odasına koşturmuşken alexa babasının ofisinde oturuyor, ikisi de sessizce bekliyorken, chris kızının saçlarını okşayarak yarım saattir baktığı döşemelerden dikkati kendine çeker

“iyi misin tatlım?”

alex a başını sallarken sapsarı saçlarını kulaklarının arkasına atar, sağ kulağının arkasından omuzlarına süzülen pembe tutamla oynuyorken mırıldanır

“baba, teyzem o adamla evlenecek mi?”

chris kızının mavi gözlerine bakıyorken iç çeker

“bilmiyorum tatlım..”

“lenald kötü bir adam mı peki?”

“onu da bilmiyorum..”

“jaden amcamla scott konuşurken duymuş, adam katılmış baba..”

“öyle bir şey yok hayatım-“

“saklamanıza gerek yok, biana da kötü demiştiniz, ama şimdi kraliçe oldu, değil mi?”

“o bambaşka bir durum alexa, bir çoğumuzun anlayamayacağı kadar karmaşık şeyler-“

“troova'yı o yok etmedi mi?”

“sen bunları nereden biliyorsun?”

“küçüğüm ama aptal değilim, duyuyorum..”

“o zaman kimler senin yanında bunları konuşuyor onu öğrenmem gerek..”

alex a cevap vermeden başını eğer ve saçlarının uçlarıyla oynamaya devam ederken chris kızına elini uzatır, alexa o tarafa bakmadan babasının elini tutar, gidip kucığına otururken chris eliyle kızının saçlarını toplamış, sırtından aşağı bırakıyorken konuşur

“büyüdükçe daha garip, daha anlaşılmas şeyler göreceksin alexa.. ama bu her anlaşılmas şey

affedilebilir demek değildir.. lenald kötü bir adamsa-“

“adı reynard, değil mi?”

chris başını sallayarak düzeltir

“reynard kötü bir adamsa cezasını çekecek-“

“ölecek mi?”

“nereden çıkarıyorsun-“

“cevap versene baba..”

“ölmeyecek hayır, ceza vermek birini öldürmek demek değildir bebeğim. Ayrıca bunları aklına jaden sokuyorsa ikinizle de oturup konuşmamız gerek, git kuzenini bul, ikiniz de benim yanıma gelin.. hadi bakalım..”

“babaaa-“

“baba yok, hadi.. oradan buradan duyacağınıza oturup konuşalım, hadi bebeğim, söz, ne sorarsanız adam gibi cevap vereceğim..”

alexa bunu duyunca başını sallar, babasından ayrılıp odadan çıkarken saçları arkasından uçuşur, kapı tekrar kapandığında chris iç çekerek önünde duran dosya yığınınına döner..

doğum odasında yeni doğmuş bir kızın ilk bağıırışı duyulurken bambaşka bir odada, yatağa bağlı olan bir adam kılımı bile kıpırdatmadan ağlıyor, mavi gözlerinden yaşlar süzülüyor, sert şilteye düştükçe tok bir tıptırtı duyuluyordu..

Reynard gözlerini kapatarak sonsuza kadar uyumak istiyorken kendinden bir parçayı doğduğundan beri hissetmemiş, şimdi küçük kalp atışlarını içinde duyuyorken yattığı odanın kapıları açılır, iki adam ellerinde plastik eldivenler, yüzlerinde beyaz maskelerle genç adama yaklaşıırken reynard gözlerini açmış adamların arkasında yavaşça açılan siyah deliği izliyordur, delik gittikçe büyüyorken lenald’ın göz bebekleri de büyüyor, biraz sonra görevliler de durumu fark etmişken bu sefer oreon’da alarmlar çalmaya başlar...

“hani cesaret edemezlerdi kahrolası!”

ewan içeri dalacakken conrad kardeşini sırtından sertçe çekerek bir kenara atar, ewan duvara tutunarak dengesini bulurken conrad arkasından kapıyı kapatmış, siyah delik onun önünde büyümeye devam ediyorken ewan kapının yanındaki düğmeye uzanır, biraz sonra sesi içeri gidebiliyorken konuşur

“adamı çözün, şimdi!”

görevliler reynard’ı çözüyorken genç adam tamamen serbest kaldığında doğrulur, ayaklarını yataktan sarkıtarak siyah deliğe bakıyorken biraz sonra 3 zenobia askeri çıktığında reynard yataktan iner, üç adam da aynı anda üzerine saldırırken reynard iki yanındaki ellerini yumruk yapıyordur..

reynard delikten çıkan her askerin acımadan boynunu kırıyor, en fazla uğraştıkları genç adama ancak birkaç sıyrıkla zarar verebiliyorken reynard daha acısını bile hissetmeden yaraları kapanıyordu..

sözde katil orada daha başka katillerin canına okuyorken conrad başının döndüğünü hissediyor, deliğin karanlığı onu çekmeye başlamışken bir adım geri atarak cam kapıya yaslanır, biraz sonra yaslandığı kapı yana çekilerek açılırken ewan abisini yakalar, dışarı çıkarıp duvara yaslar ve arkasında bekleyen dorian’a dönerken ateş kıran odadaki kara deliğe bakıyordur

“ne yapacağımızı bilmiyorum..”

“yok edeceğiz..”

dorian bir şey söylemeden ewan’la beraber içeri girerken kapı bu sefer arkalarından kilitlenir, conrad kendi kendine bir şeyler söylüyorken boş koridora kimsenin girmesine izin olmadığı için sesi duyulmuyordur, o sırada kör edici parlak bir ışık boş koridorun sonuna kadar patlarken conrad sızlayan gözlerini kapatarak nefesini tutar..

SOUNDTRACK / Tonic - Head on Straight

6 ay sonra, Luplex Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi..

“Reynard Blaisdale..”

ferah, modern bir salonda oturan bir grup insanın arasında, sol köşedeki masaların birinde satranç oynayan sarışın adam ismini duyunca başını kaldırır, görevli kadın gülümseyerek eliyle gelmesini işaret eder

“kızın geldi..”

reynard karşısındaki rakibine bakar, Max bir sonraki hamlesini düşünüyorken saçlarını renk değiştirmiş, genç adam elini sallayarak reynard’ı başından savarken genç adam gülerek kalkar, kotunun cebinde tuttuğu takip cihazlarının bir eşini görevli kadına uzatırken genç kadın gülümsüyordur

“bunlara pek ihtiyacın yok artık, ama her neyse.. rahatsız edilmek istemezsen düğmeye bas ben anlarım..”

lenald gülerek kendine özel ayrılmış görüşme odasına gidiyorken görevli kadın kapıyı onun için açar, sienna ve nicole küçük bir ev gibi olan odada balkona çıkmışlar, minik kız annesinin kucağında güneşin keyfini çıkarıyorken görevli kapıyı kapattığında çıkan sesle arkalarını dönerler..

nicole babasını gördüğü anda adeta çıldırırken elleri kolları durmuyor, genç adama ulaşmak için uçmayı denemekten korkmuyorken sienna gülerek kızının babasının kollarına verir, genç adam tertemiz havada minik bebeğini kollarına almış, suratı sıkıştılırken sienna’ya bakar..

genç kadın parlak güneşi izliyor, artık kahverengi tuttuğu saçları pırl pırl parlıyorken dış uzaydaki güneş döngüsü hızlı devrimine girdiğinden beri havalar çok daha güzel, günler daha uzundur, dış uzayda zaman tüm evrenlerden daha hızlı akmaya başlamışken güzel hava kıran için sıcak hava oldukça zamanın önemi yoktur..

genç kadın derin bir nefes alır, yeşil çamların kokusu ciğerlerine doluyorken reynard konuşur

“vien ve eidan balayından döndüler mi?”

sienna gülümseyerek başını sallar

“dün döndüler.. vien de en kısa zamanda seni görmek için geleceğini söyledi..”

“teşekkür ederim.. çok daha iyiyim, satrançta max’i yenmeye başladım..”

“bu muhteşem bir şey reynard, tebrik ederim..”

genç adam gururla gülümserken 6 ay önce zenobia’nın o karanlık boyutu yok edildiğinden beri burada kalıyor, her gün daha iyi oluyor, zihninin kontrolünün eline geçtiği her dakika kendini daha güçlü hissediyorken 6 ay sonunda artık tamamen normal bir insan olmuş, en büyük güç gösterisi birkaç arkadaşıyla beraber bilek güreşine tutuşup milletin tatlılarını toplamakken ziyaretçileri hiç eksik olmuyordur..

ilk bir ay sadece vien ve sienna gelmiş, sonra bir gün ewan ve biana merkezi ziyaret etmişken kral iyi haberlerle gelmiştir. Sadece beden değil, kanunen de genç adam özgürdür, reynard önce şaşırmış, ama ewan ona artık yeni bir adam olduğunu söylediğinde karşı çıkmamıştır, gerçekten de öyledir. Doğduğundan beri karanlıkta yaşayan, zorla istemediği şeyler yaptırılarak aklıyla oynanan adam gitmiş, gerçekten yaşayan bir tanesi şimdi kral ve kraliçeyle beraber güzelim bir bahçede oturabiliyordur..

Ewan ve biana’dan sonra her gün daha başka yüzler gelmeye başlamış, sienna bir sefer geldiğinde kardeşini ve onun kızını da yanında getirmiş ve alexa o çok merak ettiği reynard’la o gün tanışmışken hiç de tehlikeli ya da katil bir tarafını görmemiştir, babası da artık her sorusunu cevaplayacağına söz verdiği için genç adamın nasıl özgür kalabildiğini de anlatmış, ayrıntıya girmese de suçları işleyen adamın teknik olarak reynard olmadığını söylemişken alexa için bu yeterlidir, zaten önceki reynard’ı tanıımıyorken şimdiki adam hoşuna gitmiştir, yakışıklıdır, hoş sohbetir, üstelik küçük kuzeni nicole onu çok seviyordur..

Minik bebek oreon’daki herkesin bir anda gözdesi olmuşken liv, jonathan, owen ve nicole dörtlüsü olarak yeri göğü inletiyorlardır. Liv’in birinci yaşını kutladığı gün dördü beraber mumları üflemiş,

gerçi daha sonra liv dışındaki üçü pastaya ellerini bastırarak mahvetmişlerse de liv kurbağasının da pastanın üzerine atlamasıyla sadece gülmüştür, nasılsa başka pastalar da olacaktır..

6 ay sonunda herkes gülümsemeyi başarabiliyorken her düzeltilen hata, her affedilen kusur oreon bebeklerinin yüzünden bir gülücük oluyordu..

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

1 hafta sonra...

“şunu takacaksın-“

“bilmiyorum nasıl takılır-“

“nasıl bilmiyorsun!?”

“rehabilitasyonda her gün kravat bağlamıyoruz sienna, bilmiyorum..”

sienna gülerek reynard’a hak verir, verdiği kravatı geri alarak genç adamın boynundan geçirir, genç kadın onu bağıyorken reynard kızıyla uzaktan uzaktan oynuyordur, nicole gülerek babasına ellerini uzatıyorken sienna kravatı güzelce oturtur

“pusetinden düşecek, sen karşılık verdikçe deliriyor..”

reynard gülümserken sienna genç adamı bırakır, serbest kalan baba derhal kızına yönelerek kucağına alırken sienna kapının arkasındaki boy aynasından kendine bakar, uçuk sarı elbisesinin hafif kabarık etekleri dizlerini okşuyorken genç kadın saçlarının dalgalarını oturtur

“hazır mısınız?”

“hazırız.. nereye gidiyoruz kızım, prenses düşününe mi gidiyoruz, hım? Nereye gidiyoruz?”

nicole cevap vermek yerine babasının burnunu ısırmaya çalışıyorken sienna gülüyordu

“düşünde de bir kenarda boğuşursanız latty’le conrad daha 10 sene evlenemezler..”

reynard gülerek kızına bakıyorken yeşiller içindeki nicole babasının boynuna sarılır, sienna çantasını alarak odanın kapısını açarken reynard kucağındaki bebekle puseti iterek odasından çıkar, merkezin görevlileri genç adamı takım elbisesi içinde gördüklerinde ooğlarken reynard gözlerini deviriyordur, sienna hepsiyle ufak bir sohbe girerken sonunda dışarı çıktıklarında saray arabası onları bekliyordur, kapılar açılır, puset katlanarak bagaja yerleştirilir, babası kızını özel koltuğuna oturturken sienna onlara karışmıyor, her şey genç adam için yeni bir eğitim oluyorken nicole sağlam bir şekilde oturup karnındaki kemeri küçücük parmaklarıyla incelemeye başladığında reynard onun kapısını kapatıp diğer tarafa dolaşır, siennanın yanına oturup kapıyı kapatan şoföre teşekkür ederken biraz sonra araba maynard’a doğru yola hareket eder..

“ben de sizi karı koca ilan ediyorum, hadi gidin!”

ewan gelin ve damadın odasının ortasında durmuş, kapalı kapılara bağıyorken latty’nin tarafından biana başını uzatır

“ewan aşağı inip konuklarla ilgilenir misin?”

“kaç konuk var ki, yok kimse, biz bize evlenelim dediniz, bana da iş kalmadı-“

“ewan..”

“efendim?”

“git.”

Ewan öfleyerek abisinin odasına girer, calis genç adamın ceketini omuzlarına oturturken conrad aynadan kaptan’a bakıyordur

“sizin düğününüz ne zaman kaptan? Biz ölmeden olursa iyi olur..”
“ben hemen karı koca ilan edebilirim-“

conrad kardeşine döner

“yok öyle bir yetkin-“
“kralım, james’in varsa benim de var-“
“güneş evreni başkanına yetki vermiş olabilir, senin yok-“
“yarattım. Buyrun..”

conrad gözlerini devirirken gelin odasından bir şeyin yere düşüp kırılma sesi duyulur, conrad uğursuzluğun canı cehenneme diyerek odadan çıkıp kendini latty’nin odasına atarken genç kadın kırılmış aynasının önünde duruyor, bir de conrad’ın içeri girdiğini görünce feryat eder

“ÇIK! AYNA KIRILDI BİR DE ÜSTÜNE SEN GİRDİN! DÜĞÜNDEN ÖNCE UĞURSUZLUK! ÇIK CONRAD!”

conrad can korkusuyla kendini tekrar dışarı atarken ewan ve calis yüzlerini buruşturur, damat üzerini düzelterek derin bir nefes alırken calis iki kardeşi de alıp bahçede onları bekleyen rahibin yanına indirir...

bütün konuklar yerleşmiş, saray bahçesi yine bir düğünle şenleniyorken komutan ve prensesin düğünü büyük bir aile partisi gibidir, merkez masanın gönderdiği aşk buketleri kıpkırmızı, bahçeyi süslüyorken nedimeler merdivenlerden iniyor, delora her yana gülücükler saçıyor, arkasından delialona onu takip ediyordur, alexa elindeki sepetten kırmızı yaprakları gelinin yoluna serpiyorken saçındaki açık pembe tutamı üzerindeki elbiseyle eş, o da gülümsüyorken arkalarından calis’in kolunda gelen gelinin yüzünden düşen bin parça gibidir, latty gelinliğinin kuyruğundan nefret ettiğini hissederken daha gelinliğini bile sevmeyen evlendiğine inanamıyordu, halbuki geçen hafta her şey ne kadar mükemmel ayarlanmıştı, ama planlarda aynanın kırılıp damadın içeri dalması olmadığı için şimdi latty uğursuzluklar evreninde korkuyla ona bakan damadına yürüyordu, conrad hafifçe gülümserken latty de derin bir nefes alır, kendini sakinleştirerek gülümserken yüzü bir anda aydınlanır, calis ikisinin ellerini birbirine vererek yerine geçerken latty sonunda başarmış, sevdiği adamın, çocuğunun babasının karşısında duruyorken gülümser, ikisi de rahibe dönerken beyazlar içindeki yaşlı adam konuşmaya başlamak ister, ama maalesef yapamazken bahçenin uzak bir köşesinden eteklerini toplayarak koşuran bir genç kadın herkesin dikkatini çekmiştir, conrad o tarafa dönerek küfrederken ewan da ayaklanmış, latty neler oluyor derken güvenlik görevlileri de genç kadının arkasından koşuyordur, uzun kahverengi saçları dalga dalga havalanan kız hızlı manevralarla herkesi atlatırken conrad ve ewan’ı gördüğünde elini sallar

“BEN GELDİM!”

conrad bir daha küfrederken ewan abisine döner, biana kocasının kolunu çekerek neler olduğunu soruyorken conrad latty’e döner, çok çok özür dileyerek genç kadını öper ve altında durdukları çardaktan bir basamak inip güvenlik görevlilerinin önüne koşarken bağırır

“TAMAM, TAMAM BIRAKIN! KOVALADIĞINIZ MISS BENİM VE EWAN’IN KARDEŞİ!”

güvenlik görevlileri yerlerine mihlanırken kalabalıktan şaşkın sesler yükseliyor, latty oradan o ne demek?! Diye ewan’a bağırıyorken biana da kocasından bir açıklama bekliyordur, o sırada kaçışı bir son bulan genç kadın conrad’ın boynuna atılıyorken conrad inanamıyor, nasıl olduğunu da bilmiyor, ama en küçük kız kardeşleri odette’e sarılıyorken boncuk gibi kocaman kahverengi gözleri olan genç kadın mutluluktan adeta uçuyordur..

“ODETTE?!”

“EWAN!”

odette bu sefer de diğer abisine atılırken herkes şaşkınlıkla onları izliyor, rahip törene devam edilip edilmeyeceğini soruyorken biana biraz bekleyeceklerini söylüyor-

“hayır, etmeyeceğiz, teşekkürler rahip mondras-“
“ama latty, kızım..”
“sonra rahip, şimdi kocam olacak adamla konuşmam gerek..”

yaşlı adam peki kızım diyerek biraz sonra yok olurken latty eteklerini toplayarak çardaktan iner, conrad eteklerin hışırtısını duyuyorken arkasını döner, bomba gibi bir prenses ona yaklaşıyorken elini sallayarak saraya girmesini işaret ediyordur, conrad iki kardeşini de kollarından tuttuğu gibi götürürken odette nereye gittiklerini soruyor, ewan hala *odette!*? kısmında takılı kalıyorken latty onları takip ediyor, biana delirmiş ailesini bir süreliğine unutarak konuklara dönüyorken herkes nasılsa artık alışmış, gariplik gözden kaybolduğu anda normal hayatlarına dönüyorken kraliçe içki servisini başlatıyordur...

“sen kimsin!? Nereden çıktın!? Neden bana bir kardeşimiz var daha demediniz!? Kim bu kız!? Neden benim düşüümde geldin!? Aynayı da sen mi kırdın?! Conrad?!”

latty nefes almak için ara vermişken conrad bir şey söylemiyor, ewan beynini çıkarıp bir güzel temizleyip geri takmak istiyordur, odette sesini çıkarmadan etrafını izliyor, hatta utanmadan bir de kalkıp dolaşıyorken latty onu göstererek yine conrad’a döner, o sırada içeri biana girerek kapıyı arkasından kapatırken sorar

“birileri adam gibi oturup ne olduğunu anlatabilecek mi? Odette?”

genç kadın o tarafa dönerken bembeyaz teninde kırmızı yanakları al al parlıyor, dolgun dudakları ruj mu yoksa kendi rengi mi olduğu anlaşılmayan doğal bir kırmızıyla hafifçe kıvrılarak bir gülümseme halini alıyorken biana sorar

“boyutunuzun çöktüğünü sanıyordum-“
“çökmedi.. abilerim gittikten sonra yaşamaya devam ettik-“
“seni neden almadılar?”
“ben gitmek istemedim-“
“NE KADAR ÜZÜLDÜĞÜMÜ BİLİYOR MUSUN SEN!?”

conrad’dan ilk defa anlamlı bir ses bütünlüğü çıkmışken odette irkilerek abisine bakar

“iyi tamam, ne bağıryorsun? Ölmedim işte, herkes hayatta, gerçi annem ve babam geçtiğimiz yıl vefat ettiler-“
“ne kadar zamandır gidip gelebiliyorsunuz?!”
“sorun orada işte conrad, gidip geleliyorduk, ben kara büyü yaptırdım-“
“NE!?”

conrad’ın sinirleri tepesine çıkmışken bir kenara oturur, latty de artık bayılacak gibi olmuş, gidip onun yanına otururken conrad başını genç kadının beyaz eteklerine gömerek inler, bu sefer ewan ayağa kalkarken odette onu kollarından tutarak yerine oturtur

“bağırmadan önce bir dinleyin, beni zorla evlendireceklerdi, ben de kaçtım! Kraliçe yapacaklardı beni! İstemiyorum kraliçe falan olmak-kraliyet de istemiyorum! Ondan ben de sizin yanınıza gelmek için kara büyücüyle anlaştımı, nasıl para gözdür bilirsiniz, krallık senin olsun beni abilerime gönder dedim, ağzının suları aktı-“

conrad daha fazla dayanamamış, eteklerin arasından başını kaldırıp ewan’ı işaret eder

“tanış o zaman! Abin ewan, luplex kralı!”

odette’in gözleri büyürken ewan başını sallar, genç kız okkalı bir küfür ederken bir anda nerede olduğunu idrak eder, iki elini de ağzına kapatarak inlerken ellerini indirdiğinde çok özür diler

“saygızlık etmek istemedim, ama gerçekten tanrının şanssız kullarından biriyim onu daha iyi anladım, prenses miyim şimdi ben!?”

latty oturduğu yerden bu ne zaman prenses oldu diye feryat ederken biana kardeşine susmasını söyler, conrad gelinliğin eteğini başına, boynuna, mümkünse bütün her yanına sararak yok olmak istiyorken ewan odette'in yüzünü çenesinden tutup sağına soluna bakıyordu...

birkaç saat sonra herkes saraya girmiş, bahçe kurulduğu gibi geri toplanıyorken latty bugün asla evlenemeyeceğini söylemiş, bu kadar uğursuzluğun arasında asla olmaz demişken odette uğursuzluk olmadığını söylüyordur, latty onu da bir süre görmek istemiyorken odasına çekilmiş, conrad'ı da dışarda bırakmışken genç adam suratına kapanan kapıyla arkasını döner, karşı duvara yaslanmış odette onu bekliyorken gülümser

“kızgınlığın geçti mi?”

“başımı ağrıyorsun odette-“

“hadi ama conrad..”

odette abisinin koluna asılarak onunla beraber yürürken koridorun diğer ucundan biana ve ewan çıkar, ewan odette görünce yine bir an irkilirken en son 6-7 yaşlarında gördüğü kızı şimdiki haliyle bile hissedebilmesi garip geliyordur, odette içince hiçbir şey garip değil, geldiği yerde cisim değil ruh önemliken conrad'ı bırakıp ewan'a ilerler, gidip yavaşça boynuna sarılır, hafifçe abisini sıkarken ewan biraz sonra rahatladığını hisseder, o da kardeşine sarılırken biana genç adamı kolunu sıvazlayarak merdivenlere yönelir, kraliçe aşağı iniyorken lysander üçlüsü bir hayli garip de olsa birbirlerine bakarlar, odette yine gülümserken sorar

“beni kovmayacaksınız, değil mi?”

“düşünmüyor değilim-“

“ewan-“

“ne!?”

odette gülerken conrad ve ewan küçük kardeşe dönerler, odette susar, dudaklarına da hayali bir fermuar çekerek az önce biana'nın indiği merdivenlere giderken üzerindeki bej elbisenin etekleri havalanıyor, genç kadın geldiği yerin kraliçeliğini bırakmış, şimdi bir prenses olarak derhal benimsediği sarayın merdivenlerinden iniyorken conrad onu işaret ederek ewan'a döner

“şuna bak, 7 yaşında da böyleydi, şimdi de böyle. Kara büyü yaptırmışmış, sanki gringostan şekerleme alıyor..”

“sen en azından büyüksün, bu kız benim boyumdaydı, şimdi.. şey olmuş..”

ewan eliyle göğüslerini falan gösterirken conrad kardeşinin kafasına bir tane patlatır, ewan owlarken latty'nin odasını işaret eder

“nişanı atarsa ne yapacaksınız?”

“attığı yerden alıp tekrar takacağım..”

ewan gülümserken conrad hadi yürü diyerek onu da merdivenlere iteler, kardeşi önden iniyorken conrad dönerek latty'nin kapalı kapısına bakar, sonra merdivenleri boşverip oraya ilerlerken kapıyı çalıp reddedilme riskini almadan içeri dalar ve kapıyı arkasından kapatır..

SOUNDTRACK / Backstreet Boys - What Makes You Different

You don't run with the crowd

You go your own way

You don't play after dark

You light up my day

Got your own kind of style that sets you apart

Bir hafta sonra odette bütün sarayı ele geçirmiş, o kadar kara büyüden sonra genç kadın özgürlüğüne kavuştuğunu hissediyorken kimsenin ne düşündüğü önemli değildir, abisi krala o da prenses olarak istediğini yapabilir, üstelik kraliyetten olmanın ne demek olduğunu da gayet iyi biliyorken hizmetlilerle gayet iyi anlaşıyor, neyin nerede olacağını az çok tahmin edebiliyorken tek kafasını

karıştıran çok düğmeli makinelerdir, ama onları da çat pat öğrenmeye başlamışken birkaç kez mikrodalga fırını patlatmaya kalkmıştır, colm son anda yetişmese maynard diye bir şey kalmıyorken odette her zaman yaptığı gibi gülümseyerek işin içinde sıyrılmıştır..

Düğününü itinayla mahvettiği asıl prenses de ilk birkaç gün kesinlikle onunla konuşmamışken hafta sonuna doğru biraz açılmıştır, geldiği yerin nasıl olduğunu sormuş, yemeklerde birkaç kez tuzu uzatmışken pek de kötü bir kadına benzemiyordur, ufacık tefecik bir şeydir zaten, bir şey yapacak olursa odette onu alt edebileceğini düşünüyordur, o yüzden kafasına takmıyorken daha görececek bir sürü şey vardır..

Genç kadın bu sarayın ne kadar büyük olduğuna her gün şaşırıyorken gölün güzelliği onu her sabah büyülüyordur, genç kadın herkesten önce kalkıyor, önce gidip gölün kenarında bir yürüyüş yapıyor, sonra herkesin günlük rutinlerini izliyorken ilişkileri de çok fazla soru sormadan kapmış gibidir..

Ewan'ın karısı, kraliçe olan, su kırandır, bu da abisini otomatik olarak onun efendisi yapıyorken odette birkaç kez efendi ve hizmetkar kavramları konusunda aydınlatılmıştır, onu aydınlatan kadının adı da deloradır, o da diğer siyah saçlı, mavi gözlü adamla beraberdir, favian.. sarayda hizmetçiler arasında dönen dedikodulara göre neredeyse bir senedir beraber olmalarına rağmen evlenmemişlerdir, odette buna da şaşırıyorken yine de burada kimsenin zorla evlenmemesi güzel bir şeydir, aldırılmaz..

Evlenmeyen delora ve favian çiftinin dışında bir de adı deloraya benzeyen bir kız daha vardır, delialona, o da çok cici bir kızdır, başkaları odette'e tamamen bir yabancı gibi davranırken önce delialona ona yaklaşmıştır, birkaç tane de arkadaşı vardır, mavi gözlü olan çocuk, ian, fazlasıyla yakışıklıyken odette onun diğer kızıyla beraber olduğunu öğrenmiş, başkasının erkeğine dokunmanın cezasının ölüm olduğunu sanıyorken diğer sarışın kız, melanie, öyle bir şey olmadığını söylemiştir, odette rahatlamışken yine de kızıl kıza yazıktır, o yüzden ian'a yaklaşmıyorken melanie'nin sevgilisi, carter galiba, o da pek tekin bir tip değildir, garip bakışları vardır, odette onun ne yapmak istediğini pek kestiremiyorken yanına yaklaşmamayı tercih ediyordur..

Delialona'nın sevgilisi, colm, ah nasıl iyi bir genç adamdır.. Genç adam evdeki bütün aletlerin nasıl kullanılacağını teker teker anlatmış, küçük yangınları söndürmüş, bir keresinde göle düştüğünde onu kurtarmış, bir kere de yanlışlıkla elektrik akımına kapılmışken yine de sesini çıkarmıyordur, odette onun bir aziz falan olduğunu düşünüyorken colm sadece hayatta kalmaya çalışıyordur, odette'in bundan haberi yoktur..

Günler böyle akıp geçerkten odette bazen sarayda iki tane kral ve kraliçe var sanıyordur, sarışın güzel kadın cuslov'la nişanlısı olan komutan, luplex'lilerin rütbelerine göre kaptan olan calis ikinci bir kral ve kraliçe gibi geliyordur genç kadına. Birkaç günden sonra o da hizmetçi kızlar gibi ikisinin evlenmesini dilemeye başlamışken ikisi de gerçekten kusursuz insanlardır, cuslov tam bir hanımefendi, calis ise bazen bir baba, bazen abi, bazen de çok çekici bir sevgili oluyordur, odette ikisine özeniyorken arada sırada evden kaçmamış olsa nasıl bir adamla evlendirileceğini merak etmeye başlamıştır..

muhtemelen alt yoster'in köylerinden bir lord'un oğluyla falan evlendirilecektir, vezir tobias yoster'in valisinden paraları götürüyordur tabii, oradan bir de kral çıkartırsa keyfine diyecek olmayacaktır, ama şimdi onu da yapamayacakken odette kendi kendine gülümser, herkesi bir güzel oyuna getirerek ortadan yok olmuştur, senelerce arasalar bulamayacaklarından eminken genç kadın şimdi yeni ve daha modern krallığının keyfini çıkarıyor, gölün yanındaki çardakta mis kokulu limonatasını yudumluyorken herkes daha yeni uyanıyor, arkasında büyük bir kahvaltı masası hazırlanıyorken odette bardağını da alarak o tarafa gitmeye karar verip sabah dinlencesinden kalkıyordur...

SOUNDTRACK / *Everybody Else - Makeup*

“küçük bebek bile yapıyor, ama ben anlamıyorum..”

liv elindeki oyuncağın düğmelerine basarak sarılı pembeli dijital arkadaşı bir şeyler söyledikçe o da cevap veriyordur, karmaşık kelimeleri böylece öğreniyorken odette makinenin ne dediğini anlamıyordur bile, liv her düğmeye basışında dijital sesi duymak için kafasını makineye eğerken liv en son oyuncağına eğildiğinde elindeki alıp odette'in kafasına indirmiştir, odette hayretle küçük kıza bakıyorken alnını tutuyordur, kocaman mavi gözler karşısındaki kocaman kahverengi gözlere bakıyorken küçük kafa odette'e uzanır, acıyan alnından şap diye öpüp bırakırken odette güler, liv de gülerken odette ufaklığı aldığı gibi çimlere uzanır, saçları yeşil otlara dağılırken liv onun kollarında uçuyor, elini kolunu sallarken uzaktan onları izleyen andrea gülümser, dönerek tekrar saraya girerken delora bir telaşla dışarı çıkıyordur, andrea düşmemesi için onu tutarken delora güler

“uzak diyarlardan bir prens geliyormuş, tutturmuş en kısa zamanda luptex soylularıyla tanışmalıyım diye, onu karşılayacak birilerini bulmaya çalışıyorum..”

“ona çalışırken merdivenlerden yuvarlanmamaya da çalış..”

“bak o biraz zor..”

ikisi de gülerken delora uzakta oynayan odette ve liv'i görmüştür, o da gülümserken andreaya döner

“kız bir anda aramıza girdi, çocuklarımızla oynuyor hale bak..”

“sen de bir çocuk yap seninkiyle de oynasın delora, hadi..”

delora andrea'nın koluna vururken gülüyordur

“ablam evlenmeden evlenmem!”

andrea gözlerini devirirken scott saraydan çıkıyordur

“liv nerede andrea?”

“odette'le oynuyor tatlım, oreon'a gitmeyecek misin?”

“gabriel işleri hallediyor, ben kızıyla oynayacaktım, ama o oyun arkadaşını bulmuş..”

“benimle oyna hayatım..”

scott gülümserken delora ellerini sallayarak daha fazlasını duymak istemediğini söyler, tıkr tıkr topuklarıyla mermer basamaklardan inerken andrea oyun arkadaşına uzanır, ikisi öpüşerek saraya dönerken liv'in bahçeyi inleten *odet*'i ve hemen ardından odette'in kahkahası duyuluyordur..

“ben bugün söyleyelim diyorum..”

“ben haftaya diyorum calis, lütfen..”

“lütfeni kalmadı artık cuslov, evleneceğim..”

cuslov gülerken tek başına nasıl evleneceğini soruyordur, calis hiç komik olmadığını söyleyerek genç kadını belinden kavrayıp kendine çekerken cuslov itiraz etmez, ikisi çalışma odasında sıcak bir öpücük paylaşırken çalışma odasının bu kadar sıcak olduğunu anlayamayan dorian içeri dalmıştır, ikisini gördüğünden çok özür dileyerek çat diye kapıyı çekip dışarı çıkarken cuslov gülümser, calis genç kadının boynunu öperken bugün söylemeleri gerektiğini mırıldanıyordur..

“nereye kaçırıyorsun? Marcell, hey!”

dorian ewan'ı duyduğunda o tarafa döner

“bir şey mi dedin?”

“bir sürü şey dedim, sağırılık mı başladı?”

“dikkatim dağınıktı..”

“aylardır dağınık dikkat, toplamamı ister misin?”

dorian gözlerini devirirken bahçeye çıkıyordur, ewan da onu takip ederken taş patikadan elindeki pusetlerle delialona ve colm yaklaşıyordur, ewan ikisine bakıp bir de pusetleri görünce kaşlarını kaldırır

“yakışmış..”

colm gözlerini devirirken delia gülerek teşekkür eder, owen’ı jonathan’ın yanından alıp babasına uzatırken ewan aslan oğlunu alarak başını öper, owen dorian’a bakıyorken ateş kıran küçük adamın başını okşar, çikolata gözlü oğlan gülümserken diğer çikolata gözlü prens delia’nın kucağında poposunu sallıyordu, delia onu zaptetmeye çalışırken colm nicole’ü almış, hizmetçiler pusetleri götürüyorken nicole colm’la cilveleşiyordur, genç adam gülümserken conrad saraydan çıkar

“oğlumu verin bakalım..”

oğlu babasının sesine dönerken babası güçlü kollarını açmış, concon’u delia’dan alır, sonra diğerlerine dönerek sesini bir ton alçaltıp konuşur

“calis ve cuslov evleniyormuş..”

delia şokla gülerken colm hadi canım diyor, ewan abisine dönerek sorar

“sen nereden biliyorsun?”

“franco bugün calisten okumuş, calis anlamış, ama bozmamış..”

“ve sen bunu franco’dan nasıl öğrendin?”

“delora için şu prensi karşılayacak adam bulmaya gidiyordum, francoya sordum, *sana bir sır verirsem beni rahat bırakır mısın?* dedi, olaylar bu şekilde gelişti..”

ewan hımlarken conrad oğlunun artık görünür hale gelmiş saçlarını düzeltiyor, mırıldanır

“onlar bile evleniyor, latty hala yanaşmıyor..”

“korktu zavallım...”

“gidip başkasıyla evlenmesin de..”

“senden iyisini mi bulacak?”

o sırada dorian öksürerek dikkat çekerken ewan ve conrad kendi dünyalarından bir an için çıkarlar, odette ve liv onların yanına geliyorken liv odette’in elini tutmuş, paytak paytak yürüyor, dorian’ı görünce genç adamın bacağına sarılıyorken dorian gülümseyerek küçük kızı hop diye kucağına alır, liv kendi dilinde bir şeyler anlatıyorken dorian onu dinliyor, ikisi uzaklaşırken son dedikodular odette’e de aktarılıyordur...

SOUNDTRACK / Tina Arena - Dare You To Be Happy

“neler dönüyor? Bir şeyler oluyor hissediyorum..”

melanie parmaklarını dalgalandırarak havadaki dedikoduyu kendine çekiyorken delia gülerek onları bahçeye götürüyordur, elle ve landon da arabalarından çıkmış, jaden arka kapıdan kendini dışarı atıp alexa diye bağıryorken genç oreon keyifli bir göl sefası için çimlere yayılıyordur..

“hem düğün olacak, hem de uzak diyarların prensi geliyor, saçlarımı yaptırsaydım bari..”

melanie saçlarını eliyle attırarak havalandırırken carter eğilerek genç kızın karnını öper, melanie gülerek genç adamın kafasını tutarken bryce onları izliyordur, ian farkında değilken elle onu görmüş, hafifçe koluna dokunarak fısıldar

“neden o kadar dikkatle bakıyorsun bryce?”

bryce bir an diğerlerine bakar, sonra elle’e döner

“tuvalete gidelim mi, bir şey soracağım..”

elle olur der ve ayaklanırken diğerlerine tuvalete gittiklerini söylerler, doğal olarak bütün kız sürüsü ayaklanırken arkada kalan erkekler ilgilerini piknik sepetine döndürmüşler, onlar gelene kadar ne kadar yeseler kar diye düşünüyorlarken kızlar grup halinde saraya yürüyorlardır..

kızlar üst kattaki büyük banyoların birine girmiş, delia kapıyı kapatırken melanie gidip küvetin içine oturur, köpüklü bir banyo yapıyor edasıyla yayılırken bryce konuşur

“bir şey soracağım..”

“sor canım, sor ki öğrenesin..”

“seks nasıl bir şey?”

üç kızın da bakışları bryce’a kilitlenirken melanie köpüklü banyosunun tıpasını çoktan çekmiş, oturduğu yerde dikleşirken gülümser, delia ohluyorken elle de görüş beyan edecek gibi durmuyordur, bryce rahatsızca kıpırdanır...

“seks öyle bir şeydir ki.. nasıl anlatsam.. kendi vücudundan çıkıp başkasında yaşıyormuş gibi hissedersin..”

“gerçekten mi?”

melanie gözlerini devirip *gibi* kelimesine dikkat çekerken delia sorar

“siz.. yani ian ve sen, şey... yapmadınız mı?”

bryce başını iki yana sallarken melanie vay be diyor

“bizimki iradeli çıkmış..”

“biz de yapmadık, zor bir şey değil..”

delia ve melanie işte şimdi şaşırılmışken elle onların bakışlarına güler

“seks mutlaka gereken bir şey değil, en azından bence.. biz zaten landon’la yasakların zamanından geliyoruz, aramıyoruz..”

“ah tatlım sen aramıyorsun, ama landon’a sorsan deliriyordur..”

elle buna bir şey demezken melanie içli bir *ah ah* çeker

“eski masum günler, güzeldi o zamanlar evet..sen colm’la yattın değil mi delia..”

“melanie!”

“hayır yatmadıysan bizzat, şu anda seni evire çevire döveceğim de..”

delialona arkadaşının koluna bir tane geçiriyorken melanie o kadar hızlı vurmamasını söylüyordur, bryce bir süre sonra daha güzel bir soruyla gelir

“acıyor mu?”

melanie cıklarken delia *biraz* diyor, melanie ekler

“yani çok rahat bir şey değil, evet.. ama AMAN TANRIM ÇOK ACIYOR! diye karşındakini de itmek istemiyorsun..”

“itmek istemiyorsun, orası doğru..”

melanie delia’ya sırtırken delia da gülüyordur, bryce’a dönerek konuşur

“hazır olduğun zaman olacak bryce, zorlamaya gerek yok.. geç kalmış falan da değilsin, ian senin isteklerine saygı gösteriyorsa ne mutlu-“

“ben seks yapmak *istiyorum* ama..”

delia’nın lafı ağzına tıklılırken melanie bir kahkaha atar

“o zaman göstereceksin! Flörtif olacaksın biraz, dokunacaksın, kelimelerle değil belki, ama vücudunla anlatacaksın..”

melanie konuşurken kıvrıldıkça kıvrılıyor, bryce da onu izleyerek bir şeyler kapmaya çalışırken elle gülerek alnını kaşıyordur, delia o ne biçim vücut dili derken melanie *o biçim* dediğinde dördü de gülüyordur..

kızlar bir süre daha seks konusunda soru ve cevaplarını paylaşmışlar, keyifle tuvaletten çıkıyorken odette koşarak o tarafa geliyordur, onları tekrar içeri iterek o da girip kapıyı kapatırken delia neler olduğunu sorar, odette dışardaki sesleri dinliyorken cevaplar

“beni buldular! Arkamdan adam yollamışlar! Uzak diyarların prensiyim diye gelmiş, daha diyarının adını bile bilmiyordur, aptal..”

arkadaki kızlar birbirine bakıyorken odette dışardan ses falan duymuyordur, kızlara döner

“lucas beaumont. Benim geldiğim yerde ki eyaletlerin birinde yaşıyor-“

“prens mi gerçekten?”

“sayılır.. doğu beaumont lord’unun oğlu, prens sayılacak yüksek..”

“seni kaçırmaya mı gelmiş? Onunla mı evlenecektin?”

“tanrılar korusun! Asla!”

odette dehşetle melanie’ye bakıyorken genç kız kapıya doğru bir hamle yapar

“görelim nasıl bir şeymiş-“

“görmeyin! Yüzü gözü sizi aldatır ama nasıl hindir, nasıl içten pazarlıklıdır-“

“yakışıklıdır kesin o zaman-“

“görmeyin dedim! Yakalandıracaksınız!”

“e buraya kadar geldiğine göre zaten senin burada olduğunu biliyor, saçma saçma saklanacağına çık karşısına *gelmiyorum ben arkadaşım!* de bitsin gitsin-“

“arkadaşım değil o benim..”

melanie gözlerini devirirken delia araya girer

“melanie haklı odette, kaçmak bir işe yaramayacak, ne yani adam gidene kadar tuvalette mi oturacağız?”

odette gayet rahat, cevaplar

“ne var? Siz bizim oradaki insanların evlerindeki tuvaletleri görmediniz galiba-“

“odette!”

odette öflerken kapıyı aralar, dışarı bakıp sonra çekilerek açarken kapının arkasından fısıldar

“istediğiniz gibi gidin bakın, ben gelmiyorum..”

melanie gayet istekli bir şekilde önde çıkarken elle ve bryce onu takip eder, delia kapıyı tutarak başını arkaya eğer

“gerçekten yakışıklı mı?”

odette kollarını kavuşturarak omzunu silerken delia gülerek kapıyı kapatır, odette onlar gittikten sonra tırnağını kemirerek banyoda volta atmaya başlar..

SOUNDTRACK / Mandy Moore - One Way Or Another

Melanie'nin önderliğinde kızlar emin adımlarla aşağı iniyorlarken dördünün de üzerinde rengarenk tişörtler ve kısıcık şortlar vardır, hiç de prens karşılayacak gibi durmuyorlarken kabul odasından kral ve adı geçen prens lucas beaumont çıkarken melanie çenesi yere düşerek kızları durdurur, hepsi merdivenin köşesinden dönüp duvara yapışırken melanie ellerini birbirine çarpar

“adam taş!”

“gözlerini gördün mü pırıl pırıl, masmavi..”

“saçlara ne demeli..”

“dudakları da güzeldi..”

kızlar bryce'ın yorumuna da katılırken melanie köşeden eğilip tekrar aşağı bakar, ewan şöyle bir yukarıya baktığında dört kafayı görür, kızlar ona el sallarken ewan gülümser, lucas da arkasını döndüğü anda kızlar kafalarını çekerken yakışıklı lord boş merdivenlere bakar, kaşlarını çatarak tekrar ewan'a dönerken devam eder

“dediğim gibi ewan, halk lysanderlerden başkasını tahtta istemiyor, odette geri dönmezse halk ayaklanacak, bu sefer gerçekten bir savaş çıkarsa herkesi taşıyıp lupte getiremeyiz ve ben odette'i dönmesi için ikna edemez de o şekilde geri dönersem bir daha geri gelemeyebilirim..”

“odette'i alıp gidersen ve geri gelemerseniz ne olacak?”

“odette zaten yolu biliyor ewan, biz 4 büyücüyü birleştirerek ancak 6 ayda burayı bulduk..”

“ne demek odette biliyor?”

“odette bir gün durup dururken yok oldu, nedimelerinden birini zorladığımızda hanımının büyü yaptığını itiraf etti-“

“kara büyü yaptırmadı mı?”

“kara büyüye ihtiyacı yok, iki senedir geçiş kapılarını açabiliyor zaten..”

ewan büyük bir ilgiyle hmmlarken lucas genç adama bakar

“kimsenin düzenini bozmak istemiyorum, ama bu yapılmak zorunda, beaumont ve yosterler tek başlarına bütün krallığı kaldıramazlar, kraliçenin dönmesi gerek..”

“gereken neyse yapılacak lucas, merak etme..”

“sizin zamanınızla bir hafta sonra dönmek zorundayım, o tarafı 6 ay boyunca başı boş bırakamayız..”

ewan anladığını söylerken yukarı bakar, kızlar da onları dinliyor, ewan'ın onlara bakışıyla anladıklarını söyleyerek geri dönüp odette'i bulmaya gidiyorlarken ewan konuşuna dönerek bir şeyler içmek isteyip istemediğini sorar..

“odette! aç kapıyı, yalanların ortaya çıktı!”

delia gözlerini deviriyorken melanie sırtıyordu, tekrar kapıya vurur

“aç dedim yalancı prenses!”

“kim yalancı! O yalancı! Ne söylediyse yalan! Ben size demedim mi içten pazarlıklıldır diye..”

odette alev almış, elini kolunu sallayarak gidiyorken verdikleri şu spor ayakkabı mı her neyse çok rahattır, genç kadın hızla merdivenlerden inerken at kuyruğu yaptığı saçları her basamakta zıplıyor, o yürürken sırtına çarpıyorken odette antreye indidiğinde etrafına bakar

“nerede? BEAUMONT! ORTAYA ÇIK!”

ewan ve lucas kabul odasından çıkarken odette abisine aldırmandan lucas'a ilerler, suratına bir tokat çakarken ewan heyler

“ellerine hakim ol küçük hanım!”

“hiçbir yerime hakim olamam, ne yalanlar söyledi sana!?”

ewan dişlerini gıcırdatarak kardeşini de, lucas'ı da odaya geri sokarken kızlar onları izliyor, kapı kapandıktan sonra melanie heyecanla fıyklıyorken delia gülerken merdivenlerden iner, elle ve bryce

da onları takip ediyorken kabul odasından boğuk bağırışlar duyuluyordur, kızların adımları hızlanırken biraz sonra kendilerini bahçeye atıyorlardır..

“ben bunu nasıl dedikodu kazanından duyuyorum sayın cuslov nobes!?”

delora ablasına ateş saçıyorken cuslov şaşkınlıkla kardeşine bakıyordur

“nereden öğrendin delora?”

“nereden ya da nasıl öğrendiğim çok büyük bir önem teşkil etmiyor sevgili ablacığım, asıl senin bana neden söylemediğin asıl gündemimiz-“

“kimseye söylemedik-“

“yalan!”

“ben sana yalan söylemem delora!”

“neden bağıırıyorsun!?”

“sen bağıırıyorsun da ondan!”

delora elini göğsüne bastırarak *ben mi?* derken cuslov başını sallar, delora başını iki yana sallarken ablasına ilerler

“baş nedime olarak geline asla bağıırmam, hele ki 3 gün sonra düğünümüz varken, çok ayıp olmaz mı?”

“3 gün mü?”

delora evet diyerek ablasına sarılır ve sımsıkı sararken cuslov’un elleri havada kalmıştır, delora mutlu bir ses çıkararak ayrılırken gülümser

“hemen gelinlik provasına gidelim, 2 gün 14 saatimiz kalmış şunun şurasında-“

“delora-“

“delora yok! Cuslov, itiraz edersen ablam falan dinlemem canını yakarım, ciddiylim. Bak calis kuzu gibiydi-“

“calisle mi konuştun!?”

“önce sana gelseydim nikah işlemlerini o sırada kim yapacaktı-“

“delirmişsiniz siz!”

cuslov gülerken delora sırttır, ablası kardeşine tekrar sarılırken delora onu sıkıştırarak küçük bir çığlık atar, cuslov da gözleri sımsıkı kapayarak kardeşine sarılırken beklenen düğüne 2 gün 13 saat 57 dakika kalmıştır, zaman akmaya devam eder...

SOUNDTRACK / Mandy Moore - Turn The Clock Around

“evet şuraya, biraz daha yukarı.. mükemmel, teşekkürler..”

delora elinde telsiz, kolunun altında davetli listesi, etrafında bir sürü çiçekçi ve garson, oradan oraya koşturuyorken elini sallayarak hizmetçilerin birini yanına çağırır, ayağındaki topuklu ayakkabıları çıkararak genç kızın eline verir

“düz tabanları getirir misin laura..”

laura *tabii, efendim* diyerek uzaklaşırken delora çıplak ayaklarıyla bekliyor, bahçeye taşınan çiçeklere bakıyorken gülümser, o sırada arkasından favian gelerek genç kadının boynuna bir öpücük bırakıp beline sarılır

“ne zaman bizim düğünümüzü planlıyoruz?”

“yarın..”

“öbür gün de evlenelim..”

“tamam..”

favian gülümseyerek deloranın güzel parfümünün kokusunu alıyorken genç kadının ayakkabıları gelmiştir, delora çok teşekkür ederek giyer ve faviana dönerken boyu kısalmıştır, parmak uçlarında yükselerek nişanlısını öper, sonra hızlı adımlarla tekrar organizasyona karışırken favian etrafına bakıyordur, dünden beri köşe bucak bir yerlere saklanmaya çalışan odette yine bir köşe ya da bucak arıyorken favian'ı görür

“lucas'ı görürsen ben yokum-“

“lucas-“

“şu mavi gözlü fazla yapılmış saçlı prensim diyen lord bozuntusu..”

favian anladığını söylerken bahçeyi işaret eder

“lucas bahçede abilerinle beraber, oraya çıkma istersen diyecektim..”

odette *oh* diyerek bahçeyi gidilecek yerler listesinden çıkarırken mutfak tarafına dönüp garsonların kalabalığına karışır...

“odette..”

odette irkilerek oturduğu yerde arkasını dönerken lucas da mutfığa gelmiştir, odette tekrar önüne dönerken dondurmasını kaşıklar

“ne istiyorsun?”

“bak, beni sevmediğini biliyorum-“

“*nefret ediyorum*-“

“neden?”

odette yanındaki iskemleye oturan adama bakar

“ne demek *neden*? Gıcığın tekisin de ondan..”

lucas gülümseyerek dondurma kabına bakarken arkadaki bir hizmetçiye elini kaldırır, bir kaşık da kendi isterken odette kabı daha da önüne çeker

“git kendi dondurmanı al..”

lucas'ın kaşığı gelirken genç adam odette'e aldırmadan uzanır ve zorla bir kaşık dondurma alırken odette gözlerini deviriyordur

“ne kadar sevimlilik yaparsan yap dönmeyeceğim, kraliçe olmak istemiyorum, kalın kafalı mısın? bir seferde anla ve git işte..”

“gidemem, seni de götürmem lazım-“

“gel-mi-yo-rum. Sanki gidince hemen kafama tacı geçirecekler de..”

“doğru, evlenmen gerek-kolunu biraz çekersen ben de alacağım..”

odette öfleyerek kabı genç adamın önüne itip kaşığını bir kenara koyarken lucas dondurmaya ilgileniyordur, bir taraftan da konuşur

“ama ona da bir çözüm buldum..”

“neymiş?”

“benimle evleneceksin..”

odette bir kahkaha atarken lucas ona bakıyordur

“komik mi geldi?”

“fazlasıyla! Nefret ediyorum senden dedim, buna karşılık evlenmeyi mi teklif ediyorsun?”

“duygusal bir şey beklemiyorum elbette, siyasi bir ortaklık diyelim.. beaumont'un en güçlü eyalet olduğunu biliyorsun, birbirimiz yıllardır da tanıdığımıza göre-”

“sen şuna benim tahtta gözüm var desene..”
“benimle olmazsa kimseyle olmaz, herkes seninle evlenmeyi mi bekliyor sanıyorsun..”

odette kaşlarını çatarken biraz daha genç adama döner

“öyle yanıyorsun ki lucas beaumont..”
“hadi odette.. yıllardır bekarsın, yıllardır tahtın varisisin, hiç kimseyi yakınında görmedim..”
“ben yaklaştırmadığım içindir!”
“yaklaşmak isteyen oldu da sen reddettin, tabii..”
“kabasın..”
“sen de ukalasın ve kendini beğenmişsin. Ben sana cömert bir şekilde evlilik teklif ediyorum, halkına karşı seni mahcup durumdan kurtarıyorum, seninse tek yaptığın şey beni aşağılamak-”
“ben mi aşağılıyorum!? Bana hilkat garibesi diyen sensin!”
“ben sana çirkinsin demedim..”

odette susarken lucas ona dönerek gülümser

“aksine çok güzelsin, saçların, gözlerin, dudakların-”
“sus lucas..”

lucas sırtarak öüne dönerken odette rahatsız olmuş, ama kalkıp gitmiyorken etrafını izliyordur, göz ucuyla yanında oturan adama bakarken lucas çikolatalı dondurmadan bir kaşık daha alıyordur, çenesine bir damla bulaşırken odette kendi çenesini göstererek konuşur

“dondurma var..”
“nerede?”
“burada..”

lucas her seferinde alakasız bir yeri silmeye çalışırken odette sonunda dayanamaz ve parmağıyla dondurmayı alıp refleksle bir de ağzına götürüp güzelce yerken lucas kaşlarını kaldırarak ona bakar, odette ne yaptığını fark ettiğinde biraz geç olmuşken artık kalkma zamanı gelmiştir

“yoruldum, gidip biraz uzanacağım..”
“peki..”

odette arkasına bakmadan mutfaktan çıkıp giderken lucas bir kaşık daha dondurma alıyor, gülümser..

“odette şunları tutar mısın? sağol..”

delora genç kadının kollarına bir sepet çiçek bırakıp giderken odette bunlarla ne yapacağını soruyordur, ama delora çoktan uzaklaşmışken odette söylenerek etrafına bakar, sepeti koyacak bir yer ararken tam tur döndüğünde lucas’la çarpışır, genç adam önce ona, sonra elindeki çiçeklere bakarken uzanıp sepeti genç kadının elinden alır, sonra uzanarak dudaklarını örterken odette kaskatı kesilmiş, gözlerini yumarak ne olduğunu kavramaya çalışırken neden gözlerini kapattığını da anlayamaz, tekrar açmaya yeltenecekken belinden tutularak önündeki adama yapıştırılırken küçük bir ses çıkarır, o arada lucas genç kadının tadına ulaşmak için aralık dudaklardan içeri sızarken odette inleyerek başını geriye bırakır, çiçek sepetini yere bırakan lucas onu başından tutarak kendine çekerken odette kollarını genç adamın boynuna doluyordur, lucas onun dudaklarına gülümserken odette kaşlarını çatarak geri çekilir

“neden gülüyorsun?”
“gülmedim..”
“güldün, hala da gülüyorsun! Dalga geçmek için mi öptün beni!? Bu kadar kolay mıyım ben-defol lucas..”

odette genç adamı iterek merdivenlerden yukarı çıkarken lucas alt dudağını ısırıyor, onun arkasından bakarak boynunu sıvazlar, sonra o da merdivenlerden çıkarken odette gelmemesini bağıırıyor, lucas dinlemez..

“gelme demedim mi ben sana-“
“yani *lütfe*n gel demek istedin..”
“öyle bir şey demedim ben-“

odette belinden çekilerek odaların birine sokulurken sesi kesilir, lucas onu öpüyorken odette bir an dizlerinin tutmadığını hisseder, sendeleyerek lucas’a daha sıkı tutunurken genç adam onu tutarak geri çekilir

“yarın gidiyorum, 1 hafta demiştim, ama güneş döngüsünü unutmuşum.. geliyor musun?”
“gelmiyorum-“
“odette-“
“ne!? Bir iki kere öptüğün için gelip seninle evlenecek miyim?”
“bunu yapamayanlar da var-“
“saçmalama lucas-“
“muhteşem olabiliriz..”

odette yutkunurken lucas onun yüzünü izliyor, parlak kahverengi gözlerine bakıyorken kızarmış dudaklarına bakışları indiğinde odette başını eğerek, lucas çenesinden tutarak genç kadının yüzünü tekrar kendine kaldırırken ona eğilir, odette geri çekilerek genç adamın kollarından kurtulurken saçlarını kulaklarının arkasına alır

“olmaz, yapamam-“
“neden beklediğini bilmediğimi mi sanıyorsun?”

odette ona dönerken lucas gülümsüyordu, *yine* gülümsüyordu, ne mutlu adamdır-

“ayaklarını yerden kesecek birini arıyorsun da ondan-“
“ve o sen misin?”
“az önce dizlerin tutmadı..”
“ama ayaklarım hala yerdeydi..”

lucas gülerken elini saçlarından geçirirken başını iki yana sallıyordu

“imkansızsın odette, senelerdir deniyorum, her seferinde bir adım daha ileri atıyorum, ama sen yerinde sayıyorsun! Bu kadar mı korkaksın-“
“korkmuyorum! Sadece saçma buluyorum! Neden bu kadar ısrar ettiğini de anlamıyorum! Benimle birlikte olmak istiyorsan burada kal-“
“burası bizim evimiz değil-“
“benim ailem burada-“
“burası onların evi odette, senin insanların, hayatın, kültürün tamamen farklı-“
“gitmek istemiyorum lucas-“
“yalnız kalmayacaksın, söz veriyorum.. sık sık gidip geleceğiz, ama korkma..”

odette başını iki yana sallarken lucas ona yaklaşmış, yüzünü elleri arasına alırken odette yine yutkunur

“ayaklarımı yerden kesersen düşerim, düşmek de istemiyorum..”
“ben tutarım..”
“üzerine düşersem görürsün..”

lucas gülerken odette de birazcık gülümser

“kendin mi geldin yoksa baban mı yolladı?”
“babam gitmemem için ferman çıkardı-“
“gittiğimiz gibi zindana tıklırırsan bana ne faydan olacak aptal?”

“kraliçe olup beni kurtaracaksın-“
“amacın anlaşıldı-“
“sus artık.”

Odette susarken lucas gülümser, eğilerek intaçı keçiı öperken odette genç adamın kollarına tutunuyor, başını kaldırarak bu sefer itmeden ya da çekilmeden öpüşür...

SOUNDTRACK / *Pachelbel - Canon In D Major*

“gitmeseydin ben gönderecektim zaten, söylediğin yalanlar da cabası-“
“ama güzel olmadı mı, bir anda çat diye geldim, alıştınız, şimdi de gidiyorum-“
“düşünümü mahvettin, evlenemiyorum artık..”

odette olsun, yakında o da olur derken, lucas yanında gülüyor, kendi gelinini koluna alıyorken biana koyu mavi elbisesinin eteklerini tutarak ewan’ın kolunda merdivenlerden iniyor, kraliçe ve kral konukların arasından ilerleyip yerlerine oturuyorken herkes zamanın geldiğini anlamış, birer ikişer yerlerine geçiyorken biraz sonra kemanların sesi bahçeyi doldurduğunda herkesin gözü sarayın girişine döner, en önde delora yine nedime çiçeğini tutuyorken ellerinin titrediğini kimse görmüyor, genç kadın gülümserken her şeyin yolunda olması için dua ediyordur, yavaş adımlarla mihraba yürürken etrafındaki bütün yüzler tanıdık, hepsi dost gülümsemelerle onları izliyorken ikinci nedime delialona merdivenlerden inmiştir, mor elbisesinin etekleri uçuşuyorken o da konukların arasından yürüyor, colm’la göz göze geldiğinde göz kırparak deloranın arkasına geçiyorken nedimlerden sonra merdivenlerin başında bembeyaz gelinliği içinde cuslov belirdiğinde herkes nefesini tutuyordur..

genç kadının sapsarı saçları dalga dalga omzularından dökülüyor, kibar dantellerle örülü duvağı yüzünün önünden düşüp kollarına dokunuyorken su gibi taşları okşayan beyaz etekleri onunla beraber geliyor, duvağının kuyruğu hafif bir hışırtıyla çimlerde gelini takip ediyorken genç kadın yalnız, rahibin önünde onu bekleyen adama bakıyorken calis ellerini önünde birleştirmiş, mavi gözleri bir başka parlayarak gelinine bakıyorken cuslov birkaç adım sonra yanına geldiğinde elini uzatır, sarayın incisi kaptan’a elini verirken genç adam güzel kadının elini öperek diğer eliyle beraber kendi ellerinin arasına alır, ikisi rahibe dönerken yaşlı adam gülümser...

“ben de sizi tanrının ve tüm dostların huzurunda karı ve koca ilan ediyorum.. gelini öpebilirsin oğlum..”

izleyenlerden çıt çıkmıyorken sanki bir şey yapsalar büyü bozulacak gibi geliyordur, calis cuslov’un narin duvağına uzanarak yavaşça başında arkaya atarken genç kadın kocasını izliyor, calis geri çekildiğine karısının kusursuz güzelliğini bir an için daha izleyerek dudaklarına uzanıyorken calislerin ilk öpücüğüyle beraber oreon tayfası yerlerinden fırlayarak gürültüyü başlatıyordur, ısıklklar, çğlıklar, alkışlar ve gülüşler güzel yaz havasına karışıyor, calis çifti gülerek ayrılır, cuslov kocasının koluna girerek tek basamağı inip tekrar çimlere bastığında iki yandan kutlamalar başlamış, mutlu çift büyük bir zevkle tebrikleri kabul ediyordur...

SOUNDTRACK / *Bond - Lullaby*

“calislere!”

beyaz masalarla süslenmiş bahçedeki bütün kadehler ewan’ın kendininkini kaldırmasıyla yeni çift için kalkıyorken herkes mutlu, tekrar alkışlayarak yemeklerine dönüyorken ewan yerine oturarak önündeki yarım kalmış çifte bakar

“latty?”
“efendim?”
“ne zaman tekrar düşün yapıyoruz..”

“sonra...”

“hayatım yaşanıp öleceğiz-“

latty conrad’a dönerken genç adam susar, latty uzanarak onun elini tutarken conrad prensesinin elini alarak dudaklarına götürür, öper, ama bırakmazken latty gülümser, o sırada yanlarındaki bebek arabasında oturan jonathan mızırdanırken latty oğluna döner

“ne oldu bebeğim?”

bebecik hala bir şeyler anlatmaya çalışırken latty uzanarak oğlunu kaldırır, hafifçe altını koklayarak sorunun ne olduğunu anlarken izin isteyerek kalkar, concon annesinin kucağında kalabalığı izleyerek büyük saraya giriyorken latty oğlunun boynunu koklayarak öper, en yakın banyoya gitmek için çalışma odasına girerken arka bahçe kapısından adının çağırıldığını duyar gibi olur

“efendim?”

“latty?”

latty kapıya doğru giderken merdivenlerden köşeyi döndüğünde karşısında gördüğü şeyle bir anda kalbi durmuş, oğluna daha sıkı sarılarak yıllar önce savaşta ölmüş olan, delora ve cuslov’un annesi Lucinda Nobes’e ve kucağındaki sarışın kız bebeğe bakakalır...

“latty, tatlım sakın ol-“

“lucinda-sen..tanrım, hayır-ashley!”

latty arkasını dönerek hızla kapıdan uzaklaşırken tekrar ashley’nin ismini çağırır, bir üst kattaki ofisten ashley çıkarken merdivenden aşağı sarkar

“iyi misin latty?”

“boyut kapılarını kontrol edin-“

“latty, lütfen dinler misin?”

latty arkasını dönerek lucinda’ya bakarken başını iki yana sallar

“gerçek değilsin-“

“gerçeğim, ölmedim latty, bianayı ve cuslov’u görmem gerek-“

“hayır-“

“latty. Lütfen..”

latty oğlunun başını okşayarak karşısındaki kadına bakıyorken gözleri dolmuştur

“sen ölmüştün, günlerce arkandan ağladık, ağladılar.. kızların..”

“biliyorum hayatım, ama sakın olmaya çalış lütfen.. cuslov evlendi, değil mi?”

latty başını sallarken lucinda gülümser

“o halde yarattığım kilit doğru çalışıyor...”

“ne kilidi?”

“hepsini anlatacağım, ama lütfen önce biana ve cuslov’a haber verir misin?”

latty başını sallar, o sırada merdivenlerden inen ashley’e döner ve jonathan’ı ona uzatırken ashley neler olduğunu soruyordur

“ondan ve bebekten gözlerini ayırma ashley, hemen döneceğim..”

ashley peki diyerek jonathan’ı tutarken olduğu yerde bekleyen sarışın kadına ve kucağındaki bebeğe döner..

“latty jonathan’a mı bir şey oldu neden konuşmuyorsun?”

latty başını iki yana sallayarak ablasını ve cuslov’u merdivenlerden çıkartıyorken içeri girdiklerinde arka bahçe kapısına doğru götürür, o daha bir şey söylemeden cuslov gördükleriyle dengesini kaybederken elini latty’den kurtarır

“bu nedir?”

“cuslov..”

cuslov annesinin sesiyle diken diken olurken elini ağzına kapatır, lucinda gülümseyerek kucağındaki küçük kızın elinde tuttuğu küreyi alırken ashley ne yaptığını soruyordur, lucinda cevap vermeden küreyi avcunun içinde tutar, elini öne uzatırken biraz sonra küre pırl pırl parladığında biana ve cuslv derin bir nefes alıyor, cuslov bir anda hüngür hüngür ağlamaya başlıyorken biana latty’e tutunur, cuslov zorlukla yürüyerek annesine ve kucağındaki güzel bebeğe sarılırken annesi kızının saçlarını öpüyor, cuslov yıllar sonra, *çok uzun yıllar* sonra bir tanecik annesinin kokusunu içine çekiyor ve ayrıldığında onlara bakan sarışın bebeğe dönüyorken sarsılarak ağlıyordur, zorlukla konuşurken kelimeler boğukça dudaklarından dökülüyordur

“faye...bebeğim, bir tanecik kızım.. gel, anneye gel tatlım”

cuslov ağlayarak küçük kızı kucağına alırken adı faye olan güzel kız genç kadının boynuna tutunuyor, başını annesinin çenesine dayıyorken lucinda gülümsüyor, kızının başını öpüyorken torununa bakarak gözleriyle döndüklerini söylüyordur...

SOUNDTRACK / William Joseph - Stella’s Theme

28 yıl önce...

“hayır-hayır, anne yapamam-“

“yapmak zorundasın cuslov. Kardeşin için.. delora buradan uzaklaşmalı..”

cuslov başını iki yana sallıyorken oreon’un en büyük toplantı odasında biana, lucinda ve kendisinden başka kimse yoktur, genç kadın iskemlelerin birine otururken başını ellerinin arasına alır

“nasıl yaparım anne? Senin öldüğünü düşünerek nasıl yaşarım?”

kızının yaşları yanakalarından süzülüyorken hem bir anne, hem de oreon yüksek kurul başkanı olan lucinda nobes kızının yanına oturur

“döneceğim, her şey bittiğinde, tekrar mutlu olduğunuzda, tekrar güvende olduğunuzda döneceğim bebeğim..”

cuslov ağlayarak annesine sarılırken başka çaresi yoktur, delora burada kalırsa ölecektir, annesini korumak için ölecektir, bir evladın ve bir kardeşin acısını çekmemek için şimdi annesi kendini feda etmelidir, en azından bir süre için

“anahtara ihtiyacın olacak..”

lucinda kızından ayrılırken cuslov gözlerini silerek devam eder

“dönmek istediğinde seni buraya bağlayan bir şeyin yanında olması gerekiyor-“

“hayır cuslov-“

“olmak zorunda, onu da al anne.. faye’i de al.. her şeyin nasıl olacağını bilemeyiz, belki hepimiz öleceğiz, kızım seninle güvende olacak-“

“faye’in yeri senin yanın cuslov, bebeğine bakacaksın, ben yokken onunla tutunacaksın-“

“hayır.. hayır, onu riske atamam, zamanın neyi nasıl değiştireceğini hiçbirimiz bilemeyiz anne, şimdi de büyük bir yanlış yapıyor olabiliriz.. kızımı da al, bebeğimi koru, geri dönene kadar ona bak, hiç geri dönemezsen-“

“öyle bir şey olmayacak, döneceğim. En mutlu gününde yanında olacağım, söz veriyorum.”

Cuslov yine gözleri dolarak annesine uzanırken lucinda kızını sımsıkı tutuyor, güzel kızı sarsılarak ağlıyorken annesi arkalarındaki biana'ya bakıyordur, siyah saçlı kadın başını eğerken lucinda kızının saçlarını öper...

“ben gittiğimde diğerlerinin hatıralarını bir küreye saklayacaksın cuslov, küreyi saklaması için biana'ya vereceksin. Biana aynı şekilde senin hatıralarını sakladığın küreyi de alacak ve bana getirecek.. biana..”

siyah saçlı kadın lucinda'ya bakarken genç kadın konuşur

“senin kürene de ben sahip olacağım, benim ve sakladığın kürelerin nerede olduğumu bilmeyeceksin. Yarattığım kilit kendi kendini çözdüğünde ben zaten döneceğim, o zaman ikinize de hatıralarınızı geri vereceğim, diğerlerinin küresi o zamana kadar güvende olacak, ne cuslov, ne ben, ne de sen onların nerede olduğunu bilmeyeceksiniz..”

biana başını sallarken lucinda tekrar kızına döner, cuslov kucağındaki bebeğine bakıyor, masmavi gözler pırl pırl annesine bakıyorken genç kadın süt kokan bebeğinin başını yavaşça öper, son bir kez kokusunu içine çekerek annesine uzatırken lucinda torununu kucağına almış, cuslov ellerini çektiği anda faye bir şeyler olduğunu anlayarak ağlamaya başlamışken lucinda küçük kızı sallayarak avutuyordur, kızına döner

“kardeşine ve kendine çok iyi bak bebeğim, her şey bittiğinde döneceğim, söz..”

“kızıma iyi bak anne, seni seviyorum..”

“ben de tatlım, tanrılar sizinle olsun..”

cuslov hafifçe başını sallarken lucinda ve faye ortadan kaybolduğunda bir anda arkada kalan boşluk ve bilinmezlikle sarsılır, gözlerinde asılı kalmış yaşlarla masaya döner, kesik nefesler alarak masada duran büyük küreye ellerini bastırırken biraz sonra lucindayla bağı olan bütün oreon'un genç kadına ait tüm hatıraları soluk bir ışık olarak dolmaya başlar, gittikçe güçleniyorken cuslov bunu yapabilecek tek kişi, kendi kanını başkalarının ruhundan söküp alıyorken işi bittiğinde küre pırl pırl parlıyordur...

“iyi misin?”

cuslov avcundaki küreye bakıyor, biana'nın sesiyle başını kaldırırken başını sallar

“sanırım.. bunun içine her ne koyduysam çok önemli olmalı biana.. lütfen buna iyi bak..”

biana başını sallarken genç kadının verdiği küreyi alır, iyi şanslar dileyerek ortadan kaybolurken cuslov içinde adını koyamadığı bir eksikle toplantı odasından çıkar...

“ANNE!”

delora bütün gücüyle saraya koşuyor, merdivenleri ağlayarak tırmanıyorken bir anda annesinin ruhuyla sarıldığını hissettiğinde ürperir, hemen ardından lucinda küçük kızını gördüğü anda kollarına alırken delora sarsılarak ağlıyor, annesine tutunarak sımsıkı sarılıyorken lucinda bebeğinin saçlarını okşuyor, güzel kızının kokusunu hiç unutmamış, ona nasıl acı çektirdiğini düşünüyor, tekrar kalbi kırılıyorken yine de onu yaşıyor görmek, başardığını görmek bütün acılarını siliyordur..

“neden-bunca zaman-nasıl yaptın, mahvolduk anne, parçalandık..”

“ama birleştiniz bebeğim, hayatta kaldınız, yaptınız..”

delora başını sallayarak annesinin boynuna saklanıyorken lucinda'nın masmavi gözleri dolmuş, kızının altın saçlarını okşuyorken delora annesinin arkasından ablasına elini uzatır

“abla.. faye.. tanrım..”

cuslov uzanarak kardeşinin elini tutarken lucinda küçük kızından ayrılır, cuslov’u da diğer koluna alarak kendine çekerken faye teyzesinin yüzüne uzanıyor, teyzesi küçük ellerini öpüyorken küçük kız gittiği günden belki bir ay daha büyük, her gece annesini isteyerek ağlamışken şimdi onun gelinliğine tutunmuş, mırıl mırıl bir şeyler söyleyerek mavi gözleriyle bir sürü şey anlatmaya çalışıyordu, nobesler birbirlerinden ayrılmamak için yerlerinden kıpırdamıyorken biraz sonra bütün oreon birer ikişer saraya giriyordur, en önde calis varken lucinda genç adamı gördüğünde gülümser, calis diğerlerini arkada bırakarak ilerler ve kızlarından ayrılan kadını sımsıkı sararken oreon yıllar sonra bu adamın cuslov’dan başka bu kadar sıkı sarıldığı başka bir kadını daha görmüş, tekrar hatırlamış, geçmişten kalan tek hazinelerini izliyorken lucinda gülümsüyordur, her şey yolundadır...

“tekrar başkan olacaksın-“

“hayır tatlım, sen başkan olarak kalacaksın..”

lucinda kızının saçlarını okşuyorken güzel gözlerine bakar

“ben sizden çok kısa bir zaman ayrı kaldım ve senin uzun yıllar içinde başardığın hiçbir şeyi elinden almayacağım-“

“ama anne-“

“bu hayat senin cuslov, ben sadece paylaşmak için buradayım.. seninle gurur duyuyorum hayatım, tam olmanı istediğim bir kadın olmuşsun.. yapmanı beklediğim şeyleri yapmışsın.. mutlusun, evlisin, kocanla ve çocuğunla berabersin..”

“seninle beraberim..”

lucinda başını sallarken diğer yanından delora başını annesinin bacaklarına koyar, yüzünü genç kadının karnına çevirerek yattığı yerde kıvrılırken lucinda gülümseyerek koca bebeğinin saçlarını okşuyordur, cuslov faye’i bırakmamış, kızının da onu bırakmaya niyeti yokken başını annesinin omzuna yaslar, dördü bir odada istedikleri kadar başbaşa kalmaları için bırakılmış, aşağıda usul bir kutlama devam ediyorken birazdan şampanyalar patlayıp *lucindaya!*lar duyulmaya başladığında üç kadın da gülerek mutluluğun sesini dinlerler...

THE END.
27.01.2008